147

20. சிவராட்சாமிர்தம்

Vol: II

(உரையாரம்பும் உரைவிளக்கம்)

படியெடுத்தவர்

க.மணி

147

சிவமயம்,

திரு. கா. பச்சையப்ப முதலியாரவர்கள் கல்விச் சாலையில்
தமிழ்த் தலைமைப்புலமை நடத்திய
வித்துவான் காஞ்சீபுரம்
சபாபதி முதலியார் இயற்றியது
இறைபுணிப் பாயிரம்.
நேரிசை ஆசிரியப்பா.

147

கங்கையுந்	திங்களுங்	கடுக்கையு	மரவுந்
தங்கிய	வார்சடைத்	தயாபர	னெம்மிறை
உலகத்	துயிரெலா	முருவிதி	விலக்கிகள்
தலத்துட	னோர்ந்து	நடைபிற	டாங்கவகை
அருள்செயும்	வேத	மவைநான்	கிடனை
மருவுப	வேதமு	மயக்கற	வுணர்ந்தோன்
சிவத்தை	புணரும்	திறத்து	வழாது
தவத்தின்	மேம்படு	தகைசா	லந்தணன்
சீகண்ட	னென்னத்	திருத்தகு	நாம
மேகொண்ட	மாமுனி	யெறிவரிதும்	பெரியோன்
யாதொரு	பிணியு	மின்றெனி	லுயிர்கள்
மாதவ	மியற்றி	வாழ்தரு	மென்னிக்
தன்னுளத்	தெண்ணித்	தருபெ	ருளால்
மன்னுயிரவ்	துயிர்கள்	வருநோய்	தொய்முதல்
பழுதற	வுணர்வதே	பயனெக்	கொண்டு
தழுவிய	வுபவே	தந்தனி	லென்றும்
ஆயுர்	வேத	மாவது	தன்னில்
ரயும்	~~வேத~~ சோதி	தொண	மியல்அறப்
பெருகுழ	ஆதி	பேத	முடனே

மருவிடமே யுடலில் வாரிசார ரோகமே
பிணிப்புறு பிரத்த பித்த ரோகம்
தணிப்ப ஹிதாய தாக ரோகம்
அஸ்மரி ரோகம் ஆநாக ரோகம்
விஸ்போ ரோக மினாவாத ரோகம்
மதிமாந் தெறவரு மகாவாத ரோகம்
அதிதா வரோக மருத்திடு இன்றவண்
மாதநீ கர்ண ரோகம் விரண
பேதமே விஷாதி நீடாதி பேதமென்
றிவ்வகை ரோக மியம்பு முறைமை
ஒவ்வொரு படல மாவுற வகுத்து
சீவர அமிர்த மெனப்பெயர் செப்பி
மேவு மொருநூல் விரித்தன னதுதான்
கலங்குறுங் குடத்தி லிட்ட தீநக்கென
நிலவி யிருக்கு மின்மையை நாடுபு
காருக பத்திய மாதியாக் கழுறுங்
தீருறு முத்தீ செம்மையி னோம்பி
அத்தன டேசற் காரா தனைபல
இத்திறம் மியற்று மெயுடம் பூண்டுள
அந்தணர் வாழு மணிகிளர் தில்லையுள்
முந்து வே ணொண்கில முயன்றுடை தவக்கால்
வந்து மன்ற மருவு கோவிலில்
சுந்தம் பொலிவுறச் சார்தல் வழிமை
தந்தியிற் பதித்த முத்தைய னாரியார்.

மகனென வந்த வரோதய சீலன்
முருகவேள் பதமலர் முன்னித் துதிக்கும்.
திருகிலா வன்பன் சிவாசார சுல்லியன்
செந்தமிழ்க் கவிஞன் தேரையர் முதலா
வந்த சித்த மகாபுரு டருக்குள்
ஒருவ னெனத்தகு மெய்ப்பிலாப் புலமையன்
கருமிடற் றண்ணல் கழலடி மறவான்
முக்கணி கொண்டு நோய் முகுது முணர்ந்து
தக்க வவுடதந் தந்துநோய் தணிக்கும்.
கடவுள குபாசனை முதலாக் கழறும்
அடைவுள யாவு மமைந்த வதிகன்
கூறு பதார்த்த குணசிந் தாமணி
வீறுட னச்சில் விரவப் பதித்தோன்
வையக மாந்தர் வைத்திய நூற்கள்
செய்யுளா யிருத்தலிற் சேர்பிணி வகையும்
அப்பிணி தீர்த்தற் கமைந்த மருந்துங்
தப்பற வுணருந் தகைமி யின்றிப்
பாகட மெனவெறும் பாடல் கூறும்.
மேய்களாப் பெரிய பிடக ரெண்ணக்
கருதி யாக்கவர் கைமருந் தருந்திப்
பெருகிரும் பிணியாற் பேதுற நோக்கி
உள்ளத் திரக்க முறநனி கொண்டு

கர்ணமி	வண்பாற்	காதன்	மிதுரச்
சார்தரு	சாகிர	மென்ன	விசைக்கும்
ஏர்தரு.			
சாத			
கர்ணமி	வண்பாற்	காதன்	மிதுரச்
சார்தரு	திகைச்சா	சார	கெண்டொடும்
ஏர்தரு	சாகிர	மென்ன	விசைக்கும்
சாத்திரர்	தன்னத்	தமிழ்வாக்	கியமா
கோத்திர	மிதென	கிலவ	வியற்றி-
நுண்ணிய	மிகிர்க்கேற்ப	நூலுரை	யுடனே
வண்ணமார்	றைதல	வருக்கச்	அருக்கமும்
அச்சிற்	பதிப்பா	னமைந்தன	வள்ளல்
பொச்சமில்	சிவனடி	யாரைப்	போற்றும்
ஆயுள்	வேத	பாஸ்கர	ஞமென
மாயிரும்	புவியோர்	மதிக்க	நின்ற
சுப்பிர	மணிய	பண்டிதச்	அருணமால்
இப்பழ	தன்னி	லியம்பிங்	சிற்சிலர்.
கோர்தரு	ரோக	தொன	நுண்ணிதின்
ஓர்தர	லின்றி	யுரைத்திடு	மருந்துகள்
பேதியா	மலியின்	பெருபா	றையின்த்
தொக்கமட்	கட்டியா	லுடைப்பான்	கெடங்கள்
ஒத்தி	மென்மறு	வாவுர்	தேரார்
மாத்திரை	முதலா	மருந்துகள்	கொகுத்துச்
சாத்திரத்	தன்அத்	தாமியொய	யாக்கி

மருத்துவ	ரெனப்பெயர்	மருவித்	திரியுநர்
கருத்துத்	தெளிந்து	கவிப்புறும்	வண்ணம்
முந்தைநூற்	பெயரே	முறைமையி	னமைத்துப்
வந்த	படல	வரிசையுங்	கண்டு
செந்தமிழ்	வாக்கிய	மாகத்	திரட்டிக்
தந்திட	வந்தனைச்	சான்றோர்	புகழ்தர
வேதியர்	குலத்து	மேற்கும்	வல்லத்
தாதி	நாத	ரருளா	லுதித்தோன்
திகிரிவிரிஞ்	சையினுஞ்	திருவல்	லத்தும்
மருவிய	அன்ன	சத்திரம்	வகுத்தய்
சந்தணர்	முதலோர்க்	கறுஅவை	யுண்டி
சந்தத	முட்டித்	தகைபொரு	ளளிப்பதே
பெருவாழ்	வென்னப்	பெட்டிநும்	வள்ளல்
ஒருவா வயுள்	வேத்	முணர்	ஞ் கோன்
கிளிதன்	குவபூர் வா	ஸ்ரீராம	ஜெக்கு சேஷப்
புனிதப்	பொருள	புண்ணிய	னுயரிய
குன்றி	விட்ட	குலவிளக்	காமெனப்
புலனுறப்	பதித்துப்	புகழூரல்	—
இலகுறு	திசை யெலா	மினிதனாங்	தனணே.

மேதகு அரசினரால் ஏற்படுத்தப் பட்ட பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் தலைமைப் புலமை நடத்தும் இயற்றமிழா சிரியராகிய திருத்தணிகை

விசாகப் பெருமாளையர் இயற்றியது

<u>எண்சீர் விருத்தம்</u>

தேங்குபுகழ்ச் சிதம்பரச்சுப் பிரமணியப் பண்டிதவேள்
செய்தளித்த சிவரகசிய மிருதமெனுஞ் சீர்நூல்
ஓங்குதிரி காலத்தி னிகழ்செய்கை யனைத்தையுமே
புணர்த்துதலாற் றெய்வமென்கோ வொன்றினையொன் றுக்கருதுந்
தீங்குநெறி விலக்குதலாற் குருவென்கோ கோயினத்தின்
திறம்பலவுந் தெளித்தலினற் றந்தையென்கோ வன்னெய்சான்
நீங்குடருந் துதவுதலாற் றாயென்கோ மருத்துவர்த
னேத்திரமென் கோவுனக்கி னணிக்குங்கான் மன்னே.

— — — ✝ — — —

இதுவும், வித்துவான் — காஞ்சீபுரம்.

சபாபதி முதலியார் இயற்றியது:

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்:

உண்ணவ மாமணி மாலவன் வார்குலாஸ் மதுகயிட வரைமுதலி னோர்
வருத்திட வகுத்திமங் குரதிரி கலக்கயான் மருகியே யோலமிட்டாவ்
குண்டுவகை கொளவேண்டி வருமுமீபர் மனமகிழ யோடவெவ் விடமுணல்கி
ஆகமுது தந்தவப் பாலாழி பேலிலா துற்றநா ராதி யான
மிண்டுபுரி யவுணரைக் காய்ந்தசெவ் வேற்குகன் மேவுறும் பான்மையுறவும்
விளங்கிய இலம்புரி வலம்புரி யிலங்கவே மினர்திருப் பராங்க் கையுட்
கொண்டுமகிழ் கின்றசுப் பிரமணிய பண்முகக் கிறைவிற்பாலாதி நாதுங்
கோலமுமே மிகுந்தவ ரகுநாமிர் தம்பூலகு கொளவிளங்கு தக்க நன்றே.

†

வித்துவான் - காஞ்சீபுரம்

சபாபதி முதலியார் மாணாக்கரில் ஒருவராகிய

புரசை - அட்டாவதானம்

சபாபதி முதலியார் இயற்றியது.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பூமிசைப் புத்தேள் புணர்ந்த உலகுயிர்
காமுறு மக்கட்டுங் கரிசற நுகர்திறன்
யாக்கையை யாப்புடைத் தாட்பெற்ற வர்க்கலா
தூக்கரி தெனுமி புள்ளமெய்ச் சுருதியாற்
குரவனை லனுபவக் கொட்பிற் றேற்றுப
திரவரு மறையின் றியம்பின் போன்மெனும்
உபவே தக்கரி னொன்றெய் சித்துரா
தபுதலி லாயுள்வே தந்தனிற் விரித்து
நுவல்பல நோய்வகை கோய்முத லவற்றின்
றவவலன் கடத்தத் தகும்பரி காரம்
இவையெலாம் கைத்தலத் திருத்திய முத்தென
நவையறத் தெருட்டி நவிகட்ற் புவிக்கட்

தேவ	ரக்ஷாமிர்த	மதனினுஞ்	சீரிய
ஜீவ	ரக்ஷாமிர்த	மென்னும் பெயர்	செறிந்து
வளப்படும்	வேதா	கமப் பொரு	ளனைத்துங்
கிளப்படுந்	தன்னுளாய்	கெழும	நிறைந்துள்ளான்
தவக்கரு	ஆலத்	தன்னிகர்	பெருட்
சிவத்தினை	யுரைத்தனர்	தேர்ச்சிப்	பெட்டகம்
ஸ்ரீகண்ட	மாதவத்	திருமுனி	யளித்தனால்
ஸ்ரீகண்ட	வன்பதிக்	கண்மிய	நவசிகி
நாமஞ்சிறப்	புவியுளோர்	நனுகிறச்	செய்மைத்
தாமெனுந்	தகைமையே	யதனையதா	யாரியத்
தன்னில்	விருத்தலா	லன்ன	முதுமொழி
வல்லுநர்	சில்லோர்	வல்லார்	பல்லோர்
ஆதலி	னெவரும்	அறிந்தாற்	பெரும் பயன்
மேதக்	கூட்டுநரா உ	வியந்தனர்	திசைபெற
விதிவிலக்	கறியும்	வியன் பயிர்	விளைவுறா உம்
பதிசிகர்	திருக்குறள்	பசுரு	மருந்தியல்
தொகைமை	யிதன் ஒன்	கொழுமம்	வியலுரை
சகைமே	யிவ்தென	வளர்த்த	விரிவெனர்
செற்ற மின்	மருந்து நூல்	தெளிபுல	வோரென
மற்றுறை மேயோ	ருந்தா	மகிழ்தல்	சிறப்ப
செறு நகித்	தன்மையர்	ரெனத்தேர்	விரலோர்க்
குறு பல	வைவன் கொலோ	வொன்னல	நின் ஜெயிரி
அனைவரி	உயின் மற்	றிடன்பட	சிந்தும்
கிளிதனம்	தென்னு வோ	றெளிதில்	வென்றடுவ
தொல்வமிக்	கருவி	யுரைதரு	சார் பெண்
நெவ்வகை	யோரு	மிசைக்கனா	நயப்ப
நாவலார்	நம்பி	நவில் தொண்	டத்தொகை
மேவு முன்	மொழி திரு	வாரூர்	விடங்கர்

தில்லைவா	ழந்தண	ரெனவெதிர்	தோருகண்.
அருள்கவி	னருளி	யுயர்பரம்	பரையாம்
வாய்மையோர்	இருமொழி	மன்னூர்	தில்லை.
மேய	திகம்பர	மிகத்தல	விலைச்
பத்தியிற்	பதித்த	முத்தைய	ஞானியார்
என்றும்	பயோகதி	யீன்ற	கற்பகம்.
தன்னுணர்	வனத்துக்	தருமப்	பைங்கொடி
பாக	மருத்த	பவளக்	திருவரை
வாகுறத்	தந்த	வயலோர்	கராம்புய
அரசன	கிரியின்	அயவா	ரத்தின்
விரதங்	கெவ	விளக்கமன்	ணைமேயான்
நகேமா	மரமேன	நாடுற்	தாமரை
சதுரா	மணத்தெய்க்	தற்றார்	ஞ்யப்
மெய்யதி	ஞர்கானுஞ்	மெல்லிதழ்	பொருதிய
செய்ய	மலர்க்குற்	திருத்தகுற்	தாண்ணளி
தேரையர்	முதலாச்	செப்ப	வருமெபரி
யோரை	யமுத்தனோ	குறுமெபாகுற்	யானைப்
பெரும் பொருண்	முருதுமட்	பெற்றியோர்	சொற்ற
அரும்பெற	நூல்கலி	ஸபர்	திரிபுற
நோக்கிய	வினுடவ	நுண்மை	யெல்லாங்கொண்
டுக்கி	யவரவ	குவட்ப	அணைக்குமோவாங்
ஆர்த்த	புகழ்க்கதி	ராயுள்	வேத
பாற்கரன்	திவநெறிப்	பன்மாண்	கேசரிக்
தொண்டர்ஞ்	கிளிய	அப்பிர	மணிய
பண்புறத்	குளில்	மைற்றமிழ்	மொழியல்
வாக்கிய	வருவின்	வங்குமிழக்	காண்டு
பாக்கியப்	பயனிது	படித்திட	லென்னுறும்
தினறவன்	வேலூர்	வாங்குராம	கேஷப்

ஏபாறாக தாந்தாட் புகழ ஆதவியா
ரெயகதா ரெவதித்தி விளையுறப் பத்தித்துப்
பதகா காணப் பண்ணி டெங்கணத்
தன்னவை புஜடனத் தத்தியர் வேதியன்
கிணவைச யுட்பத்திக் திண்தாக்த் தனனோ.

ஸ்ரீ.

திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ பத்திர ஐயர்

இயற்றியது.

எண்சீர் விருத்தம்.

சீர்கொண்ட பாற்கடலைக் கடைந்தமிர்த மளித்தே
தேவர்களைப் பகர் நிலவச் சிந்தனை போல
ஏர்கொண்ட தண்ணறிவாய் பொன்பனையை நிறுத்தி
மிகத்தகைசல் மாயுண் மறை யென்று கடலைக் கடைந்தே
பேர்கொண்ட சிவரேகா பிரீத மதுவி மகிலம்
பெரியகாக்கும் பழக்கோட்டை பெருப்புகழ் கைக்கொண்டவன்
பார்கொண்ட திகம்பாச் செட்டணிய னெனுமோர்
பண்புதத்தொன் கைப்பாறு பரிந்தியற்று மெலகே.

திரு. பழனியப்ப முதலியாரவர்கள் கல்விச்
சாலையில் தமிழ்த் தலைமைப்புலமை நடத்தும். வித்துவான்
அப்பிராயம் பிள்ளை இயற்றியது

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரியச் சந்த விருத்தம்.

அம்புலி கொன்றை தூர்த்தத பணிச்சடை பண்ணவனாய மலரு
அருவுருவாகி நின்ற நித்தனைய நாயகமிக்கு புத்திரனல்
வட்புவி மாக்கலாயத் திருநகர்தில் மகிழினை சிறிபென்
ஞானவரு நிறைமறை சுப்பிரமணிய நலமிகுப் பண்புடையவர்
தம்பர் அருந்திட யாவுந் தேறபெறுங் கடயினையுட் கொண்ட
புயலனை சிவஞானமிர்த முதவுறு மிக நன் முனிவரரா
செப்பு பெருநெறி திருமுனியாகியே வெற்றிமிகு மிக்கிலகயி
மேலியருத்தவரு மினைதொழுதிறன் மேற்கின் பொருவிறந்தவனே.

சிறப்பு.

திருவாலங்கியர் மாணிக்கரிலெங்கு வராகிய
ஆ-செ- வேங்கடாசல முதலியார்.
பாடியது.
கட்டளைக் கலித்துறை.

தேவர் பொன்னுட்டுறு நாகர்தம் நாட்டுநுந் தொன்ன மிர்தம்
ஆவறவைத் தருண் மா மேகங்காரல மோங்க நல்லோர்
யாவரும் வாழ்த்து சுப்பிரமணியச் சிவென்ன வந்து
சிவஞானமிர் தமிழ்ந் நாட்டு வைத்தனன் சீர் பெறவே.

இதுவும்:

அம்மாணிக்கரிலெங்கு வராகிய த-வை- அண்ணாசாமி முதலியார்
பாடியது.

அறுசீர் விருத்தம்:

பொன்னிருஞ் சிதம்பரச் சுப்பிரமணிய தேசிகரப் புலவோரியாலே
மன்னின சிவஞானமிர்தம் செய்தானென்றே மகிழ்வாரியாமோ
அந்நாளில் வடமொழியிற் செய்ததைக் கண்ட முனியன் றேவிதை
இந்நாளிற் றென் மொழியிலுஞ் செய்தானைத் துணிவாயியம்
புவோமே.

அப்பிரமேயர் துணை

முகவுரை

சச்சிதானந்த சொரூபராகிய சகலபுவன கர்த்தாவானவர் தம்மால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆன்ம கோடிகளிடத்து வைத்த பெருங் கருணையால் அருளிச் செய்த — உபவேதம் நான்கினுக்குள் ஒன்றாகிய - ஏது . லிங்கம் . சிகிச்சை என்னும் முப்பொருள்களையும் விவரிக்கின்ற . ஆயுள் வேதத்தைப் பார்வதி தேவியாருக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளினார் . அந்தப் பார்வதி தேவியார் நந்தி தேவருக்கு அருளிச் செய்ய அவர் தேவருக்கும் உபதேசித்தருளினார். முனிவர்கட்கு சித்தப் புருடர்கட்கும்

இதற்கு மேற்கோள் தேரையர் காப்பியம்.

அகரவக்கரமென வகுத்துமாய் நிறைந்த வமலன் வகுத்த வகில
பேதத்து ளஃ தின்றவிர வுயர் திணைப் பகுதியுளதியது
மார்க்கட்கேயாயுள் வேதத்தை யறைந்தன ; அத தரும்பினர்க்கு
கேளாத்தானமைந்த வாக்கையரென்ற கவ்வானிந்தாமுகே - - -
அவ்வழி தோன்று மந்திரயாகத்தை யுத்தரி நந்திக்கருடத்
திடவன் முனைண்டர் பண்புதலுக் கமர்ந்தனன் ; என்றும்
சுக்கிரவ்வியாரும் சிந்தாமணி என்னும் வடமொழி நூலாதி
முனைர்கள் ; —.

அவ்வாறு உபதேசம் பெற்றவர்களையும் அவரவர் குமார சீடவருக்கங்களையும் அவர்களால் வடமொழி தென்மொழி இரண்டிலுஞ் செய்யப்பட்ட நூல்களையும் தனித் தனியே விவரித்துச் சொல்லப்புகின் மிகவும் பெருகும். ஆதலால் - - - இந்நூலின் பொருட்டு வேண்டியவைகளை மாத்திரம் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுகின்றேம்.

வடமொழி மருத்துவ ஆசிரியராவர்:

தன்வந்திரி பகவான் – அசுவினி தேவர், – இந்திரன், அகத்தியர், புலத்தியர், சனகர், அக்னிவேசர், பேளர், சௌமியர், மாண்டேகர்ணர், பராசர், ஆரிதர், – ஆத்ரேயர், கௌதமர், காசிபர், கார்க்கியர், பாரத்துவாசர், சுசுருதர், மனு, சுவாயம்புவமனு, யாக்ஞவற்கர், விசுவாமித்திரர், அத்திரி, காத்தியாயனர், - வசிட்டர், வியாசர், பார்க்கவர், கண்ணுவர், போதாயனர், சுகர், சங்கர், கபிலர், ஆபஸ்தம்பர், – போஜர், சரநாதர், - அக்நிவாமதேவர், சாதாதபர், ஆங்கீரசர் - சம்வர்த்தர், விஷ்ணு, கோபாலர், அமர்த்து, ஆரியர், அருணர், தக்ஷப்பிரசாபதி, – நாராயணர், அரிசந்திரர் – பத்திரவர்மர், சௌனகர், யோகநந்தர், நவநாதர், ஆதிநாதர், வியாக்கிரபாதர், சரகர், திருக்கண்டர், பாகடாசாரியர், சாரபாணி — முதலியவர்களாம்.

தென்மொழி மருத்துவ ஆசிரியராவார்.

அகத்தியர், — புலத்தியர், திருமூலர், தருமசௌமியர், தேரையர், காலங்கிநாதர், போகர், கொங்கணர், சட்டைமுனிவர், இராமதேவர், மச்சமுனிவர், கமலமுனிவர், ரோமரிஷி, கருவூரார், கோரக்கர், இடைக்காடர், சுந்தரானந்தர், பாம்பாட்டிச் சித்தர் – அகப்பேய்ச் சித்தர், ஏற்றச் சித்தர் - முதலியவர்களாம்.

இவ்விருவகை ஆசிரியர்களில் வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் நூல் செய்தவர்: அகத்தியர், தருமசௌமியர், - தேரையர், ஆகிய இவர்களாம்.

நூல்கள்:- மேற் கூறிய வர்களாலியற்றப் பட்ட வடமொழி நூல்களாவன.

ஆயுர் வேதம், உபாகல்ஞானம், நந்தியம், ஆயுர் வேதத்ரய தேசம், அசுவன் சம்ஹிதை, ஐங்கிரம், வைத்திய சூடாமணி வைத்திய சிந்தாமணி, வைத்திய சாரம், வைத்திய வைத்தியாமிர்தம், வைத்திய சார சங்கிரகம், வைத்திய ரசாயனம், வைத்திய முக்தாவலி, சிகாமணி யோகரத்னாவலி யோகரத்னாவலி, சிகாமணி முக்தாவலி, திரவிய ரத்னாவலி, ஆரோக்கிய சிந்தாமணி, திர்யோக்கிய, சிந்தாமணி சுர சிந்தாமணி, ஆத்திரஸ்தானம், சங்கல் பஞ்ஸ்தானம், உத்தரஸ்தானம், சவ்கியா நிதானம், அஷ்டாங்க நிதானம், சரகம், சீவரட்சாமிர்தம், குமார தந்திரம், சௌஸ்தானிவ்டம், யோகாரணந்தம், சிகியாணந்தம், காசியபம், சித்தி சாரம், மந்தகா ரத்னாகரம், ரத்தினப் பிரதீபிகை, யோகரத்தின சமுச்சயம், ரசரத்தின சமுச்சயம், ரசரத்தின சங்கிதை, ரசகண்டு, ரசரத்னாகரம், ரசகௌமுதி, ரசசார சங்கிரகம், ரசார்ணவம், ரச வைசேஷிகம், ரசப் பிரதீபிகை, ரசபூலிகம் ரசசூத்திரம், ரச பைஷஜ கல்பம், ரசப் பிரதிவிடம். விஷப் பிரதி விடம், கல்பவைத்யம் - கல்ஹரணம், அக்கிர சங்கிரகணியம் சித்திய நாதியம் கோவிந்த பட்டியம், பாகடா சாரியம் வைபாடாணா சிகிச்சை, சித்த நாகார்ச்சுனம், குமாரம், சல்லிய தந்திரம், கொட்டியம், சாரீரம், திரவிய சித்திய சார சங்கிரகம் - சிகிச்சா சார சங்கிரகம், கிந்த- வாகம், ~~அனங்க~~ அனங்கரங்கம், அஷ்ட கர்மசக்காரம்- ~~[illegible]~~ ஞான பாஸ்கரம், ரோக (பிணி) நாடகம், கால ஞானம், அபிதான ரத்தின மாலை - மந்திரவம் - சதசுலோகி, பட்ட தேவியம், சதசுலோகி, விசாரதம், பாகட ஆத்திரம், பஞ்சதி யோகம், த்ரக்க சிவந்தி; சதசுலோகி விசாரதம்,

பாடைசூத்திரம், பதனிதியோகம், நிர்க்க நிவர்த்தி, கல்பதந் தரு, சோதனிதி நிகண்டு, ஆநிதருணி, அகராதி நிகண்டு சட்ரச நிகண்டு - தன்வந்திரி நிகண்டு, சாரசங்கிரக நிகண்டு பிரதிருத்திரம் புனப்பிரதின்னம், பத்தியா பத்தியம், நாடிச் சக்கரம், நாடி தந்திராந்திரம் சாருத்திரிகம், அங்காதி பாதம், நாடி சாஸ்திரம், உற்பல பரிமளம், சிவதத்துவ ரத்னாகரம் - பச்வராகியம், தைலபாகம் - சித்த பாகம், விடபாகம், நானாபாகம், விருக்ஷாயுர் வேதம், விஷகல்ப சார சங்கிரகம், நாகேந்திர மணி தருப்பணம், கருட கல்பம், பிராணமித்திர தாரம், ரதிரகசிய பரீட்சை, சொக்கநாத சாஸ்திர சிகிச்சை, யோனி கர்ண விமிரான் தசரதகம், அசுவகம் — மந்திர சாஸ்திரம், யந்திர சாஸ்திரம், பரிதம், அஷ்டாங்க விருதய தந்திரம் - பர சிகா சங்கிரம - சாருசரியம், விருக்ஷ பீடம், கஜ சாஸ்திரம், அசுவ சாஸ்திரம், கோ சிகிச்சை, மேஷ சிகிச்சை முதலியவை காணாம்.

தென்மொழி நூல்களாவன.

அகத்தியர் பெருந்திரட்டு, ஆயுர் வேத பாஷியம், வைத்திய சிந்தாமணி, திரிநூல் பூவகைக் காண்டம், சிவஞானம், சந்திரஞாலம், மணி நாலாயிரம், காவியம், சண்முக ஞாலம், வைத்தியக் கண்ணடி, வைத்திய ரத்னாகரம், வைத்திய ஆயிரத்தைந்நூறு, வைத்திய அருநூறு, கரும விபாகம், கரிசல், சிந்தூர நூற்றாறு, பஸ்ம முறை முந்நூறு, தண்டகம், பக்ஷிணி, நாடிநூல், திருமூலர் திருமந்திரம், சௌமிய சாகரம், ஆயுத வருக்க நூல், தேரையர் காப்பியம், சிகாமணி வெண்பா, அஷ்ட சார நிகண்டு, சேகராப்பா, தரு, நாடகம், யமக அந்தாதி, மகா திணை பாடம், மகா வண்ணம், நாண்மால், யமக வெண்பா, பதுகைப்பா,

பெண்கவிகள், மருந்துப் பாரதம், திக்கிர மாலைக்காரம், நீர்
நிறக்குறி, நெய்க்குறி, தைல வருக்கச் சுருக்கம், பிரதான
சிகா நிகண்டு, வைத்தியப் பரிபாடைகள், பிக்ஷைச்
சிரமம், நோய் மருத்துவம், காலாங்கிநாதர் பெருந்
திரட்டு, குருந்திரட்டு, போகர் ஏழாயிரக் காண்டம்,
சப்த சாகரம், உபரச திரவியம், இலக்கண வெண்பா,
சேகராசிரி காண்டம், தட்டை நிர்மாண கிரி —
காண்டம், சரக்கு வைப்பு, நவரத்தின வைப்பு,
ராமதேவர் பெருநூல், மச்ச முனிவர் பன்னூறு,
திரவிய ஐந்நூறு, கமல முனிவர் வைத்திய நூறு,
ரோமரிஷி ஞானசூத்திரம் சூத்திரம், கருவூரார் திரட்டு,
சந்திர ரேகை, கோரக்கர் வைத்தியாவிதம், கல்ப
கிரமம், அகஸ்தியர் வைத்தியத் திரட்டு, சடைச்
சாமி சாஸ்திரம், அகப்பேய்ச் சித்தர் வகார சூத்திரம்,
பாம்பாட்டி சித்தர் ககனமணி, சித்திரக்கவிதம், யூகிச்
சித்தர் ஆயிரம் சூத்திரம், பரிபாடை கேசரி,
ஆகிய நூல்களாம்." —

இவைகளைக் குறித்துத் தொகை நூல்களில்
அகத்தியர் செய்தருளிய வாதசாஸ்திரம் ஒரு லட்சம்,
வைத்திய சாஸ்திரம் இரண்டு லட்சம், மற்றைய
சித்தப் புருடர்கள் வைத்தியத்துடன் பல விஷயங்களையும்
சேர்த்துச் சொல்லிய சாத்திரம் ஒரு லட்சம், ஆக
தமிழ் சாத்திரங்கள் 4 லட்சங்களாக இருந்தனவாகத்
தல பெரியோர்கள் 4 லட்சக் கிரந்தங்களாகக் கணக்கி
ட்டவைகளை மறிக்கின், தாவரம், ஜங்கமம், வைத்தியங்கள்
முதலிய பன்முறை - என்றும், நாற்பாலுக்கும், 4 பிரிவாக
வகுத்திருக்கின்றனர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்கூறிய தமிழ்ச் சாத்திரங்களன்றிச் சமஸ்கிருத
சாத்திரங்களில் நான்கு பிரிவிற்கும் விவரம்:-

<u>சுசிருத நிதானம்</u>:- சாஸ்திரிகம் (சத்தகடேகம்) உடம்புவேறு
அஷ்ட பரிட்சை — நாடிலட்சணம், தோட பேதம், சுர —
நாடிகளின் பேதம், அரிஷ்டாரிஷ்டம் முதலியவைகளைக்
குறித்து, (20,000) வாதாதி பிணி, நொந்த பிணி, சந்நிபோ
பிணி — சிரோக பிணி, விரண பிணி, கிருத்திரம விட பிணி,
தாவர விட பிணி, சர்ப்ப விட பிணி, கீட விட பிணி
முதலியவைகளைக் குறித்து (30,000) இவற்றின் சிகிச்சை-
களைக் குறித்து (60,000) விலங்குகள், நீர் வர்க்கம்,
மர (விருட்ச) வர்க்கம், செடி வர்க்கம், கொடி வர்க்கம்,
புல் நெற்பயிர் முதலிய ~~[illegible]~~ வர்க்கங்களை
உண்டாகின்ற பிணிகளைக் குறித்து — (30,000) இவற்றின்
சிகிச்சைகளைக் குறித்து (50,000) வைத்தியாங்கம் —
பாகசாஸ், பாசனம், சுயம், முதலிய தீனக் கருவி,
கைபாகம், செய்பாகம், தீட்சை பாகம், சுத்தோட
தாதுவதனம், தீட்சா விதி, பூசாவிதி, மந்திரம்,
யந்திரம், அட்டகருமம், சாத்தனம், மறைப்பு,
தரு, தைலம், கற்பம், காயசித்தி, லோகம், ஞானம்,
யாகம், இலிங்கை, முதலியவைகளைக் குறித்து (1,20,000)
ஆக 4 லக்ஷம் — கிரந்தமாம்).

இவற்றுள் மனிதர்களின் பிணி நிதானங்களைக் கூறிய
(30,000) கிரந்தங்களை மாத்திரம் எடுத்துச் சுருக்கிப் பதினாயிரம்
கிரந்தமாகச் சரக முனிவர் தமது பெயரால் சரகம்
என்னும் ஒரு சாத்திரம் செய்தருளினர். அதுவோ,
மிகவும் விரிவாக இருப்பதை நோக்கி நிக்கண்ட
மகாமுனிவர் அதைச் சுருக்கி ஏழாயிரம் சுலோகபூர்வமாக
ஒரு நூல் செய்து அதற்கு நிவரட்சாமிர்தம் எனப்பெயரிட்
டனர்.

ஆனால் வட மொழிப் பயிற்சியிற் சிறந்தவர்களிற், மற்றை
யோர்க்குப் பயன்படாதிருப்பது பற்றி அத் தமிழ் நாட்டில்
யாவரும் உணரும் பொருட்டுச் சில சாத்திரிகளுந் தமிழையக்
கொண்டு அந்த வடமொழி நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து
வசனகாவியமாக்கி, அதிற் சொல்லப்படும் பிணிகளின்
பெயர்களுக்குச் சத்தார்த்தங்களும் ஆகுதி வருக்க
மொழிகளையும் கலந்து தந்தியும் பிரித்து அகத்தியர்
முதலிய சித்தப் புருடர்கள் தமிழ்ச் செய்யுளாகச்
செய்திருக்கிற பிணி நிதானங்களில் சில விசேடமான
வைகளையும் வசமாக்கி அவசியகம் சேர்க்கத்தக்க
இடங்களில் மதாந்தரம் எனப் பெயரிட்டுச் சேர்த்து
அந்தந்த பிணிவருக்கங்களின் முடிவில் அவைகளுக்கு
ஏற்ற சில சிகிச்சைகளையும் எடுத்துக் கூறி முதனூலார்
வகுத்த முறைப்படி தோடாதி பேத படல முதல் விடாதிபேத
படலம் ஈறாகப் பதினைந்து படலங்களும் பெயரும்
அமைத்து அடியேன் இயற்றும் படி சருவ சீவதயாபர
மூர்த்தியாய் சமஸ்த தேவர்களும் நவ கோடி சித்தப்
புருடர்களும் சதாகாலமும் வணங்கத் தக்கவராய்
பிறவிப் பிணி முதலிய பிணிகளையெல்லாம் நீக்கு
கின்ற மகா-பண்டிதராகிய பழனிமலைக் கடவுள்
கிருபை செய்தருளினார்.

இவ்வாறியற்றிய இந்த ஜீவரட்சாமிர்தம்
என்கின்ற சகல ரோக நிதான சாத்திரத்தின் முதலில்
வைத்திருக்கின்ற தோடாதிபேத படலமானது சகல
சாத்திரங்களையும் அறிவிப்பதற்கு அட்சராப்பியாசம்
ஆதிகாரணமாயிருப்பது போல் சரீரம் – பிணி
நிதானம் – சிகிச்சை என்னும் மூன்று சாத்திரங்களின்
உண்மைகளையும் இன்னும் சில சாத்திரங்களின்
கருத்துப் பொருட்களையும் அறிப்பதற்கு ஆதிகாரணமா
யிருக்கின்றது.

எவ்வா றென்னில், வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் என்னும்
மூன்று தோடங்களையும், அவற்றின் சொரூபம், ஸ்தானம்,
சுபாவம், தொழில், பேதம் இவைகளையும், தேகம்,
காலம், சந்நிபாதம் இவைகளின் விகற்பங்களையும்,
சப்ததாதுக்கள், ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ மலம், மூத்திரம் இவற்றின் விருத்தி
க்ஷயங்களையும், சாடராக்கினி, பலம், எண் குறி, பிணி
ஆரம்பம், சிகிச்சை துணிபு, இவைகளையும் தனித்தனியே
விவரித்துக் கூறுதலால் என்றறிக.

௨, வது படலத்தில், வாத சுர டாணி ஆதியாய
மாதாந்தர திரிகால சுர பிணி அந்தமாயுள்ள சுரபிணி
வேறுபாடுகளெல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றன. இந்தச்
சுர பிணிகள், மற்றைய பிணிகளுக்கெல்லாம் பிறப்
பிடமும் தலைமையும் கொழுதுமாயிருக்கும் தன்மை
பற்றியே சமஸ்த பிணிகளுக்கும் முதன்மையாகிய
வைத்திருப்பதுமன்றி இவற்றின் ஆயுர் நிர்மாணங்
களை குறித்துச் - சுரநூல் - நாண்மாஸ அனேக சில
சாஸ்திரங்கள் பகர்ந்திருக்கின்றன. இதில் அடங்கிய
சுர பிணித் தொகை மதாந்தரம் உட்பட (314)
இவற்றுள் இணைந்த பிணி (451).

3 வது படலத்தில், ரத்த பித்த பிணி ஆதியாய
சாத்தியா சாத்திய மார்பு பிணி அந்தமாயுள்ள
பிணி. (58) இவற்றுள் இணைந்த பிணி (460).

4. வது ~~[illegible]~~ படலத்தில் தாக பிணி முதல்
விஸ்பஷ்டம்பா திரண பிணி ஈ.றுயுள்ள பிணி.
([illegible]) இவற்றுள் இணைந்த பிணி (133).

5வது. படலத்தில் முத்திரகாத பிணி முதல் வலி இன்மைக் பிணி ஆ. இயுள்ள பிணி (134) இவற்றில் சொத்த பிணி (158).

6.வது. படலத்தில் ஆநாக பிணி முதல் ஒட்டு பிணி ஆ. இயுள்ள பிணி (130) இவற்றில் சொத்த பிணி (114).

7. வது. படலத்தில் வாஸ்போட பிணி முதல் சாமானிய கிருமி பிணி ஆ. இயுள்ள பிணி (48) சொத்த பிணி (102)

8. வது படலத்தில் [illegible] பேத முதல் [illegible] பிணி ஆ. இயுள்ள பிணி (54) இவற்றில் சொத்த பிணி (63)

9. வது படலத்தில் மகாபாத பேத முதல் சாத்தியா சாத்திய விடபாக பிணி ஆ. இயுள்ள (544) இவற்றில் சொத்த பிணி (138).

10. வது படலத்தில் அதிசுர பிணி முதல் அசாத்திய [illegible] ஆ. இயுள்ள பிணி ([illegible]) இவற்றில் சொத்த பிணி (162).

11 வது படலத்தில் உஷ்ண பாக முதல் கடை விழியில் (11) வது [illegible] கண் நோய் ஆ. இயுள்ள பிணி (425) இவற்றில் சொத்த பிணி (104).

12 வது படலத்தில் கர்ண பிணி முதல் அசாத்திய [illegible] பிணி ஆ இயுள்ள பிணி (105) இவற்றில் சொத்த பிணி ([illegible])

12. ஆவது படலத்தில் உதிர [illegible] பிணி முதல் [illegible] பிணி ஈறாயுள்ள பிணி (329) இவற்றில் தொகுத்த பிணி (48).

14. ஆவது படலத்தில் [illegible] முதல் [illegible] ஈறாயுள்ள பிணி (388) இவற்றில் தொகுத்த பிணி (140).

13. ஆவது படலத்தில் [illegible] முதல் [illegible] பிணி ஈறாயுள்ள பிணி (63) இவற்றில் தொகுத்த பிணி (58).

இவற்றுள் [illegible] 14 படலங்களில் [illegible] 4,448 [illegible] 3 [illegible] கின்றன.

[illegible] :- [illegible] பிணி முதல் [illegible] பிணி ஈறாகிய (3,123) [illegible] கின்ற பிணிகளைப் -- [illegible] பிணி ஈறு (299) [illegible] கின்ற பிணிகளாம்.
உதிர [illegible] பிணி முதல் [illegible] பிணி ஈறு (1024) [illegible] கின்ற பிணிகளாம்.
[illegible] இந்த [illegible] இவ்வகைப் பிணிகள் [illegible] (ஜீவராசிகள்) [illegible] பயன் [illegible], [illegible] [illegible] உடம்பை [illegible].
இந்தப் பிணி [illegible] பிணிகள் [illegible]

[illegible]

நாடாபார்த்தல் முதலிய மெந்நோய், வலிநோய் பிணிநோய்
சக்ஷுஸ்பர்சம் அட்ட பரிசை முதலிய பற்பல
சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப் பட்ட முறைகளால் தேகம்,
தேசம், காலம், ஆகாரங்கள், உண்டி; பாவ மருந்து
நித்திரை முதலிய ஏதுக்களை ஆராய்ந்து, வியாதிப்பட்ட
பிணியின் கூறுகளைப் பற்றி வாதாதி நாடிகளின்
தன்மையில் பிறகில் தொடக்கம் பிறகும் முதலியவைகளை
முக்கண் கொண்டறிந்து, அறிவைச் செலுத்தி
அவ்வாறு பிணிகளையும் அறிவையாக. நிதானஞ்
செய்கின்ற பரம்பரை வைத்தியர்களைப் பார்க்கிலும்
இந்த நிவாரணசாஸ்திர ஞானத்தை ஆயின் உதயமாகி
தலை காட்டிப் பொருள்களையும் மெய்யறிவுபடுத்தி
தெரிவிப்பது போல் தன்ன இரும்பியல் பெயர்கள்
கொல்லாம் எவ்வாறு பிணி நிதானஞ் செய்ய வேண்டு
மென, அவ்வாறு பிணி நிதானங்களையும் அவ்வ
வற்றின் உரிய சிகிச்சைகளையும் மிக எளிதாகத்
தெரிவிக்கும் என்பது தான்.

ஆதலால் இதனை ஆதியோடந்தமாக ஆராய்ச்சி
செய்யும் புத்திமான்களியாவரும் தாங்கள் தாங்கள்
ஆன்மாவுக்குத் துணையாயிருக்குமென்று இதய
தத்துவமாக பக்திச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

இந்தச் சாத்திரத்தில் சொல்லிய பிணிகளையெல்
வெற்றி செய்யத்தக்க தேவ சிகிச்சை (i) இராட்சச
சிகிச்சை, (ii) மானிட சிகிச்சை (iii) ஆகிய மூன்று
இரண்டு வகை சிகிச்சைகளின் அடங்கிய பலவித
மருந்துகளையும் விரிவாக கூறுகின்ற சிகிச்சா சாரங்களை
எனும் சாத்திரம் இன்றைக்கு பகுப்பிக்கப்பட்டது.

வேற்றுமைப் பிணிகளுக்குரிய சிகிச்சைகளை - அந்தந்த பிணிகளின் இயலில் தனித்தனியே காண்பித்திருந்தால் மிகுந்த, பயனியிருக்குமேயென்கில் பெரிய சாத்திரத்தில், இவ்வாறு பிணிகளைக் குறித்து சொல்லியிருக்கும் மருந்துகள் விலையுயிருப்பதால் அவைகளை யெடுத்துப் புகன்றால் இச் சாத்திரமும் பெரியதாகும் என்பது பற்றி அதனைத் தனியே பதிப்பிக்க விலக்கப்பட்டது.

ஆகையால், இந்தச் சாத்திரத்தையும் இனியுடனே பதிக்கப்படுகின்ற அந்தச் சாத்திரத்தையும் அறிவாளிகள் முறையாக வாசித்துத் தங்கள் புத்தியில் இருத்திக் கொண்டு முறைப்படி சிகிச்சை செய்யின், இம்மை மறுமைக்குரிய பயன்களை இனி திடமடைந்து வாழ்வார்கள்.

அணிந்துரை

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டானென்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே.

— திருமந்திரம்.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து

— திருக்குறள்.

பரத நாடு.

கடவுளால் படைக்கப்பட்ட இப்பூவுலகத்திற்கோர் அணியாய் விளங்குவது நம் நாடாம் பரதநாடு.

இந் நாட்டின் பெருமையும் புகழையும் முற்றிலும் எடுத்துரைப்பது ஆயிர நாவுடையோனன்றி, மானிடப் பிறவியின் ஆற்றலைக் கடந்ததாகும். அப் பெருமை தானும் பண்டைக் காலத்தே தலை சிறந்து விளங்கியது. நமது முன்னோர் இகத்திற்குரிய சகல சாதகங்களையும் அடைந்து, அதன் பின் அவைகளில் திக் குண்டழியாமல், இக சுகங்களை அடக்கி யாண்டு மனத்தைப் பர சாதகங்களிற் செலுத்தி, இக பரத்திற்குரிய கிளைகளிற் றலை தேர்ந்தவர்களாய், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நால்வகைப் புருடார்த்தங்களையும் அடையும்படி எண்ணரிய வேதங்களையும் சாத்திரங்களையும், என்றென்றைக்கும். உலகம் உய்யுமாறு உதவித் தாமரை நீர் போல் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் உலகத்தில் வாழ்ந்து வந்த நாளில், ஏனைய உலகம் உதித்ததோ இலதோ என்னுமாறு மாக்கள் ஆங்காங்குப் பற் பல தொகுதிகளாய்த் தோன்றி எண்ணும் எழுத்தும் ஏதென்று உணராது புன்மை வாய்ந்திருந்தனர் என்பது சரித்திர சித்தாந்தம். ஆயினும் இப் பெருமையைக் கண்டு பரதநாட்டிற் உதித்த நாம் இக் காலத்து அடையும் பெருமைதான் என்னே? பல்லாயிரம் வருடங்கட்கு முன்னரே பல்லாற்றானும் பெருமை மிகுந்த இப் புனித நாட்டில் உதித்தும். அப் பெரும் பேற்றைக் கொண்டு மேன் மேலும்.

ஓங்கி வளரும் ஆற்றல் இழந்து பழம்பழியாய் நாளடைவில் அற்பராயினமாய்ப் பெருமை இன்றிச் சீரழிந்து செல்வமும் குறைந்து, இக் காலத்து இவரினும் இழிந்தோர் யாரே? என்று உலக முழுதும் இகழ்ந்துரைக்கும் படி இப்பொழுதும் நாமே. ஆதலின் பண்டைக் காலத்துப் பெருமையை எண்ணி ஆக மகிழ்வதும். இக் காலத்துச் சிறுமையை உன்னி உளமழிவதும் பயனற்ற பாடாகும். இரண்டையும் நீத்து, இனி மேம்படும் வழிகளைத் தேடிக் கைக் கொள்வதே ஆன்றோர் அறிவாகும். அவ்வாறாயின் புராதன பெருமையால் நமக்காவது ஒன்றும் இல்லை என்று கூறலாமோ? அதுவும் உண்மையாகாது. நம் பெரியோர் பெருமைகள் எண்ணி எண்ணி அதனால் மேன்மேலும் ஊக்கங்கொண்டு நாமும் நமது காலத்தில் நம்நாடு அப் பெருமையை அடைவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொண்டு உழைக்க வேண்டும். அவ்வுழைப்பு சிறப்பிக்க வேண்டுமாயின் தற்போது நம்பால் உள்ள குறைகளைத் தெரிதல் வேண்டும். குறைகளைத் தெரிந்த பின்னரே களைதல் கூடும். அவ்வணம் களைந்த பின்னரே நலம்பெற ஓங்க வேண்டும். சிறக்க!

<u>தமிழ் மக்கள்</u>: இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பாரத பூமியானது பாரத வருடமென்றும் பாரத கண்டமென்றும் பெயர் பூண்டு, தேவர் உலகம் பூவுலகில் இருந்த-தென்ன யாவரும் கொண்டாடும் காலத்திற்கு நீண்ட காலம் முன்னரே, நற்றமிழ் நாடு கல்வி

கல்விகளிலும், நாகரிகத்திலும், மதக் கொள்கைகளிலும் சீர் பெற்றுச் செழித்தோங்கியிருந்த தென்பதும் சரித்திர சித்தாந்தமே.

ஆரியர்கள் பரத நாட்டிற்கு வடமேற்கில் மத்திய ஆசியா பூமியினின்றும் பல பிரிவுகளாகப் பிரிந்து வருவதற்கு முன், திராவிடர்களே ஒரு காலத்தில் அந் நாட்டின் பெரும்பாகத்திலும் பரவி, ஏனைய பூர்வீக குடிகளை அடக்கி ஆண்டு, தல் சிறந்து இருந்தன ரென்று சரித்திர வல்லார் இயம்புகின்றனர். அத்திராவிடரே தமிழ் மக்களாவர். பிறகு ஆரியர்கள் வந்து குடியேறின காலத்தில் தமிழ் மக்கள் தென்னாட்டிற் சுருங்கினர். அதற்குப் பின் இவ் வகுப்பினரும் ஒருவரோடொருவர் கலந்து அவரவர் நாகரிகத்தையும் கல்வியறிவையும் மற்றவர் கொளி, இருவரும் மேம்பாடடைந்து நீண்ட காலம் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். தமிழ் மக்கள் தம்மிடமுள்ள சாத்திரங்களையும் இலக்கிய இலக்கணங் களையும் ஆயிந் தெடுத்துக் கொண்டனர். அதன் பயனைப் பிற் காலத்தில் ஆரியர் நாகரிகமும், மதக் கோட்பாடுகளும் அவர் தம் கல்வி ஆராய்ச்சியும் பெற்றுத் தமிழ் மக்கள் தம்முடைய இலக்கிய இலக்கணங்களிலும், சமயக் கொள்கைகளிலும், யோக ஞான வைத்தியம் முதலிய பரிபாடைகளிலும் வட மொழிச் சொற்களை ஆளத் தொடங் கினர். கால வகையினால் யாவர்க்கும் பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலுமாகிய திரிபுகள் வழுவல வென்ற படி, இவ்வாறு மாறுதல்கள் அடைந்த போதிலும், ஒரு வருக் கொருவர் கொள்வன கொடுப்பன நேர்ந்த போதிலும், தமிழ் மக்கள் தம் பெருமை குன்றாமலும், தனி மரபு

அழியாமலும் உபகாரிகளைக் கொண்டு பெருகியோங்கும்
சிவ நதிகளைப் போல் வளர்ந்து வந்தனர். அதற்குப் பின்னரும்
அநேக ஆண்டுகள் சென்று இப்பாரத பூமியையும்
அதில் அடங்கிய தமிழ் நாட்டையும் துருக்கியரும்
அவர் பின் இப்போது நம்மை ஆண்டு அளிக்கும் ஆங்கிலரும்
கைக் கொண்ட நீண்ட காலத்திலும் தமிழ் மக்கள்
தம்மியல்பு மாறாது வளர்ந்து வருவது யாவரும் கண்
கூடாக் காணும் காட்சியே யாம்.

<u>தமிழின் மகிமை</u>:- தமிழ் மக்களின் பெருமையும் சிறுமையும்
இவ்வாறு இருக்க, நம்மைச் சீராட்டித் தாலாட்டி ஊட்டி
வளர்க்கும் தமிழ் என்னும் நமது இனிய தாய் நமது
நாடு படும் பாட்டையே படுவது இயல்பன்றோ?
நம் மொழியில் இன்று புராதனமாய்க் கிடைத்துள்ள
தொல்காப்பியம் முதலாய பல நூல்களும், சரித்திர
சாத்திர எல்லைக்குள் அகப்படாது புறமே இருந்து,
இன்னும் ஆராய்ச்சி அளவாகவே நிற்கலாயின.
அன்னமிக்க நூல்களில் முதல் நூல் எனப்படும்
தொல்காப்பியமே இலக்கணமும் இலக்கியமுமாம்
என்று, அவ்விலக்கணநூல் தானும் மொழியின் இலக்கணமே
யன்றித் தமிழ் மக்களின் இலக்கணமுமாய் அமைந்து
எவ்வகையினுஞ் சிறப்பு வாய்ந்து இருக்கின்றது. எம்மொழி
யிலும் முதல் நூல் துகளற்றிருப்பதுமன்றி நடையொழுக்கிலும்
பொருளடக்கத்திலும் சிறந்திருப்பது அசாத்திய
மாதலாலும் யாதானுமொரு மொழி அத்தகைய சிறப்படை
வதற்கு முன் பல நூற்றாண்டுகளாலும் வளர்ந்து வந்திருக்க
வேண்டு மாதலாலும், தமிழ் மொழியின் வரையறையை
எவ்வாறு கணிக்கக் கூடும்?

இனிமை என்னும் பொருள் தரும் பெயர் பூண்ட தமிழ் மொழியானது எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் இலக்கணங்களில் பூர்த்தியான முதிர்ச்சி அடைந்து இருப்பது தமிழ் ஒன்றேயன்றி வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை என்று உறுதியாய்ச் சொல்லக் கூடியதான அகப்பொருள் இலக்கண இலக்கியங்களையும் பெற்றிருக்கின்றது. இவைகளேயன்றி இதிகாச புராண ஆகம நூற்களும் எண்ணிறந்தவை இயன்றுள்ளன அன்றியும் மக்கள் பால் கொண்ட பெருங் கருணையால் சிவபெருமான் பார்வதியம்மையாருக்கு அருளிச் செய்து, உப வேதங்களில் ஒன்றாக நிற்கும் ஆயுள் வேதத்தை வழி வழியே நந்தி தேவரிடம் கேட்டுணர்ந்தபடி மகா சித்தர்களாகிய அகத்தியர், திருமூலர், போகர், கொங்கணர், தேரையர் முதலிய இத் தெய்வத் தமிழ் மொழியில் இயற்றிய அரும் பெருஞ் சாத்திரங்கள் பலவற்றுள்ளும் கால கதியடைந்தன போக எஞ்சி நிற்கும் நூற்கள் எண்ணிறந்தவை. அவற்றின் அருமை பெருமைகளை உள்ளபடி உரைக்கப் புகின் பெருகுமாதலின் இப் பெரியோர்களால், நமக்குக் கிடைத்துள்ள நூற்களில் புதைந்து கிடக்கும் தனிச் சிறப்புகளில் சில வற்றிற்கேனும் ஈண்டு இயம்புதல் வேண்டும்.

'ஏது' என்னும் பகுதியின் பாற்பட்ட வாத பித்த ஐயங்களின் இணை குணங்களைத் தெளிவதற்கு நாடிப் பரிட்சையை அதிவிரிவும் நுட்பமும் பொருந்திய பிரத்தியேக சாத்திரமாகச் செய்து இருக்கின்றனர்; லிங்க வகையிலும் மூத்திரப் பரிட்சையை அதிநுட்பமாகப் பரிசீலனை செய்து சர்வ ரோக நிதானங்களையும் இவ்வொன்றினின்றே கணிக்குமாறு ஆற்றலுஞ் சிறப்பும்

யற்த "சீர் சிரட்டுக்கர் செய்க்குர்" என்னுஞ் சாத்திரத்தை
கரந்தபடி, தந்துதவி இருக்கின்றனர். இன்னும் சிகிச்சாக்
கிரமத்தில். அரும் பொருள்களாய் கிடைத்துள்ளவைகளில் சூரிர்,
திராவகம், செயநீர், சுத்தி வைப்பு, இரத்தின வைப்பு,
ருக்கினம், களங்கு, உபரசசத்து, குளிகை, சாரணை
னிகள், குருச்அண்ணம், இவைகளின்றும் பெறப்படும்.
ம்ப செந்தூர சுண்ணங்கள், கற்பவகைகள், இன்னோரன்னவை பலவும
ரது" முதலிய மூன்றும் நீங்கலாக, நோய் அணுகாவண்ணமாய்க்
காப்பு என்பனவும் 4 வது பிரிவாக ஒருங்குறத் திரட்டி,
அமைத்துள்ளனர். திருமூலர், தேரையர், முதலிய பெரியோர்,
சற்று வல்லோர்பலது ஏனையோர் தெரிந்துரைச் சாத்திய
யலாத அருந்தமிழ்ப் பாக்களில் தமது நூற்களை இயற்றி
வருகின்றனர். அகத்தியர் முதலிய வேறு சில பெரியோர்
தமிழ் மணமறியாத புலவர்களும் எளிதில் பகுத்துத்
தெரிந்து கொள்ளுமாறு, இலக்கிய இலக்கண வரையறைகளுந்
தம் பெருங் கருணையால் கடந்து தமிழ் உலகம் உய்யுமாறு,
மருவிச் சொற்களையன்ன மொழிகளை உபயோகித்து, மனத்தில்
சில பெரும்பகுதி தம் நூற்களை எளிய பாக்களாகத் தொகுத்துப்
பேருதவி புரிந்திருக்கின்றனர். இவர் தம் பெருமைதான் என்னே?
இவ்வுண்மையும் பெருமையும் உணராத சிறியோர், இவர்
தமிழ் மருத்துவ முறைகளை இழித்துரைக்க எண்ணி,
இலக்கண இலக்கிய குறைகள் எடுத்துக்காட்டி,
இகழ்பவராவர். இச்சிறியோர்கட்கு விடையளிப்பது
வேண்டாமை ஆயினும் அவர்களுரைப்பதையும் சிறிது
ஆராய்வோம்.

நாவலர் இயற்றும் பாக்களின் சிறப்பானது சொல், யாப்பு, அணி, என்னும் இவ்வகைகளில் பொலிவுற்றிருப்பதே யன்றி அவைகளை வாகனமாகக் கொண்டு செல்லும் பொருளின் பெருமையே சாலப் பெரிதெனச் சான்றோர் மதிப்பர். சொற்சுவை, பொருட்சுவை, இவ்விரண்டினுள் முதலது செவிக்கு இன்பந்தந்து ஆக்கியோன் கவித்திறனைப் புலப்படுத்தும். பொருட்சுவையானது அவனது அறிவின் பெருமையையும் அதனால் உலகம் அடையும் நன்மையையும் பற்றி நிற்கும். நாவிதென்றிக படுகின்ற அந்நூற்களின் பொருட்சுவையை உற்று நோக்கும்போ அவைகளின் பெருமையும், அப்பெரியாரின் மகிமையும் இத் தன்மைத்தென உணரலாம். இவ்வுண்மையை முற்றும் அறிந்த தமிழ் வைத்திய சிகாமணிகள் அப்பெரியாரை வணங்கி வாழ்த்துதல் இயல்பே யன்றோ? நிற்க சொற்செறிவே பெரிதென்று எண்ணித் தமிழ் வைத்தியத்தை இகழ்ந்து பேசும் புன்மக்கள் தேரையர் இயற்றிய மொனி யமகம், கரிசல், மருத்துப் பாரதம் முதலிய நூற்களின் பெயர்களையும் கேட்டிலர் போலும்.

<u>வைத்திய சாஸ்திரம்</u>:- இனி, நமக்குக் கிடைத்துள்ள வைத்திய சாஸ்திரங்கள் உலகம் வியக்கத் தக்க பெருமையையும், நுட்பத்தையும் விரிவையும் கொண்டுள்ளன. நம் நாட்டு அரும் பெருஞ் சாஸ்திரங்கள் ஏனைய நாட்டுச் சாஸ்திரங்களைப் போல் தத்தமக்கான பொருட்போக்கையே கொண்டொழுகி னில்லாது, யாவும் பரசாதனங்களுக்குச் சாதகங்களாய் முன்னின்று பின்னரே மானிடரின் இகசுகங்கட்கு உபயோகமாகின்றன. இவ்வழியில் ஏனைய சாஸ்திரங்களைக் காட்டிலும் வைத்திய சாஸ்திரமானது முதன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றது.

ஆயுர் வேதமானது உடம்பை திடகாத்திரத்தையும், அழகையும் கொடுத்து நீண்ட ஆயுளைத் தருவதற்காக ஏற்பட்ட சாத்திரமென்று யாவரும் அறிவார்கள். இவையே சகல வைத்திய சாத்திரங்கட்கும் பொதுவான நோக்கங்களாகும். நம் நாட்டிலோ ஆயுர் வேதமானது முக்கியமாய் யோகிகளும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் யோக வழிகளில் நின்று, மனோ வாக்குக் காயங்களில் பரம்பொருளின் பயப்பட்டு, நீண்ட காலம், காலனைப் புறங்கண்டு, நிட்டையில் இருந்திருப்பதற்குச் சாதகமாகக் கற்பங்கள் முதலிய பல உபாயங்களைப் பெரிதும் போற்றுகின்றது.

கற்பமாரிக் கொடுமை விந்து மென்று மூலிகை
நச்சு வார்க்குமிதென்ன அண்ணலானது — சதுகோடி
பொற் பிரகாசத்தையுடையதென்ன வாலிபம்
மிக்க வாய்ப்பது பெருமையென்ன கூறுதல்
புத்தி வார்த்தைகளிவைகளென்றுணர்வாரெனி - லறிவனார்
நிர்ப ராத்தும அறிபுண்மையாவது.
முப்ப மாத்திர மதிவ ரெண்ணிலாயுள்
சித்த மாக்கிக் கொள் வழி செய்ணிய ராகுவர் - நிசமாமே.

— தேரையர்.

என்றும் அப்பெரியோர் பெரும் நோக்கங்கட்கு அனுகூலமாக ஆயுர் வேத நூற்களில் ஒரு பான்மையை தேவருளும் [illegible] என்ன மானிடனின் நோய்களைப் போக்கி அவயங்களையும் நிலைப்பதற்குச் சாதகமாக விருக்கின்றது.

பற்ப மாத்திரை தைல வெண்ணெய் லேகிய
சர்க்கரை நேத்திர குளிகை வெண்ணெய் – சூரணம்
பற்று வேர்ப்பன அழகை கண்ணீர்ப்பானை – கிழங்கு
... பக்குவம் ... மேலும் . தேரையர்.

பொற்கலைய இப் பெரும் பேற்றை அப்பெரியோர் முயல
வந்த நாம் பாண்டிருந்த காலமாய் நமதுகை கொண்டு
கையாண்டிருக்கிறோமன்று இருக்கும் நிலையானது நாம் செய்த தீவினைப்
பயனே என்றுதான் பகர்கிறோம்.

தற்கால சித்த வைத்தியர்: இங்ஙனம் நமக்குக் கிடைத்துள்ள
அரிய சாஸ்திரங்களைப் புறக்கணித்து நிற்கும் நாம் எவ்வாறு
வைத்தியப் பிணி நீக்கஞ் செய்து நாம் புகழ் அடையும். வைத்தியப்
பெருந் தொண்டுக்கு ஆதாரமாக உள்ள சாதனங்கள் மூன்று.
அவை: 1. சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, 2. அனுபவம், 3. கைபாகம்
முதலியவைகளாகும். தொடர்ந்தும் பிணி நீக்கத்திற்கு
வேண்டியவை. பின்னது இச்சைக்குரியவை. இம் மூன்றினுள்
முக்கியமானது சாஸ்திர ஆராய்ச்சியானது மிகவும் இன்றியமையாதது.
அதற்குக் காரணம் சாஸ்திரங்கள் வெளிவராமையே யாம்.
இச் சாஸ்திரங்கள் ஆங்காங்கு அவற்றின் மனம் மறியாதவர்
கையிற் சிக்கிச் செல்லுக்கிரையாய் அழிந்து வருகின்றன.
அவைகளைத் திரட்டி ஒழுங்கு படுத்தி விளக்கமாக உரை
அமைத்து வெளியிடுவதே நம் நாட்டு வைத்திய சாஸ்திரப் பற்றுக்
கொண்டவர்களின் கடமையாம்.

வெளிவந்துள்ளனவாகிய சில நூற்கள் பெரும்பாலும்
ஆராய்ச்சிக் குறைவினாலும், பல்வேறு காரணங்களினாலும்
தம் பெருமை குன்றி நாளடைவில் பிழைகளுடன் உலவி
வந்து இன்னல் புரிகின்றன. இப் பிழைகள் நீங்குங்
காலமும் வருமோ? இக் காலத்து நமது வைத்திய முறைகள்

பெருமைகளைக் காட்டாமல் இருக்கவில்லை. சல்லியத்திலும் [illegible]ராயனத்திலும். இன்றைத் தினம் பெரிதும் புகழ்ந்து பேசப்படும் [illegible]டு வைத்திய முறைகளுக்கு அடங்காத பல பிணிகளை [illegible] நாட்டு வைத்திய சிகாமணிகள் எளிதில் உணர்ந்து [illegible]கிச்சை செய்து வருகின்றனர். இந் நிலைமைக்குக் காரணம் [illegible]வர்கள் பரம்பரையாய் நம் பெரியோர்களிடம் கற்றுக் [illegible]ண்டு பழகி வந்த அநுபவமேயாகும். இதனுடன் நூல் [illegible]ராய்ச்சியும் சேருமாயின் பொன் மலர் நாற்றமுடைத் தெனக் [illegible]றலா மன்றோ?

<u>நாட்டுப் பற்று</u>: இனியேனும் இப் பெருங்குறையை நீக்க [illegible] நமக்குத் தகுந்ததாகக் கிடைக்குள்ள வைத்திய [illegible]ஸ்திரங்களை நிலை நாட்ட வேண்டும். இதுவே நாட்டுப் பற்றாம். [illegible] இதைக் கடமையாகக்கொண்டு திட்டமாகக் கூறலாம். [illegible] ஆங்கிலேயர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உணவுகளையும் [illegible] [illegible] [illegible]. அதனைக் கொண்டே இவர் இந்நாட்டவர் [illegible] அந்நாட்டவர் என்று உலகம் வரையறை செய்கின்றது.

நோய்கள் உணவாகிலாயினும் மருந்து [illegible] [illegible] பிறக்கின்றன. ஆதலின் அவற்றின் சிகிச்சை [illegible] அவ்வந்நாட்டிற்கும் வேறு படுகின்றன. [illegible] அந்தந்த நாட்டிற்கேற்ற வைத்திய சாஸ்திரத்தை [illegible] நாட்டினர் பெரிதும் பாராட்டுவர். அது போலவே [illegible] நாட்டிலும் இருக்க வேண்டுமாயின் ஆயுர்வேதச் சித்த [illegible] [illegible] [illegible] நோக்கி திருப்புதல் வேண்டும். [illegible] அவரவர் அறிவுடைமையைக் கொண்டு

ஒற்றுப் பார்த்து அந்த பாடமாக்கித் தெளிவுற எடு
த்திட வேண்டும். அவ்வணம் தெளிவிட்ட பின்னர் வைத்தி
மாணவர்களைத் தேடி அவர்களுக்குப் பொருளுதவி செய்
தாவது அந்நூற்களை ஐயம் திரிபறக் கற்றுணரச் செய்
வேண்டும். அதன்பின் அவர்கள் தக்கமட்கியன்ற ஒரு
ஆராய்ச்சிசாலை செய்து. மேன் மேலும். வைத்தியம்
விருத்தியடையச் செய்ய வேண்டும். அதுவேயன்றி
நம் நாட்டவர்கள் அவ் வைத்திய முறையைக் கைக்கொள்
நன்மையுறும்படி ஆங்காங்கு அநேக வைத்திய சாலைகள்
அமைக்க வேண்டும். இப் பெருங் காரியங்களெல்லாம்
பெரும் பொருளாளிகளும் அரசாங்கத்தாரும் சிரத்தையுடன்
மேற் கொண்டாலன்றிப் பயன் படுவது சாத்தியமன்று.
இவ்விடத்தே நாட்டுப் பற்றுக் கொள் அடிப்படை
யாகவும் அறிகுறியாகவும் கொள்ளல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டு மருத்துவம்!

(பரதேச வைத்தியம்) நாட்டுப்பற்றாளர்களின் செய்கை யாதுவாக
வைத்திய பண்டிதர்களும் மாணவர்களும் நம் நாட்டு மருத்துவ
வளர்ச்சியின் பொருட்டுச் செய்யும் பேருதவி ஒன்றுண்டு
முக்கண் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே! என்று கூறிய
நக்கீரருக்கு இணங்க இவர்கள் தமது கல்வியின் பெரு
யில் ஈடுபட்டுத் திடம்படப் பேசினும். அறிவு ஒருவன்
பாற்பட்டதன்று என்பதை உன்னிப் பிற வைத்திய
முறைகளில் காணப்படும். புதிய ஆராய்ச்சி வகைகளைக்
கண்டும், தெளிந்து அவற்றுள் நமக்கு வேண்டியனவாயும்
தம்மிடமில்லாதனவாயும் இருக்கும் விடயங்களைத் தமதாக்கிக்
கொள்ளல் வேண்டும்

தாய் உள்ள மாத்திரமே சிறப்புடையன வென்றும்,
ரீ பால் நாம் அறியற்பாலன ஒன்றும் இலதென்றும்
கொள்ளும் கொள்கையானது யாவருக்கும் பொருந்தாததாகும்.
விட்டு வைத்திய முறைகள் இந்நாட்டில் இக் காலத்தில்
ருந்து இருப்பதும் ஒரு பாக்கியமாக வெண்ணி,
அதனின்றும் நாம் கொள்வன வற்றைக் கொள்ளுதல்
வேண்டும். ஆயினும் அவ்வாறு செய்வதிலும் ஒரு பெரிய
அபாயம் உண்டு. அஃதாவது பிற நமது வைத்திய
நூல்களில் ஆரம்பத்திக் நிலைமையில் அவற்றிலுள்ள,
நல்ல விடயங்களையும் பரதேச முறைகளின் வாயிலாக
வெளிக்கப் புகுந்து அல்லல் படுவதேயாம். இதனிலும்
நாம் நம் வைத்திய சாத்திரங்களுக்கு இழைக்கக் கூடிய
பெருந்தீங்கு வேறொன்றில்லை. இனம், மொழி, சாத்திரம்.
இவைகளின் கலப்புகள் காலக் கிரமத்தில் அநேக நூற்றாண்டு
களில் படிப்படியாய் ஏற்படக் கூடியவையே யன்றி
ஒருவன் விருப்பத்தால் ஒரு நிமிடத்தில் உண்டாகும்
தன்மையவன்று. இத்தகைய கலப்பு கட்சிக் குழுகள்
எப்போதும் பகைமையே பாராட்டுவார்கள் என்று
ரிக்கிர சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. நெருங்கிய
ர்க்கை பலத்தால் அவ்விரோதத்தையுங் கடந்து
அவர்க்கும் அறியாது காலப் போக்கில், கலப்பு
ஏற்படுகின்றது. நமது நாடானது இத்தகைய கலப்புக்கு
ளிதில் கிடைத்ததுவதில்லை.

ஜீவரட்சாமிர்தம்)

உயிர் ஓம்பும் அமிர்தம்):- இனி ஜீவரட்சாமிர்தம் என்னும்
பெயர் பூண்ட இந்நூலானது முற்றும் தோட பேத பிணி.

நிதானங்களையும், அவைகளின் சிகிச்சை வழிகளையும் காட்டிய சாத்திரமாகும். இது நமது வைத்திய பண்டித சிகாமணிகளுக்குப் பெருதவியாய்ச் சுமார் 60 வருட காலமாக வெளிவந்து உபயோகப் படுகின்றது.

இதில் அடியேன் செய்த ஆராய்ச்சியிற் பல அரிய விடயங்கள் வெளிவந்தன. அவற்றுள் முக்கியமாக முதல் நூலிலிருந்து படல வகுப்புக் கிரமங்களையும், அவ்வப் படலங்களின் பிணிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, அவைகளுடன், சித்தப் புருடர்களின் சாத்திரங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, பேசப்படும் பல விடயங்களையும் தொகுத்து "என்பரும் உளர்" என்றும், சிறிய பேதங்களையுள்ளவைகளை 'அந்தர்த்த' பிணியின் கீழே "அன்றியும்" என்றும், பெரும் பகுதிகளாய் வேறுபடும் பிணி வகைகள் மதாந்தரம் என்றும் தலைப்புடன் தனியாகவே எடுத்து எழுதியும் இச் சாத்திரம் ஒன்றிலிடமாகவே வடமொழி தென்மொழி இவ் இரண்டிலுங் காணும் பிணி நிதானங்கள் முற்றிலும் அடங்க என்றிதில் யாவரும் அறிந்து நிதானிக்கும் வகைக்கு நூலாசிரியர் விளங்கக் காட்டியிருக்கின்றனர். "அன்றியும்" என்பதைப் பின் பற்றி வரும் சிறு பேதங்கள் பகுப்பவர்க்குச் சித்தர் மதாந்தரம் என விளங்குமாதலின் அவைகட்கு மதாந்தரம் என்றும் தனித் தலைப்புக் கொடுக்கவில்லை. அவைகளை விடுத்து, மதாந்தரம் என வருவன வற்றைச் சித்தப் புருடர்களின் மத வேறுபாடுகளென அவர்களுடைய சாத்திரங்களைக் கொண்டு தெளிந்து "சித்தர் மதாந்தரம்" என எழுதியுள்ளேன். இஃதன்றியும்

1) 125 வது பக்கம் 5 வது அஸ்மரி பிணி படலத்தின் கீழ் 'மூத்திரக் கிரிச்சிரோகம்' பத்திலட்சணம் புதிதாய் எழுதியிருக்கிறது.

2) 145 வது பக்கம் மேற்படி படலத்தின் கீழ் மேக பிணிகளின் நிதானம் காட்டப்பட்டது.

3) 252 வது பக்கம் 4 வது மகாவாத பிணி படலத்தின் கீழ்ச் சித்தர் மதாந்தரத் தலைப்பின் அடியில் அழல் பித்தம், மார்க்கப் பித்தம் என இரண்டும் சேர்ந்துள்ளன.

4) 399 வது பக்கம் 13 வது விரண பேத படலத்தில் சித்தர் 'மதாந்தரத் தலைப்பின் கீழ் பகந்தர பிணி எனப்படும் பவுத்திர பிணி 8ம் சேர்க்கப்பட்டன.

5) 461 வது பக்கம் கொடி பேத படலத்தில் காட்டு மசகத்தின் அடியில் மற்றைய மசகங்களின் பெயர்களைச் சித்தர் மதாந்தரப்படி எழுதி இருக்கின்றது. அவைகள் காரணப் பெயராய் அந்தந்த மசகத்தின் செயல்களைக் குறிக்கின்றன.

6) மேற்படி படலத்தின் முடிவில் கீழ் தனியாகச் சித்தர் மதாந்தரத் தலைப்பின் அடியில் உள மாந்தை பிணி பெருங்கரி பிணி, நாவெட்டிக் காய்ச்சல் இவைகள் ஏடுகளில் சோதித்து எடுத்து எழுதப்பட்டன.

பிணி நிதான மகிமையும் படல அமைப்பும்:

ஆயுர் வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பிணி பற்றிய நிதான முறையின் மகிமை பெரிதும் பாராட்டற் பாலது. இவ்வுடம்பை வினையின் செயலால் நிலமாகக் கொண்டு, பிணி தோற்றத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் தொடக்க முதல் இறுதிவரை அனைத்துப் பிணிகளையும் உட்படுத்திக் கூறும் இயல்பானது ஒரு மரத்தின்

வளர்ச்சிக்கு வித்து முதலாகவும் கனி ஈறாகவும்
இடையே அதன் உடல், அதனின்றும் பிறக்கும்
பெருங்கிளைகள், சிறுகிளைகள், அதிற்றோன்றும் காய்
கனிகள் அக்கிளைகளில் அடங்கும் வித்துக்கள் ஆக.
இவையனைத்தும் பூமிக்கு மேலாகவும், இவற்றின்
வளர்ச்சிக்கும் செழுமைக்கும் ஆதாரமாகவும் காரண
மாகவும் பூமியின் கீழ் வளர்ந்து செல்வன வேர்களாகவும்.
இத்தகைய பாகுபாடு பொருந்தி இருக்கின்றது. இவ்
உவமையின் பெருமையை இதனடியில் தேரையர்
திருவாக்கால் காண்க.

நோயினும் பத்திவெகு நோய்கள் வினைவிரையாம்
நோய்கள் வினைவயலாம் மெய் நோய்கள் வளர்பயிராம்
நோயுதவு பலனே நோய்கள் வெகுமேலாம்.
(தேரையர்)

இந்தப் பிணிகள் மனித உடம்பில் கருப்பம்,
முயற்சி, கருமம் என்னும் மூவகைகளால் பிறக்கின்றன.
மேலைக் கூறிய பின்னர், அவை தாமும் ஏது, இலிங்கம்,
எனும் இருவகையில் அறியப்பட வேண்டுமெனத்
தெளிவாகக் கூறப் படுகின்றது.

இவ்விரண்டிலும் ஏது என்பதே சிறப்பாக
ஆயுர் வேத மருத்துவர்களுக்குப் பிணி அறிதலிலும்
சிகிச்சையிலுங் கூட மிகவும் இன்றியமையாததாக
இருக்கின்றது. இவ்வகையைப் பின் பற்றி ஏற்படும்.
பிணி யறிதலானது. பிணி நாடும் மருத்துவருடைய
கல்வி ஆராய்ச்சி பட்டறிவுக் கிறை விளைவேயன்றி
பிழை போவது அரிது. இதுவே ஆயுர் வேதத்தின்
சிறப்பாகும். இலிங்கு என்பது (சில தோட பேதங்களைக்
குறிக்கின்றது. பிணி உடம்பில் தோன்றுவதற்கு

முன்னர் திரி தோட முக்குற்ற வேறுபாடுகள் எனப்படும்.
வாத பித்த ஐயங்கள் எக்குற்றமும் அடையாமல்
தத்தமக்கு உரிய சரியான நிலையில் நின்று உடம்பை
ஓம்பி வருகின்றன. முற்கூறிய மூன்று காரணங்களால்
வாத முதலிய மூன்றும் குற்ற ~~உடம்பில்~~ (தோட)
மடைந்து தம் இயல்பு நிலை மாறி, ஒன்றை ஒன்று
தாக்கி உடம்பில் பிணியைப் பரவச் செய்து,
4448 என்று கணிக்கப்படும். பிணிகளைப்
பிறப்பிக்கின்றன. லிங்கமாவது, திரி தோட
பேதத்தால் பிறக்கும் பிணிகள் உள்ளும் புறம்புமாய்
பற்பல பிணிகளாய் வெளிப்படு பிரத்தியேக
நாமங்கள் பெறுவது. இவற்றிற்கு ஆதி காரணமா
யிருப்பது. திரிதோட பேதமாகையினாலே அப்
பேதத்தை ஏதுவென்றும், அப்பேதத்தால் வெளிப்படும்
நோயை லிங்கமென்றும், வகுத்துக் கூறப்பட்டது.
முதல் முதலில் ஏது, எனப்படும் திரிதோட
பேதங்களை நாடி வகையினால் அறிந்து ஆயுர்
வேத வைத்தியன் பிணிகளை நிதானிப்பான்.

பழனி தண்டாயுதபாணி சுவாமி துணை.

பிணிகளின் பெயர் அகராதி.

பிணிகளின் பெயர்கள்

அ.

அகத்தியர் மகாமந்திர மலட்டு பிணி ஓட்டம்.
அகமரித்த கருப்ப லட்சணம்.
அகிருத்திரம் இடம்
அக்கினி கிடம்.
அக்கினிச் சிலேத்துமம்.
அக்கினி பதச் சிலந்தி.
அக்கினி மந்த சுரம் (மகா).
அக்கினி முகச் சிலந்தி
அக்கினி ரோகணி ரோகம்.
அக்கினி விஷபாக பிணி (மகா)
அங்க சலன வாதம்.
அசகா மகரிஷக பிணி (மகா)
அசஜோற்ப விக்கல்,
அஜ கார்னிகா பிணி
அசாத்திய அதிசார பிணி
அசாத்திய உதர பிணி
அசாத்திய எலி விட லட்சணம்
அசாத்திய எலி விட சிகிச்சை
அசாத்திய கண்ட மாலை.
அசாத்திய கபால பிணி
அசாத்திய கருப்ப லட்சணம்
அசாத்திய காச பிணி
அசாத்திய குஷ்ட பிணி
அசாத்திய குன்மப் பிணி.

அசாத்திய இளைத்தும பிணி
அசாத்திய அரவட்சணம்
அசாத்திய அரவட்சணம்
அசாத்திய அழுகைப் பிணி
அசாத்திய ஒக்காளைப் பிணி.
அசாத்திய கர்க்கரோக நிதானம்.
அசாத்திய தாகரோகம்.
அசாத்திய பாண்டுரோகம்.
அசாத்திய பித்தப் பிணி
அசாத்திய பீலிகப் பிணி
அசாத்திய பூத நிதானம்
அசாத்திய மசூரிகை (மகா)
அசாத்திய மகாத்திய பிணி
அசாத்திய மூலப் பிணி
அசாத்திய இரத்த பித்தப் பிணி
அசாத்திய வாதப் பிணி.
அசாத்திய வாந்திப் பிணி
அசாத்திய விசர்ப்பிப் பிணி.
அசாத்திய விக்கிரதிக் கட்டு
அசாத்திய விரண நிதானம்.
அசாத்திய விடக்கிறி நிதானம் (மகா).
அசாத்திய வெண்குட்டம் (மகா).
அசாத்தியாதி சாரம்.
அசாத்தியா சாத்திய பவுத்திரம் (மகா).
அதிக சூலி.
அசிர்க்கர பிணி ரூபகம்.
அசிர்க்கர பிணி லட்சணம்
அசீரண பிணி ரூபகம்.
அசீரண பிணி மகாந்தகம்
அசுர பூதம்
அசுர வாதம் மகாந்தகம்.

அஞ்சனா நாமிகா வர்த்தம பிணி.
அடவி ரு. (மகா)
அண்ட பிணி பேத மகாந்தரம்.
அக்ரதி மந்த பிணி
அதிசரண யோனி பிணி
அதிசார ஸிலேஷ்ம மகாந்தரம்.
அதிசார பிணி மகாந்தரம்.
அதிசார பிணி பூர்வரூபம்.
அதிசார பிணி பேதகம்.
அதிஜிக்வா பிணி.
அதி அர்க பிணி
அதி காந்த பிணி
அதி காபக வாதம்.
அதிதும் மந்ராச பிணி.
அதிதால பிணி
அதி மாமிச பிணி.
அதிமாமிசார்ம நேத்திர பிணி
அதிர்ஷ்ய பூதக் கிரகம் (மகா)
அதுஷ்ட விரண பேதம்.
அனைப்பு பிணி (மகா)
அகோரக கோடம்
அகோர முகக் கட்டு
அகோர முக ரத்த பித்த பிணி.
அகோர முக வாதம்
அநாயாசக வாதம்.
அநித்திரைச் சுரம் (மகா).
அநுதிரம்ச வாதம்.
அந்தக சந்நி பாத சுரம காந்தரம்
அந்தர வாயு கிரகணி (மகா)
அந்தர விட்டை (மகா).

அந்தராயாம வாதம்
அந்தர் மலக் கிருமி
அந்தர் முகி யோனி பிணி.
அந்த்ராவ்ட பிணி.
அந்திய தோஷ வாத பிணி
அந்திய ஜ்வர டாலி காகிரகம் (மகா)
அந்நியோத்துக அர லட்சணம்
அந்நியோத்துக வாதம்.
அபதந்திரக வாதம்.
அபதானக வாதம்.
அபத்திய தோட அரம் (மகா).
அபரி சக்கட்ட பிணி (மகா).
அபஸ்மார பிணி பூர்வரூபம்
அபஸ்மார பிணி சாமான்யம்.
அபஸ்மார பிணி பேதகம்.
அபாகி மகுனிமாக பிணி பாகாந்தரம்.
அபான வாயு.
அபான வாயுவின் குண லட்சணம்.
அபானஸ்தான விக்ருதிக் கட்டு
அபிகாதசுரம்.
அபிகாத சோபை.
அபிகாத வாதம்.
அபிசார சுரம்.
அபிநியாச சந்பாத சுரம்.
அபிநியாச சந்நிபாத சுரம் (மகா).
அபிநியாச வாதம்.
அபிஷங்க சுரம்.
அபிஷந்த நேத்திர பிணி
அப்ஜச பிணி
அப்பிய மேகம் (மகாந்தரம்)

அமர கண்ட வலி (மகாக்கரம்)

அமர பில்லம் ரோக்கிர (மகா)

அம்பு பூரண பிணி (மகா)

ஆரணை (மகா)

அரிசோப கர்கர விரணம்

அரி சோ பிணி

அரிசோ வர்க்க மரோக்கிர பிணி

அரிக்கிர அரம் (மகா)

அரிக்கிராப் பிரமேகம் (மகா)

அரிக்கிரா மேகம்

அருந்திமேவு வர்த்தமம் ரோக்தி

அருச்சுன ரோக்கிர பிணி

அருணை வலி

அருணைதி வலி மேகம்

அரும் இறுமை பிணி

அரையாப்புக் கட்டி (மகா)

அரோசக பிணி மேகம்

அர்ச்சகர கிரகம் (மகா)

அர்க்க பிகர பூதம்

அர்க்க மேக பிணி

அர்க்காங்க வாதம் (மகா)

அர்க்கிக வாதம்

அலச கிட்டம்

அலச பிணி மேகம்

அலச விரணம்

அலசி பிணி

அலசி பிணி விரணம்

அலஜி நேத்திர பிணி.
அலஜி வர்த்தம நேத்திர பிணி.
அலாபுக பிணி
அலிச் சர்ப்பம் (மகா)
அலிப்பட்சி தோடம் (மகா)
அலிமிகட் பாண்டு.
அவகார்த்த விரணம்.
அவகும் பரகிட்டம்.
அவபாகிக வாதம்.
அவபேதக வாதம்.
அவமந்த பிணி
அவலம்பக சிலேஷ்மம்
அவி பாபுக பிணி
அவுபசர்க்கிகப் பிணி
அவுஷத காந்த சுரம்.
அவுஷ்மாபக வாதம்
அஸ்தகம்ப வாதம் (மகா)
அஸ்தி ஆவிருத வாதம்
அஸ்தி கிரந்தி
அஸ்திகிரா ஹோற்பத்தி (மகா).
அஸ்தி தாது கதசுரம்.
அஸ்திகாய விரணம்
அஸ்தி மேக பிணி
அஸ்மரி பிணி அசாத்திய கிரா
அஸ்மரி பிணி சாமானிய பூர்வரூபம்.
அஸ்மரி பிணி பலம்,
அஸ்மரி பிணி பூர்வரூபம்,
அஸ்மரி பிணி பேதம்
அஷ்ட கீட பேதம்
அஷ்ட மகா பிணி.

அஷ்டீலா பிணி

அஷ்டீலா வாதம்.

அஷ்டீலிகா பிணி

அஜுகு கமைாஸ் (மகா)

அழல் பித்த பிணி மகாந்தரம்.

அழற் புற்று நேத்திரப் மகாந்தரம்.

அழி கருப்பலட்சணம்,

அளி தோடம் மகாந்தரம்.

அள்ளு மாந்தம் மகாந்தரம்

அட்சத பிணி.

அட்சர பிணி மகாந்தரம்.

அட்சி பாகாத்திய ரோகம்.

அறு புள்ளிவண்டு மகாந்தரம்.

அற்ப சோபாட்சி பாக பிணி.

அற்ப விட சர்ப்ப தீணம் (மகா).

அற்புத கிரந்தி பேதம்.

அற்புத வர்த்தம பிணி.

அற்புதா கிரகம் மகாந்தகம்.

அற்பு தோஷ்ட பிணி.

அனந்தன்.

அனல பித்தம்.

அனல பித்த பிணி (மகா).

அஜமந்திப்புண் கோடம் (மகா).

அருஸ்தம் பவாதம்

அன்ன ஆக்கிருத வாதம்.

ஆகந்துக சுரம்

ஆகந்துக மசூரிகை

ஆகந்துக விரணம்

ஆகருஷணாஸ் தம்பன வாதம்.

ஆசன்னப் பிரசவம் (மதா)

ஆசன பவுத்திரம் மதாந்தரம்.

ஆசனக் கண்டமாலை பவுத்திரம், மதாந்தரம்.

ஆசிக பிணி

ஆசிய தகராங்ன லட்சணம்.

ஆசியக் குவாத வாதம்

ஆசிய பாக பித்தம்

ஆசிய பாக வாதம்

ஆசியா ஷேப வாதம்

ஆச்சிய கந்தி மேகம் மதாந்தரம்

ஆட்டிய வாதம்.

ஆணி நேத்திர மதாந்தரம்,

ஆணி பிணி

ஆண் சர்ப்பம்.

ஆண் பட்சி தோடம்

ஆண் மலட்டு பிணி

ஆதப சுரம் (மதா)

ஆதிக்க மேகம் மதாந்தரம்.

ஆதி மலடு.

ஆத்மானா வாதம்

ஆனந்த சூறப்பான் மதாந்தரம்.

ஆமாக சுரம்.

ஆமாக பிணி படலம்

ஆமாக பிணி பேதம்

ஆமாக பிணி லட்சணம்.

ஆந்திர பித்வாதம்.

ஆமக்கண பிணி (மகா).

ஆம சூல பிணி (மகா).

ஆம தோடம் (மகா).

ஆம்ல பித்த பிணி லட்சணம்.

ஆமாசய சுக்கரான்ன லட்சணம்.

ஆமா சீரண பிணி

ஆமாரசக பிணி

ஆணம யொட்டுக்கட்டு (மகா).

ஆம்ல பித்த பிணி

ஆம்ல பித்த பிணி லட்சணம்,

ஆம்ல விதக்த பிணி

ஆம்லாஷித பிணி

ஆயாசவர்த்த வாதம்

ஆரித்திர விடம் மகாந்தரம்.

ஆருட கிராணம் மகாந்தரம்.

ஆர்த்திர மூல பிணி

ஆர்க்க மேக பிணி (மகா)

ஆலோசக பித்தம்

ஆவிரண பித்த பிணி

ஆவிருத வாத அசாத்தியா.

ஆவிருத வாத உபத்திரவம்.

ஆவிருத வாத பேதம்.

ஆட்சேபக வாதம்.

இ.

இக்காசி லேஷமம்.

இக்கோ பித்தம்

இடர்ப் பில்லா நேத்திர பிணி மாகாந்தரம்.

இத்மாபித்தம்.

இந்திர பூதம் (மகா).

இந்திர லுப்த பிணி,

இமை தடிப்பு நேத்திர மதாந்தரம்.

இமை நீர்ப்பாய்ச்சல் மாந்தரம்.

இமை 3-வது. பிரிவாகிய கழல்.

பிணி பேதம் மதாந்தரம்.

இமை 2-வது பிரிவாகிய. தடித்தலாதி பிணிபேதம் மதா.

இமை 4. வது. பிரிவாகிய நீர்ப் பாய்ச்சல் பிணி பேதம் (மதா)

இமை 5 வது. பிரிவாகிய புழு பிணி பேதம் (மதாந்தரம்)

இமை 1. வது. பிரிவாகிய பில்ல நோய் (மதாந்தரம்)

இமை யிறைச்சி (மதாந்தரம்).

இமையைப் பற்றிய பிணி பேதம்.

இமை பிணி பேதம்.

இமை வலி நேத்திர பிணி.

இரசவ நேத்திர பிணி.

இருதயஸ் தாண வித்திரதி

இருதா விருதவாதம்

இரைப் பெலி (மதா)

இரைப்பு மாந்தம் (மதா).

இருப்பு மாந்தம் (மதா).

இளம்பிள்ளை வாதம் (மதா).

இரிச்சக்கண் நேத்திர (மதா).

இக்ஷு மேக பிணி லட்சணம்.

இறங்கு அண்டம் (மதா).

ஈ.

ஈ. அர பூதம் (மதா).

ஈ. ணத் தொனிச் சுரம் (மதா).

உ

உகிர்ச் சுற்று (மகாந்தரம்).
உக்கிராக்கிரக வாதம்.
உக்சங்க வர்த்தம பிணி
உச்சிலிங்கத் தேள் (மகா)
உடலுருக்கி பிணி (மகா).
உட்சுரம்.
உதட்டு பிணி
உதய சுரம் (மகா)
உதர பிணி பூர்வரூபம்.
உதர பிணி பேதம்
உதர ரோக மகாந்தரம்.
உதராக்கினி பேதம்
உதர வாதம் (மகா)
உதாவர்த்த யோனி பிணி.
உதாவர்த்த பிணி அசாத்தியம்.
உதா வர்த்த பிணி.
உதாவர்த்த வாதம்.
உதான பிராண ஆவிருத வாதம்.
உதான வாயு.
உதான வாயுவின் விகுண லட்சணம்.
உதிரத்தல வலி (மகா)
உதிர வாதம் (மகா)
உத்கார சிலேஷ்மம்.
உத்கோட பிணி.
உத்தம மேகம் (மகா).
உத்த பா பிணி.
உத்ஜீதர சுமூல பிணி.
உத்தான வாத சோணிதம்
உத்தான வாதம்.

உக்கல் நேத்திர பிணி (மகா)
உக்ரு நெகிழல் நேத்திர (மகா)
உக்ருகு எலி
உக்ர தெறிச்சி நேத்திர (மகா)
உப கிரக ரோகம்.
உப சர்க்கரைக பிணி
உபசீரிவ பிணி
உப ஜிக்வா பிணி
உபநாக பிணி (மகா)
உபநாக நேத்திர பிணி
உபப்புருத யோனி பிணி
உபயமுகரத்த பித்த பிணி
உபவிஷ்டக கருப்பம்.
உப்பு மார்க்கம் (மகா)
உயிர் நிலை விழுக்கேற் (மகா)
உயிர்ப்பு பிளவை நிதானம் (மகா)
உலர்ந்து ஆசு பிணி (மகா)
உசப் பெலி (மகா)
உல்பக பிணி.
உஷ்டரகிரீவபகந்தர விரணம்.
உஷ்ண நெகிழல் நேத்திர (மகா).
உஷ்ண வாத மூத்திர பிணி
~~உஷ்ண வாத மூத்திர பிணி~~
உஷ்ண மிக வாயுகிரகணி (மகா)
உஷ்ண விதக்க பிணி
உஜூஸ பிணி (மகா)
உர்ஜெருக்கி (மகா)

உள் மாந்தை பிணி (மகா)
உள் மாந்தை பேதம்
உஷ்ணகா கிரணம்
உன் மாத பித்தம்
உன் மாத பிணிப் படலம்.
உன் மாத பிணி பேதம்.

(ஊ)

ஊதல் பிணி (மகா)
ஊது காமாலை பிணி (மகா)
ஊது மாந்தம் (மகா)
ஊரணம் பிணி (மகா)
ஊருஸ் தம்ப வாதம்.
ஊர்த்துவ சுக தோடம்
ஊர்த்துவ கத பிணி
ஊர்த்துவ சுவாச பிணி
ஊர்த்துவ பித்த பிணி
ஊர்த்துவ முகரத்த பித்தம்.
ஊர்த்துவமுக வாத பிணி
ஊர்த்துவாங்க பிணி
ஊர்த்துவாம் மிச்சர வாதம்.

எ,

எக்கில் தோடம் மகாந்தரம்.
எரிகுன்ம பிணி — (மகா)
எரிச்சல் விட பாகம் (மகா)
எரி பித்தம் (மகா)
எலிச் சக்கில விட கிராணம்.
எலி பேதம் (மகா).

எலி விடச் சிகிச்சை (மகா)

எலும் புருக்கி பிணி (மகா)

எழு நாயிறு (மகா)

எலும்பு (மகா)

ஏ

ஏகசர்ம கெஷ்ட பிணி

ஏகாங்க வாதகம் (மகா)

ஏதுகம் (மகா)

ஏப்பச் சுரம் மகாந்தரம்

ஏது அண்டம் (மகா)

ஒ

ஒட்டு கிரகணி மகாந்தரம்

ஒட்டு பிணி பேதகம்

ஒழுக்குப் பிரமேகம் (மகா)

ஒற்றைத் தலைவலி (மகா)

ஓ

ஓடு பித்தகம் மகாந்தரம்

ஓணான் (மகா)

ஓஷ்ட பிணி பேதகம்

க

கக்கிருமல் நிதானம் (மகா)

சக்கி வான் மகாந்தரம்

கருமி தூரிகை பிணி லட்சணம்

கமல பூதகம் மகாந்தரம்

கச்சபி பிணி

கஞ்ச வாதம்.

கடலைக் கட்டி (மகா)

கடிகால நிதானம் (சாந்தி)

கழுத்து சர்ப்பச் செய்குறி (மகா)

கழு நிற நிதானம் (மகா)

கழு மண நிதானம், (மகா)

கடுகுக் கட்டி (மகாந்தரம்)

கருவன் (மகாந்தரம்)

கடைக் கண் பிணி பேதம் மகா.

கடைக் கண் 1-வது பிரிவாகிய கண்ணைடுப்பு-(மகா)

கடைக் கண் உ-வது பிரிவாகிய பூசாந்திர பிணி (மகா)

கடைக்கண் 3. வது பிரிவாகிய படாந்தி பிணி (மகா).

கடைக்கண் 4. வது பிரிவாகிய குவை பிணி (மகா).

கடைக்கண் 5. வது. பிரிவாகிய விழி வாதம் (மகா).

கடைக்கண் 6. வது. பிரிவாகிய விரணப் பரு (மகா).

கடைக்கண் 7. வது. பிரிவாகிய விக்கிரதி (மகா)

கடைக்கண் 8 வது. பிரிவாகிய இமைக் குரு. (மகா)

கடைக்கண் 9 வது பிரிவாகிய குமிழு பிணி மகாந்தரம்.

கடைக்கண் 10 வது பிரிவாகிய நட்சத்திர வாயு மகாந்தரம்

கடைக்கண் 11 வது பிரிவாகிய கண்ணெவும் மாந்தரம்.

கட்சியா பிணி.

கட்டிப் பிரமேகம் மகாந்தரம்.

கட்டு மாந்தம்

கண் மாந்தம்.

கண் ரோக பேதம் மகாந்தரம்.

கண் குத்திப் பாம்பு

கண்ட குப்சசந்தி பாதகரம்.

கண்ட குப் சந்தி பாதகரம் (மகா.

கண்ட சாலிக பிணி.

கண்ட சிலேஷ்ம ரோகணி
கண்ட திரி தோஷ ரோகணி
கண்ட பித்த ரோகணி
கண்ட மால் பிணி பேதகம் (மகா)
கண்ட ரத்த ரோகணி
கண்ட ~~ரத்த~~ பிணி பேதகம்
கண்ட பிணி கிலேசணம்
கண்ட வாத பிணி
கண்டாலஜி பிணி
கண்டார்புத பிணி
கண்டு பித்தம்
கண்டுல யோனி பிணி
கண் டோஷ்ட பிணி
கண்ஜோரு வாந்தி (மகா)
கண் மயக்கு வாதம் (மகா)
கத்ரு பிணி
கதலி மலடு
கதலி பல லேகியம்
கர்த்த கிரக தோடம் (மகா)
கர்த்தகாளி பிணி (மகா)
கார்த்த விடம்
கார்த்த விட பாகம் (மகா)
கபக்கிலிஷ்ட பிணி
கப கிராவு பிணி
கபத்தீர வலி (மகா)
கபால கிஷ்ட பிணி
கபால பித்தம்
கபால பிணி
கபில ஜலி
கபிலா சிலந்தி -

கபோதக வலி

கம்பசீசுரம் (மதா)

கம்பீர நேத்திர பிணி

கம்பீர வாதம்.

கம்பீர வாத சோணித பிணி.

கம்பீர விக்கல் பிணி.

கரபஞான இலட்சணம்.

கரப்பான் பித்தம் (மதா).

கரப்பான் பிரமேகம் (மதா).

அரம் என்கின்ற இருமருந்தின் வகை

கரா சேசக வாதம்.

கருங்கரப்பான் (மதா).

கருங்கிரந்தி (மதா).

கருங்குட்ட நேத்திர பிணி (மதா).

கருஞ்சாரை.

கருஞ்சீக்கிர நேத்திர (மதா).

கருஞ்சுரா (மதா)

கரு நாகப் படல நேத்திர (மதா)

கரு நாக விடம் (மதா)

கருப்பகாசம் நேத்திர பிணி (மதா)

கருப்பக்கிரகணி (மதா)

கருப்பசாந்தி (மதா)

கருப்பச் சர்ப்ப விடம் (மதா).

கருப்பசிலேஷ்மம்.

கருப்பச் சூல் பிணி (மதா)

கருப்ப பேதம்

கருப்பம் மரிக்கும் இலட்சணம்.

கருப்ப மலட்டு பிணி

கரும் பித்தம்.

கரு வருடிச் சர்ப்ப விடம் (மரா)
கருவிழி பிணியில் 1 வது பிரிவாகிய காசபேதம் (மகா).
கருவிழி 2-வது பிரிவாகிய படலபிணி பேதம் (மகா).
கருவிழி 3 வது பிரிவாகிய இதக பிணிபேதம் (மகா).
கருவிழி 4 வது பிரிவாகிய விழியுந்தல் பிணிபேதம் (மகா).
கருவிழி 5 வது பிரிவாகிய நெரிசல் பிணி பேதம் (மகா).
கருவிழி 6 வது பிரிவாகிய வரி பிணி பேதம் (மகா).
கருவிழி 7 வது பிரிவாகிய குந்த பிணி பேதம் (மகா).
கருவிழி 8 வது பிரிவாகிய திமிர பிணி பேதம்
கருவிழி 9 வது பிரிவாகிய அக்கிர பிணி பேதம் (மகா).
கருவிழி 10 வது பிரிவாகிய பூ பிணி பேதம் (மகா).
கர்ண கண்டூ பிணி
கர்ண கிருமி பிணி
கர்ண [illegible]கா பிணி
கர்ண சோணை பிணி
கர்ண குர்திரிகா பிணி
கர்ண ~~[illegible]~~ நாத பிணி.
கர்ண பரிபோசக பிணி.
கர்ண பால சோட பிணி.
கர்ண பிதாரிகா பிணி
கர்ண பிப்பலி பிணி
கர்ண பூதி பிணி
கர்ண பிணி அசாத்தியா
சாத்திய நிதானம்.
கர்ண பிணி படலம்.
கர்ண ~~[illegible]~~ பிணி பேதம்
கர்ண விகிய பிணி

கர்ண வித்திரதி பிணி.

கர்ணார சோற்புத பிணி.

கர்ணாற்புத பிணி

கர்ணோற்பாத பிணி

கர்ணோன் மற்த பிணி

கர்ணோன் மந்த பிணி

கர்த்தபி பிணி

கர்த்த வர்த்தம பிணி

கர்ண குட்ட பிணி (மகா).

கர்ண ஆஸ வாதம்

கர்ணி கசந்தி பாதசரம்

கர்ணிக சந்தி பாதசர (மகா)

கர்ணிகா யோனி பிணி

கலதி பிணி

கலியாண கிருதம்

கல்லடைப்பு பிணி (மகா)

கலிலி வாதம்.

கஸ்ருபி பிர மேகம் (மகா)

கடாயத் தாந்த வலி

கஷ்ட சாத்திய விரண நிதானம்

கழிகண பிணி (மகா)

கழி மாந்தம்.

கள ஜெக பிணி

கள பிருந்த பிணி

களப் பித்தம்.

கள வித்திரதி பிணி.

களாயகஞ்ச வாதம்

களா வர்த்த வாதம்

களாற்புத பிணி

கறுப்புக்கி வர்த்தி.

கறைக் கூல் பிணி (மதா).
கறைக்கிர நேத்திர (மதா).

கா

காகக் குட்டம்.
காகச் சிலந்தி
காக மலமடு பிணிலட்சணம்.
காங்கை ஜ்வலி (மதா)
காச சிலேட்டுமம் (மதா)
காசசுரம் (மதா)
காச பிணி பூர்வருபம்.
காச பிணி பேதம்
காட்டுக் கொசு
காட்டு மசகம்
காணப்புள் தோடம் (மதா)
காணவேச நிதானம்
காந்தர்வசுரம் (மதா)
காந்தர்வ பூதம் (மதா)
காமச்சுரம்
காம பூதம்.
காமால பிணி பேதம்
காமால பிணி இலட்சணம்.
காமால பிணி பேதம் (மதா)
காரிக் கோடன்
கால பலம்
காலி யாஞ்கட்டு (மதா)
கால் வெடிப்பு (மதா)
கான மேக பிணி.

கி

கிழ பகுட்ட பிணி
கிரகக்கிரகண காரணம்.
கிரகத்தோட அசாத்திய நிதானம்.
கிரக தோட பூர்வரூபம்.
கிரகணி பிணி பேதம்.
கிரகணி பிணி மதாந்தரம்.
கிரகணி பிணி இலட்சணம்.
கிரண பூதம்.
கிர திக பிணி
கிரந்தி பேதம்.
கிரந்தி ஈ பவுத்திர (மதா).
கிராண பாக பிணி
கிரிச்சர பிணி பேதம்
கிருச்ச ரோற் பத்தி லட்சணம்.
கிருச்சிரோன் மிலன வர்த்தம
கிருத்திர சிவாதம்.
கிருத்திர மவிடம்
கிருமிக் கிரந்தி நேத்திர பிணி.
கிருமிச ரோ. பிணி
கிருமிச்சுரம் (மதா)
கிருமிப் பித்தம்
கிருமி. மார்பு பிணி
கிருமி பிணி பேதம்.
கிருமி வாந்தி பிணி இலட்சணம்.
கிருட்டின விரணம்.
கிருட்டின வலி
கிருட்டின குட்டரோகம் (மதா).

கிருட்டிண சர்ப்பம் (மகா)
கிருட்டிண மண்டல நேத்திர பிணி.
சாத்தியா சாத்திய நிதானம்.
கிருட்டிண மண்டல பிணி பேதம்.
கிட்ட வர்த்தம நேத்திர பிணி.
கிரோதக சிலேட்டமம்.
கிருட்டிண திம்ம தோடகாரம் (மகா).

கீ

கீட சர்ப்பலட்சணம்
கீடாதி பேதபடலம்.
கீடாதி பேதம்.

(கு)

குலவர்த்தம நேத்திர பிணி.
குடல் அண்ட பிணி (மகா).
குடல் அண்ட விருத்தி பிணி
குடல் வாதம் (மகா)
குடல் விருத்தி பிணி சாத்தியா
சாத்திய நிதானம்.
குடல் விருத்தி பிணி பேதம்.
குடல் விருத்தி பிணி லக்ஷணம்.
குடற்கரி பிணி (மகா).
குன்ம பிணி பூர்வரூபம் (மகா)
குதச்சட பிணி (மகா).
குதப்பிரம்ச பிணி
குத்திர வலி (மகா).
குரக பிணி
குரக வலி

குந்த நேத்திர பிணி (மகா)

குபேர பூரம் (மகா)

கும்பகாமாலை. (மகா)

கும்பகாமாலை பிணி லக்ஷணம்.

கும் மகா பிணி.

கும்பிகா வர்த்தம நேத்திர பிணி

குமர கண்ட வலி (மகா)

குமுதச் சிலந்தி விடம்.

குமரல் அண்ட பிணி (மகா)

குய்ய பிணி நிதானம்.

குய்ய பிணி சாத்தியா சாத்தியம்.

குரந்தி வலி மகா.

குரட்டை வலி. (மகா)

குரங்கம்மல் பிணி பேதம்.

குலோ மாஸ்தான விக்கிரதி.

குவை யெடுக்கி நேத்திர (மகா)

குஷ்ட பிணி பூர்வரூபம்.

குஷ்ட பிணி பேதம்.

குழிப்புண் (மகா)

குழி மார்க்கம் (மகா)

குளவி (மகா)

குளிகன்.

குளிர் தோடம் (மகா)

குளித்த வளைபெடுத்த தோட (மகா)

குக்ஷிஸ்தான விக்கிரதி.

குன்மகாமாலை பிணி (மகா)

குன்மக்கிரகணி.

குன்ம சூலை.

குன்ம பிணி பூர்வரூபம்.

குன்ம பிணி பேதம்.

கூ

கூஷ்மாண்ட பூதம்.

கெ

கெண்டைக் கட்டி (மகா).

கொ

கொட்டாவிச் சுரம் (மகா).

கொட்டாவிப் பித்தம் (மகா).

கொடிய வக்கிரம் (மகா).

கொம்பேறி மூக்கன்.

கொலு இச்சைக் கிரகம்.

கோ

கோகில எலி

கோட பிணி.

கோத்திர மசூரிகை பிண்ட லக்ஷணம் (மகா)

கோநச சர்ப்பம் (மகா).

கோபச் சுரம்

கோரை ஷாகம் (மகா).

கோஷ்ட சிலேத்மம்.

கோஷ்டகத தோஷம்

கௌ

கௌதேர சர்ப்ப பேதம்.

ச

சகச பலம்.
சகடு சமூல பிணி.
சகச் பிணி (மகா.
சகண வர்த்தம பிணி.
சகல தாதுக்களின் ஆவிருத வாதலக்ஷணம்.
சகல மிருக ஜெந்துக்களின் விட நிதானம்.
சகல பிணி ரோபகம்.
~~ச~~ சகல விட உபத்திரவம்.
சகஜ வர்த்த வாதம்.
சகுனிக்கிரக தோடம்
சகுனிக் கிரகம்.
சங்க பாலன்
சங்க தோட அரம் (மகா).
சங்கம விட பேதம்.
சங்கராக்கிரகணி பிணி (மகா)
சங்க பிணி
சங்கிரண கிடம்
சங்கிரணச் சிலந்திப் பூச்சியின் பொதுக் குணம்.
சங்கை விசலக்ஷணம்.
சத்தியோ விரணம்.
சணர் மேகம்
சந்தத அரலக்ஷணம்.
சந்ததாதி அரபேதம்.
சந்தானிகச் சிலந்தி விடம்.
சந்திக சந்நிபாத அரம்.
மேற்படி (மகாந்தரம்)

சந்தி கதி லேஷ்மம்.
சந்திக தோடம்.
சந்திர வர்த்த பிணி.
சந்நி பாத அரோசக பிணி.
சந்நி பாத கோப காலம்.
சந்நி பாத சிலேஷ்மம் (மதா).
சந்நி பாத சரங்களின் ஆயுர்.
சந்நி பாத அசாத்திய சாத்திய
லக்க
சந்நி பாத அர பேதம்.
சந்நி பாத சரம்.
சந்நி பாதம பிணி (மதா).
சந்நி பாத யோனி பிணி.
சந்நி பாத லக்ஷணம்.
சந்நி பாத விட பாகம் (மதா).
சந்நி பாதா கிர்க்கர பிணி.
சந்நி பாத தோட விடம்.
சந்நி மார்க்கம் (மதா).
சந்நியாத வாதம்.
சந்நியாச பிணி.
சப்த தாதுக்களின் அபாவ செய்கை.
சப்த தோட அர பேதம்.
சபல வலி.
சபா வலி.
சமாக் கிலி.
சமான வாயு.
சமான வாயுவின் கிருணம்.
சம்புகா வர்த்த பகந்தா விரணம்.
சம்பூதக கிரிஷ வாதம்.
சம் வியூட பிணி.

சம்விருதாகிய வாதம்.

சரக்கண்டமாலை (மதா).

சரகெண்ணி (மதா).

சரஷபிகா பிணி

சரஷபிகை மசூரி பிணி (மதா).

சருக்கராற்புத பிணி

சருமகீல் பிணி

சருமதாது கதசாரம் (மதா)

சருவ ஆவிருத வாத சாந்தி

சருவ நேத்திர பிணி பேதம்.

சருவ நேத்திர விழியுங்கல் (மதா).

சருவ முக பிணி பேதம்.

சர்க்கரா சஸ்மரி பிணி

சர்க்காரா பிணி

சர்த்திகுன்ம பிணி (மதா).

சர்ப்பங் கடிப்பதற்குக் காரணம்

சர்ப்பங்களின் தந்து (மதா).

சர்பசாந்தி பேதம்.

சர்ப்ப தூதிகால லக்ஷணம்

மேற்படி (மதா).

சர்ப்ப வங்கச் சத்துருவகை (மதா)

சர்ப்ப விடபேத பேதம் (மதா)

சர்மகுஷ்ட பிணி

சர்மதகுஷ்டம்.

சர்வ சாதாரண விக்கல்

சர்வ கிரந்திகளின் சாமானிய விடம் (மதா)

சர்வ நேத்திர அசாத்தியம்

சர்வ பூதகிரண பூர்வரூபம்.

சர்வாங்க வாதம்.

சலங்கழிச்சல் (மதா)

சல ஜர்ம பிணி.
சல திராவ பிணி
சல சிலேஷ்மம் (மகா).
சல தோடம் (மகா).
சலப் பிரமேகம் (மகா).
சல மேக பிணி.
சல ஸ்தம் போதர பிணி.
சலார்புத தோஷ்டம்
சலோதர பிணி
சல்லிய ஸாய விரணம் (மகா).
சயஸ பிணி (மகா).
சவிரண மேகம்.
சனி (மகா)
சன்ம மலடு (மகா).

சா

சாகோரித்த பூதம் (மகா).
சாஞுர முர்க்கன் (மகா).
சாதக பித்தம்.
சாதக்கினி யோனி பிணி.
சாதாரணத் தொனியின் பேதம்.
சாதுர்த்திக அரவ ஜுரணம்
சாதுர்த்திக விபரீதகாரம்.
சாத்திய அதிசாரம்.
சாத்திய உதர பிணி.
சாத்திய சுரம்
சாத்திய சுரலக்ஷணம்.
சாத்திய சோகை
சாத்திய விசர்ப்ப பிணி

சாத்திய மூத்திரதிக்கட்டு

சாத்திய விரண நிதானம்

சாத்திய வெண் குஷ்டம் (மகா)

சாத்திய சாத்திய சொர்ப்புக் கிரந்தி

சாத்தியா சாத்திய உபதம்சம்

சாத்தியா சாத்திய காமாலை (மகா)

சாத்தியா சாத்தியக் கிரணி

சாத்தியா சாத்திய கிரந்தி நிதானம்

சாத்தியா சாத்திய குய்ய பிணி

சாத்தியா சாத்திய கிரந்தி கம்மல் (மகா)

சாத்திய சாத்திய சூலை (மகா)

சாத்திய சாத்திய பகந்தரம்

சாத்தியா சாத்திய பாகவன் மேக பிணி

சாத்தியா சாத்திய மார்பு பிணி

சாத்தியா சாத்திய மேகக் கட்டிகளின் நிதானம்

சாத்தியா சாத்திய விக்கல்

சாத்தியா சாத்திய விடபாக (மகா)

சாத்தியா சோபை பிணி நிதானம்

சாத்தியாதி சாரம்

சாந்திர மேகம் (மகா)

சாந்திர மேக பிணி

சாபக்கரம்

சாமக்கரம்

சாமாஞ்சிசாரம்

சாமாஞ்சி ராமாஞ்சிசாரபேதம்

சாமானிய உதர பிணி

சாமானிய கண பிணி (மகா)

சாமான்ய காரிய ஒருங்கு விருத்தாம்.
சாமானீய சிருஷ்டி பின் ஆரம்பம்.
சாமான்ய சிந்தாமணி
சாமான்ய சீட விடம்.
சாமான்ய சர்ப்ப வேடர்க்கு (மத)
சாமான்ய சங்க்ஷேபம்.
சாமான்ய சிருஷ்டி பின்.
சாமான்ய நிமிர பின்.
சாமானீய பிரீத்தி தர்மம்.
சாமானீய சேதப் பின்
சாமான்ய சிங்க ரூபபின்
சாமான்ய விருத்த தர்மம்.
சாரு சேட பின்.
சாஸ்திர சாரம்.
சாஸ்திர சாரசேபதம்.
சாஸ்திர பாதம் (மத).
சாஸ்திர வாக்ய சாரம் (மத)

சு

சுக்ர வேதம்
சுக்ர வர்த்தமான பின்.
சுக்ர சாரி
சுக்ல மார்க்கம் (மத)
சுத்த பின்.
சுத்தான வர்த்தமானம்
சுத்தர் மார்க்க சிந்தாந்த பின்.
சுத்தர் பெரிய ஞானி புத்தகங்கள்
விருத்தம்.

சித்த விப்பிரமசந்நி பாத சுரம்.

சித்த விப் பிரம சந்நிபாத சுரம் (மகா).

சித்திரச் சிலந்தி விடம்.

சித்திர மண்டலச் சிலந்தி

சித்மா ஓஷ்டம்.

சிநாயு வார்ம பிணி.

சியா வவர்த்தம பிணி.

சிரக்கம்ப பிணி

சிரக்கம்ப வாதம் (மகா)

சிரச்சாலிய வாதம்.

சிராக்கிரக வாதம்.

சிராசுக்கில நேத்திர பிணி.

சிராஜால நேத்திர பிணி

சிராபிடக நேத்திர பிணி.

சிராஹர்ஷ நேத்திர பிணி

சிரோ பிணி நிதானம்.

சிரோ ரோக பேதம்

சிரோ வித்திரதி பிணி

சிரோற்புத பிணி.

சிலந்தி கடிக்கும் நிதானம்.

சிலந்திப் பூச்சியின் பேதம்

சிலந்திகளின் சாமானிய விடலக்ஷணம்.

சிலந்தியின் அஷ்ட விட பேதம்.

சிலந்தியின் சப்த வேக விடம்.

சிலந்தியின் அக்கிலம்.

சிலந்தியின் அவாசம்.

சிலந்தியின் பல்.

சிலந்தியின் மலம்.

சிலந்தியின் மூத்திரம்.

சிலந்தியின் வாயு.

சாங்கியின் வாய்நீர்.

சாங்கியின் ஸ்பரிசம்.

சாபத பிணி.

சிலேஷ்ம அதிசார பிணி லக்ஷணம்.

சிலேஷ்ம அபஸ்மார பிணி

சிலேஷ்ம அபான ஆவிருத வாதம்.

சிலேஷ்ம அரோசகம்.

சிலேஷ்ம ஆவிருத வாதம்.

சிலேஷ்ம உதான ஆவிருத வாத

சிலேஷ்ம உன்மாந்தை (மகா).

சிலேஷ்ம கர்ண சூல பிணி.

சிலேஷ்ம கண்ட பிணி.

சிலேஷ்ம காச நேத்திர பிணி (மகா).

சிலேஷ்ம காச பிணி

சிலேஷ்ம காச நேத்திர பிணி

சிலேஷ்ம காச மாஸ பிணி (மகா).

சிலேஷ்ம கால விட லக்ஷணம்.

சிலேஷ்ம கிரஹணி பிணி.

சிலேஷ்ம கிராந்தி பிணி.

சிலேஷ்ம சுக்கிர பிணி.

சிலேஷ்ம குடல் விருத்தி

சிலேஷ்ம கண்டமாலைக் கட்டி (மகா).

சிலேஷ்ம கோரக் கம்மல்.

சிலேஷ்ம குன்ம பிணி.

சிலேஷ்ம கோப காலம்.

சிலேஷ்ம சமான ஆவிருத வாதம்.

சிலேஷ்ம சருமகீல பிணி

சிலேஷ்ம சுரஸ் தாப பிணி.

சிலேஷ்மசீ சீல நீக்கிகள்

பாதச் சுணம்.

சிலேஷ்ம சீரண லக்ஷணம்.
சிலேஷ்ம அபாவ குணம்.
சிலேஷ்ம சுரம்.
சிலேஷ்ம சூல்.
சிலேஷ்ம செவிவாய்ப்புக்கட்டு (மகா).
சிலேஷ்ம சோபை.
சிலேஷ்ம ஜிக்வாகண்டக பிணி
சிலேஷ்மத் தசை அண்டம். (மகா).
சிலேஷ்ம தந்த மூல பிணி.
சிலேஷ்ம நாசா பிணி.
சிலேஷ்ம திமிர நேத்திர (மகா).
சிலேஷ்ம திமிர் நேத்திர பிணி.
சிலேஷ்ம துஷ்ட விரணம்.
சிலேஷ்ம தேகி லக்ஷணம்.
சிலேஷ்மத்தால் பிறந்த சக மேக முதலிய பத்து வகை.
சிலேஷ்மத் தேள்.
சிலேஷ்மத் தொழில்.
சிலேஷ்ம நாடி விரணம்.
சிலேஷ்ம பகந்தர விரணம்.
சிலேஷ்ம பாண்டு பிணி
சிலேஷ்ம பாதவன் மேகம்.
சிலேஷ்ம பித்த காமாலை (மகா).
சிலேஷ்ம பித்த சுரம்.
சிலேஷ்ம பித்த சோபை.
சிலேஷ்ம பித்த துஷ்ட விரணம்.
சிலேஷ்ம பித்த பகந்தர விரணம்.
சிலேஷ்ம பித்த மசூரிகை.
சிலேஷ்ம பித்த விசர்ப்பி
சிலேஷ்ம பிரமேகம் (மகா).
சிலேஷ்ம பிராண இருதவாதம்
சிலேஷ்ம பிலிக பிணி.

சிலேஷ்ம பீநச பிணி.
சிலேஷ்ம பேதம்.
சிலேஷ்ம அருசிகை.
சிலேஷ்மமுக பிணி.
சிலேஷ்ம மதாத்திய பிணி.
சிலேஷ்ம மலக் கிருமி
சிலேஷ்ம மாரீகம் (மகா)
சிலேஷ்ம மார்பு பிணி
சிலேஷ்ம முகபாக பிணி.
சிலேஷ்ம மூர்ச்சா பிணி
சிலேஷ்ம மூல பிணி
சிலேஷ்ம மேக பிணி உபத்திரவம்.
சிலேஷ்ம யோனி பிணி.
சிலேஷ் ரத்த பித்த பிணி
சிலேஷ்பரூபம் :
சிலேஷ்ப பிணி பூர்வரூபம்.
சிலேஷ்ம. பிணி பேதம்
சிலேஷ்ம பிணி லக்ஷணம்.
சிலேஷ்ம லிங்க நாச பிணி.
சிலேஷ்மவாத <u>உரு</u> ஸ்தம்பம்
சிலேஷ்ம வாந்தி பிணி.
சிலேஷ்ம விசர்ப்பி பிணி.
சிலேஷ்ம வித்திரதி.
சிலேஷ்ம வியான சுவருதவாதம்
சிலேஷ்ம விருத்தி லக்ஷணம்.
சிலேஷ்ம விடபாக பிணி (மகா).
சிலேஷ்ம விசூசி.
சிலேஷ்ம வெண்குஷ்டம் (மகா).
சிலேஷ்ம ஸ்தானம் :

சிலேஷ்ம சய பிணி
சிலேஷ்மாசிரீக்கா பிணி
சிலேஷ்மாதிக்கா வாத சோணிதம்
சிலேஷ்மாதிசார பிணி
சிலேஷ்மாதி மந்த பிணி
சிலேஷ்மா பிரந்த பிணி.
சிலேஷ்மா ரோசக பிணி
சிலேஷ்மாஸ் மரி பிணி.
சிலேஷ்மாற் புத கிரந்தி
சிலேஷ்ம மோதர பிணி
சிலேஷ் மோஷ்ட பிணி.
சிலேஷ் போகா மாத பிணி
சில்வ பிணி.
சிறு நாகம் பிணி (மதா).
சிறு பாம்புக்கொடி (மதா).

சீ

சீத கண்டு வாதம்.
சீதக் கழிச்சல் (மதா).
சீத சுரம்.
சீத பித்த பிணி.
சீத பூதகிரக தோஷம்
சீத பூர்வக சன்னி பாதசுரம்.
சீத மண்டலி (மதா).
சீத மேக பிணி.
சீதாங்க சன்னி பாத சுரம்
சீதாங்க சன்னிபாதசுர மாந்தரம்.
சீரண அக்கில தாது வின் லக்ஷணம்.
சீரண நேத்திர மலலக்ஷணம்.
சீரண மச்சாதாது லக்ஷணம்
சீரண மது மேகம் (மதா).

விரண மால லக்ஷணம்

விரண மாமிசதாவான் லக்ஷணம்.

விரண மூத்திர லக்ஷணம்.

விரண மேதோ தாது லக்ஷணம்.

விரண ரத்த தாது லக்ஷணம்.

விரண ~~ரத்த~~ வியர்வை லக்ஷணம்

விரணாஸ்தி தாது லக்ஷணம்

விழ்ப்பிர மேகம் (மகா).

அ

அக்ஷர நேத்திர பிணி பேதம் (மகா).

அக அக்னி பாதம்.

அக பூதம் (மகா).

அக்கில ஆவிருத வாத லக்ஷணம்

அக்கில மண்டூட நேத்திர பிணி.

சாத்தியா சாத்தியம்.

அக்கில மண்டல நேத்திர பிணி பேதம்.

அக்கில மேக பிணி.

அக்கிலார்ம நேத்திர பிணி.

அக்கிலாஸ்மரி பிணி.

அக்கி நேத்திர பிணி.

அஅங்கரி.

அட்க சிலேஷ்மம்.

அட்கசுரம் (மகா).

அட்கமூல பிணி

அடிக யோணி பிணி.

அட்க ரேவதிக தோஷம் (மகா).

அட்க ரேவதி கிரகம் (மகா).

அட்காக்ஷி பாக நேத்திர பிணி.

அத்த அக்கில நேத்திர பிணி.

அந்த மேகம்

அந்த ரத்த கிரணம்.

அநந்தை கிரகம் (மகா)

அப்தி பிண்டம் (மகா).

அப்தி வாதம்.

அர அதிசாரம்

அரக்கினி பிணி.

அரசி லேஷ்மம்.

அர சூல ரோகம் (மகா).

அரத்தின் தசாவஸ்தை

அர பேதம்.

அரபி பிறப்பின் லக்ஷணம்

அரப்பு பிணி.

அர பூருவரூபம் :

அர மாந்தம் (மகா).

அர பிணி படலம்

அர மேக பிணி.

அதிரோணி சூல வாதம்.

அவர்த்திலந்தி விடம்

அவாச பிணி பேதம்

அவாச சிலேஷ்மம் (மகா).

அவாத பித்தம்.

அவாலித வாதம்.

அவான கிரக தோடம் (மகா).

அவேதசிலேஷ்மம்.

அவேத சிலந்தி

அவேத பித்தம்.

அதிகண பிணி (மகா).

அற்புக் குஷ்ட நேத்திர (மகா)

சூ

சூதிமுக யோனி பிணி
சூதக சந்தி (மகா).
சூதிகா சர்ப்ப விடம்
சூதிகா சர்ப்ப விடம்.
சூதிர சர்ப்பம் (மகா).
சூரியாவர்த்த பிணி.
சூலிகண பிணி (மகா).
சூலப் பித்தம்.
சூல பிணி பேதம்.
மேற்படி மாதாந்தரம்)

செ

செங்கண் வாண் ஒலி (மகா).
செங்கமலக் காமாலை (மகா).
செங்கரப்பான் (மகா).
செங்கிரந்தி (மகா).
செங்கிமுக நேத்திர (மகா).
செச்சந்த விழியுந்தல் (மகா).
செஞ்சினை விழி யுந்தல் (மகா).
செந்தாரைப் பாம்பு (மகா).
செஞ்சேரா (மகா).
செம் பித்தம்.
செம் மூக்கன் ஊலி (மகா).
செய்யான் (மகா).
செரியாமாந்தம் (மகா)
செவி பருவாதம் (மகா).
செவி வட்டை (மகா).
செவிவாய்ப்புகட்டு. (மகா).
செவி வலி (மகா)
செற்றல் கட்டு ஒலி (மகா).

சே

சேற்றுப் புண் (மதா).

சை

சையோக புருட பரிச தோட (மதா).
சையோகஸ்திரி பரிச தோட (மதா).

சொ

சொருகு மார்க்கம் (மதா).
சொறிக் கரப்பான் (மதா).

சோ

சோக பித்தம்.
சோணித நெகிசல் ரோக்கிர (மதா).
சோணித பிணி லக்ஷணம்.
சோணித வாதம்.
சோணிதார் மரோத்திர பிணி.
சோணிதார் புத்திரந்தி.
சோபாக்ஷியாக பிணி.
சோபைச் சுரம் (மதா).
சோபை பிணி பூர்வரூபம்.
சோபை பிணி பேதம்.
சோம கீடம்.
சோழ பணி லக்ஷணம்.
சோமப் படாத்தி ரோக்கிர (மதா.
சோரிவர் ரோக்கிர (மதா).
சோஷ சிலேஷ்மம்
சோஷைச் சுரம் (மதா.

ரோக

ரோகா பிய கிரம்.

ஜ

ஜந்மணி பிணி

ஜாலகர்த்த பிணி

ஜால மாலினி சிலந்தி

ஜிக்வா பிணி பேதம்

ஜிக்வாலக பிணி

ஜிக்வாஸ்தம் பவாதம்

ஜிம்ம சந்தி பாதம்

ஜிம்மக சந்தி பாத அபமார்த்தம்

ஜிம்மிக பித்தம்.

த

தக்கன்

தயக்க பிண் [illegible]

தச [illegible] பிணி.

[illegible]

[illegible] வாதம்.

[illegible]

[illegible] பிணி.

தக்குரு பித்தம்

தந்த [illegible] பிணி

தந்தக பாலிகா பிணி.

தந்த [illegible] பிணி.

தந்த சுருக்கோர பிணி.

தந்த சலண பிணி

தந்த கியாவ பிணி

தந்தஅ ஷீர பிணி

தந் தாண ண பிணி

தந்த நகவிட கிதாணம்.

தந்த பிரதூன பிணி.

தந்த புப்புட பிணி

தந்த பேத பிணி.

தந்த மகாஅஷிர பிணி

தந்த மூல பிணி ஸ்பதம்

தந்த நோய பிணி

தந்த பிணி பேதம்

தந்த விதர்ப்ப பிணி

தந்த விக்கிர பிணி

தந்திப் பிரமேகம்

தத்துப் பிர்மேகம்

தந் தோற்பல பிணி

தமக அவாச பிணி.

தகுணப பிரசவலக்ஷணம்.

தருப பக உலைப் பட்டு

தரு ஒடுர அப்பட்டு.

க ரி நடுக்க உரதம் (மரு).

தரி மாந்தம் (மதா).

தலையண் வலி (மதா).

தவ னி (மதா).

குலைச் சொறி (மகா)

குடிதாழை (மகா)

குருசர் வாதம் (மகா)

குருஸ்தம்ப வாதம்.

கா

காக பித்தம்

காக பூர்வக சந்நிபாதம்

காக பிணிப் படலம்

காக பிணி பூர்வரூபம்

காகப் பிணி பேதம்

காககாதி சந்நிபாத சுர ரோகப் பத்தி.

காளைப் பல்லின் லக்ஷணம்

காது விடம்

காதுவின் பேதம்

கார்த்திகை சந்நிபாத சுரம்

கார்த்திகை சுரம் (மகா)

காபச் சுரம் (மகா)

காருண்ண பிணி.

காழம்பு நாகம் (மகா)

காறு கண்டக பிணி (மகா)

காறு மகா பிணி (மகா)

காவுர விட அகஸ்தியம்

காவுர விடத்தின் சப்த வேகம்

காவுர விட பேதம்

மேற்படி மாந்திரம்.

காளஞ்புந பிணி

காணக்கச்ச பிணி

காணகள அண்டகா பிணி

காணசம் ஒழுகி பிணி

காண சோடு பிணி

காண பாக பிணி

காண பிக பிணி

காணப்புட பிணி

காண பிணி பேதம்.

கி

கிக்க பித்தம்.

கிமிர நேத்திர ரோகாதி பேதம்.

கிமிர்ப் பித்தம்.

கிமிர் வாதம் (மகா).

கிக்ஷி காலசுரம் (மகா).

கிரி தோஷ அலக்ஷணம்

கிரி தோஷ அபஸ்மார பிணி

கிரி தோஷ உபதசம் பிணி

கிரி தோஷ கர்ண சூல பிணி

கிரி தோட காச நேத்திர பிணி

கிரி தோட கிரகணை

கிரி தோட கிலக்ஷ்ர பிணி

கிரி தோட கிலிர்ட பிணி

கிரி தோட கிரக் கம்மல்

கிரி தோட கிண்ம பிணி

கிரி தோட கிரஸ்தாப பிணி

- கிரி தோட ஆம பிணி
- கிரி தோட சோபை
- கிரி தோட தந்த மூல பிணி
- கிரி தோட காசப் பிணி
- கிரி தோட துஷ்ட விரணம்
- கிரி தோஷத்த வலி (மகா)
- கிரி தோட நாடி விரணம்
- கிரி தோட பகந்தர விரணம்
- கிரி தோட பிலீக பிணி
- கிரி தோட பீநச பிணி
- கிரி தோட மசூரிகை பிணி
- கிரி தோட மதாத்திய பிணி
- கிரி தோட மாந்தம் (மகா)
- கிரி தோட மார்பு பிணி
- கிரி தோட முகபாக பிணி
- கிரி தோட மூர்ச்சா பிணி
- கிரி தோட மூல பிணி
- கிரி தோட லிங்க நாச பிணி
- கிரி தோட வாந்தி பிணி
- கிரி தோட விசர்ப் பிணி
- கிரி தோட விக்கிரதி பிணி
- கிரி தோட க்ஷய பிணி
- கிரி தோட திக்வாத சோணித பிணி
- கிரி தோடாதிசாரம்
- கிரி தோடோதர பிணி
- கிரி தோஷோன் மாதம்
- கிரி மண்டலக்கீ ஸாந்தி
- கிரி யக்கத தோடம்.

திரியாகிக சுரம்

திருஷ்டான்ன வாந்தி பிணி

திர்க்கு பிராந்தி வாதம்

திர்க்குஸ் தம்ப வாதம்

திலக பிணி

திலகால பிணி

திவ்விய சர்ப்ப பேதம்.

தீ

தீக்கபஸ் தான விகாரம் (மகா)

தீபனச் சிலேஷ்மம்

தீக்ஷண சுரம்

தீக்ஷணாக்கினி.

து

துக்காதிசாரம்

துக்க சிலேஷ்மம் (மகா).

துக்க சுரம்.

துக்க வர்த்தன பிணி

துக்கா ரோசக பிணி

துருப் பித்தம்.

துண்ட கேலிகா பிணி

துந்த பிணி (மகா).

துந்தி பிணி (மகா).

தும்மிகசக பிணி

தும்மிசக விடாசய பிணி பூர்வம்.

துர்க்கந்த சிலேஷ்மம் (மகா).

துர்கந்தச் சிலந்தி விடம்
துர்க் கந்த பித்தம்
துவியாகிக சுரம்
துஷ்ட பிரகச பிணி
துஷ்ட விரண பேதம்
துணி நெய்கள் நேத்திர (மகா
நுணி பிணி
தீணி வாதம்.

தூ

தூங்குபுள் தோடம் (மகா)
தூமா திரண பிணி (மகா)
தூம்பிர பிணி
தூரச் சூல பிணி (மகா)
தூரஸ்திரி பரிச தோடம்.
தூரஸ்திரி பார்வைத் தோடம்
தூஷி விட நிதானம்.

தெ

தெய்வப் பிர கோப சுரம். (மகா)

தே

தேக புல உபதம்
தேமல் (மகா)
தேயு விட வேகம் (மகா)
தேரைக் கண பிணி (மகா).
தேரைத் தோடம் (மகா).

தேவ பூதம் (மகா)

தேள் உற்பத்தி (மகா)

தை

தைத்திய மேக பிணி (மகா)

தொ

தொக்குப் பாக பிணி

தொக்சார கிரியாச விடம்

தொந்த உன்ம மாந்தை (மகா)

மேற்படி சாத்திய கஷ்ட சாத்திய அசாத்தியம் (மகா)

தொ கோ பகாதவாதம்

தொந்தகாச குந்திர பிணி

தொந்த காமால பிணி

தொந்த சிலேஷ்மம்

தொந்த கிமிர பிணி

தொந்தப் பிரமேக பிணி (மகா)

தொந்த மூல பிணி

தொந்த பிணி லக்ஷணம்

தொந்த லிங்கநாச நேத்திர பிணி

தொந்த வாதிக்கவாத சோணிதம்

தொந்த விட பாகம்

தொண் கத்தக வாதம்

தொணிச் சிலேஷ்மம்

தொணி விச்சின்ன வாதம்.

தோ

தோடாதி பேத படலம்

ந

நகச் சுற்று (மகா)

நகு பூதம் (மகா)

நகுலாந்த நேத்திர பிணி

நச் செவி (மகா)

நடுக்குப் பித்தம்

நண்டு வாய்க் காலி (மகா)

நந்தாந்த நேத்திர பிணி

நந்தன் கிரகம் (மகா)

நரம்புக் கிரந்தி

நரம்புச் சிலந்தி (மகா)

நரித்தலை வாதம் (மகா)

நக்ஷத்திர தோட நிதானம் (மகா)

நா

நாகோதர கருப்பம்

நாசார பிணி

நாசிகா சிராவ பிணி

நாசிகா சோஷ பிணி

நாசிகா தீபிகை பிணி

நாசிகா நாக பிணி

நாசிகா புடக பிணி

நாசிகா பிணி பேதம்.

நாசிகா பிணி லக்ஷணம்

நாசிகாற்புக பிணி

நாடி விரண பேதம்

நாட்டு மறவட்டை (மகா)

நாபிசாகு வாதம்

நாபிஸ்தான வித்திரதி

நாய் முள் தோடம் (மகா)

நாய் முள் பிணி (மகா)

நா வெட்டுக் காய்ச்சல் (மகா)

நாளா வர்த்த வாதம்

நி

நிகட பூதம் (மகா)

நிஜ விரணம் (மகா)

நிச அரம் (மகா)

நிதூகா விரணம் (மகா)

நிதம்பச் சூஷ பிணி (மகா)

நித்திய சிலேஷ்மம் (மகா)

நிபாத்த விரணம்

நிரா மாதிசாரம்

நிராமச் சுரம்

நிருத்தமணி பிணி

நிர் வி சர்ப்ப பேதம்

நிர்விட லக்ஷணம்

நிலப் பூசணிக் கிழங்குக் கட்டு

நிஸ் தேச பூதம் (மகா

நீர்த்தப் பிரமேகம் (மகா)

நீர் அண்டம் (மகா)

நீர் ஆமை (மகா)

நீர் எருச்சி நேத்திர (மகா)

நீர் ஏற்றம் (மகா)

நீர் கழலி நேத்திர (மகா)

நீர்க்கு மீள நேத்திர (மகா)

நீர்க் குவை நேத்திர (மகா)

நீர்க் கோளை (மகா)

நீர்த் திமிர நேத்திர (மகா)

நீர் வெக்கல் நேத்திர (மகா)

நீர்ப் படல நேத்திர பிணி (மகா)

நீர்ப் பட்டாற்றி நேத்திர (மகா)

நீர்ப்புரு மலநேத்திர (மகா)

நீர்ப் பில்லம் நேத்திர (மகா)

நீர்ப்புள் தோஷம் (மகா)

நீர்ப் புற்று நேத்திர (மகா)

நீர் மாந்தம் (மகா)

நீர் வலி நேத்திரம் (மகா)

நீல காசம் நேத்திர பிணி (மகா)

நீல மேக ரோக லக்ஷணம்

நீல வலி நேத்திர (மகா)

நீலிகா ரோக லக்ஷணம்

நு

நுணக்காய்க் கிரந்தி (மகா)

நே

நேத்திர உபத்திரவ வாதம் (மகா)
நேத்திர சந்தி பிணி பேதம்
நேத்திர பிணி பேதம்
நேத்திர பிணி மகாந்தரம்
நேத்திரஸ் தம்ப வாதம் (மகா)

ப

பக்க பவுத்திரம் (மகா)
பகந்தர விரண பேதம்
பகந்தர பிணி பேதம் (மகா)
பகந்தர விரண லக்ஷணம்
பகுண வர்த்தம பிணி
பக்க சூல பிணி (மகா)
பக்க வாதம் (மகா)
பக்கு வாசயக தகராண்ணம்
பங்க விசர்ப்பி (மகா)
பக்கு வாதம்
பசு விழிப் படல நேத்திர (மகா)
பச்சைப் பாம்பு (மகா)
பஞ்ச வாயுக்களின் விகுணம்
பஞ்ச வாயு (மகாந்தரம்)
பந் ரோயழு (மகா)
பதினாலு வேகங்கள்.

பதுமகண்டக பிணி
பது மகிந்தி விடம்
பது மண்
பத்திர விடம்
பந்தோதர பிணி
பயச் சுரம் (மகா)
பயாதி சாரம்
பராக்சரண யோனி பிணி
பரிகர்த்தி பிணி
பரிச ஆணி பிணி
பரிச ராவி பகந்தர விரணம்
பரிப்புருத யோனி பிணி
பரிஸ் போட வாதம்
பரிசேஷபி பகந்தர விரணம்
பருவணி நேத்திர பிணி
பல விடம்
பலாஜ கிரந்திக நேத்திர பிணி
பலி கிஷ்ணைக் கிரகம்
பலித பிணி லக்ஷணம்
பலிணி எலி
பல்லின் விட நிதானம் (மகா)
பக்ஷாகாத வாதம்
பக்ஷ வாதம் (மகா)
பக்ஷாந்திர சுரம் (மகா)
பக்ஷி தோஷச் சமுதாய லக்ஷணம் (மகா)
பக்ஷி தோட ரூபகம் (மகா)
பக்ஷி தோட மகாந்தரம்

பஷி மசாத நேத்திர பிணி
பனதிகா பிணி
பஹீ யேறி. (மதா)

பா

பாகாத்திய யஜு அக்கில நேத்திர பிணி
பாசிய மலக்கிருமி பிணி
பாலியாயாம வாதம்
பாண்டு சிலந்தி
பாண்டு பிணி பூர்வ பிணி
பாண்டு பிணி பேதம்
மேற்படி மதாந்தரம்.
பாத கண்டக வாதம்
பாத தாக வாதம்
பாத பேத பிணி
பாதவ வாதம்.
பாதவன்மீக பிணி பேதம்
மேற்படி பாதஹரிஷ வாதம்
பாதா ஜுர பகவாதம்
பாதிரிய பிணி
பாதிரிய வாதம்
பாஜோ பகாத வாதம்
பாமாகிஷ்ட பிணி லக்ஷணம்
பாயுரு ஜன்ம பிணி
பாஷி காக்கிக பிணி லக்ஷணம்
பாலிக வாதம் (மதா).
பார்வை பிணி சாத்தியா சாத்தியம்
பாலகிரக உற்பத்தி நிதானம்.

பாலகிரக தோஷம தாந்த்ரம்.

பால கோட பிணி

பால ரோக ரூபகம்

பால ரோக நிதானம்

பால பிணி உபதம்

பால விசர்ப்பி பிணி லக்ஷணம்

பால் சுரப்பான் (மதா)

பால்ய சர்ப்ப ஆண் விடம் (மதா)

பாஷாண கர்த்தபி பிணி.

பி

பிங்கச் சிலந்தி

பிசவர்த்தம நேத்திர பிணி.

பிடக அரம்

பிடக பித்தம்

பிடக பிணி

பிடாலி காகிரகம்

பிதாரிகா பிணி

பிதுர் சிகை தோடம்

பித்த அதிசார பிணி லக்ஷணம்

பித்த அபஸ்மார பிணி

பித்த அபான ஆவிருத வாதம்

பித்த அரோசகம்

பித்த ஆவிருத வாத லக்ஷணம்

பித்த உதான ஆவிருத வாதம்

பித்த உபதம்ச ரோகம்

பித்த உன்மாந்தை (மதா)

பித்தகர்ண ஆவ பிணி

பித்தகா கண்ட பிணி

பித்த காச கேத்திர பிணி

பித்த காச கேத்திர பிணி (மகா)

பித்த காச பிணி

பித்த காமாலை பிணி (மகா)

பித்த கால விட நிதானம்

பித்த கிரகணி

பித்த கிரந்தி

பித்த கிரிச்சரம்

பித்தக் குடல் விருத்தி பிணி

பித்த குண்டாலக் கட்டி (மகா)

பித்த குரற் கம்மல் பிணி

பித்த குன்ம பிணி

பித்த கோப காலம்

பித்த சமான ஆவிருத வாதம்

பித்த சரும கீல் பிணி

பித்த சிரஸ் தாப பிணி

<u>பித்தச் சிலந்திப் பூச்சிகளின் பொதுக் குணம்</u>

பித்த சிலேஷ்ம குன்மம்

பித்த சிலேஷ்மப் பிரமேகம் (மகா)

பித்த சிலேஷ்மம்

பித்த சீரண வறுணம்

பித்த சுபாவகுணம்

பித்த சுரம்

பித்த சூல பிணி

பித்த செவ்வாப்புக் கட்டி (மகா)

பித்த சோகை பிணி

பித்த தந்த மூல பிணி

பித்த தாக பிணி

பித்த கிரமிர பிணி.

பித்த துஷ்ட விரணம்

பித்த உதகில வேணம்.

பித்தத் தசை அண்டம் (மகா).

பித்தத் தலை ஒளி வலி (மகா).

<u>பித்தத் தாற் பிறந்த சாறு மேகம் முதலிய</u>

<u>ஆறு வகை மேகம்</u>

பித்தத் தேள்

பித்தத் தொழில்

பித்த நாடி விரணம்

பித்த பகந்தர விரணம்

பித்த பாண்டு பிணி

பித்த பாத வன்மீக பிணி

பித்த பிராண ஆவிருத வாதம்

பித்த பிலீக பிணி

பித்த பீதக பிணி

பித்த பூதம்

பித்த பேதகம்.

பித்தப் பிரமிய மேக பிணி (மகா)

பித்தப் பிரமேக பிணி (மகா)

பித்த மசூரிகை

பித்த மத பிணி

பித்த மதாத்திய பிணி

பித்த மாந்தரம் (மகா)

பித்த மார்பு பிணி.

பித்த முக பாக பிணி

பித்த நீர்க்கா பிணி

பித்த நீர பிணி

பித்த மேக பிணி உபத்திரவம்.

பித்த யோனி பிணி.

பித்த ரத்த பித்த பிணி

பித்த ரூப லக்ஷணம்.

பித்த பிணி பூர்வ ரூபம்.

பித்த பிணி பேதம்

பித்த பிணி லக்ஷணம்

பித்த லிங்க நாசத்திர பிணி.

பித்த வாத உரு ஸ்தம்பம்.

பித்த வாந்தி பிணி.

பித்த விசர்ப்பி பிணி லக்ஷணம்

பித்த விதக்த பிணி

பித்த வித்திரத்தி கட்டி

பித்த வியானாவிருத வாதம்

பித்த விருத்தி லக்ஷணம்

பித்த விட பாகம் (மக்ர).

பித்த விஸ்போடி பிணி.

பித்த வெண்குஷ்டம் (மூகா).

பித்தஸ்தானம்.

பித்த க்ஷய பிணி.

பித்தாதிக்க வாத சோணிதம்.

பித்தாதிசாரம்

பித்தாதி மூத்ர கிருச்சிர பிணி

பித்தா பிஹந்த நேத்திர பிணி.

பித்தா ரோசக பிணி.

பித்தாஸ் மரி பிணி.

பித்தாற் மத கிரந்தி.

பித்தோதர பிணி.

பித்தோத்கிலிஷ்ட நேத்திர பிணி.

பித்தோஷ்ட பிணி.

பித்தோன் மாத பிணி.

பிர உசங்கி (மகா).

பிர குப்தி பிணி.

பிரதி தூனி பிணி.

பிரதி தூனி வாதம்.

பிரதி நாக பிணி.

பிரத்தியஷ்டீலா பிணி.

பிரத்தியஷ்டீலா வாதம்.

பிரத்தியாத்மான வாதம்.

பித்தி யோக கிரந்தி.

பிரமகண்ட வலி (மகா).

பிரம சர்ப்பம் (மகா).

பிரம ராக்ஷ பூதம்.

பிரமிய பிணி (மகா).

பிரமிய மேகம்.

பிரமேக பிணி பேதம் (மகா).

பிரமேக சோற்று பக்தி லக்ஷணம் (மகா)

பிரமோன் மந்த வாதம்.

பிரலாய சந்நி பாத சுரம்
பிரலாப சந்நி பாத சுர மதாந்தரம்
பிரலாப சுரம் (மதா)
பிர விளம்பி விரணம்
பிரஸ் தாரியார் மகேந்திர பிணி
பிரஷ்ட ரேக்கு (மதா)
பிராகிருத சுரலக்ஷணம்
பிராசுக்க பித்தம்
பிராண உதான ஆவிருத வாதம்

பிராண வாயு
பிராண வாயுவின் குணம்
பிலீக பிணி பேதம்
பிலீக பிணி லக்ஷணம்
பிலீகஸ்தான விக்கிரதி
பிலீகோதர பிணி
பிஷ்ட மேக பிணி
பிஷ்ட நேத்திர பிணி
பின்ன விரணம்
பின்னி கிஷு வாதம் (மதா)
பின்னீர்க் கோவை (மதா)

பீ

பீதச் சிலந்தி
பீதச் சிலந்தி விடம்
பீத ஜிம்ம கதோட விடம் (மதா)
பீர் மாந்தம் (மதா)

பு

புகை நேத்திர பிணி (மகா).

புகன நேத்திர சந்நிபாத சுரம்

புகன நேத்திர சந்நிபாத சுரம் (மகா)

புச்சா ஊர்த்த வாதம்

புடையன் (மகா)

புடை எலி (மகா).

புண்டா எலி

புண்டரீக குஷ்ட பிணி லக்ஷணம்

புத்திராதிக்கக் கட்டி (மகா).

புராண சுரம் (மகா).

புலிசட்சவ பீநசம்.

புருவாடோ பக வாதம்.

புரைக் கிழு (மகா).

புலி நாகம் (மகா).

புகு வெட்டு நேத்திர பிணி (மகா).

புஷ்கரிகா பிணி

புஷ்ப விடம்

புர்மக் காடன் எலி (மகா)

பூ

பூசாந்திர நேத்திரப் பிணி (மகா).

பூத கண பேதம்

பூத கண மாந்தரம்

பூத கிரண கால நிதானம்

பூத கிலேஷ்மம் (மகா)

பூதப் பிரவேச பூர்வ ரூபம்

பூதவே ஷாந்தர ல____ணம்

பூதக்கிரக தோடம்

பூதக்கிரகம் (மகா)

பூதாதி காரிய நிதானம்

பூதாவேச சுரம்

பூதி நாசிகா பிணி

பூத்தி யாகிய பிணி

பூநாகம் (மகா)

பூயசிராவ நேத்திர பிணி

பூயாசிர நாசிகா பிணி

பூயாலஜ நேத்திர பிணி

பூரண மது மேகம் (மகா)

பூரம் (மகா)

பெ

பெண் சர்ப்பம் (மகா)

பெண் பக்ஷி தோடம் (மகா)

பெண் மேட்டு பிணி லக்ஷணம்

பெருச்சாளி விடம் (மகா)

பெருஞ்சொறி (மகா)

பெரு வயிறு (மகா)

பெரு விரியன் விடம் (மகா)

பே

பேய்ச் சுரைக் காய்க் கட்டி (மகா)

பேய் நாய்

பேய் உர்தம் (மகா)

ஜீவரக்ஷாமிர்தம்:

8. வாத ரோகப் படலம்:

58வது. ஆசியா ஜேஷ்டபவாத ரோகம்!

இது, சிலேஷ்ம மிக்க பதார்த்தம் கிழங்கு வகைகள்
கிழக்கறி கீரை வேர் கனிவகை பித்த வஸ்துவிலும்
எண்ணெய் வஸ்து தயிர் மச்ச மாமிசம்
இவைகளினால் பிறந்து காதிலும், நாசியிலும்
தாடையிலும் ஆசரித்து வாயின் நடுவிலும்
அதற்குக் கீழும் மேலும் சஞ்சரித்துக்
கொண்டேயிருக்கும். அப்பொழுது நாக்கு
ஸ்தம்பித்தல் தடு தடுத்த வார்த்தை பல்லைக் கடித்தல்
சிரசிலும் முகத்திலும் பாதத்திலும் துடித்தல் பிரமை
கழுத்தில் நோவுடன் நரம்புகள் இழுத்துக் கொள்ளுதல்
ரத்தம் கக்கல் பார்வை கெடுதல் மறதி தேகம்
மரத்தல் நாசியில் நோவு பிரமேகம் என்னும் இக்
குணங்கள் உண்டாகும். இது அதிகரித்துச்
சர்வாங்கத்திலும் நடுக்கல் உண்டாகில் அசாத்தியம்
ஆசியம் என்பது வாய்.

59. வது. தொனிவிச்சின்ன வாத ரோகம்!

இது, சிலேஷ்மவஸ்து வாயுவஸ்து சீதவீரிய வஸ்து
மிக்க பதார்த்தம் அஜீர்ண போஜனம் பெண்ணிச்சை
பயம் அதிகாலையிலுணவு இவைகளினால் பிறந்து அடிநாவை
ஆசரித்துக் கண்டத்தில் இருக்கும் சிலேஷ்மத்தில்
கூடிக் கொண்டு கண்டத் தொனியைத் துண்டிக்கும்படி
செய்யும். இது அதிகரித்தால் நாவை அசைக்கக் கூடாத
குணமும் உண்டாகும். தொனி என்பது சத்தம்.
விச்சின்னம் என்பது துண்டித்தல்.

60. வது திரிக்கு பிராந்தி வாத ரோகம்:

இது உஷ்ணத்த பதார்த்தம் லவணகார வஸ்து மந்த மச்சங்கள் ஸ்லேஷ்ம மித்த வஸ்து பிண்ணாக்கு ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து விழிகளின் மூலத்தில் அனுசரித்து அவ்விடத்தில் இருக்கின்ற ஸ்லேஷ்மத்தில் கூடிக்கொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்யும். அப்போது கண்களில் தீர்க்கமடல், கலங்கல், நோவு, பிரமை எரிச்சல் விழிக்கும் போது மயக்கம் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். திரிக்கு என்பது கண். பிராந்தி என்பது மயக்கம். இதனை நேத்திர உபத்திர வாதம் கண் மயக்கு வாதம் எனவும் கூறுவர்.

61-வது: தொனோபகாத வாத ரோகம்:

இது விரோதரசம் மலபந்தவஸ்து மந்தவஸ்து சீதவஸ்து எண்ணெய் வஸ்து அதிலங்கனம் கேவல மிகுந்த வார்த்தை துக்கம் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து பாதி வாயிலும் நாசியின் மூலத்திலும் அனுசரித்து அவ்விடத்துச் ஸ்லேஷ்மத்தில் கூடிக் கொண்டு தொனியைக் கெடுக்கும். அப்போது கம்மிய வார்த்தையும் முக்குத் தொனியும் உண்டாகும். இது கீச்சுக் குரல் உள்ளவர் பேசும் வார்த்தையைப் போல் பேச்சைக் கம்மும்படிச் செய்வதால் தொனோபகாத வாதம் எனப்பேர் பெற்றது.

62. வது. திர்க்கஸ்தம்ப வாதரோகம்:

இது அதிக போஜனம் அகால போஜனம் பகல் நித்திரை மந்த சீதளவஸ்து மாப்பண்டம் கிழங்கு வகை மச்ச மாமிசம் வெகுநடை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து விழிகளின் மூலத்தில் பித்தத்துடன் சேர்ந்து கொண்டு அதிகரிக்கும். அப்போது நெற்றியிலும் முகத்திலும் மரத்தல் உண்டாகிப் பின்பு கண்ணிலும் புருவத்திலும் இமையிலும் கனத்தல் மரத்தல் அக்கண் விழியைக் கையால் தடவிப் பார்க்கில் ஓட்டாவி கிளிக்கில் போல் தோற்றுதல் நீர் கம்முதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது கண்களை ஸ்தம்பிக்கச் செய்வதால், திர்க்க ஸ்தம்ப வாதம் எனப் பேர் பெற்றது. இதுவே நேத்திர ஸ்தம்ப வாதமாம்.

63. வது. விவர்த்தாசி வாதரோகம்:

இது சிலேஷ்ம வஸ்து சீத வீரிய வஸ்து போஜனத்தின் மேல் போஜனம் பகல் நித்திரை மிகுந்த நடை இவைகளினால் பிறந்து வாயின் நரம்புகளை அனுசரித்து நிற்கும். அப்போது வாயானது மூடாமல் திறந்த படியே இருக்கும். விவர்த்தம் என்பது திறத்தல்.

64. வது. சம்விருக்ரசிய வாதரோகம்:

இது மச்ச மாமிசம் மந்தரசம் ஆகாவ போஜனம் தயிர் அதிகலவணம் சதா நித்திரை வெகுநடை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து விவர்த்தாசிய வாதம் போல் நரம்புகளில் அனுசரித்துக் கபத்தில் கூடித் துன்பை விளைவிக்கும்.

இதனால் மூட வாயைத் திறக்கக் கூடாமையும் அவ் வாயில் மரத்தலும் தடித்தலும் நோவும் உண்டாகும். இது வாயை மிகவும் மூடும்படி செய்தலால் சம்விருதாசிய வாதம் எனப் பேர் பெற்றது.

சம்விருதி : விருதம் மூடல்!

65. வது புருவாடோபக வாத ரோகம்!

இது, மந்த வஸ்து மலபந்த வஸ்து சிலேஷ்ம வஸ்து கிழங்கு வகை அகால போஜனம் ஈர வஸ்திரத்தைத் தலையிற் கட்டிக் கொள்ளுதல் மிகவும் சீதள இடத்தில் சஞ்சரிக்குதல் பகல் நித்திரை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து நெற்றியிலும் புருவங்களிலும் கண் இமைகளிலும் அநுசரித்து நிற்கும். அப்போது புருவங்களில் ஓயாது துடித்தல் உண்டாகும். இது, புருவத்தை அழுக்கழுத்துக்கும்படி செய்தலால் புருவாடோபகவாதம் எனப்பேர் பெற்றது.

(அடோபகம் என்பது துடித்தல்)

66-வது பாதிரிய வாதரோகம்!

இது, மச்சமாமிசத்தையும் மந்த வஸ்துவையும் பிரமாணந் தப்பி மிகவும் புசித்தலினால் பிறந்து காதின் உண்ணிலும் அடியிலும் இருக்கின்ற சிலேஷ்மத்தோடு நாத நரம்புகள் அநுசரித்துச் சத்த மார்க்கத்தை அடைத்துச் செவிடாக்கும். அப்போது பெருங் கூச்சலிட்டாலும் காதில்

சத்தம் கோரமை சமுத்திர கோஷம் போல்
இரைச்சல் சப்தம் வருதல் என்னும் இக்குணங்கள்
உண்டாகும்.

பாதிரியம் என்பது கருணத்திற்கும் செவிட்டுக்கும் பேர்.

இதனைச் செவிபடுவகரம் எனச் சொல்வர்.

---

67. வது கர்ண்ண சூல வாத ரோகம்:

இது அதிக தூர நடாகத்தில் மூக்கி மயிரை உலர்த்தாமல் முழுகிக் கொள்ளல் குளிர் காற்றில் அடிபடல் உடனே சிலேஷ்ம வஸ்துக்களைப் புசித்தல் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து காதுகளில் சேர்ந்து கொள்ளும். அப்போது செவிகளில் மூலத்தில் குத்தலுடன் கோர சிரசு பிடரி நெற்றி கண் புருவம் நாசி தந்தங்களின் வேர் தாடை கண்டம் ஆகிய இவ் விடங்களில் வாளால் அறுப்பது போலிருத்தல் தேகனெரி குடைச்சல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

கர்ண்ணம் என்பது காது.

68. வது அவபேதகவாத ரோகம்:

இது மதுரான்னம் போஜனத்தின் மேல் போஜனம் உலர்ந்த பதார்த்தம் பகல் நித்திரை ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து சிலேஷ்மத்தினால் மறிபட்டுக் கண்ணிலும் புருவத்திலும் நெற்றியிலும் வியாபிக்கும். அப்போது ஒரு மத்தியானமாவது (அல்லது) ஒரு நாள் முழுவதுமாவது மூன்று நாள் இரவும் பகலுமாவது நெற்றி பிளந்து போவது போல் சகிக்கக் கூடாத வேதனை உண்டாகும்.

அவபேதகம் என்பது விளக்குதல்.

69. வாத ஊர்த்துவ முகவாத ரோகம்.

இது, மல பந்த வஸ்து சநா விரோத உண்டி பகல் நித்திரை சநா படுக்கை (அல்லது) உட்கார்ந்திருக்குதல் மலஜலம் அடக்கல் இவைகளினால் பிறந்து மேல் வயிற்றையும் மார்பையும் பற்றி அபான சமான வாயுக்களுடன் கூடி விஷமடுப்பமாக அதிகரித்து மிகு வேகத்துடன் மேல் எழும்பிக் கொண்டே இருக்கும். அப்போது எலும்புகளெல்லாம் நொறுங்கியது போல் வேதனை இடறி விலா கண் முகம் இவைகளில் அதிக நோவு வயிற்றில் உப்பிசம். கனத்தல் மரத்தல் தாள்வாய் பிடிப்பு நடுக்கல் அறிவின்மை. பிரலாபம் வாயில் நுரை, நுரையாக விழுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

70. வாத அதோ முக வாத ரோகம்.

இது அஜீரண போஜனம் மல பந்த சநா வஸ்து அஷ்டவர்க்க வேகத்தால் குழம்பி மெலிதல் பசித்து வேகத்தை யடக்கி மிதந் தப்பி விழுதல் இவைகளினால், பிறந்து, நாபியிலிருக்கும் சமான வாயுவோடும் குதத்திலிருக்கும் அபான வாயுவோடும் கூடி பின்பு பித்தத்தை அநுசரித்து எரிச்சல். பிரதான குணமாக வைத்துக் கொண்டு மார்பிலும் வயிற்றிலும் கீழ் வயிற்றிலும் கவட்டியிலும் கீழாக இறங்கி இறங்கி வேதனையைச் செய்யும். அப்போது ஒரு பக்கத்து பீசத்திலாவது இரண்டிலுமாவது கனத்தலும் நோவும் வீக்கமும் நமைச்சலும் உண்டாகும். அன்றியும் ஆண்குறியின்

துவாரம் அடைப்பட்டுச் சுக்கிலம் மறிபடும் மூத்திரம் பிரயாசையுடன் துளித் துளியாய் இறங்கும். இவ் வாயுவு தேகஸ்தானத்திலும் இறங்கலால் ஆசனத்தில் அருக்குடன் மலபந்தமுமுண்டாகும். இந்த ரோகம் மாதர் கட்குக் காணுங் காலத்தில் முற்கூறிய கிரமமாகவே அல்குலில் சேர்ந்துக் கொண்டு அத்துவாரங்களைச் சுருக்கி மலசலத்தைப் பந்தித்து மிகு வேதனையைச் செய்யும். இது கீழ் இறங்கலால் அதோமுகவாதம் எனப் பேர் பெற்றது. இதில் சொன்ன குணங்கள் வர வர அதிகரிக்கில் அசாத்தியமாம்.

71. வது. ஆசியக்குவாத ரோகம்:

இது முற்கூறிய ஆசிய வாதங்களைப் பிறப் பிக்க வஸ்துக்களிலே பிறந்து வாயிற் சேர்ந்துக் கொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்யும். அப்போது வாயில் ஒரு வஸ்துவையும் போடக் கூடாமல் ரணம் போல் இருப்பதும் அன்றி நாவிற் மேடும் பள்ளமாக இருத்தல் மார்பு நோவு கண்டத்தில் குருகுரு என்றும் ஒரு சத்தம் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது வாயைக் கோதிக்கும் படிச் செய்தலால் ஆசியக்கிவாதம் எனப் பேர் பெற்றது. இதனை ஆஸ்ய பாக வாதம் என்றுஞ் சொல்வர்.

72. வது. சிதிலாவர்த்த வாத ரோகம்:

இது, சீதள வஸ்து மந்த வஸ்து வழுவழுத்த வஸ்து மலபந்த வஸ்து உலர்ந்த பதார்த்தம் வெகு நடை களவுமைதுப்பு ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து கீல்களிலும் வாத நரம்புகளிலும் மற்ற நரம்புகளிலும் சேர்ந்து கொண்டு வேதனையைச் செய்யும் அப்போது அர்த்தித வாத குணங்களும் ஆயாசமும் கொஞ்சம் இரைப்பும் நிமிக்கண் படுத்தலுமுண்டாகும். இது சகல கீல்களையும் கலகலப் பண்ணிச் சற்றிக் கொண்டிருப்பதால் சிதிலாவர்த்தவாதம் எனப் பேர்பெற்றது. சிதிலம் என்பது தளரல். இவை முற்கூறிய மூ வாத ரோக காண்டத்தில் ஆர்பலம் ஒரு பகமாற்றி மூர்ச்சை அமமூர்ச்சையால் அடிக்கடி மயங்கி இருதல் இருந்தாலும் உடனே தெளிதல் கீல்களெல்லாம் தளரல் என்னும் இக்குணங்களுண்டாகுமென்றும் அதற்குக் கோர வாதமெனப் பெயரென்றும் அதுவே இந்தச் சிதிலாவர்த்த வாதமெனப் பெயரென்றும் ~~அதுவே~~ ஹாரபாணி முதலிய ஆயுர் வேத பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:

---

73. வது. சர்வாங்க வாத ரோகம்:

இது, அதி சீதள வீரிய வஸ்து மலபந்த வஸ்து மந்த அன்ன வஸ்து, விரோத உண்டி அகால உண்டி துரிதமாக வருகிற மலஜலத்தை அடக்கி விடுதல் அதிக நடை, இரவில் அதி நித்திரை பகல் நித்திரை லங்கனம், பாரமான சுமை சுமந்து வழி நடக்குதல் ஸ்திரீயை யோகம் செய்தல், ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து சர்வாங்கத்திலும் பரவி மேனியில் வேதனையைச்

செய்து உள்ளில் கீல்களைத் தாரப் பண்ணி எறும்பு கடிலவியருப்பது போல் அரித்தும் கொண்டேயிருக்கும். இதனால் ஏப்பம் மிகு வாந்தி வயிற்று நோவு பேதி பிரமை வாயில் அனல் வீசுதல் போலிருத்தல் விஷமாக்கினி மூர்ச்சை இரைப்பு ஆயாசம் சரீர நோவு அசதியாகக் கிடக்குதல் என்னும் இக் குணங்களுண்டாகும். இது சரீரம் முற்றிலும் பரவியதால் சர்வாங்க வாதம் எனப் பேர் பெற்றது. இது ஒரு வருஷத்தின் மேல் அசாத்தியம்.

---

74. வது. சிரச்சால்லிய வாதரோகம்:

இது, நாளிதைந்து நொந்து சலம் பிறந்த அன்னம் மதுர வஸ்து வகு வகுத்த வஸ்து மந்த வஸ்து சிலேஷ்மவஸ்து சீதள வஸ்து ஆகிய இவைகளினால் பிறந்த சிரசை அநுசரிக்கும்; அப்போது தலை நடுக்கலும் நெற்றி செவியின் மூலம் கண் இவைகளில் நோவும் உண்டாகும். சிரச என்பது தலை; சால்லியம் என்பது அசைதல் இதனை சிரக்கம்ப வாதம் தலை நடுக்கு வாதம் எனவும் சில நூலில் சொல்லப்படுகின்றன.

75. வது. கராக்ஷேபக வாதரோகம்:

இது, அதிக வாதவஸ்துக்களை மிகவும் புசித்தலினால் பிறந்து சர்வாங்கத்திலும் வியாபித்துப் பின்பு கைகளை அநுசரிக்கும். அப்போது நேரேதுவாகவே கைகளுக்குச் சுழற்றல் உண்டாவதன்றியும் அசைத்தலும் நீட்ட மடக்கக் கூடாமையுமாக இருக்கும்.

கரம் என்பது கை. இதனைச் அஸ்தகம்பவாதம் எனச் சில நூலிற் சொல்லப் படுகின்றன.

---

76. வது. அங்கசுன வாத ரோகம்.

இது. வாதத்தைப் பிரபலிக்கின்ற வஸ்துவையும் பதினெட்டாவது பக்கத்திற் கூறிய வாத கோப வஸ்துவையும் மிகவும் புசித்தலினால் அவயவங்கத்திலும் பிறந்து வாத நரம்புத்துவாரங்களிலும் கப நரம்புத் துவாரங்களிலும் வியாபித்து உடம் பெங்கும் பரவி வேதனைச் செய்யும். அப்போது உலர்த்து ஏகாங்கத்திலாவது அநேகாங்கத்திலாவது, நடுக்கல் உண்டாகும். அங்கம் என்பது தேகம். சுனம் என்பது அசைதல். இவ்வாயு, ஒரு அங்கத்தில் இருக்கில் சாத்தியமாம். இரண்டிலும் இருக்கில் அசாத்தியமாம்.

---

77. வது. அந்தரியோத்த கவாத ரோகம்.

இது கார உப்பு வஸ்து காய்ந்த வஸ்து உஷ்ண பதார்த்தம் இலேஷ்ம சீதா பதார்த்தம் இவைகளால் ஆகிய இவைகளினால் பிறந்து. தோள், முதுகு, கழுத்து, சிரசு, விலா இவ்விடங்களில் வேகமாக வியாபித்துப் பித்தத்துடன் கூடி ஒரு நாள் விட்டு மறுநாளில் மிகு வேதனையைச் செய்வதாயிருக்கும். இதனலிவ் விடங்களில் மரத்தாலும். கனத்தாலும் நோவும் உண்டாவதன்றியும் தாகம் வாயில் அனல் வீசுதல் போலிருத்தல், பிரமை, சுரம், மூர்ச்சை என்றுமிக் குணங்களும் உண்டாகும்.

இது. நாளுக்கு நாள் அசாத்தியமாம்.

78. வது. தொண்டைக்கத்கத வாத ரோகம்:

இது அதிக சீதள பதார்த்தம், மந்தமது பதார்த்தம்
சிலேஷ்ம வஸ்து, எண்ணெய் வஸ்து விநோத ரசம்
கந்த மூல வர்க்கம், என்ற பண்ணைக்கு ஆகிய
இவைகளை விசேஷமாகப் புசிப்பதினால் பிறந்து,
தொனோபகாத வாதத்தைப் போல் நாசியிலும் நாவு
மூலத்திலும் வியாபித்துச் சிலேஷ்மத்துடன் கூடி அதிகரிக்கும்.
அப்போது நாசியால் பேசுவது போலப் பேச்சுண்டாகும்.
இது தொண்டையை அடக்குவதால் தொண்டைக்கத்கதவாதம்
எனப் பேர் பெற்றது. கத்கதம் என்பது அடக்குதல்:

79. வது. கம்பீர வாத ரோகம்:

இது, வாயுவைப் பிறப்பிக்கும் வஸ்துக்களினால்
பிறந்து முதல் முதல் ஊர்த்துவாங்கத்திலாவது
அதோங்கத்திலாவது சர்வாங்கத்திலுமாவது இருக்கின்ற
ரச தாதுவைப் பற்றி ஒவ்வொரு தாதுக்களாகத்
தாண்டிக் கொண்டே உள்ளில் ஆழ்ந்து அஸ்தி
தாதுவிற்கு உள்ளிருக்கும் மச்சை தாதுவை
அநுசரித்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கும். அப்போது
சர்வாங்க வேதனை மரத்தல் கை கால் முடக்குதல்
வாந்தி மூர்ச்சை என்னுமிக் குணங்களுண்டாகும்.
இது மச்சை தாது வரைக்கும் ஆழ்ந்திருப்பதால்
கம்பீர வாதம் எனப் பேர் பெற்றது.
கம்பீரம் என்பது ஆழம். ஒருவேளை தோல்
மாத்திரம் பற்றி நின்றால் உத்தான வாதம்
எனக் கூறப் படும்.
உத்தானம் என்பது ஆழமில்லாமை.
இது சகல வாத ரோகங்களைப் பார்க்கினும் கொடியது.

80. வது. பரிஷ்போட வாதரோகம்:

இது வாதம் வீரியம் பித்த வீரியம் என்னும் பதார்த்தங்களை மிதமின்றி நாள் தோறும் புசிப்பதிலே பிறந்து பித்தத்துடன் கூடிச் சுற்ற முற்றிலும் பரவி பரவிய மறுநாளில் கொப்புளங்களை உண்டாக்கும். அதனில் பாதாதி கேசம் வரைக்கும் சிறிதாகவும் நெருக்கமாகவும் மிகு கொப்பிளங்கள் உண்டாகும்.

பரிஸ்போடம் என்பது மிகுந்த கொப்பிளம்.

ஆக வாதரோகம் - 80ம். முற்றுப் பெற்றன.

—— x xx ——

இவற்றுள் துனி பிரதிதுனி அபிநியாசம் அந்திமயத்துகம் ஆகிய நான்கு வாதரோகப் பெயர்க்குப் பொருள். 215, 224, 236. எண்ணும் பக்கங்களிற் கண்டு கொள்க. இப்பெயர்களை எல்லாம் ஆயுர் வேத பண்டிதர் நிதானிக்க வேண்டும். அன்றியும் பாரத்துவாசர் போகர் கிருஷ்ணர் ஆத்திரேயர் என்னும் மகா முனிவர்கள் அருளிய சாஸ்திரங்களும் வாத ரோகத்தை 80 விதமாகவே சொல்லப்படுகின்றன.

—— ——

சித்தர் மார்க்கம்!

சிந்தாமணி என்கின்ற நூல் வாத ரோகம், 84 விதம் எனக் கூறுகின்றது:

இவற்றுள் திஜோ ரோகம் கர்ணரோகம் குன்மம் மேகம், ஆகிய இவைகளைச் சார்ந்ததாக இருக்கின்ற வாதம். 4. இவைகளை அவ்விடங்களிற் சொல்லியிருப்பதினாலும் மற்ற 63ல் 59 முன் சொன்ன வாத ரோகங்களை ஆனையாலும் அவையொழிந்த [illegible].

1. வது. மூத்திர உதிர வாத ரோகம்:

மூத்திர வாரத்தி நெஞ்சுலர்தலுடன் நோவு வீக்கம் நித்திரைப் பங்கம் தேக எரிச்சல் வயிற்று நோவு. அதிக விக்கல் இருமல் அடி வயிற்றில் கனத்தலுடன் நோவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

2. வது. வச்சிர நூபக வாத ரோகம்:

கருத்துப் பிடரியில் அதிக நோவு விழிகள் அசைவின்மை கொறுக்கை என்கின்ற ஒருவித ஆண் குறிப் புண் தல் நோவு நடுக்கல் குதிகால் நரம்புகளில் நோவுடன் திமிர் கொட்டாவி சோம்பல் பிரலாபம் மலச் ~~அஜ~~ சலக் குறைவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

3. வது. அசுவ வாத ரோகம்:

குதிரைக் குட்டியின் பாய்ச்சலைப் போல் தேகம் முழுவதிலும் படியாகப் பாய்ந்து மேல் நோக்கி ஏறி அவ்வாறேக் கீழிறங்கி அண்டத்தை வீங்கச் செய்து அவைகளிற் தங்கிக் கோசத்தைச் சுருங்கப் பண்ணி அக்கோசத்திலும் அடி வயிற்றிலும் அதைவிடக் கூடாத நோவை உண்டாக்கும்.

---

4. வது. பேய் வாத ரோகம்:

கால் கை விரல்கள் வயிறு நெஞ்சுக் குழி கண்டம், மூக்கு ஆகிய இடங்களில் எரிச்சல் நோவு வீக்கம் மிரவும் ஒன்றை எடுக்கவும் கூடாமையாக இருத்தல் வாய்க்கசப்பு மயக்கம் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்

மாதாந்திரம் முற்றிற்று.

மேற் சொல்லி இந்த வாத ரோகங்களை நிதானித்துக்
குளிர்நீர் வெந்நீர் முதலிய ஒத்திடம் வாலிநிலைக்
கஷாயம் ,யவ்வகைச் சரசம் விரேசன கற்பகம்
உஷ்ண வீரிய லேபனம் அஸ்வ கெந்திச் சூரணம்
மதுஸ்மகி வெண்ணை நாருக்கு மூல ரசாயனம் மகோஷ
திக் கிருதம் வாதகுடாரி விரோசனம் சாறணை
மூல லேகியம், வாத கேசரித் தைலம், அஷ்டராத்
தயிலம் வாதாந்தத் தயிலம், வாதநாசத் தயிலம்
மெருகுன்னி யெண்ணெய் வச்சிர பிஷக்த் தைலம்
மயனத் தைலம் மகா விஷமுஷ்டித் தைலம் வாத
ராக்ஷ மாத்திரை. வடவானலரசம் ரசபஸ்மம்
தாம்பிரச் செந்தூரம் முதலிய அவுஷதங்களையும்
ஷத்திரக் கிரிச் சிகிச்சைகளையும் கொண்டு வசப்
படுத்த வேண்டும்.

எட்டாவது வாத ரோக படலம் முற்றிற்று.

---

௯. வது. மகா வாத ரோகப் படலம்.

மகா வாத ரோக பேதம்.

மகா வாதம், ௮4. விதப்படும். அவையாவன:-
(பாதஹரிஷ வாதம், பாதகண்டக வாதம், கலாயகஞ்
சவாதம், சம்பூகசீஷிஹவாதம், கிருத்ரஸிவாதம்
ஊருஸ்தம்ப வாதம், அபதந்திரக வாதம்,
பக்ஷகாத வாதம் தண்டக வாதம், அஷேபக
வாதம், பாகியாயாம வாதம் அந்தராயாம வாதம்
விஸ்வபித் வாதம், அவபாகுக வாதம் அர்த்தி வாதம்
சர்வாங்க வாதம், அநுசிரம்சவாதம், ஜிக்கிவாஸ்தம்
பவாதம் விநயாமம வாதம் சிராக்கிரக வாதம்
கஞ்ச வாதம் கல்லி வாதம் பங்கு வாதம், பாதநாக
வாதம் என்பனவாம்

இவற்றுள், பாதஹர்ஷவாதம் முதல் சர்வாங்க வாதம் என்றுள்ள முற்கூறிய படலத்தில் வாதரோகம் 80, என்றும் தொகையுள் சேர்த்து 210, 211, 212, 213, 21?, 221, 222, 223, 225, 227, 235. என்னும் பக்கங்களில் லக்ஷண பூர்வமாகச் சொல்லப்பட்டு இந்த ~~மகாவாத~~ மகாவாதரோகங்களைப் போலவே மகா அவஸ்தைகளை நஷ்டப்படுத்தலாலும், சிகிச்சைக்கு எளிதில் சாத்தியப்படாமையாலும், ஒருவேளை சாத்தியமான போதிலும் அந்த ரோகத்தின் உறுப்புக்களில் ஏதேனும் ஒரு உறுப்பினைப் பங்கப் படுத்தலாலும், மகாவாத ரோகங்கள் எனப் பேர் பெற்றன. இந்தப் பதினாறும் ஒழிந்தப் பின்பு எண்வகை மகாவாத ரோகங்களையும் இப்படலத்தில் முறையே, எடுத்துக் கூறப்படும்.

1. வது. அநுகிரம்சவாத ரோகம்:

இது, வெகுநேரமாக நாக்கை நீட்டி வழித்தல், உலர்ந்த பதார்த்தத்தைப் புசித்தல் கடின வஸ்துக்களைக் கடித்தல் என்னும் இச் செய்கைகளினால் பிறந்து தாடையின் பூட்டை அநுசரித்து எந் நேரமும் வாயைத் திறந்துக் கொண்டு இருக்கும்படிச் செய்யும். (அல்லது) மூடிக் கொண்டு இருக்கும்படி செய்யும் அப்போது எந்த வஸ்துவையாவது மெல்லுதற்கும் ஒரு வார்த்தை பேசுதற்கும் அதிக பிரயாசையாக இருக்கும். கிரம்சம் என்பது தாடை!

2. வது. ஜிக்குவாஸ்தம்ப வாத ரோகம்:

இது, தொண்டையை எழுப்புகிற நரம்பின் சேர்த்துக் கொண்டு, நாவை ஸ்தம்பிக்கும்படி செய்யும். இதனால் புசிப்பதற்கும், ஜலபானஞ் செய்தற்கும் பேசுவதற்கும் கூடாமையாக இருக்கும்.

ஜிக்குவாயு என்பது நா.

3. வது. விரணாயாமவாத ரோகம்:

இது. மர்மஸ்தானங்களில் உண்டாகும். விரணங்களில் பிறந்து, பாதாதி கேசம் வரைக்கும் அநேக நர்ணங்களோடு. வியாபிக்கும். இதனால், தாகமும். தேக வெப்பமும். உண்டாகும். இவ்வாயுவினால். அவ்வயங்களில் யாதொரு நர்ணங்களும் இல்லாதிருக்கில், சாத்தியமாம். இருந்தால், அசாத்தியமாம். விரணம் என்பது ரணம்.

(4)

இது. ரத்தத்தை அநுசரித்து சிரசின் நரம்புகளிற் சேர்ந்து கொண்டு அவைகளுக்குக் கூட்டையும் அவ்விடத்தில், நோவையும் நீல நிறத்தையும் உண்டாக்கும். இது. அசாத்தியமாம். சிரா என்பது நரம்பு.

5. வது. கஞ்ச வாத ரோகம்:

இது. வாதப் பிரதானமைந்த வீரிய வஸ்துக்களைத் தினந் தினமும் விஸ்தாரம் புசிப்பதினால் பிறந்து. தொடை கடி, ஸ்தானத்தில் நின்றெழும்பி விரையில் தொடை காலின் நரம்புகளை அநுசரித்துக் கொண்டியைப் போலவே நடக்கச் செய்யும். கஞ்சம் என்பது கொண்டுதல்.

6. வது. கல்லி வாத ரோகம்:

இது கெத்திரசி வாதத்தினாலாவது, விஸ்வ பித்த வாதத்தினாலாவது. சகிக்கக் கூடாத உபத்திரவம் உண்டாகும். இதுவே கல்லி வாத ரோகமாம்.

—

7. வது பங்கு வாத ரோகம்:

இது இரண்டு தொடைகளின் நரம்புகளை இழுத்துக் கொண்டு முடமாக்கி உபத்திரவத்தைச் செய்யும். பங்கு என்பது முடம்.

8. வது பாத தாகவாத ரோகம்:

இது பித்த ரத்தத்திற் கூடிக் கொண்டு, பாதத்தில் வியாபித்து எரிச்சல் உண்டாக்கும். தாகம் என்பது எரிச்சல்.

மகாவாத ரோகம் 84ம் முற்றுப் பெற்றன.

—— x x ——

அசாத்திய வாத ரோகம்:

எந்த வாத ரோகத்திலாவது, அதிக நடுக்கல், வீக்கம் சகிக்கக் கூடாத நோவு சருமம் முற்றிலுந் திமிர் சரீரஞ் சுஷ்கித்துக் குன்றுதல் என்னும் இக் குணங்கள் இருந்தால் அசாத்தியம். அன்றியும் வாத ரோகம் அபஸ்மார ரோகம், ரத்த வாந்தி ரோகம் க்ஷய ரோகம் குன்ம ரோகம், மேக ரோகம் என்னும் இவ்வாறு வகை ரோகங்கள் அற்பமாகக் கண்டிருந்தாலும் வர வரப் பிரபலப் பட்டு அசாத்தியத்தைத் தருமென்றறிக.

பித்த ரோக பூர்வரூபம்:

இது தோஷாதி பேத படலம் 16-வது பக்கத்திற் கூறிய பித்தப் பிரகோபத்தினால் அரோசகம், அன்னத்தில் வெறுப்பு கசப்பு புளிப்பான வாந்தி வெள் ளோக்காளம் வாயில் நாற்றம் தேகத்தில் நிறக் குறைவு குளிர் சுரம் தவித்தல் பதறல் எரிச்சல் சித்தப் பிரமை நாவுலரல் மயக்கம், மூர்ச்சை

தலைசுழலுடன் காந்தல் சோர்வு கண் இமைக்குதல் அழலல்
விழித்தபடி இருக்குதல் அதில் சலம் வடிதல் நடுக்கல்
கொட்டாவி விக்கல் பல்லிக்கடித்தல், உளைதல் சோம்பல்
தேகம் கண் மலம் மூத்திரம் ஆகிய இவைகளில்
மஞ்சள் நிற முண்டாயிருத்தல், துர்க்கந்தம், அதிக
உஷ்ணத்தினால், சீதமும் கோழையும் வியர்வையும்
சிலேஷ்மமும் மேலிடுதல் அச்சிலேஷ்மத்தால், இனித்த
வாந்தி வாயும் நாவும் உமிழ்நீரும் கசப்பு, புளிப்பு
தித்திப்பாக இருத்தல், திஷணைக்கினி, அவ்வக்கினியின்
றின்றும் சலம் பிறப்பதால், மந்தாக்கினி, துக்கம்,
பயம் ஆகியப் பேசுதல், வெறித்த பார்வை, வாயுத்தம்
அவாசமும் பித்தரோகமானது தனக்குப் பழைய
ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இக் குணங்கள்
சகல பித்த ரோகங்களுக்கும் பொதுவாகயிருக்கும்
என்றறிக::

பித்த ரோக பேதம்:

பித்த ரோகமானது, ரத்த பித்த ரோகம், ஆதியாக
மருந்திருபித்த ரோகம் ஈறாக 40 விதப் படுகின்றது.
அவைகளின் பெயரையும் செய்கைகளையும் முறையே
இதனடியில் சொல்லப் படும்:

1 -வது: ரத்த பித்த ரோகம்:

இது ரத்த வாந்தி வயிறுப்பல், வியர்வை,
~~துர்ப்பலம், குளி~~ துர்ப்பலம், குளிர்சுரம், சஞ்ஞாசிஷ்ணம்.
காங்கை, நேத்திர மிவிடங்களில் எரிச்சல், இரைப்பு,
கோழை, கொட்டாவி, விக்கல், தலை கிறுப்பல், உளைதல்,
மந்தாக்கினி, அரோசகம், நிறக்குறைவு, தேகம் தகத்தில்
நாவைக்கது போலிருத்தல்.

வயிறு நோவு, நாவுலரல் அருசி அசீரணம் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். இது உபயாங்கத்திலும் ரத்தத்தை விருச் செய்தல் உடனே அசாத்தியமாம்.

2. வது. ஆமபித்த ரோகம்:

இது, மஞ்சளைக் கரைத்தது போல் புளித்த வாந்தி ஆல அக்கினி மந்தம் நடுக்கல் மாறுநபம் இருமல் சோம்பல் தாகம் தூர்ப்பலம் வியர்வை நித்திரைப் பங்கம் கீல்களில் நோவு தூக்கம் தேகத்தில் வளையம் போல் புடைகள் எழுப்புதல் என்னும், இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

—1.

3. வது. ஆவரண பித்த ரோகம்:

இது, தல திருப்பலுடன் நோவு ஏப்பம் வாந்தி. கோழை சேர்தல், தாகம். மலமந்தம் தேகம் வாபடத்திலும் ஸ்தம்பித்தல் எரிச்சல் வியர்வை தாசிக்கி நெஞ்சுவறல் அசீரணம் கசப்பும் புளிப்புமான வாந்தி மூர்ச்சை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

4. வது. உன்மாத பித்த ரோகம்:

இது, அதிவிதணம் மந்தபுத்தி வெட்கமும் அதி பேதமும் விதேல் ஒருவேளை அதிக வார்த்தை ஏப்பம் வாந்தி வயிறுப்பல் அக்கினி மந்தம் கூச்சல் அழுதல் தூர்ப்பலம் நித்திரைப் பங்கம், அதிக தாகம். மூர்ச்சை சோகை, எரிச்சல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

5. வாத விஸ்மிருதி பித்த ரோகம்:

இது, ஞாபகமறதி மந்தவசனம், பிரமை ஆக்கானம் ஆகிய மலமந்தம், பொருமல், தூர்ப்பலம், வியர்வை, சீதளம், கீல்களில் அசதி தொண்டையிலும் முழங்காலிலும் நோவு, சோருதல், தாகம் தலையில் நோவுடன் பாரிப்பு. மார்பு எரிச்சல், நாவிலும் வாயிலும் கசப்பு புளிப்பு தித்திப் பாயிருத்தல். நித்திரைப் பங்கம் வீரிய நஷ்டம் தொண்டையிற் குத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்

விஸ்மிருதி என்பது மறதி.

6. வாத. திக்த பித்த ரோகம்:

இது, வேப்பங்காயைப் போல் வாய் கசத்தல் நாவுலரல் தாகம், மோகம், அங்கம் சிரசு கனத்தல் அழலல் கபோலத்திலும் காதிலும் இரைச்சல் தூர்ப்பலம் அவயங்கள் அட்டிக்கத்தல், இருமல் நெஞ்சில் கபம் ரூப பேதம் தேகம் ஸ்தம்பித்தல் கோபம் ஆகிய பயம் கம்பீரமான வசனம், கண் அழலல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

திக்தம் என்பது கசப்பு.

7. வாத. ஆசிரிய பாக பித்த ரோகம்:

இது, வாயில் கொப்பளங்கள் எழும்பிப் பருத்து துடைத்தல் துர்க்கந்தம் மார்பில் நெருப்புப் பட்டது போல் எரிதல். சகலவஸ்துவிலும் அரோசகம் வியர்வை வயிறுப்பல் மலமந்தம் பலவீனம் ஏப்பம் சுரம் சீதளம், மாந்தாக்கினி தொண்டை நோவு கோபம் கொட்டாவி விக்கல் ஆகிய அற்ப போஜனம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

---

8. வது. திம்மிக பித்த ரோகம்.

இது நாவில் ஈன்றுப் போல் கொப்புளங்கள் எழும்புதல் இளைப்புடன் குழம்பாக வாய் நீருறல் அசீரணம் அன்னத்தில் வெறுப்பு பலவீனம் தலையிலும் கண்ணிலும் உபத்திரவம் நடுக்கல் கபாலத்திலும் நெற்றியிலும் எரிச்சல், தொடையிலும், முழங்காலிலும் சோர்வு வியர்வையுடன் சர்வாங்க சீதளம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும் இதுவே மதுர பித்தமாம்.

9. வது. துர்க்கந்த பித்த ரோகம்.

இது ஒரு வித நாற்றமுள்ள வேகியத்தை யொத்த நாற்றம் சர்வாங்கத்திலும் கொப்புளம் எழும்புதல் நாவில் துர்க்கந்தத்துடன் வேலின் முள்ளைப் போலிருத்தல் வியர்வை கண்ணீர் வருதல் மண்டையிலும் காதிலும் எரிச்சல் கண்டத்தில் நமைச்சல் திமிர் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

10. வது. தத்துரு பித்த ரோகம்.

இது. சர்வாங்கத்திலும், தடித்தலுடன் நமைச்சல் நாவும், வாயும் உலரல், ரோமச் சிலிர்ப்பு சுரம் வியர்வை நிறமாறல் இருமல் சோருதல் ஆலசியம் பிரமை கோபம் என்னும், இக் குணங்கள் உண்டாகும்!

---

11. வது. சோக பித்த ரோகம்:

இது, துக்கம் தன் திருப்பல் சோனை உண்ணாங்கால் உண்ணாமை எரிச்சல் சிரசிலும் காதிலும் இரைச்சல், நாவும், வாயும் இல வெளுக்கிறதும் புளிக்கும், தித்தித்தும் இருப்பதுமன்றியுலரல், தேகத்தில் நடுப்பு, சைத்தியம் வாந்தி அசீரணம் அதிக ஆசு, வயிறுப்பல், தொண்டைகளில் நோவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

சோகம் என்பது துக்கம்:

12. வது. மூர்ச்சைப் பித்த ரோகம்:

இது, மூர்ச்சை மாறின் பன்னாக்கிலும் நாபியிலும் நெருப்புப் பட்டது போல் எரிதல். துக்கம் ஸ்தம்பித்தல், அதிக தாகம் வியர்வை இரைப்பு கபாலத்திலும் காதிலும் ஒரு வித நாதம் கிறக்குறைவு மேனில் தினை அரிசி வரகரிசிகளைப் போல் கொப்புளம் எழும்புதல் நாவில் படலம் திமிர் நமைச்சல் உலரலுடன் கசப்பு புளிப்பு தித்திப்பாக இருத்தல் தேகத்திலும் அவ்வகை வாசனையே வீசுதல் நடுக்கல் சிரசிலும் வயிற்றிலும் குத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

13. வது. கண்டு பித்த ரோகம்:

இது சர்வாங்கத்திலும் திமிருடன் சிவப்பு தடிப்பு சாமை அரிசிப் பிரமாணத்தை யொத்த கொப்புளங்கள் எழும்புதல், சோருதல், நடுக்கல், பலவீனம், வாந்தி அசீரணம் தல நோவு,

மார்பு எரிச்சல், சோகம், வியர்வை, ஆல நித்திரைப் பங்கம். விக்கல் ஸ்தம்பித்தல் தொடையிலும் முழங் காலிலும் நோவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

14: - வது. பிடக் பித்த ரோகம்:

இது. தேக முழுதும் தடித்தும் சிறு சிறு கட்டிகள் எழும்புதல் அவைகளில் அருகையான ஜலம் வடிதல். மேனில் தொடில் சுட அறப்பு பலவீனம் அதிக உஷ்ணம் ஒரு வேளை குளிர்ச்சி உள்ளங் கால் உள்ளங் கால் எரிச்சல் காதடைப்பு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

15.- வது. அனல பித்த ரோகம்:

இது. சர்வாங்கத்திலும் காங்கையுடன் தடிப்பு. நித்திரைப் பங்கம் தலைவலி ஸ்தம்பித்தல் வயிற்றில் சூலை நாவில் திமிருடன் படலம் எழும்புவது அன்றிக் கசப்பும் புளிப்புமாக இருத்தல் விக்கல் அவயவங்கள் இளைத்தல் எரிச்சல் சோகை மூர்ச்சை தாகம் தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு. என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

16. வது. ஸ்வேத பித்த ரோகம்:

இது. சர்வாங்கத்திலும் வியர்வை அதில் கசந்த வாசனை நாவும் வாயும் கசத்தல் பலவீனம் ஸ்தம்பித்தல் விக்கல் அரம் சைத்தியம் சிரோ பாரம் தாகம் அக்னி மந்தம். அரோசகம் தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு நமைச்சல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். ஸ்வேதம் என்பது வியர்வை. இதுவே வியர்வைப் பித்தமாம்

17. வது. இத்மா பித்த ரோகம்:

இது, மாருத விக்கல் சோகை ஏப்பம் மூர்ச்சை வியர்வை உள்ளங்கையிலும் உள்ளங்காலிலும் கொப்பளம் எழும்புதல் அறஅறப்பு இருமல் அவசம் தலைநோவு அரம் தேகம் சில்லிட்டுடன் ஸ்தம்பித்தல் மதிப்பிரமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

இத்மா என்பது விக்கல். இதனை விக்கல் பித்தம் என்றுஞ் சொல்வர்.

18. வது. இக்கா பித்த ரோகம்:

இது ஓயாத கொட்டாவி, சர்வங்கத்திலும், வியர்வை துருத்தல் போல், அறஅறப்பு, கொப்பளம் எழும்புதல், சீதளம் தேக ரோமச்சிலிர்ப்பு அரம் சோகை நடுக்கல் அதிக தூஷ நடுமார்பில் எரிச்சல் சிரோபாரம். நித்திரைப் பங்கம் கண்ணீர் வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும். இக்கா என்பது கொட்டாவி. இதுவே கொட்டாவிப் பித்தமாம்.

19. வது. சூஸப் பித்த ரோகம்:

இது நாபியில் குத்தல் ஏப்பம் அதிக தாகம் ஆர்க்கக்கத்துடன் கசப்பான வாந்தி ரோமச்சிலிர்ப்பு வியர்வை தழைப்பு திமிர் தினவு தலை அழலல் நடுக்கல் குத்தல் இரைச்சல் அவயங்கள் கடுத்தல் உள்ளங்கை; உள்ளங்கால் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்

௨௦. வது. விஷ்டம் பித்த ரோகம்.

இது, தேகங்கட்டுப்பட்டது போலிருத்தல் மார்பைச் சுற்றியும் எரிச்சல் தலை திரும்பல் சுரம் குளிர் பலவீனம் ஈனத்தொனி, ஏப்பம் மறதி பிரமை அதிக மயக்கம் மூர்ச்சை சோர்வு மிகு தாகம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

விஷ்டம்பம் என்பது ஸ்தம்பித்தல்.

௨௧. வது. விரண பித்த ரோகம்.

இது, தேகத்தில் சிறிதும் பெரிதுமாக அநேக ரணம் பிறக்குதல் திமிர் கனத்தல், நடைச்சல், நாவு கசத்தல் கறுத்தல் கோசங்கள் வீங்குதல் நித்திரையில் திடுக்கிட்டெழுந் திடுக்கிதல் வாய்நீரூறல் கையில் காடியான ரூபம் படத்துத் துடிக்குதல் என்னும் இக் குணங்கள், உண்டாக்கும்.

௨௨. வது. ஊர்த்துவ பித்த ரோகம்.

இது, அதிக கோபம் சதா, சண்டை செய்தல் இரைந்து கூவுதல் ஆகாசம், பூமியிற் குதித்திடும் படியான பேதி பிரமை கண் சிவத்தல் அனித்திரை சரீரம் ஆலித்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

௨௩. வது. சுவாச பித்த ரோகம்.

இது, அதிக சுவாசம் வயிறு கனத்தலோடு பொருமல் தெமிளத்தல் அதிகமாக வாய் நீரூறல் கண் கலங்கலுடன் பார்வை மந்தம் மார்பு வலித்தல் இருமல் பசியின்மை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

24. வது. செம்பித்த ரோகம்!

இது தேகம் சிவத்தல் செம்பின் களிம்பு ~~நிறமும்~~ நிறமாயும், சிவந்த நிறமாயும் வாந்தி யாகுதல் மலம் இருகலோடு சிவந்து நடுக்கல் மயக்கம் பித்து பித்தாகச் சிவந்த வியர்வை கசிதல் மிகுந்த தாகம் தலை திரும்பல் தயக்கம் திடுக்கிடல் பயந்தெழுந்திருத்தல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

25. வது. கரும் பித்த ரோகம்!

இது கறுத்த நிறமான வாந்தி தயக்கம் சிரசிலும் சரீரத்திலும் நடுக்கல் தலைவலி நித்திரை கடைக்கண் சிவந்து மினு மினுத்தல் தேகம் கனத்து வற்றுதல் அருசி பசியின்மை என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

26. வது. சரப்பான் பித்த ரோகம்:

இது, சர்வாங்கத்திலும் சொறி உபத்திரவத்துடன் கட்டிகள் எழும்புதல், கொழும்பான பேதி வயிற்றில் இரைச்சலுடன் பொருமல் அசிவு கால் களில் விலவிலப்பு இடுப்பு நோவு திமிருடன் சரீரத்தில் இடைவிடாத காந்தல் இறைக் கிறைவு என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

27. வது. எரி பித்த ரோகம்!

இது, அஸ்தி தொடை பாதம் கண் உள்ளங் கால் உள்ளங்கை, இவ் விடங்களில் எரிச்சல், காது மூக்கு இவ் விடங்களில் வற வறப்பு, முழங்கை முழங்கால் இவ் விரண்டிலும் விறு விறுப்பு, சிரஸ்தானத்திலும் குளிர்ந்த காற்றிலும் விருப்பம் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

28. வது. துருப்பு பித்த ரோகம்:

இது. தேகத்தில் துருத்தலுடன் வெளிறல், பழமையான நிறம், அரோசகம், சற்று நேரமாவது நில்லாத அசித்தல், அரிசி மீதிலும், மாதர் மீதிலும், யாருடனாவது கூட சண்டை செய்தல், அறு அருப்பு, எந்த வஸ்துவிலும் இச்சை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

29. வது. விரம பித்த ரோகம்:

இது, சோர்ந்து விழுதல், சோர்ந்து பேசுதல், தேகம் முற்றிலும் விரம் போல் பரவி விரமிக்குதல், சர்வ கோவு, அன்னத்தில் வெறுப்பு, என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது அசாத்தியம்:

30. வது. மூல பித்த ரோகம்:

இது. வயிற்றில் இரைச்சலுடன் பேதி, மனச் சலிப்பு, தாறுமாறான கோபம், மூலவாயத்தில் நின்றும் மூளை தொங்குதல், அரைத் தொடையிலும், மேல் தொடையிலும் நோவு. தேகத்தில் வெளிறலுடன் வீக்கம், அதிக நித்திரை, சோம்பல், கண் எரிச்சல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

31. வது. காபி பித்த ரோகம்:

இது. இதய வலி காணுதல், கசந்த வாந்தி, சுருக்குக்குள் புண் போலிருத்தல், நாவில் வழுவழுப்புடன் வறட்சி, பாதத்தில் வீக்கம், காதிரைச்சல், சிவந்த மயிர் முளைத்தல் புற இசிவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்!

——→

32. வது. ஓடு பித்த ரோகம்:

இது, எழுந்தெழுந்து ஓடுதல், பிதற்றல், யாரையும் தூஷித்தல், பல்லைக் கடித்தல், கண் சிவத்தலுடன் முழு முழு விழித்து விழித்தல், கூச்சல், கொக்கரித்தல், கூத்தாடுதல், குதித்தல், அகங்காரம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

33. வது. மூடு பித்த ரோகம்:

இது, ஆபரணமொன்று முதலிய வஸ்துக்கள் ஒருவருக்குத் தெரியாமல், கண்ட விடத்தில், மறைக்குதல், யாரையும் தூஷணித்துப் பேசுதல், மௌன மௌனப்பு, கையினாலும் காலினாலும் வீண் செய்கைகளைச் செய்தல், அன்னத்தில் துவேஷம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

34. வது. நடுக்குப் பித்த ரோகம்:

இது, சிரசு நெற்றி பிடரி பிடுங்கித் தண்டு கண்டம் தாடை ஆகிய இவ் விடங்களில் நடுக்கல், கனத்தல், எரிச்சல், கசப்பாகிய வாந்தி, பொறு யிருமல், நித்திரைப் பங்கம், வாய் நீரூறல், மார்பில் விசும்பழுதல், எங்கேறும் நோவு தூழுத்தல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

35. வது. கபால பித்த ரோகம்:

இது, கபாலமும் சிரசும் அஸ்திரத்துடன் அம்புபட்ட புண் போலக் கடுக்குதல், நோவு, சர்வாங்கத்திலும் தீதாபத்துடன், மந்தக்ஷீணம், முதுகுத் தண்டில் நோவு, முகத்தில் வீக்கம், மூர்ச்சை, அடிக்கடி எழுந்திருக்குதல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

36. வது. நாகபித்த ரோகம்:

இது, அதிக ஜலபானம், அடிவயிறு நமைத்தல், சர்வாங்கத்திலும் அனல் வீசுதல் போல் இருத்தல், சீதள வஸ்துவிலும் புளிப்பு வஸ்துவிலும் இச்சை, கண்டத்தில் மிகு வியர்வை, பிடரியையும் அடிநாவையும் இழுத்துக் கொள்ளுதல் போலிருத்தல் என்றும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

—

37. வது. திமிர்ப் பித்த ரோகம்:

இது, சர்வாங்கத்திலும் திமிர் கனத்தல், இரைந்து குமுறல், வயிறு பொருமலுடன் முள்ளிச் சொருகினது போலிருத்தல் உதய காலந்தோறும் வாந்தி, மறதி, அசந்த நித்திரை, மேனியில் தாம்ரநிறம், நடையின்மை, பிடித்தபிடி விடாமை என்றும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

38. வது. வலிப் பித்த ரோகம்:

இது, அடிவயிற்றில் இசிவுடன் நோவு, இரைச்சல், நாவு வறளல், சிரோபாரம் இலிங்கில் நோவு, சிரமும் இடமும் வலிக்குதல் பசுமஞ்சள் நிறம் போன்ற மலம், சர்வாங்கமும் சுரப்புடன் முடங்குதல், மார்பை அடக்குதல், என்றும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்:

39. வது. கிருமிப் பித்த ரோகம்:

இது, மலத்தில் கிருமி வீழ்தல் வயிற்றைப் புரட்டிப் புரட்டி வலித்தல், சர்வாங்கத்திலும் தினவு, நோவு, மலமும் ஜலமும் வறளல், கைகால் வாழைத் தண்டைப் போல் இல்லிட்டுக் கனத்துக் கடுக்குதல், தேகத்தில் ஒருவித நாற்றம் வீசுதல் என்றும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

→

40. வது. மருத்தீடு பித்த ரோகம்.

இது, அநக்குடலில் வியாபித்துத் தங்கிக் கொண்டு ரோகிக்கு மவுனம், மனக்கலக்கம், தேகம் ஊதுதல், நெஞ்சு வறளல், அசதி, வயிறு வெளுத்தல், நித்திரை பிடியாமை, போஜனத்தில் வெறுப்பு, உழலல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பித்த ரோகம் 40ம். முற்றிற்று.

x x

அசாத்திய பித்த ரோக நிதானம்.

சில பித்த ரோகங்களிலும் வாதமாவது சிலேஷ்மமாவது சேர்ந்தால் கஷ்ட சாத்தியமாம். இவ் விரண்டுஞ் சேர்ந்தால் அசாத்தியமாம். இப் பித்த ரோகங்கள் அகத்தி இல நசுச் சுத்தோதக ஸ்நானம், அவிவிலக் கெழுகோர், பேய்ப் புடல் கஷாயம், கார்ப்பாகச் சூரணம், நவரசராயனம், சம்பீரக் குழம்பு, தாமரைப்பூ மணப்பாகு, பன்னீர்ச் சந்தன லேபனம், சகதேவித் தைலம். பெருங் கிமிழ்த் தைலம். பிருங்காமலகத் தைலம், பக்ஷாரத் தைலம். சீரகத் தைலம், சந்தனாதித் தைலம், மகா வில்வாதி லேகியம் ரசித பஸ்மம், மகா வசந்த குசு மாகர மாத்திரை முதலிய அவுஷதங்களிலும் இன்னும் சீதோஷ்ண சாந்திகளிலும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

—

சித்தர் மாதாந்த்ரம்:

சிந்தாமணி என்னும் சாஸ்திரத்தில் பித்தரோகத்தை 42 விதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது, இவற்றுள் நாற்பது பித்த ரோகங்களும் முற்கூறியவைகளேயாம். மற்ற இரண்டு பித்த ரோகங்களையும் இனையிற் காண்க:-

1. வாத அழல் பித்த ரோகம்:

இது இளமையில் தல் நரைத்தல், தேக வெளுப்பு, சடைக் கண் சிவப்பு. பலவகை நோய்களை அதிகமாகப் பேசுதல். அவதூறிய வார்த்தைகளைக் கூறுதல், மாதர்களின் இன்பங்களை வெளிப்படுத்திச் சொல்லல், அனேக சாஸ்திரங்களை மொழிதல் பாடல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

2. வாத மார்க்க பித்த ரோகம்:

இது சகல நூல்களின் வகைகளைப் பேசுதல். விரைவில் உட்கார்ந்து விரைவில் ஓடுதல், நீரைக் கிழித்தல், புலம்புதல். வாயில் வந்ததைப் பாடுதல், அரையும் பிடரியையும் நரம்பைப் பற்றி இழுத்தல். பிறரைப் பழித்தல். பல தொழில் செய்தல் ஒழுகல் வாடுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்:

சித்தர் மதாந்த்ரம் முற்றிற்று!

சிலேஷ்ம ரோக பூர்வரூபம்:

தேகமெங்கு நடுக்கித் துவைத்தது போல் இருத்தல், அத் தேகத்திலும் முகத்திலும் மினு மினுப்புடன் கடைக்கண் இருமல், இரைப்பு, ஆலஸியம், நடுக்கல், சிரோபாரம், நெருசிற், கபாதிக் கத்துடன் அத்திப்பு, கொர்ச்சி உயர்வை, கீல்களெல்லாம் கட்டு விட்டுப் போவது போலிருத்தல், ஜிக்கல், அரம், திமிர், மந்தாக்கினி, வாயில் வழு வழுப்புடன் கோழை உண்டாதல், கண்ணில் சாக் கோழை நாசியில் சலம் பெருகல், அடைப்பு, தும்மல், மந்தம், நாற்றம், வாந்தி என்னும் இக் குணங்களைச் சிலேஷ்ம ரோகமானது தனக்குப் பழைய ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது. இக்குணங்கள் சகல சிலேஷ்மங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும் என்று அறிக.

சிலேஷ்ம ரோக பேதம்:

சிலேஷ்ம ரோகமானது வாத சிலேஷ்ம ரோகம் ஈறு ஆதியாகயாகுக. இலேஷ்ம ரோகம் 20 வகை இருபது விதப் படுகின்றது. அவைகளின் பெயரையும், ஏன் செய்கைகளையும் முறையே இதனடியிற் காண்க:

- 7 -

1. வது. வாத சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, சர்வாங்கத்திலும் நடுக்கித் துளைத்தது போலிருப்பதுமன்றி, வியர்வை, குளிர்ச்சி, நடுக்கல், மார்பில் இறுகல், தலைநோவு, நெஞ்சிற் கபாதிக்கத் துடன் வறளல், வயிறுப்பல், வாந்தி, கொட்டாவி, விக்கல், வாத நாடிக் கத்தால் சந்திகளில் பிடிப்பு, சுரம், தாகம், துர்ப்பலம், அவயவாதிகள் அருங்குதல், தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும். அன்றியும், கழுத்துக் கடுத்து மலசலம் இறுகுதல், சர்வாங்கத்திலும் பாரம் அழுத்தல், நோவு, உடம்பும் பல்லும் கறுக்குதல், மேகங்களை யொத்த நிறங்கள், வெளிர் காணுதல், கனாக்களில் பொறுக்கக் கூடாத குத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கு மென்பாரு முளர்.

2. வது. பித்த சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது தலை சுழலல், விக்கல், ஒருவேளை ரத்தங் கக்குதல், நாவும் வாயும், முள்ளைப் போல் உறுத்தல், மஞ்சள் சோறை விழுதல், கண்டத்தில் கபங் கட்டுதல், தேகம் பலவீனம், மேல் மூச்சு விடுவதிலும் வேதனை, சுரம், வியர்வை, சோம்பல், தாகம், நித்திரையின்மை, ஒருவேளை உறக்கம், கண்ணீர் பெருகுதல், மார்பு நோவு, வயிறுப்பல், வாந்தி, கிருமல், இரைப்பு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும், மயக்கம், பித்தாதிக்கம், அன்னாதி வெறுப்பு, வாய் நீரூறல், தேகத்தில் மஞ்சள் நிறம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கு மென்பாரு முளர்.

3. வாத இரத்த சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, தினந் தினமும் ரத்த வாந்தி அதில் துர்க்கந்தமான கோழை விழுதல் பலமுங் காந்தியும் கெடல் அவயவங்கள் சுருங்கல், சுரம், எரிச்சல், அதிக சுவாசத் தோடு வேதனை, உள்ளங்கால், உள்ளங்கை காந்தல். மார்பிலும் தலையிலுங் குத்தல், வயிறுப்புசல், வாந்தி தேகம் மரத்தல், சிரோபாரம், காதிரைச்சல், கோழை மூர்ச்சை கண் புகை அழலவுடன் மயக்கம் என்றும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். அன்றியும் முழங்கால் முதுகு விலா முழங்கை. கணுக் கைகளில் இவ் விடங்களில் கடுமையான வீக்கத்துடன் வெட்டிச்சல் சளி இருமல். காண்டு வறட்டலின் திக்கிப்பாக இருக்கிறதல் என்றும் இக் குணங்களை உண்டாக்குமென் பாருமோர்.

4. வாத க்ஷய சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, நாளுக்கு நாள் அவயவங்கள் மெலிதல், சுரம். எரிச்சல், கண்டத்தில் கபாதிக்கம், வயிறுப்புசல், மேல் சுவாசம், ஏ. னத்தொனி, தொட்டாவி, விக்கல், ஸ்தம்பித்தல் இரவிலும் பகலிலும் ஒரு விதமான இரைச்சல். தொடையிலும் முழங்காலிலும் நோவு, அரோசகம், அசீரணம் மலபந்தம் நெஞ்சில் நோவு சரீர வேதனை பிரளயம் கோழை மூர்ச்சை, சோம்பல், தாகம், நித்திரை பிடியாமை, என்றும், இக் குணங்களை உண்டாக்கும், அன்றியும் நெய்யை ஒத்த சளி விழுதல், முகத்தில் பளபளப்பு விளிர் நாசியிற் சலம் வடிதல் தேகத்தில் பாண்டு நிறம் அதில் அதிப உஷ்ணம் சிதங் கலந்த மலம் மஞ்சள் நிறத்துடன் மெதுவாக மூத்திரம் இறங்குதல் என்றும் இக் குணங்களை உண்டாக்குமென்பார்.

உள்ள

6. வது: கட்கசிலேஷ்ம ரோகம்!

இது சர்வாங்கமும் ஆம்பல் கபாக்கத்துடன் இருமல்; மேல் மூச்சு அரம் பாவினம் வெகு நிறம் அன்னத்தி வேஷம் அஜீரணம் உயர்வை தாகம் மார்பு நோவு நித்திரைப் பங்கம் அதிக எரிச்சல் கழுத்து நரம்பு மெலிதல், கண்டத்தில் கருசத்தம் ர.வகு தொனி தல அற்றலுடன் நோவு மலபந்தம் வயிறு பொருமல் அக்கினி மந்தம் கண்களில் நோவுடன் காந்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

5. வது. மூர்ச்சைச் சிலேஷ்ம ரோகம்!

இது மூர்ச்சை அதிக கொட்டை சர்வ எரிச்சல், சோகை அரம். வைசத்தியம் தம் நோவுடன் கனத்தல், அழுகல். [illegible] சுவாச வேதனை கண்களில் உபத்திரவம் சோருதல். ஆலசியம், பிரமை, அன்னத்தி வேஷம் அஜீரணம். தொண்டையிலும், மூக்கிலும் முதுகிலும் நோவு வயிறுப்பல், இரைச்சல், மலபந்தம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்!

7. வது. சுர சிலேஷ்ம ரோகம்!

இது அரம் எரிச்சல் தாகம் கபாதிக்கத்துடன் தேகம் உயர்வை கீல்களில் தாப்பலம் ஏப்பம் கொட்டாவி. அசனம் வெறுத்தல் அஜீரணம் இருமல் தேக வண்மை கன்றல், காந்தல், கண்டத்தில் கொழு நிறைதல், மார்பில் நோவு ஆலசியம், பிரமை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும், தேகம் கனத்தல், வலித்தல், வயிறு இரைச்சல் நாவறாஸ் தாகம் என்னும், இக் குணங்கள் உண்டாகு மென்பாருமுளர்.

8-வது மூகைச் சிலேத்தும ரோகம்!

இது, கருத்திற்கின் ஊமையைப் போல் சத்திப்பு, தினம் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொருபடி கோழை விழுதல், மார்பு நோவு சுரம் வாதாதிக்கம் சீதளம் தூர்ப்பலம் காந்தியினம் நாவும் வாயும் உலர்ந்து கசப்பு புளிப்பு தித்திப்பாக இருத்தல் கொட்டாவி ஸ்தம்பித்தல் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

மூகை என்பது ஊமை.

9-வது. தூக்கச் சிலேஷ்ம ரோகம்!

இது, தூக்கம் கண்டத்தில் கோழைக் கட்டிக் கொண்டு சத்தித்தல், எரிச்சல் சுரம், தூர்ப்பலம் சர்வாங்கமும் மெலிதல் முழங்கால் நோவு வயிறு பொருமல், மலபந்தம். தீபனக் கெடுதி இரண்டு தொடைகளுக்கும் ஆம்பலுடன் நோதல், நித்திரைப் பங்கம் சிரோபாரம் இருமல், அவாசம். எப்போதும் கபமே பெருகுதல், வாயில் கசப்பு, புளிப்பு தித்திப்பாக இருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

10. வது. தொணிச்சி லேஷ்ம ரோகம்!

இது, நாத் தொணி கபாதிக்கம் எரிச்சல் சுரம் குளிர், தலைவலி மண்டைக் குத்தும், காதுக் குத்தும் இரைச்சல், சர்வாங்கத்திலும் வாட்டம் மார்பு கனத்தல், வியர்வை தொண்டைக் குத்தும் முழங்கால்களுக்குக் குத்துக் குடைச்சல், நித்திரை இன்மை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்

~~[illegible] என்பது [illegible]~~.

11. வது. கோஷ சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, கண்டத்தில் கோழை நிறைவில் ஓட்டை வெண்கலத் தொனிபோல் சத்தமும் நினைவும் மறக்குதல் சிரோபாரம் தேகம் சூம்பல் துர்ப்பலம் அக்கினி மந்தம் கொட்டாவி விக்கல் இருமல் தேகம் சில்லிட்டு ஸ்தம்பித்தல், குளிர் வியர்வை சகல கீல்களிலும் நோவு தாகம் வரவரக் கண்டத்தில் அதிக சத்தம் உண்டாதல் சிரசு சுழலுடன் நடுக்கல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

கோஷம் என்பது சத்தம்!

12. வது. சுவேத சிலேஷ்ம ரோகம்!

இது தேகம் முற்றிலும் சூம்பல் கண்டத்தில் கபம் அடைதல் மார்பு உலர்தல் நித்திரையும் சமாக்கினியும் கெடல், மலக்கட்டு விக்கல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

சுவேதம் என்பது வியர்வை.

13-வது. மகா சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது. சர்வாங்கத்திலும் வாயு வியாபித்தல் சூம்பல் அதிக கோழை விழுதல், நெஞ்சுக் குழியில் கா காப்பு, சுரம் குளிர் சிரோபாரம் வியர்வை சகல கீல்களிலும் நோவு வயிறூப்பல் அக்கினிமந்தம். பித்தாதிக்கம் காச சுவாசம் தலைத் திருப்பல் அன்னத்தி வேஷம் அசீரணம் துர்ப்பலம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

இது அசாத்திய மாம்!

→

14. வது பேன சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, தினந்தினமும் நுரை நுரையாக ஒருபடி இரண்டுபடி கோழை வாந்தியாகுதல், மார்பில் எரிச்சல் குத்தல் உஷார்த்த அவாசம் வேதனை சுரம் குளிர் வியர்வை தீதாகம் ஆம்பல் ஆர்பவம் காந்தியீனம் இருமல் தலைவலி ஓக்காளம் அரோசகம் அசீரணம் மலபந்தம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்:

பேனம் என்பது நுரை!

15. வது. வாலா சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, நாளொன்றுக்குச் சொற்ப வழுதல் போலக் கோழைச்சலம் ஒருபடி அளவு விழுதல் கண்டத்திலும் மார்பிலும் கோழைக்கட்டு மார்பில் குத்தல் சுவாசம் கிடல் இருமல் வேதனை அக்கினி நஷ்டம் மலபந்தம் சுரம் குளிர் அசீரணம் வியர்வை சர்வாங்க தீதாகம் கொட்டாவி பலவீனம் வீக்கம், விர்ண்ண தேகம் ஏதேனும் ஒரு அவயவ ஹீனம் தவிந்திருப்பதுடன் நடுக்கல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

16. வது. வமன சிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, மாறாத வாந்தியுடன் கோழை வழுதல் கண்டத்தில் கபம் அடைந்துக் கொள்ளல், மார்பிற் குத்தல், தேகங் கும்பலிலும் எரிச்சல், ஏப்பம் விக்கல், கொட்டாவி வாதாதிக்கம் அக்கினி மந்தம் மலபந்தம், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

வமனம் என்பது வாந்தி.

17. வது சர்ணசி ஸ்லேஷ்ம ரோகம்.

இது, பலக்குறைவு அரம் குளிர் சிரோபாரம் தேகம் இளைத்தல் அதிக தாகம் விக்கல் தொண்டை நோவு இருமல் இரைப்பு தஸ்த்திரும்பல் நடுக்கல் நித்திரைப் பங்கம் நாவும் வாயும் கசக்குதல் மலபந்தம் மார்பில் கிட்டல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்;

—१.

18. வது. சோஷ ஸிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, பித்தமும் வாயுவும் அதிகரித்தலினால் பிறந்து. சோர்ந்து விழுதல் அரம் குளிர் வியர்வை. வீக்கம் அதிக தாகம் சர்வமாமிஸதானங்களிலும் நோவு கொட்டாவி தொண்டைகளிலும் முழந்தாள்களிலும் வேதனை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

சோஷம் என்பது சோர்வு.

19. வது. உத்கார ஸிலேஷ்ம ரோகம்:

இது, மாறாத ஏப்பம் அதிக வாந்தி தலைவலி இளைத்தலும் ஒருபடி கோழை வீழ்தல் மலபந்தம் அக்கினி மந்தம் வயிறு கல்லைப் போல் இருக்கல் சுவை பொருமல் அதிக எரிச்சல் [illegible] தொண்டை கட்டிருப்பல் கண்ணீர் பெருகல் அசீரணம். தேக வேதனை ஆலசியம் தாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

உத்காரம் என்பது ஏப்பம்:

20. வது. இக்காசி ஸ்லேஷ்ம ரோகம்.

இது, விக்கல் கொட்டாவித் சிரோபாரம் சர்வாங்க வேதனை மார்பிற்குத் தலை சிதனம் ஒருவேளை இன்மை அற்பவம் இரைப்பு தொண்டைக் கம்மல்.

வயிறு கற்போல இருத்தலுடன் நோதல் கண்ணீர் வழிதல் வாயும் நாவும் புளித்தல் நெஞ்சு உலர்த்தல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

இக்கா என்பது விக்கல்:

சிலேஷ்ம ரோகம் 20. ம். முற்றியது.

× × ×

அசாத்திய சிலேஷ்ம ரோக நிதானம்.

சகல சிலேஷ்மங்களும் சுபாவத்திலேயே நிறைந்து உபத்திரவஞ் செய்யத் தக்கவைகள், இவைகளுடன் பித்தமாவது வாதமாவது கூடில் கஷ்ட சாத்தியமும் அசாத்தியமும் ஆம் இச்சில ரூபமாகிய சிலேஷ்ம ரோகங்கள், காகமாசிச் சரசம் இராம்பாதி ஜுர் ஊட்டுதிக் கஷாயம் ஏலாதித் துவிதச் சூரணம், சிறிய நிர்க்குண்டித் தயிலம் முதலிய 79, 81, 88ம் பக்கங்களில், அவுஷதங்களைக் கொண்டும் காச சுவாச க்ஷய ரோகங்களுக்குச் சொல்லிய சிகிச்சைகளைக் கொண்டும் பரிகரிக்க வேண்டும்.

சித்தர் மதாந்தரம்:

சிந்தாமணி என்னும் சாஸ்திரத்தில், சிலேஷ்ம ரோகத்தை 21. விதமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இவற்றுள், வாதம், பித்தம், ரத்தம், க்ஷயம், சுரம் என்னுமிவ்வைந்து சிலேஷ்மங்களும் முற்கூறியவைகளேயாம். மற்றைய 16 சிலேஷ்ம ரோகங்களையும் முறையே இதனடியிற் காண்க!

→

1. வது. காசித சிலேஷ்ம ரோகம்:

இருமல், சீதளம் தேகம் பாரிப்புடன் கனத்தல், நாடி அற்ப வேகத்திலும் சிலேஷ் மகதியாக நடக்குதல். வாய்வறளல் அதிக உஷ்ணம். மூக்குத் தண்டின் அடியில் கனத்தல் திணவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2.- வது. சுவாச சிலேஷ்ம ரோகம்.

அதிக சுவாசம் நெஞ்சில் கபாதிக்கம் இருமல் மூக்கடைப்பு குறட்டை விடுதல் குளிர் சுரம். மயக்கம் நெஞ்சிற்கப நிறைதல் வாயு நாசியும் வறளல் அதிக தாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

3. வது. தீபன சிலேஷ்ம ரோகம்:

அதிக தீபனம் சர்வாங்கத்திலும் எரிச்சல் நோவு. அரூசி அழுகை நெஞ்சடைப்பு கைகால்களில் சீதளம் தேகங் கனத்தல் உண்ணாக்கில் பசபசப்பாகிய திணவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்:

4. வது. மந்தச் சிலேஷ்ம ரோகம்:

மந்தம் அடிவயிறு கல்லைப் போல் இறுக்கமுடன் மலாசயங் கட்டுப் படுதல் வாந்தி வியர்வை ஒக்காளம் மேல் சுவாசம் தொண்டைக்குள் காறல் இருமல் வாய் கசத்தல் துவர்த்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

5. வது தொந்தச் சிலேஷ்ம ரோகம்:

சர்வாங்கத்திலும் அழல், விக்கல் இருமல் சுவாசம் அதிக சுரம் அசதி எரிச்சல் தாகம் தலைவலி மனச் சஞ்சலம் மார்பு நோவு இளிர் ரோமச் சிலிர்ப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

6-வது. சந்நிபாத சிலேஷ்ம ரோகம்:

நாக்கில் கறுத்தலுடன் வறளல் சுரம் எரிச்சல் சர்வாங்கத்திலும் வலி அசதி மறதி கன்னம் காது மருங்கிலம் நாசி சிரசு உச்சி இவைகளில் படபடப் பாகிய துடிப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

7. வது. அதிசார சிலேஷ்ம ரோகம்:

சிவந்த பேதி வயிற்றில் இரைச்சல் குத்தல் இரண்டு விலாவிலும் ஆசு பொருமல் மார்பிலும் நெஞ்சிலும் நோவு, வாய்வறளல் இருமல். சுவாசம் தாகம் எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

8. வது. சலசிலேஷ்ம ரோகம்:

அதிக தாகம் திக்கலாய்த் தடிப்பாய் அழுக்கடை ந்திறங்கல் அழலல் இரத்த கம்மல் கோழையாகிய சிலேஷ்மம் விழுதல் பல்லுகளெல்லாமசைதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

→.

9.- வது. அக்கினி சிலேஷ்ம ரோகம்:

சர்வாங்கத்திலும் எரிச்சல், (அல்லது) கால்கை கண் மூக்கு இவ்விடங்களிலாவது எரிச்சல் இருமல் கோழை மிகுந்த தாகம், கைகால்களில் சீதளம். அதிக தீபனம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

10- வது முசல் சிலேஷ்ம ரோகம்:

சர்வாங்கத்திலும் நோவு அசதி ஆர்ப்பலம் கண்ணில் சிவப்புடன் சலம் வடிதல் சருமமெங்கும் சொண்ணுதலுடன் கடுத்தல் உணர்வின்றி மலசலம் நழுகல் அவாசம் இருமல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

11 - வது. வெறிச் சிலேஷ்ம ரோகம்:

மீசையை முறுக்குதல் கோபித்தல் எழுந்திருந்து ஓடுதல் பல்லை இளித்துக் காட்டுதல் பாடல் ஆடல் கண் சிவத்தல் தேகத்தில் கறுத்த நிறம் உதடு வறளல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

12. வது. விகார சிலேஷ்ம ரோகம்:

விகாரப் பார்வை, ஸ்திரிகளிடத்தில் மிகுந்த இச்சை தேகஞ் சட்டித்தில் சங்கீதம் பாடுதல் அதிக மோகம் தூக்கம் அன்னத்தில் வெறுப்பு மயக்கம் மாறு ~~[illegible]~~ பாடான வார்த்தை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

13. வது. விரண சிலேஷ்ம ரோகம்.

நெஞ்சில் விரணம் சீழ் கலந்த சளி விழுதல், கழுத்து பிடரி, கன்னம் இவ்விடங்களில் வீக்கம் சுரம் குளிர் எரிச்சல் இருமல் உடைச்சல் கண்டத்தில் புண் போலிருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

14-வது. துர்க்கந்த சிலேஷ்ம ரோகம்!

இருமினால் சீழும் ரத்தமும் விழுதல், அதில் கவிச்சு மணம் வீசுதல் அன்னமும் அவுஷதமும் செல்லாமை அடிவயிறு கால் கை இவைகளில் வீக்கம் தாகம் தேக அட்கம் அருசை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

15-வது. நித்திய சிலேஷ்ம ரோகம்!

வெள்ளைக்காசம், சுரம், இருமல், தேகம் அசதித்தல், எரிச்சல், இறு இறுத்துக் கீழே விழுதல் இரக்கமலி வார்த்தை இன்மை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

நித்தியம் என்பது கெடாமை.

16-வது. பூத சிலேஷ்ம ரோகம்!

கண்களால் உருட்டி உருட்டிப் பார்க்குதல், மவுனமாக உள்ளேயே பேசுதல் நெடுமூச்சு குறட்டை விடுதல் கொழு கொழுயாகச் சளி விழுதல் இருமல் தேகத்தில் வெளிறுடன் வியர்வை நறநறெனப் பல்லைக் கடித்தல் சந்தோஷம் கோபம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இவைகளும் முற் கூறிய சிலேஷ்ம ரோக சிகிச்சைகளால் வசப்படும். இத்தரி மகாந்தர முற்றிற்று

வாத சோணித ரோக பேதம்:

இது, வாதத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் சிலேஷ்மத்தினாலும் தொந்தங்களினாலும் திரி தோஷத்தினாலும் ஏழுவிதப்படும். ஆனால் இவைகள் உத்தானவாத சோணித ரோகம் கம்பீர வாத சோணித ரோகம் என இருவிதப் பெயர் பெறும்:

உத்தானம் என்பது மேல் கம்பீரம் என்பது ஆழம்.

வாத சோணித ரோக பூர்வரூபம்:

தேகமினைத்துத் தாருதல், தொடை, இடுப்பு முழங்கால் கணுக்கால் பாதம் தோள் கை கீல், ஆகிய இவ்விடங்களில் தினவு, மினு மினுப்பு குத்தல் அதிர்தல் கனத்தல் திமிர் என்னும் இக் குணங்கள் அடங்கி, அடங்கி சண்டை எலிகள் கடித்ததினால் பிறக்கும் விஷரோகம் போலவே தேக முற்றிலும் சோரமாக வியாபிக்கும். இதுவே வாத சோணித பூர்வ ரூபமாம்.

உத்தான வாத சோணித ரோகலக்ஷணம்:

வாத சோணித ரோகத்தினில் பிறக்கின்ற நமைச்சல் குத்தல் முதலிய துர்க்குணங்கள், முதல் முதல் மாமிசாதி சதாதுவில் நின்றும் உண்டாகி அம்மாமிச தாதுவைக் கடந்து கீழ் முகமாக ஆழாமல், வெளிமுகமாகச் சரும முற்றிலும் வியாபித்துக் கொண்டே இருக்கும். அப்போது அச்சருமமானது கறுத்தும் சிவந்தும் தாம்பிர நிறத்தைப் பெற்றும் அக்கினிச் சுவாலையின் ஆவியைப் போல் அதிக வெப்பத்தைத் தருவதுமாக இருக்கும்.

கம்பீர வாத சோணித ரோக லக்ஷணம்.

முன்பு மாமிசத்தையும் சருமத்தையும் பற்றிய நமைச்சல் முதலிய துர்குணங்கள் அவனால் பொறுத்து உள்ளி ஆழப்பாய்ந்து சப்த தாதுக்களிலும் வியாபிக்கும். அப்போது உத்தான வாத சோணித ரோகத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக உபத்திரவம் பிறக்கும். இது முதிர்ந்த காலத்தில் உடம்பில் பூசினது போல் வீக்கம் உண்டாக்கும். அன்றியும் வாயுவானது தொடை எலும்பு மச்சை இவைகளில் சஞ்சரித்துக் கொண்டு பிளந்து போவது போல் வேதனை எழுப்பி, ஏதுவோ ஆடுவது போல் கொத்தி வித்துத் தேகத்தை வளைத்துச் சப்பாணியைப் போல் (அல்லது) நொண்டியனைப் போல் செய்யும்.

1-வது வாதாதிக்க வாத சோணித ரோக லக்ஷணம்.

இது அதிக ஆசு அதிரல் குத்தல் வீக்கம் சிவத்தல் அற அறப்பு மரத்தல் நடுக்கல் வாத நரம்புகளும் விரல்களும் கீல்களும் முடங்குதல் சர்வாங்கத்திலும் சகிக்கக் கூடாத வேதனை சீதள வஸ்துவில் விரோதம் போஜனம் அவுஷதம் நடை இவைகளில் வெறுப்பு உறக்கம் சருமத்தின் மேல் கறுத்த நிறம், ஒரு வேளை கறுப்புஞ் சிவப்பும் கலந்த நிறம் என்றும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும். சில வேளை இக்குணங்களில்லாதது போலும் அதிகரித்தது போலும் இருக்கும்.

→

2. வது பித்தாதிக்க வாத சோணித ரோக லக்ஷணம்:

இது. சொருதல் மூர்ச்சை தாகம் மதம் சருமத்தின் மேல் எரிச்சல் வியர்வை கொட்டாற் சகிக்கக் கூடாத நோவு சிவந்த வீக்கம் அதிக காய்கை என்னும் இக் குணங்களை மிகவும் அதிகரிக்கச் செய்யும்.

3. வது சிலேஷ்மாதிக்க வாத சோணித ரோக லக்ஷணம்:

இது. சரீரம் மரத்தல் கனத்தல் கொஞ்சம் நோவு நமைச்சல் குளிர்ச்சி உறக்கம் சருமத்தின் மேல் மினு மினுப்பு என்ற இக் குணங்களை விசேஷமாக அதிக விரைவில் உண்டாக்கும்.

4. வது தொந்த வாதிக்க வாத சோணித ரோக லக்ஷணம்:

இது வாத பித்தாதிக்க வாத சோணித ரோகங்களுக்கு உள்ள குணங்களை எல்லாம் ஒரே காலத்தில் பிறப்பிக்கும் இவ்வாறே மற்றை இரண்டு இரண்டாகத் தொந்திக்குந் தொந்தங்களையும் அறிய வேண்டும்.

5. வது திரிதோஷாதிக்க வாத சோணித ரோக லக்ஷணம்.

இது. வாதாதி மூன்று சோணித குணங்களுடன் மோக குணம் மதாத்திய குணம் மாத ரோக குணம் சொற்பன குணமாகிய இக் குணங்களைப் பிறப்பிப்ப தன்றியும் தலை நோவு அரோசகம் இரைப்பு தேகம் முடங்குதல் வீக்கம் கொப்புளம் எழும்புதல் பேதி (அல்லது) மலக்கட்டு என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். இதனால் அற்புத ரோகங்களும் பிறக்கும். இது வயிற்று நரம்பின் சந்திகளில் வாயுவு நிறைந்து ரத்த மார்க்கத்தை அடைத்துப் பித்த சிலேஷ்மாவிகளில் கலந்து கொண்டு அதிக வேதனையைப் பிறப்பித்து மரணத்தைக் கொடுக்கும்.

வாத சோணித ரோக அசாத்திய நிதானம்!

ஒவ்வொரு தோஷத்தால் பிறந்த வாத சோணித ரோகங்கள், ஆரம்பமாக இருக்கில் சிகிச்சையினால் சாத்தியம். தொந்த வாத சோணித ரோகங்கள் கஷ்ட சாத்தியம் திரிதோஷவாத சோணித ரோகம் அசாத்தியம்!

மேற் சொல்லிய வாத சோணித ரோகங்களை சிறு முத்துத் தயிலவிரேசனம் விழுதியிலைக் குடிநீர் தசமூலரசாயனம் சீந்தில் சர்க்கரை சிற்றுமுட்டித் தைலம் கருப்பூரச் சிலாசத்துப் பஸ்பம் கடைந்து நுரையெடுத்த கோமூத்திரம் முதலிய ஔஷதங்களினால் விலக்கவும்!

வாத சோணித ரோக லக்ஷணம் முற்றியது.

பஞ்ச வாயுக்களின் விகுண நிதானம்:

1. வது. பிராண வாயுவின் விகுண நிதானம்.

காய்ந்த வஸ்து, அதிக நடை, மிகுந்த சையோகம் லங்கனம், வெகுதிண்டி, அதிகவேலை, சதுர்த்தச வேகத்தை யடக்கி விடுக்கும் போது சிரமந்தப்பி இருக்கிதல் (அல்லது) மறிக்குதல் ஆகிய இவைகளால் பிராணவாயு அதிகரிக்கும், இதனால் கண் முதலிய பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் உபத்திரவம் பீநசம் தாகம் இருமல் இரைப்பு அர்த்தித வாதங்களும் முதலிய ரோக குணங்களும் உண்டாகும்.

விகுணம் என்பது கெடுதி.

—|.

2. வது. உதான வாயுவின் விகுண லக்ஷணம்.

தும்மல் ஏப்பம் வாந்தி நித்திரைப் பங்கம் அதிக சுமை எடுத்தல் மிகுந்த அழுகை நகைப்பு முதலியவைகளால் உதான வாயுவு அதிகரிக்கும். இதனால் கழுத்தை வெகுவாக பிடித்துப் பிடித்தது போலிருத்தல் தாழ்வாய்க் கட்டையில் ரோகம் பிரமை வாந்தி அரோசகம் பீநசம் காசரோகம் முதலிய ரோகங்களும் உண்டாகும் அதுவே ஊர்த்துவ முகமான நரம்புகளில் வியாபிக்கில் பூவிடு முதலிய ரோகங்களும் உண்டாகும்.

3. வது வியான வாயுவின் விகுண லக்ஷணம்:

அதிக நடை, சுகாவுட்கார்ந்திருத்தல் விரோத போஜனம். காமிகை வஸ்து பயம் அதிசந்தோஷம் கைசயோகம் விஷம் கெட்டை விஷம் முதலியவைகளால் வியான வாயுவு அதிகரிக்கும். இதனால். புருஷத்துவம் உற்சாகம் பலம் இவைகள் நஷ்டப்படுவதுமன்றி, பித்தசுரம், சர்வாங்க நோவுடன் வீக்கம் இத்தல் ரோமச் சிலிர்ப்பு மந்தாக்கினி குஷ்டம் விசர்ப்பி சந்நியாச ரோகம் சரீரந் தபிக்கின்ற ரோகம் முதலியவைகள் உண்டாக்கும்.

4. வது சமான வாயுவின் விகுண லக்ஷணம்:

அபக்குவ போஜனம் அஜீரண சீதள போஜனம் சங்கர போஜனம் அகால நித்திரை அகால விழிப்பு முதலியவைகளால் சமான வாயு அதிகரிக்கும். இதனால், ஆம குன்மம் கிரகணி முதலிய ரோகங்களும் பக்குவாசயஸ்தான ரோகங்களும் விரைவில் உண்டாகும்.

5. வது. அபான வாயுவின் விகுண லக்ஷணம்:

உஷ்ண அன்னம் மந்த அன்னம் வாகனத்தியால் வருகின்ற மெலிவு நடையினும் அதிக நடை அசைவற் றிருத்தல் வேகமாகத் திரிதல் ஆகிய இவைகளில் அபான வாயு அதிகரிக்கும். இதனால் பக்குவாசயஸ் தானத்திற் பிறக்கின்ற ரோகங்களுடன் மூத்திர ரோகம், சுக்கில மேகம் மூல ரோகம் குதப்பிரம்ச ரோகம் முதலிய ரோகங்களும் உண்டாகும்.

வாத சாமலக்ஷணம்:

முன் சொன்ன ஐந்து வாயுக்களும் ஆமத்தோடு கூடும் போது, சோர்வு சரீரம் மரத்தல் கனத்தல் மினு மினுத்தல் அரோசகம் மந்தம் சீதம் வீக்கம் அக்கினி மந்தம் கார வஸ்துக்களிலும் காங்கை வஸ்துக்களிலும் அபேக்ஷை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

—.

வாத நிராமலக்ஷணம்:

பஞ்ச வாயுக்களும் ஆமத்தோடு கூடாத காலத்தில், மேற் சொன்ன தூர்க் குணங்களில் ஒன்றேனும் நிராமமென்றறிக.

ஆவிருத வாத பேதம்:

பிராண வாயு முதலி வாயுக்கள் 5, பித்தம் 1, சிலேஷ்மம் 1, ரத்த தாது முதலிய தாதுக்கள் 6, அன்னம் 1, மூத்திரம், மலம் 1, ஆகிய 16-ம். தனித்தனியே ஒன்றை ஒன்று மாறி மாறி ஆவரணமாகச் சூடும் போது, அவைகளாலுண்டாகின்ற ஆவிருத பேதங்களைச் சொல்லப் புகுந்தால், அளவைக் கடங்காத தொகையில் நின்றும் பெருகும். அது பற்றி, அப் பேதங்களில் பித்த விருதம் முதல் சிலேஷ்ம அபான ஆவிருதம் வரைக்கும் 40 ம். எடுத்துக் காட்டப் படும். இது போலவே மற்ற ஆவரண பேதங்களை ஆயுர் வேத பண்டிதர்கள் கூறக்கறிய வேண்டும்.

1-வது பித்த ஆவிருத வாதலக்ஷணம்:

பித்தமானது வாயுவை ஆவரணமாகச் சூடும்போது, பாதி உள்ளங்கால் உள்ளங்கைகளில் எரிச்சல், தாகம், ஆஸ, பிரமை கண்ணில் இருட்கம்மல் கார உஷ்ண புளி லவண வஸ்துக்களால் நாவுவரல், சீதள வஸ்துக்களில் இச்சை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்:

→).

2. வது சிலேஷ்ம ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

சிலேஷ்ம மானது, வாயுவை ஆவரணமாகச் சூழும் போது தேகத்தில் சீதளம் கனத்தல் ஆல காரவஸ்துவில் விருப்பம் சங்கோசம் மேனியில் எறும்பு ஊருதல் போல் இருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது. ரத்த ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

ரத்த தாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, தாகம் ஆயாசம், சருமத்திலும், மாமிசத்திலும், நோவு வீக்கம் மேனியில் ரத்த நிறம், அவ் விதப் புடைகள் எழும்புதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4. வது. மாமிச ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

மாமிச தாதுவை வாயுவு சூழும் போது, மயக்கம். தேகம் தடித்து நிறமாறுதல் கட்டிகள் எழும்புதல் நாண்டல் போலிருத்தல் கனகார உஷ்ண வஸ்துக்களில் இச்சை இருமல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

5-வது. மேதோ ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

மேதோ தாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, சரீரம் கிருங்கல் இளைத்தல் ஸ்திரம் மிருது சீதளம் அருசி என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது கஷ்ட சாத்தியம். இதனை ஆட்டிய வாதம் என்பர்.

6. வது அஸ்தி ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

அஸ்தி தாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் ஆகும் போது, தேகத்தைக் கையால் தொடில் அதிக உஷ்ணம் நோவு சங்கோசம் நீங்குதல் உளியால் குத்துதல் போல் குத்துதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

7. வது. மச்சா ஆவிருத வாதலக்ஷணம்:

மச்சை தாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் ஆகும் போது, சரீரங் குத்துதல் கொட்டாவி புரளல் வயிற்றில் சூல் அச் சூல் நோவைக் கையால முத்திப் பிசைதல், அடங்குதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

8. வது. சுக்கில ஆவிருதவாத லக்ஷணம்:

சுக்கில தாதுவை வாயுவு ஆவரணமாகச் ஆகும் போது, சுக்கிலம் வேகமாக ஒழுகுதல், (அல்லது) இல்லாதிருத்தல், இதனால் புருஷத்துவம் நீங்குதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

9. வது. அன்ன ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

அஜீரணப்பட்டு நோவைத் தருகின்ற அன்னத்தை வாயுவு ஆவரணமாகச் ஆகும் போது, அவ்வ சீரணச் சூல் கொக்கம் சமமாக இருக்கும்.

10. வது. மூத்திர ஆவிருத வாத லக்ஷணம்.

மூத்திரத்தை வாயுவு ஆவரணமாகக் ஆகும் போது. சாதாரணமாக மூத்திரங் கட்டுப் படுவது மன்றிக் கீழ் வயிற்றில் உப்பிசமும் உண்டாகும்.

11. வது. மல ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

மலத்தை வாயுவு ஆவரணமாகக் கூடும் போது, மலங்கட்டுப்பட்டு
இரண்டு மூன்று தினத்துக் கொருதரம் வருத்தத்துடன்
ஆட்டுப் புழுக் கையைப் போல் விழுதல், தேகத்தில்
வாளால் அறுப்பது போலிருத்தல், புசித்த தற்காலத்தில்
தேக மெல்லாம் மினு மினுப்பு, நிறைந்த மேனியுடன்
கிழவனைப் போல் தொடர்ந்த இடத்திலேயே கிடக்குதல்
என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்! –

---

12. வது. சகல தாதுக்களின் ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

சகல தாதுக்களையும் வாயுவு ஏக காலத்தில் லாவரணமாகக்
கூடும் போது பிட்ட பாகம் கவுட்டி முதுகு இவ்
இடங்களில் நோவும், இவ் வாயுவு அதிகரிக்கில்
மார்பில் ஓயாத வேதனையும் உண்டாகும்:

13. வது. பித்த பிராண ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

பித்தத்தைப் பிராணவாயுவு ஆவரணமாகக் கூடும்
போது, பிரமை மூர்ச்சை நோவு எரிச்சல்
என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

14. வது. பித்த உதான ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

பித்தத்தை உதானவாயுவு ஆவரணமாகக் கூடும் போது
புசித்த அன்னம் வாந்தியாகுதல் பிரமை மூர்ச்சை
நோவ் மேலிலும் உள்ளிலும் எரிச்சல் மினு மினுப்பு
இன்மை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

---

15. வது. பித்தவியான ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

பித்தத்தை வியானவாயு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, சர்வாங்க எரிச்சல், களைப்பு தேக வியாபாரங்கள் கெடல் வியர்வை எல்லவஸ்துவிலும் அசங்கிதம் தாகம் உள்ளங்கால் உள்ளங்கைகளில் எரிச்சல் என்று இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

16.- வது. பித்த சமான ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

பித்தத்தைச் சமானவாயு ஆவரணமாகச் சூழும் போது தேக அபாவ உஷ்ணம் நீங்குதல், மிகு வியர்வை, சகல வஸ்துவிலும் வெறுப்பு, தாகம் கை கால்களில் எரிச்சல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்:

---

17. வது. பித்த அபான ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

பித்தத்தை அபானவாயு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, மலத்தில் மஞ்சள் நிறமும் யோனி காமியம் ஆசனம் ஆகிய இவ்விடத்தில் நோவும் எரிச்சலும் உண்டாகும். காமியம் என்பது. ஆண் குறி.

18. வது. சிலேஷ்ம பிராண ஆவிருத வாத லக்ஷணம்:

சிலேஷ்மத்தைப் பிராணவாயு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, கண்டத்தில் ஒரு சத்தம் கோம்பல் அரோசகம் வாந்தி சதா உமிழ் நீர் உமிழ்தல் தும்மல் ஏப்பம் மூச்சுத் திணறல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

௧௯.வது சிலேஷ்ம உதான ஆவிருத வாதலக்ஷணம்:

சிலேஷ்மத்தை உதான வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும் போது. தேகம் கனத்தல் அரோசகம் ஈனத் தொனியோடு வார்த்தை குறைதல் ஆர்பலம் நிறமாறுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

௨௰- வது சிலேஷ்மவியான ஆவிருதவாத லக்ஷணம்:

சிலேஷ்மத்தை வியான வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, கீல்களும் எலும்பும் வாக்கும் ஸ்தம்பித்தல், சகல அவயவங்களும் கனத்தல், நடக்கும் போது கால் சறுக்குதல் என்னும். இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

௨௧-வது. சிலேஷ்மசமான ஆவிருத வாதலக்ஷணம்:

சிலேஷ்மத்தைச் சமான வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, வியர்வை நீங்குதல், தாகம், மந்தாக்கினி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

—.

௨௨-வது. சிலேஷ்ம அபான ஆவிருத வாதலக்ஷணம்:

சிலேஷ்மத்தை அபான வாயுவு ஆவரணமாகச் சூழும் போது, கோழையைப் போல் மூத்திரமும் மலமும் இறங்கும்.

ஆவிருத வாதம் ௨௨. ம். முற்றியது.

——x x x——.

இனிப் பிராணன் முதலிய பஞ்ச வாயுக்களும் ஆவரணமாகச் சூழுகின்ற பேதம்.

௨0. ம். இதனடியிற் சொல்லப்படும்:

——.

1. வது. பிராண உதான ஆவிருதவாத லக்ஷணம்:

பிராணவாயுவு உதானவாயுவை ஆவரணமாகச் ஆகும் போது உச்வாசம் நிச்வாசம் மற்படல் இதனால் வருத்தம் பீநசம் தலையும் மார்பும் நோதல் வாயி வறளல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

2. வது. உதான பிராண ஆவிருதவாத லக்ஷணம்.

உதான வாயுவு பிராணவாயுவை ஆவரணமாகச் ஆகும் போது, தேக நிறமும் ஒளியும் பலமும் குறையும். இப்படியே மற்றை நான்கு வாயுக்களின் ஆவரண பேதங்களை அறிந்து கொள்க.

ஆக ஆவரண பேதம் 42.ம் முற்றியது.

(இப் பேதம் 420. எனச் சொல்லுகிறார்கள்).

ஆவிருதவாத உபத்திரவ நிதானம்:

சகல ஆவிருத வாதங்களையும் தாவித பஞ்சமூலக் கஷாயம், சிந்திலாதிச் சூரணம் திப்பிலிக் கஷாயம் ஆயிலேயே லேகியம் முதலிய அவுஷதங்களைக் கொண்டு வசப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிடில், அவைகளில் நின்றும், வித்ரதி, பிலீகம், குன்மம், மார்பு ரோகம், மந்தாக்கினி என்னும் ரோகங்கள் பிறந்து பலவித உபத்திரவங்களைச் செய்வனவாம்.

சருவ ஆவிருதவாத அசாத்திய நிதானம்:

எந்த ஆவிருத வாயுவிலாவது, நீங்காத சிரோபாரம், ஆரோசகம் அதிக இளைப்பு, ஞாபக மறதி. மலபந்தம், மிகு தாகம், பிரமை முதலிய பற்பல ரோகங்கள் பிறந்தாலும் (அல்லது) சப்த தாதுக்களும் தேயாக் கினியும் பலமும் நாளுக்கு நாள் குறைந்தாலும் அசாத்தியமாம்.

விஷபாக ரோக பேதம்:

செம்பின் களிம்பு மீன் முள்ளு நெல்வாரின் முள் முதலியனவைகள் சேர்ந்த போஜனம் அருந்தல், காந்திய அன்னம், மழைச்சலம், காடித் தண்ணீர், சித்திய சை யோகத்திலும் நோய் மாதர் சையோகம், முதல் நாளில் சமைத்த பதார்த்தம், அழுகிய மாமிசம், உஷ்ண மாமிசம் என்னும் இவைகளால் வாத விஷபாக ரோகம் முதல் கந்த விஷபாக ரோகம் ஈறாக எண்வகை விஷபாக ரோகம் உண்டாகும். அவைகள் இறையிற் காண்க:

—— x x x ——.

1. வது. வாத விஷபாக ரோகம்:

ஒரு பக்கத்தில் வீக்கம், சரீரம் வாட்டத்திலும் வெளுத்தல், கனத்த, உறக்கம், பசியின்மை, மலச்சிக்கல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது. பித்த விஷபாக ரோகம்:

சரீரவாலிகத்தினவு, வெடிப்பு, கிரந்தி, பாரிப்பு, எரிவு, சுரம், ஊறல், அசதி, அனித்திரை, மேல் மூச்சு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3. வது. சிலேஷ்ம விஷபாக ரோகம்:

தேக முற்றிலும் மிகு நமைச்சல், வெளுத்தல், வீக்கத்துடன் வெடித்தல், வறவறப்பு, அழலல் தபாச்சுரம் குளிர், அற்ப இருமல், கோழை அடைகையுடன் சிறு சிரங்குகள், மேல் மூச்சு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

—

4 - வது தொந்த விஷபாக ரோகம்:

மூர்ச்சை, மிகுந்ததாகம், அழக்கை நிகிறங்கல், உமிக்கல், மயக்கம், தேகம் வெளுத்துக் கண்ணுதலுடன் வீக்க, அருசி, பேதி பிரமை, வாய் நீருறல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

தொந்தம் என்பது இரண்டு.

5. வது. சந்நிபாத விஷபாக்க ரோகம்:

சேறு போல் பேதி, தெக்கில் விரணத்துடன் ரத்தம் கசிதல், சுவாசம், சுரம், மயக்கம், காந்திய கொள்ளின் மணம் போல் சரீர வாசனை, முக வீக்கம், வியர்வை அசதி, பிதற்றல், என்று இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

6 - வது. அக்கினி விஷபாக ரோகம்:

வாத பித்தாதிக்கம், தேகம், இளைத்தல், வீக்கம், இடை பொருந்தாமை, புரளல், சோகை, இருமல், சர்த்தி, மூர்ச்சை, வாய் நீருறல், வயிறுளைதல், மாச்சிக்கல், பக்க நோவு, என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

7 - வது. எரிச்சல் விஷபாக பாகம்:

வாயினில் ரத்தம் விழுதல், எரிச்சல், சோகை சுவாசம், மார்பில் அடைப்பு விரணம் அதில் மாமிசம் வளரல், இறுத்தல், கட்டி போல், நெஞ்சில் புரளல், பேதி, வீக்கம். என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

8 - வது ரக்த விஷபாக ரோகம்:

விஷபாக ரோகம் எட்டுக்குள் வாதம், பித்தம், சிலேஷ்ம தொந்தம். என்னும் நான்கு விஷபாக ரோகங்கள் சாத்தியமாம். மற்ற நான்கு விஷபாக ரோகங்களும் அசாத்தியமாம்.

சித்தர் மகாந்தரம் முற்றியது.

மேற்கூறிய விஷபாக ரோகங்களுக் கடுக்காய் உரிய கோமூத்திரக் கெட்டை மகா மண்டூரச் சிந்தூரம் முதலிய அவுஷதங்களிலும், 179, 188, என்னும் பக்கங்களில் பாண்டு ரோகங்களுக்கும் சோபா ரோகங்களுக்கும் சொல்லிய அவுஷதங் களிலும், பரிகரிக்க வேண்டும்.

ஒன்பதாவது மகா வாத ரோக படலம் முற்றியது.

10. வது. அதிதூல ரோக படலம்:

அதிதூல ரோக லக்ஷணம்:

தேகத்தில் அபாவமாக இருக்கின்ற மாமிச பேதங்கள் அதிகரித்து வளரும் காரணத்தால் சரீரம் பருப்பது மன்றி ஸ்தனமும் வயிறும் தொடையும் பிரமாண மின்றிப் பருத்து அசைவற்றுக் கனமாயிருக்கும். இதனால் சந்தோஷ முதலிய சுகபோக்யங்களும் அறிவும் குறைதல், நடந்தால் அவ்வவ் விடத்துச் சதைக ளெல்லாம் குலுங்குதல், ஆயாசம், இரைப்பு, தபாக்கம், பொருமையிருமல், மேல் சுவாசம் முதலிய துர்க்குணங்கள் உண்டாகும். தூலம் ஒன்பது பருத்தல்.

இது சுக்கில சோணிதங்களில் தோஷத்தை உண்டாக்கிக் கருப்ப நாசத்தைச் செய்யும்.

இதற்கு கோமூத்திரம், நல்லெண்ணெய், தேனிற் கலந்த அசுவகந்திச் சூரணம் முதலிய ஔஷதங்களால், உபசரிக்க வேண்டும்.

அதி அர்க்க ரோகலக்ஷணம்!

சமானாக்கினியின் குணத்தால் செழித்து வளர்ந்த மாமிசங்களானவை அவ்வக்கினிக் குறைவால் க்ஷீணிக்கின்ற காரணத்தால், சரீரம் அழுகுவதுமன்றி, நரம்புகளும், கீல்களும், கழுத்தும், வயிறும், தொடைகளும், தாடைகளும், புயங்களும், உலர்ந்து ஆட்டம்பலாகும். அப்போது ஆயாசமும் தீர்ப்பலமும் தேவாங்கு என்னும் ஒரு வித மிருகத்தையொத்த உருவமும் உண்டாகும். அர்க்கம் என்பது இளைத்தல். இதற்கு எருமைத் தயிர், அக்ரோதகத்தாகிய வெந்தயம். இலக்குமின் சூரணம். கூஷ்மாண்ட லேகம் முதலிய ஔஷதங்களும் நன்மையாம்.

மலட்டு ரோக பேதம்!

சுக்கில சோணிதங்களில், வாதாதிகளால், உண்டாகின்ற தோஷங்களினாலும், ஜன்மாந்தர பாவத்தினாலும், மலட்டு ரோகம் உண்டாகும். அது ஆண் மலடு, பெண்மலடு, என இருவகைப் படும். இவற்றுள் பெண் மலட்டில் ஆதிமலடு, காகமலடு, கதலிமலடு, கருப்பமலடு. என 4 (நான்கு) பிரிவுண்டு.

ஆண் மாட்டு ரோகலக்ஷணம்:

புருஷர்களின் விந்துவானது திரத்திப்பு இல்லாததும் ஜலத்தில் விட்டால் கரைந்து மிதப்பதும், உயிர்ப் பற்றதும். மூத்திரத்தில் நுரை கட்டுவதுமாயிருக்குமாயின் அதனால் ஒருக்காலும் கருப்பந்தரிக்கமாட்டாது என்றறிக! இதனைப் பால் நெய் முதலிய மதுர வஸ்து, மதனகேசரிச் சூரணம், மன்மத சிந்தாமணி வடகம், அவர்ணபூரணாதி லேகியம், பூரண சந்திரோதயம் ஆகியான வீரிய விருத்தி ஔஷதங்களைக் கொண்டு போஷிக்கவும்!

பெண் மலட்டு ரோகலக்ஷணம்:

ஸ்திரிகளுக்கு மாதாந்தர ருது காலத்தில் இரவிக்கின்ற ரத்தமானது சிவந்தும் கறுத்தும் விழுந்து, தேகத்தில் வாத குணத்தையுண்டாக்கும். இது வாத தோஷமாம். மஞ்சள் நிறமாயும் நீல நிறமாயும் விழுந்து, தேகத்தில் பித்த குணத்தை உண்டாக்கும். இது பித்த தோஷமாம். தயிரைப்போல் வெளுப்பாக விழுந்து, தேகத்தில் மந்தாக்கினி முதலிய சிலேஷ்ம குணத்தை உண்டாக்கும். இது சிலேஷ்ம தோஷமாம். பிரமேகரத்தம் போலும் உருண்டை உருண்டையாயும் விழும், இது வாத சிலேஷ்ம தோஷமாம். சுத்த சீழ் போல் விழும்.

இது ரத்த பித்த ரோக தோஷமாம். கண்டு மறையும்;
இது வாத பித்த தோஷமாம். மலமுத்திர ஸ்ரமமாக
விழும். இது சந்நிபாத தோஷமாம். இவற்றுள்
தனித் தனியான மூன்று தோஷங்களும் தொந்த
தோஷங்களும் முறையே சாத்தியமும் கஷ்ட
சாத்தியமுமாக இருப்பதால், சிகிச்சையினால் மலடு
நீங்கி கருப்பம் உண்டாகும். திரி தோஷம்
அசாத்திய மாகையால், எவ்வித சிகிச்சைகள் செய்யினும்
கருப்பம் தரிக்காதென்றறிக. அக்கலத்தையும் இவ்விதமாக
கிரஹிக்க வேண்டும். முற்கூறிய வாதாதி மூன்று
தோஷங்களுக்கும், வாத பித்த சிலேஷ்மங்களுக்குரிய
அவுஷதமும், பிரேதரத்தமறச் சோணிதத்திற்கு,
ஆவாரைப்பூ, கருங்காலிப்பூ, மாதுளம்பூ, மருதம்பூ,
செம்பரத்தம்பூ இவைகளின் ரசங் கூட்டிக் காய்ச்சிய
கிருதமும், உருண்டையான சோணிதத்திற்கும்,
சீழ் போன்ற சோணிதத்திற்கும், முருக்கஞ்செடியைச்
சமூலமும் பஸ்மஞ் செய்து அந்த பஸ்மத்தையும்
பிசைப்பூவையும் இடித்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சியக்
கிருதம் ஈன சோணிதத்திற்கு, ஹம்சம் பாலை
ஆதி முதலிய பஞ்ச பல்லவ ரசங்கள் கூட்டிய
கிருதமும் இன்னும் பெரிய விருத்தியைச்
செய்கின்றன. பற்பல.

---

1. வது. ஆதி மலட்டு ரோக லக்ஷணம்:

வயிற்றில் மூன்று மடிப்பும் பெருத்த இடுப்பும்
பருத்துச் சரீரமும் ஸ்தூலித்ததால், இவர்கள்
தேவஸ்திரீகளாயிருந்தாலும், கருப்பந் தரிக்கமாட்டாது
இதனைச் சண்ட மலடென்றுஞ் சொல்வர்.

2-வது காகமலட்டு ரோகலக்ஷணம்:

முதல் முதல் இரண்டு பிள்ளையைப் பெற்று, பின்பு கருப்பம் இல்லாதிருப்பது காகமலடாம்.

3-வது கதலி மலட்டு ரோகலக்ஷணம்:

வாழை மரத்தில் உண்டாகும் தாறு போல் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று பின்பு கருப்பம் இல்லாதிருப்பது கதலி மலடாம்.

4-வது. கருப்ப மலட்டு ரோகலக்ஷணம்:

வயிற்றிலேயே செத்துச் செத்து விடுகின்ற பிள்ளைச் சாதாரணமாக வருஷந்தோறும் பெறுவது கருப்ப மலடாம். இவைகளுக்குக் கரும சாந்தியுடன் நாகப் பிரதிட்டையும் செய்து, சாஸ்ரம் என்னும் சாஸ்திரத்தில் கூறிய பிரகாரம் சிகிச்சைகளையும் செய்தால், நல்ல கருப்பம் உண்டாகும். அவுஷதங்களும், மலடு தீரத்திற்கு ஒப்பாகிய சோணிதத்திற்கு, ஒப்பாகிய சோணிதத்திற்கு, பெருங்காயம், வெட்டிவேர் முதலியவைகளினால் செய்த கிருதமும் நன்மையைச் செய்யும்.

சித்தர் மதாந்தரம்:

அகஸ்திய மகாமுனிவர் அருளிச் செய்த ~~15~~ 1500இல் சொல்லியிருக்கிற, மலட்டு ரோகம் எருவிதப் படுகின்றன. அவைகளின் விவரம்.

1. புருஷன் புணரும்போது அந்த ஸ்திரீக்குத் தலைநோவுணுமாகில்! கருக்குழியில் பாரம் (அல்லது) பாசி பற்றி விளக்கமற்றிருக்கும்.

2. வது. அந்த ஸ்திரிக்கு அக்காலத்தில் சர்வாங்கத்திலும் நோவு காணுமாகில், கருக்குழியில் வாயுவு வியாபித்திருக்கும்.

3.- வது. நெஞ்சு வலி காணுமாகில், யோனியைச் சுருக்கித் தசை வளர்ந்திருக்கும்.

4. வது. முதுகு நோவுண்டாகில் யோனியில் கிருமி நிறைந்திருக்கும்.

5. வது. கண்டச் சதை வலிக்குமாகில், யோனியில் ரத்தம் கட்டியிருக்கும்.

6 - வது. ஏப்பம் காணுமாகில், யோனி மதத்துக் கொழுப்படைந்திருக்கும்.

7. வது. விந்து சேராமல் நஷ்டப்படுமாகில், பேயினாலும், பயத்தினாலும், யோனிக்குள், விரோத வியாதியுண்டாயிருக்கும். இவைகளே மலட்டு ரோகங்களாகும். இவைகளுக்கு கும்பமுனிவர் கூறிய சிகிச்சைகளைச் செய்யில், கருப்பமுண்டாகும்.

சித்தர் மாதாந்தர முற்றியது.

→

அழிகருப்ப லக்ஷணம்:

வயிற்றில் உருவம் ஏற்படாத இளங் கருவாயிருக்கும் போது, விலா கீழ் வயிறு, மேல் வயிறு, புட்டம் ஆகிய இவ்விடங்களில், அதிக உக்கிரமான வேதனையும், மார்பு நோவும், முகவெளுப்பு, நாபியின் கீழ் உபத்திரவமும், ஆயாசமும், வயிற்றில் வாளால் அறுப்பது போல் இசிப்பும் உண்டானால், கருப்பங் கரைந்து விடுமென தெரிந்து சிகிச்சை செய்யவும்.

கருப்ப பேதம்!

அறிவதற்கு அருமையாகிய கருப்பமானது உப விஷ்டக கருப்பம், நாகோதர கருப்பம், லீநாக்கிய கருப்பம் என மூன்று விதப்படும்.

1-வது உப விஷ்டக கருப்பலக்ஷணம்.

சில ஸ்திரீகளுக்கு, அக் கருப்பந்தரித்து நாளுக்கு நாள் விருத்தியடையும் போது, மாதம் மாதம் ருது காலத்தில் வெளிப்படுவது போல் சோணிதம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே யிருக்கும். அப்படி இருந்தாலும் அச் சிசுவுக்குக் கெடுதி யிராது. ஆனால் அது காத்திரமாயிராமல் மிகவும் இளைத்து மரப்பாவையை யொத்துத் தாய்க்கும் தெரியாமல் வயிற்றுக்குள் ஒவ்வொரு வேளை கொஞ்சம் அசைவதாயிருக்கும். இதனால், வயிறு பருக்க மாட்டாதென்று அறிக! இதனை உப விஷ்டகம், தங்கு பிண்டம், சுப்தி பிண்டம் எனவும் சொல்வர். இது அல்குல் வழியாக ரத்தம் விழுகிற காலத்தும் பிரவிருத்தியாகிற காலத்தும் கருப்பஸ்தானத்தில் கொஞ்சம் அதிரல் உண்டாக்கும்:

உப விஷ்டகம் என்பது பிண்டப் பிரவேச மாத்திரம் உடையதாம்:

2-வது. நாகோதர கருப்பலக்ஷணம்.

துக்கம், உபவாசம், உஷ்ண திரவிய போஜனம் அல்குலில் மாறாமல் ரத்தம் வருதல், வாதாதிக்கம் ஆகிய இவைகளினால், கருப்பமானது விருத்தியடையாமல் இருப்பதுமன்றி, வயிற்றில் ஒவ்வொரு வேளை கொஞ்சம் அதிரல் உண்டாக்கும். அந்த மாதங்களுக்கு சில நாள் வயிறு பருத்தது போலிருந்தாலும் பின்பு வாடும்.

நாகம் என்பது பாம்பு, உதரம் என்பது வயிறு.

மேற் கூறிய உபவிஷ, நாகோதரம் என்னும் கருப்பங்களுக்கு, வாத ஹரங்களான த்ரவியங்கள் நெய், பால், தயிர், மாமிசரசம் இவைகளில் திருப்தி செய்வது அன்றி, தினையாகும் இருக்கின்ற மிகு மாமிச ரசத்திலும் திருப்தி. செய்து கர்ப்பத்தைப் புஷ்டியாக்கி, அந்த ஸ்திரீயைப் பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களையேற்றி உடம்பு குலுங்கும்படிச் செய்யவும்.

3-வது. லீ நாக்கிய கருப்பலக்ஷணம்:

இது. முற் கூறிய ~~இரு~~ கருப்பத்தைப் போலவே இருந்தாலும், அசைவு மாத்திரம் இல்லாமல் மூன்று வருஷத்திற்கு மேல் பிரயாசத்தோடு சிசுவு பிறக்கும். (அல்லது) மறைந்தாலும் மறையும். இது வயிற்றுக்குள் அந்தர்ப்பூதமாக இருக்கும் காரணத்தால் லீ நாக்கிய கருப்பம் எனப் பேர் பெற்றது. இதனை மும் மாங்காய் எனவும் வழங்கி வருகிறார்கள். இக் கருப்பத்தை நாகுணிப்பட்சி, கோழி, மச்சம், கத்திக் கொண்டை. கிலிகிற- மிருகம் முதலிய மாமிசங்களில் அதிக நெய் கூட்டிப் பாகஞ் செய்துக் கொடுத்துக், கருப்பத்தைச் சவுக்கியஞ் செய்யவும்.

கருப்ப காலத்தில் ஆகாரவஸ்துக்களைப் புசிக்கலிலும், சிற்சில ரோகங்களிலும் பிற காரணம், இல்லாமல், ருதுவாவது. ஆமயாவது உதாவர்த்த வாயுவாவது காணுவதுண்டு, அதற்கு உடனேயே சீதோஷ்ணமான சிகிச்சைகளைச் செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்யாவிடில், கருப்பம் ~~[illegible]~~ சிதைவதும் அன்றித் தாய்க்கும் அபாயம் நேரிடுமென்றறிக!

கருப்பம் மரிக்கும் லக்ஷணம்!

கருப்ப ஸ்திரிகளுக்கு மலமூத்திர பந்தம், வளையல் ஓட்டைப்போல் தேகம் கறுக்குதல், வாயில் அதிக துர்க்கந்தம் வீசுதல், கையும் காலும் மிகவும் கறுக்குதல், தலையிலும் முகத்திலும் வீக்கம், அடிக்கடி நெட்டுயிர்ப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டானால், சிசு மரிக்கும். இதனைக் கருப்ப வியாபத்தி என்றுஞ் சொல்வர்.

—

அதிக மரித்த கருப்ப லக்ஷணம்!

தெய்வச் செயல், திரிதோஷ விஷமம், அபத்தியம் ஆகிய இவைகளினால் வயிற்றுக்குள் சிசுவும், இதனால், தொப்புளைச் சுற்றிலுமாவது வயிறு முற்றிலுமாவது தேக முற்றிலுமாவது சீதளம், வயிறு கெட்டியாக அப்புதல், அதிசங்கட்டம் பிண்டம் அசையாது இருத்தல், மிகுந்த தாகம், ஸ்தனம் தளரல், பிரயாசத்தின் மேல் சுவாசம் வருதல், இளைப்பு, எந்த வஸ்துவிலும் அருவருப்பு, துர்க்கந்தத்துடன் குழம்பாக மூத்திரம் இறங்குதல், மயங்கிய நித்திரையில் இறந்தவர்களைக் காணுகின்ற கனவு கண் வட்டமிட்டுச் சுழலல், பிரசவ நோவு நீங்குதல், மிகுந்த வேதனை எந்தப் பக்கந் திரும்பினாலும் அந்தப் பக்கத்தில் பிண்டமானது கனமாகத் தோன்றல், பிரமை, துக்கம், மரத்தல், வெளிர், ஆவி பிடித்த கையை வயிற்றின் மேல் வைக்கில் அதிரல் இல்லாதிருத்தல். என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அப்போது சிசு மரித்ததென்றறிந்து தாய்க்குச் சேதம் இல்லாமல் அந்தச் சிசுவைக் கைப் பழக்கத்தினாலாவது ஆயுதங்களினால் சேதித்தாவது மருந்தினாலாவது நஞ்சுக் கொடியுடன் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

தருணப் பிரசவ லக்ஷணம்!

வயிற்றில் கருப்பம் நிறைந்து இன்றைக்கோ நாளைக்கோ பிரசவம் என்றிருக்கிற காலத்தில், ஆயாசம், வயிறு தாரல், கண்களிருண்டு விடுதல், பலஹீன இளைப்பு, சோனை கீழ் வயிறு கனத்தல், அரோசகம், வாய் நீரூறல், அடிக்கடி நீர் இறங்கல், தொடை வயிறு இடுப்பு முதுகு மார்பு கீழ் வயிறு இடுக்கவுட்டி அபானம் என்னும் இவ்விடங்களில் நோவு, அங்குலி விரிதல், அவ் அங்குலில் அதிரல், வேதனை ஒருவேளை ஊசியால் குத்துவது போல் குத்தல், ஜலம் பெருகுதல் என்னும் இக் குணங்களும், வயிற்றில் பெரிய நோவென்னும் மிகு நோவும் சலோதயமும் உண்டாகும். இதுவே தருணப் பிரசவசமயம். இதனை ஆசன்னப் பிரசவமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

——— × × ———

மல் கலங்கிய சூல் லக்ஷணம்.

பிரசவித்தவுடனே அந்த ஸ்திரீகளுக்கு, அழுக்கினால் மார்பிலாவது சிரசிலாவது கீழ் வயிற்றிலாவது, தங்கக் கூடாத குத்தலும். நோவும் உண்டாகும். இதனை மண் குத்து நோவென்று சொல்லுகிறார்கள். மக்கலம் என்பது அழுக்கின் சேர்க்கையால் பிறக்கும் வேதனையாம். இது திரிகடுகு லவங்கப்பட்டை, லவங்கப் பத்திரி, ஏலம் இவைகள் சுத்தி செய்து வெய்யிலில் உலர்த்தித் தனித் தனியே பொடித்து வஸ்திர காயஞ் செய்து, வகைக்கு ஒரு வராகனெடை நிறுத்துக் கருப்பிலாவது வெல்லத்திலாவது கலந்து, இரண்டு வேளையுங் கொடுக்க நிவர்த்தியாகும்.

அசாத்திய கருப்ப லக்ஷணம்.

சிசு வெளிப்படாதிருக்கிறதல், அல்லது தடித்து முதுக் கொண்டு கொஞ்சம் வெளியில் சரிந்தது போலிருக்கிறதல், மலஜல ஆசை காணுதல், ஊர்த்த சுவாசம், துர்க்கந்த ஏப்பம், தேகத்தில்லிடல் என்றுமிக் குணங்களுண்டாயிருந்தால், அந்த ஸ்திரிகளுக்கு வைத்தியத்தால் பயன் இல்லை என்றறிக. இது நிற்க.

வஸ்திஸ்தானத்தில் சிக்கிக் கொண்டு கருப்பத்திலே தாயிருந்தும், வயிறு மாத்திரம் வெந்நீர் ஆவிக்கு அதிருமாகில், அவ்வயிற்றைக் கிழி உபாயமாக அச்சிசுவை மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு வளர்ப்பிக்கவும்.

மூட விஷ்டம்ப கருப்பங்களின் லக்ஷணம்.

மேடு பள்ளஸ்தானப் படுக்கை முதலிய தீச்செய்கைகளினாலும், அபான வாயுவின் விருத்தியாலும், பிரசவகாலத்தில் தாறுமாறாகப் புரண்ட விசேஷத்தாலும், வயிற்றிலிருக்கும் சிசுவினது சிரசும், கையும், பாதமும் ஸ்தானந் தப்பி ஸ்தானத்தில் சிக்கிக் கொள்ளும். இதனால் அப்பிண்டம் வெளிப்படாமல் இருக்கும். இதுவே மூட கருப்பமாம். யோனிஸ்தானத்தில் ஒரு காலும், குதஸ்தானத்தில் ஒரு காலும் மாட்டிக் கொண்டு ஸ்தம்பித்துப் பிரசவதுக்கங் காணாதிருக்கும். இதுவே விஷ்டம்ப கருப்பமாம். இவற்றுள் எந்தக் கருப்பமாவது பிரசூதவாயுவினை முடுக்கிக்கொண்டு அழுப்படும் போது தாய்க்கு அதிக கருப்ப வேதனை உண்டாக்கி, அச்சிசுவானது அவ்வாயாசத்தினால் ஸ்தம்பித்து மயங்கிக் கிடக்கும் போது அவ் வேதனை திடீரென்று நின்று விடும். இதனால் அந்த ஸ்திரீக்கு இரண்டு நாள், மூன்று நாள் வரைக்கும் பிறகு வேதனை காணாமலும் சிசு வெளிப்படாமல் இருக்க அவ்வேதனை நின்று

போவதும் உண்டு. அத்தருணத்தில் உயிர்த்திருக்கின்ற சிசுவைக் கைச் சாதகத்தினாலும், ஆயுதத்தினாலுபாயமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும். அதை விட்டு மரித்ததென நினைத்து அச்சிசுவைச் சோதிப்பார்களானால், அத்துடன் கூடத் தாய்க்கும் சேதம் வரும் என்று அறிக. இக் கருப்பங்கள் உள்ளில் உபத்திரவஞ் செய்வதும் ஸ்தம்பிப்பதுமாக இருக்கக் காரணத்தால், மூட விஷ்டம்ப கருப்ப கருப்பங்கள் எனப் பேர் பெற்றன.

வஸ்தி ரோக லக்ஷணம்.

பிரசவித்துச் சரிவருவது பச்சைப் புண் போலிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுக்கு, எந்நேரமும் உடம்பு அதிரும்படியான அதிக சையோகத்தினாலும் சதுர்த்தச வேகத்தை மறித்ததினாலும், கருப்பகால அபத்தியத்தினாலும், கருப்பஸ்தானத்தில் இருக்கும் வாயுவானது அதிகரித்து, இடுப்பு, பிட்டம், திரிகஸ்தானம், கவுட்டி, யோனி, கீழ்வயிறு, தொப்புள், மூத்திரக்காம்புக்கு கீழ்ப்பக்கம் ஆகிய இவ்விடங்களில் சகிக்கக் கூடாத பிரசவ நோவைப் பார்க்கிலும் அதிக நோவை உண்டாக்கும். இதை இரத்தக் குன்மக் கட்டி, அஷ்டிகொ வாதக்கட்டி எனவுஞ் சிலர் சொல்வர். இவ்விரண்டும் அல்லவேயல்ல, இது, சையோகம், ஆதியாக வரும் உபத்திரவத்தால் பிறந்த சித்தவாதக் கட்டி எனவே நயமாய்ச் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில், இது பக்கங்களில் குத்தலையும் நோவையும் தபித்தலையும் உண்டாக்கச் செய்வதுமன்றி, தான் அநுசரித்த பக்கத்தில் மிகுந்த வேதனையைக் கொடுத்துச்

சமுத்திரத் தவளையைப் போல். கருப்ப முகத்தை
அடைத்துக் கொள்ளுவதால் என்றறிக. முற் கூறிய
கட்டிகளே ஆயின், அதுகளுக்குச் சுதாவில்
கரைந்து விடுகின்ற தன்மை இராது. இதுவோ
வென்றல், மாதாந்தரத்து காலத்தில் அதிகரித்த
வாயுவின் வேகத்தால் அடிபட்டு அல்குல் வழியாகப்
பட்டைக் கஷாயத்தைப் போலும் மாமிசம் கலந்த
ஜலத்தைப் போலும் கரைந்து ஒழுகுவதும் அன்றி,
தெளிந்தும் குழம்பியும் கறுத்தும் குறைந்தும்
அதிகரித்தும் உதிரமாகப் பெருகும். இச்சையால்
உண்டாவதற்கு, துஷ்டரோகம் என்று பெயராம்.
இதில் வாயு அதிகரிக்கில், துஷ்டரோகமாம்;
பிரசவித்து மூன்று மாதமான ஸ்திரீகளுக்கு
ஆமாசயஸ்தானத்தில் நெட்டை காணுவதும் உண்டு.
அதற்கு. வெட்டிவேர், சீந்தில் தண்டு கொத்துமல்லி
விதை, பூனைப்புருக்கம் வேர், பற்பாடகம், சந்தனக்
கட்டை அதிவிடையம், சிற்றுமுட்டிவேர் இவைகளை
வகை 1க்குப் பலம் 1/4 சுத்தி செய்து நசுக்கி, ஒருபடி
நல்ல ஜலத்தில் சேர்த்து, அதை கொணையில் 4ல்
ஒரு பங்காகக் காய்ச்சிய கஷாயத்தை அவ்வெப்பம்
தணியும் பரியந்தம் காலையிலும், மாலையிலும்
கொடுக்கவும். இதற்கு இச் சாப்பத்தியம்.

எந்த ஸ்திரிகளுக்கும் கருப்பமடைந்த
மாதம் முதல் ஏழு மாதம் வரைக்கும் இரத்
வருக்கையின் தன்மையை யொத்து வாருகின்ற
இரத்த கருவானகையால், அது வாதாதிகளினும்
தோஷ நடத்தைகளினும் ஒரு வேளை கரைந்தும்
கரையாமலும் விடும். அப்படிக்கு விடு இட்டாமல்
அந்தந்த மாதங்களுக்கும் தனித்தனியே
சகிர ஆத்திரம் என்னும் சாஸ்திரத்திற்
சொல்லிய பிரகாரம் அவுஷதம் கொடுக்க வேண்டும்.

அந்த ஏழு மாதத்திற்குமேல் வயிற்றில் பிண்டம் தங்கிக் கொள்ளாமல் அகப்பிரசவம் ஆகும் பொருட்டுப் பத்து மாதம் வரைக்கும் ஆமணக்கின் நெய் கூட்டிய அருமாரவி ரேசன அவுஷத முதலிய சிகிச்சைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

சில ஸ்திரிகளுக்குக் கருப்பஸ்தானத்தில் வாதாதிக்கத்தால் கட்டுப் பட்டிருக்கின்ற ரத்தமானது. காரசார உஷ்ணமுள்ள வஸ்துக்களினால் கரைந்து விடுவதுண்டு. அதைச் சிலர் பிண்டமென நினைத்து பிசாசு அறைந்ததினால் கரைந்து விழுந்ததென வீண் அவதூறு சொல்வர்.

இதனை மந்த்ரசாலியின் லேபனம் குலிகாதகத்தினாலும், காரசாரத்தினாலும், வாதாரி எண்ணெய்களினாலும், தேக வன்மைக்காகப் பிறந்த அவுஷத முதலிய சிகிச்சைகளினாலும் பரிகரிக்க வேண்டும்.

கருப்ப பேத ரோகலக்ஷணம் முற்றிற்று.

இனி, பாலரோக நிதானம்.

பாலரோக பேதம்.

பால் குடிக்கும் சிசுக்கள், பாலும் அன்னமும் அருந்தும் சிசுக்கள், அன்னம் மாத்திரம் புசிக்கும் சிசுக்கள் ஆகிய மூன்று விதச் சிசுக்களுக்கும் அஜீரணம், என்கிற அஜீரோகம் உண்டாகும். இதனை, மந்தம், மாந்தம், பால்கட்டு, புளிப்பு, எனவுஞ் சொல்வர், இவை நிற்க. வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், என்னும் மூவகைத் தோஷங்களால் கெடுதியை யடைந்த முலைப்பாலின் வழியாகப் பால் குடிக்கும் சிசுக்களுக்குப் பாலமாந்தம் என்கிற

சர்வாங்க ரோகம் பிறக்கும். அது பாலூட்டிய தாய்க்கு ரத்தபழயே வாதாதிகளால் மூவிதப் படும். இதனில் ஆமாசயஸ்தானத்தைப் பற்றி வாதகுண்டாலம், பித்த குண்டாலம், சிலேஷ்ம குண்டாலும், தாலு கண்டகம், கிருமி காவிரணம், பாலசோஷம் தாந்தம் குக்கூடம் விஷமகிரா, முகதாஷிகம் எனப் பத்து விதரோகம் உண்டாகும்.

சஜீர பேதம்:

வாத பதார்த்தங் சேர்ந்த அன்னம், விரோத பலகாரம் முதலியவைகளைப் புசித்தல், பசியால் வருந்தல், சித்தப் பிரமை, பற்பல ரோகம், கருப்பம், ஆகிய இவைகளை உடைய ஸ்திரிகளின் முலைப்பாலால், பரிசுத்தமாக இரா. இந்த பாலர்களுக்கு அநேக ரோகம் உண்டாகும். இவற்றுள், கருப்பஸ்திரிகளின் முலைப்பாலை எவ்வளவும் ஊட்டாது. அது சேர்ந்தால், அக் கருப்ப வயிற்றைப் பெருக்கும் என்றறிக. போலவே சிசுக்களுக்கும் வயிறு இது நிற்க, சிசுக்கள் தங்களுக்கிருக்கும் சங்கடத்தை இவ்விதமெனச் சொல்ல ஞானமில்லாமையால், அச்சங்கடத்தையும், உள் காய்ச்சலையும், தாகத்தையும் இன்னும் பலவித நோவையும், அவ் வகையினில், மருத்துவர் அதி நுட்பத்துடன் யூகித்து நிதானிக் கவும்.

சுஷீநாளக ரோக லக்ஷணம்!

திரி தோஷத்தால் கெடுதியை அடைந்த முலைப்பாலக் குடிக்கும் பாலர்கட்கு மலமானது துர்க்கந்தத்துடன் அஜீரணப்பட்டு, அத்தலம் போலும் கலங்கல் சலம் போலும் கட்டுப் பட்டது போலும் சிதறிச் சிதறி நானாவித நிறமாகவும் பேதியாகும். அன்றியும் மூத்திரமானது மஞ்சள் வெண்மை நிறத்துடன் குழம்பாக இறங்கும், இருமல், சுரம், அரோசகம், தாகம், வாந்தி, அபான ஏப்பம், கொட்டாவி சர்வாங்க நோவு, விக்கல், நடுக்கல் வயிற்றில் இரைச்சல் பிரமை கண், நாசி, வாய் என்றும் இவ்விடங்களில் துர்கந்தம் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். இது, வாதாதி மூன்று தோஷங்கள் சேர்ந்த முலைப் பாலால் பிறப்பதால் அந்தந்தப் பேதங்களை அறிந்து உசிதமான சிகிச்சைகளைத் தகுந்த படிக்குச் செய்யவும்.

குண்டால ரோக பூர்வரூபம்!

இது, 145, வது பக்கத்தில் கூறிய வித்திரதக் கட்டிகளைப் போலவே ஆரம்பித்து, மாமிச தாதுவை ஒட்டிக் கட்டிகள் பிறக்கும். பழுக்குங் காலத்தில் அதுகளில் இருசலத்தைப் போல் பர்ணம் விடும் இதுவே குண்டாலக் கட்டியின் பூர்வரூபமாம்.

குண்டாலம் என்பது செவ்வாப்புக் கட்டி)

1. வது வாத கண்டாலக் கட்டி:

இது கறுத்த நிறத்துடன் எழும்பும். அப்போது அதில் குத்தலும் தேகத்தில் சுரமும் உண்டாகும். இதுவே, வாத செவ்வாப்புக் கட்டியாம். இதற்கு வச்சிர பிசு எண்ணெயையும் பிரயோகஞ் செய்யலாம்.

2. வது. பித்த கண்டாலக் கட்டி.

இது மஞ்சள் சிவப்பு நிறங்களை உடைத்தாய், சகிக்காத எரிச்சலைக் கொடுத்துச் சீக்கிரத்தில் பழுத்து உடையும். அப்படி உடைந்தால் அக் கட்டிகளில் நின்றும் வெறும் ரத்தம் மாத்திரம் வடியும். இதுவே பித்த செவ்வாப்புக் கட்டியாம். இது பஞ்சாங்குலப் பாவனாத் தயிலத்தாலும் வசப்படும்.

3. வது. சிலேஷ்ம கண்டாலக் கட்டி:

இது, கனத்தும் வெளுத்தும் நமைச்சலுடன் அசைவற்றும் புடைகள் உள்ளதாய் வெகு கோரமாக எழும்பும். இதுவே, சிலேஷ்ம செவ்வாப்புக் கட்டியாம். இக் கட்டி கஷ்டசாத்தியமாம். ஆயினும் ஆகாயத்தாமரை எண்ணெயினால் சாத்தியம் ஆனாலும் ஆகும்.

4. வது. தாலு கண்டக ரோகம்:

இது, சிலேஷ்ம தோஷம் அதிகரித்துத் தாடைகளில் இருக்கும் மாமிசத்தை அனுசரித்து, அவ்விடத்திலும் தசையிலும் குழிவிழும்படிக்குச் செய்யும் போது பிறக்கும். இதனால், சிசுக்களுக்கு முலைப்பாலில் அசிங்கியம், பிரயாசத்தின்மேல் கொஞ்சம் பாலுண்ணல், தாகம், வாயில் நமைச்சல், கண்கனவு, கடுத்து விழித்தல். வாந்தி, பச்சை நிறத்துடன் சிலேசமான பேதி என்னும் குணங்கள் உண்டாகும், இது. தாடையில் முள் குத்தல் போல் உபத்திரவத்தை உண்டாக்கலால்,

காது கண்டகமெனப் பேர் பெற்றது. இதனைக் காதுபாக ரோகமெனவும் சில மாந்திரத்தில் சொல்லப்படும்.

இதற்கு, கருந்துளசி வேர்க்கஷாயம், அமுதாதிக் குளிகை, அன்ன நீராலரைத்த அயகாந்தச் செந்தூரம் முதலியவற்றால், நிவர்த்தி செய்யவும்.

—.

5.-வது. சிதுனிகா விரண ரோகம்:

இது பித்தத்தில் நமைச்சலுடன் கூடப் பிறக்கும்; அப்போது உடம்பெங்கும் சிறு சிறு கொப்பளங்கள் எழும்பி அடங்கும். அடங்கினது இரவிலாவது பகலிலாவது முன்பு உண்டானது போல் மிக நெருக்கமாகப் பரவும். இது சரீர முற்றிலும் வேர்க்குருக் கொப்பளங்களில் சட்டைப் போட்டது போல் மறைப்பதால் சிதுனிகா விரண மெனப் பேர் பெற்றது. இது ஜெயரச பஸ்மஞ் சேர்ந்த ஆமணக்கு நெய் முதலியவற்றில் விலகும்.

6.-வது. பாலசோஷ ரோகம்:

இது, குளிர்ந்த ஜலம், சிலேஷ்மப் பிரதானமானவைகள் இவைகளைக் குடித்துப் பகலில் நித்திரையுஞ் செய்து அதன் மேல் முலைப் பாலையுங் குடிக்கிற சிசுக்களுக்கு, ரசதாது ஓடுகின்ற சிலேஷ்ம நரம்புகளின் மார்க்கத்தை அச்சிலேஷ்மமே நிறைந்து அடைத்துக் கொள்ளும் போது பிறக்கும். இதனால், சரீர சுஷ்கம், முகத்திலும் கண்ணிலும் காந்தி நீங்குதல், பீநசம், அரோசகம், சுரம், இருமல், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

இதனை உள்ளுருக்கி, உடலுருக்கி எனவும் சொல்லுகிறார்கள். இதற்குச் சிலேஷ்மாரிக் கிருத்த தயிலமும், கேதக புஷ்பக் கிருதமும் ஆகும்.

7-வது. துந்த ரோகம்:

இது, வாயுவினால் பிறக்கும், அப்போது சிசுக்களுக்கு வயிறுப் புதலும் நாபியில் நோவும் உண்டாகும். துந்தம் என்பது அகிரண வயிறு. இதனை வாதாரிக் கருக்கு முதலியவற்றால் நிவர்த்தி செய்யவும்.

8. வது. குதக்கூட ரோகம்:

இது, பாலர்கட்கு வயிற்றிற் புளித்த மலம் சேருவதினாலும் அதிசார ரோகத்தினாலும் பிறக்கும்; அப்போது, குதஸ்தானத்திற் சிவந்த சிலேஷ்ம மொத்தையைப் போல் சிவந்த நிறத்தையுடைய விரணமும், உள்ளில் அதிக நமைச்சலும், இதனால் மிகுந்த உபத்திரவமும் உண்டாகும். இதனைச் சிலர் மாதுகு தோஷம், ஏருகம், பிரஷ்டகுருக்கு, சதனம் எனவுஞ் சொல்வர்.

குதம் என்பது ஆசனம். கூடம் என்பது புற்று. இதற்குச் சிதோஷ்ண காரசாரம் முதலிய சிகிச்சைகளும் உதவும்.

— —

9. வது. விஷமசிரா ரோகம்:

இது, அஜீரணத்தினால் சிசுக்களுக்கு ரத்த நரம்புகளில் எந்நேரமும் காங்கையும் அதிக நமைச்சலும் உண்டாகும். போது பிறந்து, மிகுந்த உபத்திரவத்தைச் செய்யும். சிரா என்பது நரம்பு. இதற்குக் கபால விரேசனமும், அரைவித்தாரிக் கல்பகப் பூச்சுக் குளியலும் ஆகும்.

———— x x ————

10-வது. முகதூஷிக ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மவாதம் அதிகரித்ததினால் பிறந்து, சிசுக்களுக்கு வாயில் இலவ முள்ளுகளைப் போலவே முள்ளுகளையுண்டாக்கும். முகம் என்பது வாய். தூஷிகம் என்பது விகாரம். இதனை நாய் முள்ளு என்பர்.

இது செக்கான் கைதுவட்டும் எண்ணெயைத் தீசயாலும் விலகும்.

11. தந்தோற்பவ ரோகம்:

இது, பல்லினது நால் தரு கயிறு முதலியவைகளுக் சிசுக்கள் விரும்பும் காரணத்தால் பிறக்கும். இதில் அதிசுரம், ஐயாதபேதி, இருமல், வாந்தி, தலைநோவு, ஒருவேளை மலபந்தம், முதலிய ரோகங்களும் உண்டாகும். தந்து என்பது நால். உற்பவம் என்பது உண்டாகுதல். இதற்குச் அகவிரேசனம் நன்மையைச் செய்யும்.

————

உல்பக ரோக லக்ஷணம்!

பிரசவித்த மறுமாதம் ருதுகாலத்திலேயே புருஷச் சேர்ந்து மறு கருப்பத்தைக் கொண்ட ஸ்திரீ என்கிற ஸ்திரீகளுக்குக் கருப்பாசயத்தில் பிண்டோற்பத்திக்குக் காரணமான கருப்பகாலத்தில், கண்டகமென்கிற இலேஷ்மம் இருக்கிற பையானது விருத்தியடையும் போது அன்னரசமானது சிசு போஷகங்களான நாடி மார்க்கங்களில் விருத்தியையும் இதனால், முன்பு பிறந்திருக்கின்ற சிசுவானது மயக்கத்துடன் கைகால் முதலிய பந்தமாக முடக் கொள்ளும். அன்றியும் மார்பு நோவு, கால்களிச் சொறிதல், இருமல், இரைப்பு, வாந்தி, சுரம் முதலிய ரோகங்களிலும் இருக்கும். இது தாயினது கருப்பத்தால் பிறந்தமையால், க்ஷீர ரோகமெனவும், அம்பூரண ரோகமெனவும் சொல்லப்படும். இது, முலை மார்க்கத்தலத்தால் பிரவேசித்துச் சிசுவை நோதலால், உல்பக ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

உல்பகம் என்பது மறைப்பதாம்.

இதற்கு வேறு முலைப்பால் ஊட்டுவது தவிர, அபிப்பிரசவம், ஆகும் பரியந்தம் இச் ~~சி~~ சிசுவைப் பாதுகாக்க வேண்டும்!

பால விசர்ப்பி ரோகலக்ஷணம்:

பாலர்கட்கு விசர்ப்பிக் கொப்பிளமானது கீழ் வயிற்றிலும் தலையிலும் வியாபிக்கில் மரணத்தைக் கொடுக்கும். அன்றியும் திரிதோஷத்தால் பிறந்த விசர்ப்பிக் கொப்பிளமானது தாமரை இதழை ஒத்திருப்பதால், இதனை மகா பதும விசர்ப்பி எனவுஞ் சொல்வர். இது முதல் முதல் நரம்பின் வழியாக நெற்றியில் கண்டு மார்பிலிறங்கும். பின்பு மார்பிலிருந்து குதஸ்தானத்தில் இறங்கும். இப்படிக்கு அதோமுகமாக இந்த ரோகம் இறங்கி இறங்கிச் சுற்றுவதால் அசாத்தியமாம். ஆயினும் 191-வது பக்கத்தில் இவ்வித ரோகத்திற்குச் சொல்லிய சிகிச்சைகளில் அநேகமாந அவுஷதங்களை எடுத்துப் பிரயோகிக்கில், சாத்தியம் ஆனாலும் ஆகும்.

மிருத்திகா பக்ஷண ரோகலக்ஷணம்:

தினந் தினமும் மண்ணைத் தின்னுகின்ற சிசுக்களுக்கு, தேகம் வெளுப்புடன் வீக்கம், இருமல், இரைப்பு, பேதி, வயிற்றில் கிருமி சேருதல், வாந்தி, மூர்ச்சை, மந்தாக்கினி, முலைப்பாலில் அசங்கியம், சுர நோவு, பிரமை, முதலிய ரோகங்கள் உண்டாக்கும். இதற்கு, ரத்த விருத்தி அவுஷதமுதவும்:

பாரிகர்ப்பிக ரோகலக்ஷணம்:

கர்ப்பஸ்திரீகளின் பாலைக் குடிக்கும் சிசுக்களுக்கு இருமல், மந்தாக்கினி, அரோசகம், வாந்தி, சோம்பல், இளைத்தல், பிரமை என்னும்

இக் குணங்கள் பிறப்பது மன்றி, வயிறு பருக்கும், பரிகரிக்கிகம் என்பது சரீரவாய் கற்றிலும் சகிக்கக் கூடாத உபத்திரவத்தைச் செய்வதாம். இது, கபாலச்சிகிச்சைகளால் தீரும்!

பால ரோக ரூபகம்!

மலபந்தம், வாந்தி, முலைப்பாலில் அசிங்கியம், குடல் இரைச்சல், வயிறு பொருமலுடன். பருத்தல், சரீரமூன் மிஞ்தல் என்றும் இக் குணங்கள் இருந்தால், அச்சிசுவுக்கு வயிற்றைப் பற்றிய ரோகமென்றறியவும்.

உஷ்ணிய ரோக ரூபகம்!

மலசல பந்தம், திடுக்கெனப் பயப்படல், வெருட்சியாக விழித்தல் என்னும் இக் குணங்கள் இருந்தால், அச்சிசுவுக்குக் கீழ் வயிற்றையும், குய்யஸ்தானத்தையும் பற்றிய ரோகமென நிதானிக்கவும்:

சகல ரோக ரூபகம்!

சிறிச் சிறி அழுகின்ற விகாரக் கூச்சலினாலும், தேக மெலிவினாலும், ரோக அபாவ குணங்களினாலும், இன்னும் பலவித அனுபவக் குறிகளினாலும், இன்ன வித ரோகமென யூகையுடன் சோதித்துச் சிசுக்களுக்குத் தக்கபடி சிகிச்சை செய்பவரே பண்டிதர்களாம்.

— 7 .

சிக்கர் மாத்திரம்:

உடற்பிணி, தாய் தந்தைகளின் சொந்த அக்கினிகளைப் பற்றிய ரோகம், கெடுதியை அடைந்த முலைப்பால், அதிக தீண்டு ஆகிய இவைகளால், சிசுக்களுக்குக் கண ரோகம் முதலிய பலவித ரோகம் உண்டாகும்.

கண ரோக பேதம்:

கண ரோகம் எண் விதம் ஆவன: ஆலிகணம், ஆமகணம், தோஷக்கணம், மகாகணம், கழிகணம், சுழிகணம், வறள் கணம், என்பதாம். மாதா பிதாக்களின், நாத விந்துக்களில் அடங்கிய வாதாதி தோஷங்களில் நின்றும் உற்பத்தியாகிக் கர்ப்பாசயத்திலுள்ள சிசுவைப் பற்றி அச்சிசுவினது சப்த தாதுக்களும், வன்மையையடையுங் காலத்தில் விருத்தியை அடைவதால், இது கண ரோகம் எனப் பெயர் பெற்றது.

கணம் என்பது கூட்டம்.

சாமானிய கண ரோக லக்ஷணம்:

மார்பிலும் முதுகிலும் இண்டுபோல் வீக்கம் எழும்புதல், தேகவாட்டம், வாய்நாற்றம், தலைச் சுற்றல், உள்சுரம், ஒரு வேளை வெளிச் சுரம், சில வேளை வயிற்றின் மேல் அடுகை, மயக்கம், வறண்டமலம் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இக் குணம் சகல கண ரோகங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்குமென்றறிக. இது 12 வயது வரைக்கும் தொடரும்.

1. வது. சூலிகணை ரோகம்:

மேல் மூச்சு, இருமல், நெக்கம், நாபியும் புண் போலிருத்தல், பாலுண்ணாமை, முகநாற்றம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2. வது. முக்கிகணை ரோகம்.

வயிற்றுக் கடுப்பு, நாவில் வெளுப்புடன் வெந்தது போலிருத்தல், வறால், சுரம், தலைவலி, எரிச்சல், ஆசனம் வெளிப்பட்டு முக்கலுடன் ரத்தமும் சீதமும், ஒடுதல், தேகவாட்டத்தியும் கறுத்த நிறமும், முடிசோருதல், தாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதுவே மூலகணையாம்.

3- வது. ஆமக்கணை ரோகம்:

நெஞ்சில் துடித்தல், இருமிர், மஞ்சளாக இறங்குதல், தேகத்தில் புகை. கப்பினதுபோல் மாறு நிறம். ஒரு வேளை சர்வாங்கத்தியும் வெதும்பல், இருமல், வயிறிரைச்சல், புகைந்து புகைந்து மேல்மூச்சு உண்டாக்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

4- வது தேரைக்கணை ரோகம்:

வாதநாடி மற்ற நாடிகளில் பின்னிக் கொண்டு நடக்குதல், புளிப்பு துவர்ப்புள்ள வஸ்துக்களில் வெறுப்பு, அன்னத்தி வேஷம் திரி தோஷாக்கம் நாபியில் புண் போலிருத்தல், உட்காய்ச்சல், தேக வாட்டம், எரிகுன்மக் குணம், பித்த வெட்டை, தாது நஷ்டம், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது 6. வயதுக்குள் நீங்காவிடில் 32 வயது வரை இருக்கும்.

5. வது. மகாகண ரோகம்:

முகம் புறங்கால் புறங்கை இவ்விடங்களில் மினு மினுப்பு, நகமும் விழியும் வெளிறல், மயக்கம், மிகுந்த வெதும்பல், உடல் புண் போல் அயர்ந்திருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

6. வது. கழிகண ரோகம்:

திரக்கிரமமாயும் மலமாயும் பாலைப் போலவும் ஜலம் ஜலமாகவும் பேதியாகுதல், உள்நாக்கை உள்நாவி கால்களில் திமிரல், ஒரு வெளுக் காங்கை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்!

7. வது. அதிகண ரோகம்:

கண் சொருகுதல், மார்பு நோவு, வயிறு ஏறல், நெஞ்சு நரம்பு இவைகள் வெந்தது போலிருத்தல், பால் உண்ணாமை, அலறுதல், இருமல், செருமுதல், மேல் மூச்சு, கை கால்களில் திமிரல், வயிற்றுப் பொருமல், நோவு, சுரம், நாக்கு வறளல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

8. வது. வறள் கண ரோகம்:

மேனி வறளல், நெஞ்சு துடித்தல், புகைந்திடுதல், மாறுதேகம், விட்டு, விட்டு வயிற்றில் இரைச்சல். என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

இவைகளைப் பஞ்சாங்கில பாலவர்த்த தயிலம், வசம்பு பக்கல் சேர்ந்த கணைத் தெண்ணெய், நாகரோவணம் முதலிய உபாயச் சிகிச்சைகளைக் கொண்டு நிரோகரிக்க வேண்டும்:

—ϡ.

சித்தர் மாந்த ரோக பேதம்!

வெல்லம், தேங்காய், மாங்காய், அண்டிபருப்பு, முருங்கைக் கீரை, வாளமீன், விரால் மீன், கெட்டு உலர்ந்த பழம், ஆட்டின் இறைச்சி, புளிப்புமோர், பாகற்காய், முதிர்ந்த வாழைக்காய், கிழங்கு வகை மந்த வஸ்து, எருமைப்பால், தினசை யோகம், சரக்கு ஊறிய சலம், சலதோஷம், பசி, துயரம், என்று இவைகளை அனுசரிக்கும் ஸ்திரிகளின் முலைப்பாலைக் குடிக்கும் சிசுக்களுக்கு மாந்தரோகம் உண்டாகும். அது, செரியா மாந்தம், பீர் மாந்தம், சுர மாந்தம், வலி மாந்தம், கழி மாந்தம், ஊது மாந்தம், நீர் மாந்தம், தல மாந்தம். என 8 விதப் படும். அன்றியும் சிங்கி மாந்த ரோகம் என்பது ஒன்றுண்டு.

மாந்த ரோகக்குறி:

பசியில்லாமை, நிறங்கலந்த நாறுகிற மலத்துடன் பால் போலவும் தெளிந்த சலம் போலவும் துர்க் கந்தமாகவும் பேதியாகுதல், சுரம், மயக்கம், கையும், காலும், சில்லிடல், கண்களில் வெதுப்பம், ஒரு வேளை குளிர்ச்சி, சோருதல், முகத்தில் பல நிறத்துடன் படபடப்பு இவை முதலிய குணங்கள் உண்டாகும். இக் குணங்கள் சகல மாந்தத்திற்கும் பொதுவாயிருக்கும் என்றறிக!

---

1. வது. செரியா மாந்த ரோகம்:

வயிறு உப்பலோடு மாவைக் கரைத்தது போல் கண்டும் கரைச்சலுமான பேதி, விக்கல், சுரம், தலைவலி, அரைக் கண் மூடிய பார்வை, தூர்ப்பலம், துயரம், சோருதல், என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

௨. வது. பீர் மாந்த ரோகம்!

வயிறு பொருமலுடன் பால் நிறமான பேதி, புகைந் இருமல், பால் உண்ணாமை, வாந்தி, கண்களில் குழி விழுதல், தாகம், அதிக வெப்பம், மார்பு நோவு, தலை நடுக்கல், வயிற்று வலி, சிறிச் சிறு அழுதல், பெருமூச்சு, சுரம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். பீர் என்பது பால்!

3. வது. சீர மாந்த ரோகம்!

சிரம், முலையை வாயில் வைத்து உறட்டுகினும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உண்ணுதல், அடிக்கடி அழுகை. பொய் இருமல், மலக்கட்டு, பசியில்லாமை, மயக்கம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4. வது. விஷ மாந்த ரோகம்!

அரைக்கண் கித்திச் தாகம், வயிறிரைச்சல், பயந்த பார்வை, தாய் கையிலிருந்திறங்காமை, சோருதல், மயக்கம் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

5. வது. கழி மாந்த ரோகம்!

நானாவிதமான கழிச்சல், வாந்தி, மயக்கம், அவாசம், வாயு கிறுதும் சிலிட்டது போல் தோற்றுவது மன்றி, வயிறு கைகால் இவ் விடங்களில் சீதளத்துடன் வியர்வை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

—।.

6. வது. ஊது மாந்த ரோகம்!

கால் கை வீக்கம் சோர்வு சுரம், அன்ன பாலுக்கு இறங்காமை, நாவில் புண் போலிருத்தல், மிகுந்த சுவாசம், எழும்புதல், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது 12 வயது வரைக்கும் போராடும்.

7. வது. நீர் மாந்த ரோகம்!

சர்வாங்க வியர்வை, திரளம், குளிர், முகத்தில் பளபளப்பு, தேகத்திலாவது கை கால்களிலாவது தினவுடன் வீக்கம், தலைநோவு, முக்கலுடன் நீரிறங்குதல், இரைந்திரைந்து வயிறு கழிதல், வாயில் நீருறல், இக்காளம், மெலிந்த வார்த்தை, உறக்கம், நகைப்பு. என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

---

8. வது. கண மாந்த ரோகம்!

கணயிலும் கழுத்திலும், உளைதல். கைகால்களில் குளிர்ச்சி சர்வாங்க நோவு, ஒருவேளை தலைநோவு, இரவில் துள்ளித் துள்ளி விழுதல், குளிர் சுரம், முகத்தில் வியர்வை, புருவ வெதுப்பு, பலவித நிறமான பேதி, வயிறு பொருமல், வலி விழித்த பார்வை, ஏப்பம், நாசியிற் புண் போல் நோவுடன் நீர் வடிதல், மார்பு வலி, பற்கிட்டலுடன் நெறநெற வென்று கடித்தல், இசிவு, கை கால்களில் இசிவு, எழுந்திருக்கக் கூடாமை, அன்னபானாதிகளில் வெறுப்பு, அசதி, கொட்டாவி, இளைப்பு, என்னுமிக் குணங்களுண்டாகும்.

சிங்கி மாந்த ரோகம்!

நாபியல் சிவெகும்புகள் போலும் சொறியில் புண் போலும் இருக்குதல், சினைமலான மேல் மூச்சு, சுரம், திமிர் என்னும் குணங்களை உண்டாக்கும். இதனை மாந்தசுரமென்பர். அன்றியும் உள்ளில் வெப்பம் இருந்தால் கணமாந்தம், கண் சொருகில் சொருகு மாந்தம், உச்சிக் குழி விழுந்தால், குழி மாந்தம், கைகால் இழுத்தால், இழுப்பு மாந்தம், வயிறு உப்பினால் உப்பு மாந்தம், இரைத்தால் இரைப்பு மாந்தம். பேதியில்லா விட்டால், கட்டு மாந்தம், விலாவைத் தாக்கில் அரிசு மாந்தம், விக்கலிருந்தால் விக்கல் மாந்தம், வாத பித்த சிலேஷ்மங்களின் சேஷ்டைகள் அதிகரித்தல். அவைகளின் பேர் கொண்ட மாந்தம். சந்நி பாதக் குறிகள் இருந்தால் சந்நி மாந்தம் எனவும் பலவாறாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

குறிப்பு:- இவைகளை உத்தாமணிச் சமூலங்களுக்கு, மினக்கவச துரையிஷபி பஸ்மக் கஷாயம், காடிச் சாதப் பஸ்மக் குளிர், ஹோம ஜலம் சேர்ந்த மாத்திரை மாந்தத் தைலம் முதலிய உபாயச் சிகிச்சைகளைக் கொண்டு நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

இனிச் செங்கிரந்தி ரோகம் முதல் கக்கிருமல் ரோகம். ஈறாகிய ஆறு வகை ரோகங்களைச் — சொல்லப்படும்

1. வது. செங்கிரந்தி ரோகம்:

முழங்கால், முழங்கை வரைக்குமாவது தேகம் முழுவதுமாவது சிவந்த நிறமான வீக்கம், அவ்வீக்கம் ஒருபோதுக் கட்டுதல், வாய் குழறுதல், மலமூத்திர பந்தம், பூனைக்கிரகலோனையை யொத்து விம்மி அழுதல், பிரேதம் போல் கிடக்குதல், என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

௨.-வது கருங்கிரந்தி ரோகம்:

தேகம் முழுவதுமாவது முழங்கால் முழங்கை வரைக்குமாவது நீலம் போல் கறுக்குதல், வெளிச்சுரம், முலையுண்ணாமை (அல்லது) வலது முலையுண்ணாமை, நாவுவறளல், உடலிலாவது தோலிலாவது அருகை மாரவிழுந்திருந்து, விழித்துப் பார்க்குதல், மேல் மூச்சு மாறுகுணம். அலறல், இருமல், குரல்கம்மல், வயிற்றில் வேதனை என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இக்கிரந்தியும், செங்கிரந்தியும், பச்சைச் சிசுக்களுக்கே முக்கியமாக உண்டாகும். இதுகள் கண்டவுடனேயே மூலயோக கிரந்தி எண்ணெய் முதலிய அவுஷதங்களைக் கொண்டு தகுந்த சிகிச்சைகளைச் செய்யில் சாத்தியமாம். செய்யாவிடில் ஐந்து நாளில் அசாத்தியமாம்.

௩-வது. பால்கரப்பான் ரோகம்:

சரீராங்கத்திலும் பரபரப்பான ஊரல், பல நிறத்துடன் சாரைப் பாம்பின் தோல் யொத்த சொறி, அதில் சிவந்த சிரங்குகள், கண்டத்தில் விக்கமுரோகம் போல். வெடித்துச் சலம் வடிதல், விகாரரூபம், தாது நஷ்டம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

அன்றியும் கறுத்தால், கருங்கரப்பான், சிவந்தால் செங்கரப்பான், வரி வரியாக இருந்தால் வரிக்கரப்பான், சொறி எழும்பினால் சொறிக்கரப்பான், தினவுண்டானால் ஆணாக்கக் கரப்பான், தலையில் கண்டால் மண்டைக் கரப்பான் எனவும் பலவாறாகச் சொல்வர்.

இது இடுப்பில் படர்ந்தால் கடுவனென்கிற ரோகமாம். இதற்கு உள்ளுக்குக் கரப்பான் எண்ணெயும் மேலுக்குப் பூச்சு மருந்தும் பிரயோகிப்பதுந்தவிர பாலூட்டுவர்க்கு மிச் சிகிச்சைகளும் செய்ய வேண்டும்.

4-வது. மலவாத ரோகம்:

மல பந்தம், வயிறு முற்றிலும் நோவு, கையும் காலும் நாவும் தடித்தல், புருவத்தில் கரப்பான் படரல் பாலுண்ணாமை என்னும் குணங்களை உண்டாக்கும். இது மலத்தில் வாயு சேர்ந்தால் பிறக்கும்.

இதற்கு விரேசன மருந்தும், தீபாக்கினி அவுஷதமும் ஆகும்.

5-வது. தசனோற்பவ ரோகம்:

இது சிசுக்களுக்குப் பல் முளைக்கும் போது பிறக்கும். இதனால் மிகுந்த பேதியும் சுர இளைப்பும், அற்ப சுரமும், மயக்கமும், தாகமும் உண்டாகும். இது சாத்தியம்.

தசனம் என்பது பல்.

இதற்குத் தடங்கற்பட்டிருக்கிற பல்லின் சிரசுகள் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படும். பழுக்க நெல்லின் புகையைக் கொண்டாவது ஏ. தினது கலியல் ரோமம் ஆடு அருந்தும் கீற்றுப் போல் கொஞ்சம் கீறி விட்டாலும் விடலாம்.

6. வது கக்குவான் என்கிற கக்கிருமல் ரோகநிதானம்.

இது, பாலின் தோஷத்தினாலும் சலதோஷத்தினாலும் வாயுவ் அதிகரித்து மார்பில் இருக்கிற சிலேஷ்மத்தை ஒவ்வொரு வேளை இளக்கிக் கருணத்தில் பிறக்கும்; அப்போது மிகு சத்தியுடன் பிரபலமான தீவிர இருமல், அதில் இரத்தம் விழும். இறைலாணிச்சு, விழி பிதுங்கி வது போலிருத்தல். ஆயாசம், வியர்வை பெருத்த பாதும் சித்த அன்னமும் கக்குதல், மலமும் மூத்திரமும் நழுவுதல் என்னும் குணங்கள் உண்டாகும். இது 90-வரை நாள் வரைக்கும் நாய் பிடித்து ஆட்டுவதுபோல் சிசுக்களை ஆட்டுவிக்கும்.

இது, வியாக்கிரியாதிரசாயனம், கங்கமுகி பாணிதம் முதலிய ஔஷதங்களால் விலகும். இவற்றுள், வியாக்கியாதிரசாயனத்தின் முறையை மாத்திரம் இங்கு கூறப்படும். கண்டங் கத்திரிரசம் பலம் 1¼, கருந்துளசிரசம், பலம் 2½ ஆடாதோடைரசம் பலம் 3¾ இம்மூன்றிற்கும் சமபாகம் தேன் கூட்டி ஒரு சிறிய பத்த சட்டியில் விட்டு, இதில் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய், லவங்கம், லவங்கப்பட்டை, ஏலம், சிற்றரத்தை பேரரத்தை, அதிமதுரம், தாளிசம், ஜாதிக்காய், ஜாபத்திரி என்னும் 15-வகைச் சரக்குகளையும்,

தனித்தனியே அதிகித்துரவியாக்கி, வஸ்திர காயப் பொடி செய்து, வகை 1க்கு 1/2 வராகனிடை நிறுத்துச் சேர்த்து, அப்பாத்திரத்தை அடுப்பின் மேல் வைத்து மிருதுவாகத் துழாவி யெரித்து, ஊரலடங்கும் பக்குவமான பாகுபதத்தில் இறக்கிப் பதனம் பண்ணிக் கொண்டு, இதைக் காலை மாலை மத்தியானம் என்னும் மூன்று வேளையும், இவ்வாறே இரவில் மூன்று வேளையும் ஆளி வொரு விரலில் தோய்த்துக் கொடுத்துக் கொண்டுவரில் கேவல் முதலிய சகலவுபத்திரவங் களும் நாளுக்கு நாள் குறைப் படுவது மன்றி 10- நாளுக்குச் சென்ற பின்பு பரிஹாரப் படும். வியாக்கிரி என்பது கண்டங்கத்திரி, சிங்கமுகி என்பது ஆடா தோடை, பாணிதம் என்பது பாகு. இச் சாபத்தியம்.

இனி நாய்முள் தோஷம் முதல் தேரைத் தோஷம் ஈறாகிய ஒன்பது விதத் தோஷங்களுக்குச் சொல்லப் படும்.

1-வது நாய் முள் தோஷம்!

இது தாயின் பசியினாலும், துயரத்தினாலும், சிசுவின் சந்தோஷத்தினாலும் பிறக்கும். இதனால், வாயிலும், தொண்டையிலும் முள்ளைப் போல் தூர்மாமிசம் எழும்புதல், முலையுண்ணாமை, சுரம், மேல்மூச்சு, கண்ணில் ஜலம் வடிதல், கால்வலி, அள்ளெடுக்குதல், கபத்தால் அழக் கூடாமை, தலை நடுக்கல், கனவு, பொறி கலங்குதல், என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

2. வது. ராக்கில் தோஷம்!

தசையெடுக்கக் கூடாத மயக்கம், சுரவாட்டம், அதில் பல நிறத்துடன் நாறுதல் முசியுண்ணமை, அற்ப பேதி, இமை வெட்டுதல் கொள்ளாமல் கண்கள் மின்னுதல் கொண்டு மண்ணில் புரண்டு அழுதல், புத சுரம், ஒரு வேளை தாயைக் கண்டு சீறிய முதல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்!

3-வது கிரிச தோஷலக்ஷணம்!

கருப்பம் வேண்டின ஸ்திரிகள் கிரிச்சு கட்டிக் கொள்ளும் பொழுது, அவ்விடத்தில் கேட்ட குழந்தைகளுக்கு உச்சிப் பள்ளம் கண்ணில் குழி விழுதலுடன் சலம் வடிதல், தேகமெலிதல், அதிக சுரம், கோழை, குய்யத்தில் விரணம், பேதி, அடிக்கடி தாகம், நெஞ்சடைதல், ~~[illegible]~~ வறட்சியாக அழுதல், கால்களில் வீக்கம், வாந்தி என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4- வது. தூரஸ்திரி பக்ஷ தோஷம்!

தேகம் இளைத்துப் பலஹீனமாகத் தோற்றல், தாக்காற்றம், பால் குடித்தாலும் அடிக்கடி கக்குதல், தாய் மீதில் இச்சையில்லாமை, கொஞ்சம் கொஞ்சம் பேதி, சுரம், உச்சந்தலையில் சீதளம், கண்டுபடல், பிளசாரல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகிறது, இதுவே முட்டுத் தோஷமாம். ஆகையால் தூரஸ்திரிகள் பிறர் குழந்தைகளைத் தொடலாகாது.

5-வது சையோக புருஷ பரிச தோஷம்:

கண்ணிலும் உச்சியிலும் குத்தி விடுதல், தேகத்தில் பச்சை நிறம், (அல்லது) வைர நிறம் தோற்றல், சீறிச் சீறியழுதல், அவ்வகுழந்தையின் சத்தம் பட்சிகளின் குரல் ஓசைப் போல் இருக்குதல், குடித்தப் பால் எடுக்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும். இதனை விஷதோஷ மென்பர்.

6-வது. சையோகஸ்திரி பரிச தோஷம்:

நெக்குவறால், கண் குத்தி விடுதல், வெளிறல், பெருமூச்சு, பால் குடியாமை, இரவிலும் பகலிலும் அநித்திரை, வியர்வை, மயக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும். ஆதலால், சையோகஞ் செய்தவர்கள் அந்த அசுசியுடன் எந்தக் குழந்தைகளையும் தொடலாகாதென்றறிக!

7-வது. அனி தோஷம்!

குடித்த பால், தங்காமை, தலையில் ரோமங்கள் எல்லாம் நோவுதல், நெஞ்சில் புகை யெழும்பி அடைக்குதல், போலிருத்தல், தேகத்தில் ஒருவித நாற்றம் கை கால்களில் நோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

8-வது. குளித்தவர் எடுத்த தோஷம்:

சுரவாட்டம், பால் தங்காமை, உச்சியல் குத்தி விடுதல், வாந்தி, கண்ணில் நீர்க்கம்மலுடன் குத்தி விடுதல், வாயுலரல், என்னு மிக்குணங்கள் உண்டாக்கும். தாரஸ்நானஞ் செய்தவுடன் ஏதேனும் ஒன்றை அருந்தாமல் சிசுக்களை

எடுப்பதால், இந்தத் தோஷம் பிறக்கும். மேற்சொல்லி வந்த தோஷபேதம் எட்டும் (8) மாந்திரிகச் சிகிச்சைகளால் விலகும்.

௭-வது. தேரைத் தோஷம்:

காலும் கையும் தும்பறுடன் கட்டிப் போட்டது போல் கிடக்குதல், சந்திரவாட்டம், வெளிறல், மாறு நிறம், குடல் ~~சி~~ நெளிதல், பால் குடியாமை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது தேரைகள் குழந்தையின் மேல் விழுந்து பீச்சுவதினாலுண்டாகும். இதற்குக் கூஷ்மாண்ட சிகிச்சை ஆகும்.

→.

பாலகிரக உற்பத்தி நிதானம்:

முற் காலத்தில் கைலாசபதியால் படைக்கப் பட்ட கந்த, விசாக, மேஷசுவான, பிதுர் என்னும் இவ்வைந்து புருஷ கிரகங்களும், சகுனி பூதனை, சீதபூதனை, அதிர்ஷ்ய பூதனை, முகமண்டலிகா, ரேவதி, சுஷ்க ரேவதி, என்னும் இவ் ஏழு பெண் கிரகங்களும், குழந்தையாகிய சுப்பிரமணியருக்கு ஏவல் செய்துக் கொண்டிருந்து, பின்பு ஆக்கினைப் படியே அன்னதிபலி, ரத்த, கந்த, அட்சதை இவைகளை விரும்பிப் பூலோகத்திற் பிரவேசித்து அசுசியினை, பிதுர் தேவதாவிரதம், தேவ பூசனை, ஓமாதி, கருமங்கள், முதலியவைகளைத் தவிர்த்து அசௌசமாக ஒட்டைக் காத்தில் புசிக்கப் பட்டவர்களுடைய அசுசி மாதரின் பாலக்குடிக்கின்ற சிசுக்கள்,

ஆகிய அக்கிரகங்களின் ஆரோக்கியம், சுகம், வயது, இவைகளில் பாதிபாதியை அபகரிக்கும் பொருட்டு, சிசுக்கள் அருந்துங்காலத்தும், மல சலத்தால் அசங்கியமாகக் கிடக்குங் காலத்தும், நித்திரை காலத்திலும், அநித்திரை காலத்தும் பருவகாலத்திலும், வருஷசந்தி, மாதசந்தி காலத்திலும், ஸூரபு, ஆர்த்தை, பூர்ண, பக்ஷி முதலியனவைகளைப் போலும், முன்பு சொன்ன ப்ரபத்தியத்தைப் பெற்ற ஸ்கந்தக்கிரகம் ஆதியான 12 கிரகங்களும் அப்பாலர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு பலவித ரோகங்களையும் வருத்தும். ஆகையால் தாயானவள் சாதுருவமாதரைப் போல் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும். அவைகளின் செய்கைகளை இனியிற் காண்க!

கிரக தோஷ பூர்வரூபம்.

சிசுக்களுக்குக் கிரகதோஷ ஆரம்பத்தில் ஓயாத அழுகை, ஒருவேளை ஈனசுரமான அழுகை, சுரம் விகாரரூபம், சரீரக்குலுங்கள், கொட்டாவி, புருவம் நெறித்தல், வாயில் நுரை விழுதல், மேல் பார்வை, உதட்டையும் பல்லையும் கடித்தல், அநித்திரை, திடுக்கிட்டு அழுதல், விகாரச் சத்தம், நெஞ்சிற் குறுகுறு வென்னும் ஒரு சத்தம், முலைப்பாலில் அசங்கியம், உடம்பைக் கீறிக் கொள்ளுதல், முலைக் கொடுக்கிறவளை நகத்தால் பிராண்டல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதுவே பூர்வரூபமாம்!

1. வது ஸ்கந்தகிரக தோஷம்:

இது, ஒரு கண்ணில் நீர்க்கம்மல், அழுகை தலையாட்டல், அடிபட்டதுபோல் ஒரு பக்கமாகவே கிடக்குதல், கழுத்தில் வியர்வை, தலையைத் தூக்கித் தூக்கிப் பார்க்குதல், பற்கடித்தல், பாலுண்ணாமை, பயந்து பயந்து சி.னச் சரமாக அழுதல். ஒரு பக்கம் ~~[illegible]~~ கொட்டாவி வாயில் சலம் வடிதல், மேல் பார்வை, ரத்தக் கவிச்சாக வாயில் நாறல், உளறல், இரண்டு கையும் முஷ்டி பந்தமாகப் பிடித்தல், மலபந்தம், ஒரு பக்கத்துப் புருவமும் கண்ணும் தாழ்வாய்க் கட்டையும் துடித்தல், இரண்டு கண்களுஞ் சிவத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது மெலியச் செய்யும் (அல்லது) மரிக்கச் செய்யும்.

2- வது விசாககிரக தோஷம்:

இது தேகமறதி, தலைமயிரைக் கையால் பிக்குதல், தலைத் தொங்கலிடல், அகாலக் கொட்டாவியால் மலமும் மூத்திரமும் நழுகல், நுரைத்த வாந்தி, உணர்த்து வதிவிடு, காலுங்கையும் ஆடுதல், பால்குடிப் பது போல் முலையைச் சப்புதல், சுரம், செந்நிறப் பங்கம், சீழ் ரத்தம் போல் வாயில் துர்க் கந்தம், விக்குதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது மேஷ கிரக தோஷம்!

இது, மடியில் ஆட்டுமொட்டை அடித்தல், வயிறுப்பல், கையும், காலும் அசைவறக் கிடக்குதல், நுரைத்த வாந்தி, தாகம், மூர்ச்சை, முஷ்டி பந்தனம், பேதி, A·ணத் தொண்டி, மாறுருபம், நெஞ்சில் ஒரு சத்தம், வாந்தி, இருமல், விக்கல், நித்திரைப் பங்கம், உதட்டைக் கடித்தல், திமிர் முறுக்குதல், நடு மேட்டைப் பார்த்து நகைத்தல், இடுப்பு வலிதல், அரம் ஒரு கண் வீக்கம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். "மேஷம் என்பது ஆடு".

—— x —.

4-வது. ஸ்வான கிரக தோஷம்!

இது, நாயைப்போல் குரைத்தல், நடுக்கல், ரோமச் சிலிர்ப்பு, ஹயர்வை கண் மூடல், அடிக்கடி எழுந்திருக்குதல், நாக்கைக் கடித்தல், நெஞ்சில் குறு குறு வென்னும் ஒரு சத்தம். தேகத்தில் மலவாசனையுடன் எரிசல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

ஸ்வானம் என்பது நாய்.

5-வது. பிதுர் கிரக தோஷம்!

இது, தேகத்தில் பிண நாற்றம் வீசுதல், மயிர்க் கூச்செறிதல், அடிக்கடி பயப்படல், விடாத அருசை, அரம், இருமல், பேதி, வாந்தி, கொட்டாவி, தாகம், கையும் காலும், உதைத்துக் கொள்ளுதல், தேகம் மெலிதல், மறத்தல், நிறமறல், கண் குழி விழல், இரண்டு கையும் முஷ்டி பந்தமாக மூடிக் கொள்ளுதல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்!

6. வது சகுனி கிரக தோஷம்:

இது, மேலில் பக்ஷி நாற்றம் வீசுதல், கீல்கள் தரையுடன் நோதல், பேதி, நாவு, கருத்து, நாடை இவ் விடங்களில் விரணங்களுடன் கொப்பளம், எழும்புதல், அக் கொப்பளமும் எரிச்சலும் பகலில் அதிகரிக்குதல், இரவில் அடங்குதல், முகத்திலும் ஆசனத்திலும், எரிச்சல், பயப்படல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். சகுனிம் என்பது பக்ஷி.

---

7. வது பூதக்கிரக தோஷம்:

இது, வாந்தி, நடுக்கல், சோர்வு, இரவில் அதிக்குரை, விக்கல், வயிறுப்பல், மலபந்தம், தாகம், கீர்க்கட்டு, கீல்கள் தளரல், ரோமச் சிலிர்ப்பு, கருத்தில் பக்ஷி நாற்றம் வீசுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

8. வது. சீத பூதக் கிரக தோஷம்:

இது, நடுக்கல், அதிகமாக அழுகுதல், ஒருக் கனிந்த பார்வை, தாகம், குடலிரைச்சல், பேதி, ஒரு பக்கத்தில் குளிர்ச்சி, ஒரு பக்கத்தில் கொடுப்பு, இவை அடைகை, சரீரத்தின் மேல் தேகத்தில் கள்ளின் நாற்றத்தைப் போல் நாற்றம் வீசுதல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

9.-வது அதிர்ஷ்டி பூதண கிரகதோஷம்;

இது அற்ப பார்வை, வாந்தி, சுரம், இருமல், மலத்துக்கு மலம் பேதமாகத் தோற்றல், தேக நிறமாறல், அந்த தேகத்தில் துர்க்கந்தக் கவிச்சு வீசுதல், (அல்லது) அசங்கிய நாற்றம், இளைத்தல், சொற்ப நித்திரை, உதடு நோவு, கனவு, விக்கல், பயம், முலைப்பாலில் அசங்கியம், க்ஷீணத்தொனி நடுக்கல், நகைத்துப் பேசுவது போலிருந்து திடீரென்று பேச்சு நிற்குதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

இது குருட்டுக் கிரகமாம்!

---

10. வது. முகமண்டலிகா கிரக தோஷம்;

இது. முகமும் கையும் காலும் முன்பு இருந்ததைப் பார்க்கிலும் அதிக தேஜஸுடன் உண்டாகி இளைக் காதிருத்தல், உடம்பின் மேல் கறுத்த நரம்புகள் தோற்றல், பயிரம், சுரம், அரோசகம் ஏக்கல், சரீரத்தில் கோ-மூத்திர நாற்றம், வீசுதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

11. வது ரேவதி கிரக தோஷம்.

இது. தேகத்தில், கருமையுடன் கடுகுகளின் நாற்றம் வீசுதல், கண்டத்திலும் நாசியிலும் கண்களிலும் நோவு, பல நிறமலத்திலும் மஞ்சள் நிறமே அதிகரிக்குதல், மிகுந்த அழுகை என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்!

12-வது அட்க ரேவதி கிரக தோஷம்:

இது, தேகமுழுவதும் சூம்பி இளைத்தல், நி·றந்தொனி நிறமாறல், தேகமெல்லாம் முறைத்தல் பேதி, சரீரத்தின் மேல் தேன் வாசம் வீசுதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

கிரக தோஷ அசாத்திய நிதானம்:

எந்தக் கிரக தோஷத்திலாவது, சிசுக்களுக்கு, வட்டம் வட்டமான கொப்புளம் எழும்புதலும், பேதியில் பல நிறமுள்ள மலங்களும் நாக்கு நடுவில் வெளுப்பான பள்ளங்களும், தாடையில் கறுப்பும் உண்டாகில் அசாத்தியமாம், அன்றியும் நானாவித போஜனை பண்ணப்பட்ட பிள்ளைகளாயிருந்தாலும், அச் சிசுக்களுக்குக் கண் சிவந்து, அதிக தாகமும் உண்டாகித் தேகமும், இளைக்குமாகில் அட்க ரேவதி கிரகத்தால் மரணமே ஆயினும் இதுகளுக்கு நல்ல பாம்புத் தோல், பசு மாட்டின் கொம்பு, அதன் குளம்பு, கோஷ்டம், ~~[illegible]~~ மஞ்சள், கருஞ்சிவதை வேர், பருத்தி விதை, புஷ்பத்திரம், தேவதாரி விதை, சிறுகடுகு, வேப்பிலை, நறுநெய், என்னும் பன்னிரெண்டு வகைச் சரக்கையும் சமபாகமாக நிறுத்தி, நெய் தவிர மற்றவைகளை நன்றாக இடித்து பின்பு மேற்படி நெய்யைவிட்டுப் பிசறி வைத்துக் கொண்டு தணலில் கொஞ்சம் எடுத்து அந்தி சந்தி ஆகிய இரண்டு வேளையும் புகை போடுவதுந் தவிர, வில்வ, நாவல், பால், புரசு, சிற்று முட்டி, என்னும் ஐவகைப் பட்டைகளையும் வகைக்கு 1க்கு பலம் 4 ஆக நிறுத்து இடித்துப் பக்குவப்படி நல்ல சலத்தில் போட்டு, 4-ல் ஒன்றாகக் காய்ச்சி, வெந்நீரால் ஸ்நானம் செய்வித்து பிரயோக சாரம் என்னும் வைத்திய சாரத்தில் அந்த மாதத்திற்காகச் சொல்லிய பால் முதலிய சிகிச்சைகளை முறைப்படிக்குச் செய்யச் சிசுக்கள் ஆரோக்யதைப் பெற்றிருக்கும். →

கிரகக் கிரகண காரணம்!

உலகத்தில் கொலை, போகம், பலி என்னும் மூவிதத் தொழிலினால் கிரகமானது மூன்று விதப்படும் : அதன் விவரம். கொலையை இச்சிப்பதால், கொலை, இச்சைக்கிரகமென்றும் போகத்தை இச்சிப்பதால் போக இச்சைக்கிரகமென்றும் பலியை இச்சிப்பதால், பலி இச்சைக்கிரகமென்றும் பெயராம். இவைகள் பாலராதி விருத்தர் பரியந்தந் தொடர்வனவாம்.

1. வது. கொலை இச்சைக் கிரகம்!

இது, நாசி உயரல், நாக்கைக் கடித்துக் கொள்ளல், வெறிக்க வெறிக்கப் பார்த்தல், ஒருவேளை தலையைத் தூக்கிப் பார்க்கிதல், கண்களில், சலம்வடிதல், மாறுரூபம், முகவிகாரம் தேகத்தில் மெலிவுடன் துர்க்கந்தம், மலமூத்திரத்தைப் பிசைதல், மார்பில் அடித்துக் கொள்ளுதல், எதிரில் வருவாரையும் அடித்தல், கத்திகள் தடிகள் முதலியனவைகளால் எறிதல், அக்கினியில் குதித்தல் கிணற்றில் விழுவதற்கே ஓடுதல் முதலிய துர்ச்செய்கைகளை உண்டாக்குவதன்றியும், தாகம் வயிற்றில் எரிச்சல், கோபதாபங்கம், அதனாரக்கும் பின் நாற்றம் போல் வாந்தி, நவத்துவாரங்களிலும் ரத்தம் விழுதல் என்னும் இக்குணங்களையும் உண்டாக்கும்.

இது அசாத்தியமாம்!

2. வது போக இச்சைக் கிரகம்:

இது தங்கள் புருஷருடனே ஸ்திரீகள் ஏகாந்தமாக இருந்தாலும் தனித்திருந்தாலும் கூட்டமாக இருந்தாலும் அவர்கள் இருந்துப் புணர்ச்சிச் செய்தல். எந்த ஸ்திரீகளுடனேயும் நயமாகப் பேசுதல் அகந்தாதி மாலைகளிலும் ஆபரணங்களிலும் அதி விருப்பம், சந்தோஷம். ஒரு வேளைக் கோபம் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும். இது கஷ்ட சாத்தியம்.

3. வது. ஸ்ரீ பலி இச்சைக் கிரகம்!

இது. அதைரியம், எந்நேரமும் முகத்தைக் கையால் துடைத்தல், உதடு உலரல், கண்ணத்தில் பரிமம் விடுதல், திகிலான பார்வை, தியானமாக இருத்தல், இருந்த இடத்தில் இல்லாமல் திரிதல். அன்னம் புசிக்க வேண்டுமெனக் கேட்குதல், கொடுக்கும் அன்னத்தை வாங்கி எறிதல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும். பலி என்பது பினகு இது சாத்தியமாம்!

பாலகிரக தோஷ மகாந்தரம்:

உலகத்தில் இரத்மாலங்காரமாகப் பாலர்களைத் தொடருகின்ற பெண்கிரகங்கள் பன்னிரெண்டையும் இதனைத் காண்க!

1. வது. நந்தனி கிரகம்.

இது, குழந்தை பிறந்த முதல் நாளிலாவது, முதல் மாதத்திலாவது முதல் வருஷத்திலாவது, சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது ஆரம்பத்தில் சுரம், தேகம் இளைத்தல், வீக்கம், நாணித நிறமான பேதி என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது அசாத்தியமாம்.

2. வது. சுநந்தனி கிரகம்.

இது குழந்தைப் பிறந்த இரண்டாம் நாளிலாவது இரண்டாம் மாதத்திலாவது இரண்டாம் வருஷத்திலாவது சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது சுரம். பச்சைக் கழித்தல் வயிறு உப்பல், அன்னத்தி வேஷம். கண் மூடல், எப்போதும் அழுகை, என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும். இது சிசுக்களின் உடம்பைக் கெடுக்கும்.

3. வது. பூதனி கிரகம்.

இது குழந்தைப் பிறந்த மூன்றாம் நாளிலாவது, மூன்றாம் மாதத்திலாவது, மூன்றாம் வருஷத்திலாவது, சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது சுரம், ரோமச் சிலிர்ப்பு, உடம்பு நோவு, அன்னத்தி வேஷம், கண்கள் மூடிக் கொள்ளுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

—7.

4-வது முகமண்டலிகாகிரகம்:

இது, குழந்தைப் பிறந்த நாலாம் நாளிலாவது, நாலாம் மாதத்திலாவது, நாலாம் வருஷத்திலாவது சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும் அப்போது சுரம், சரீரநோவு, தலை அழுத்தலோடு தலையிறங்கக் கூடாமை, கண்கள் மூடிக் கொள்ளுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

5. வது. பிடாலிகிரகம்:

இது, குழந்தைப் பிறந்த ஐந்தாம் நாளிலாவது, ஐந்தாம் மாதத்திலாவது ஐந்தாம் வருஷத்திலாவது, சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது பூனைப்போல் கத்தல், சுரம், இளைத்தல், சுவாசம், இருமல், சூலை, விக்கல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்!

பிடாலிகா என்பது பூனை.

6. வது. சகுனிகிரகம்:

இது, குழந்தைப் பிறந்த ஆறும் நாளிலாவது ஆறும் மாதத்திலாவது, ஆறும் வருஷத்திலாவது சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும், அப்போது சுரமும், சரீர மெலிவும், நோவும் உண்டாகும்.

7. வது. சுஷ்கரேவதிகிரகம்:

இது, குழந்தைப் பிறந்த ஏழாம் நாளிலாவது ஏழாம் மாதத்திலாவது, ஏழாம் வருஷத்திலாவது, சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும்.

அப்போது அன்னத்தி வேஷமும், கொட்டாவியும் சரீர நோவும் உண்டாகும்:

8. வது அந்திய வேட விகா கிரகம்:

இது, குழந்தைப் பிறந்த எட்டாம் நாளிலாவது, எட்டாம் மாதத்திலாவது, எட்டாம் வருஷத்திலாவது, சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது அன்னத்தி வேஷம், அழுகை நாவை நீட்டுதல் இளைத்தல் நோவு, சுரா அருசை, கண்முடல், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

9. வது. மத பேதுஞ கிரகம்:

இது, குழந்தைப் பிறந்த ஒன்பதாம் நாளிலாவது ஒன்பதாம் மாதத்திலாவது, ஒன்பதாம் வருஷத்திலாவது சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது சுரம், வாந்தி, சிர நோவு, பேதி, வயிறுப் பல் இருமல், அன்னத்தி வேஷம் காது குத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்:

10. வது. ரேவதி கிரகம்:

இது, குழந்தை பிறந்த பத்தாம் நாளிலாவது பத்தாம் மாதத்திலாவது பத்தாம் வருஷத்திலாவது சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது சுரம், வாந்தி, அன்னத்தி வேஷம், இருமல், இரைப்பு, வயிறுப்பலோடு, சிக்கக்கூடாதஆகி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

11. வது: அர்ச்சாகா கிரகம்:

இது, குழந்தைப் பிறந்த பதினொன்றும் நாளிலாவது, பதினொன்றும் மாதத்திலாவது, பதினொன்றும் வருஷத்திலாவது சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்போது தேகம் இளைத்தல், சுரம், சர்வாங்கத்திலும் மிகுநோவு, அன்னத்தி வேஷம், விழித்த விழி விழித்தபடி இருத்தல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

அர்ச்சகா என்பது நாட்பட அநுசரித்தல்:

12. வது அற்புதாகிரகம்:

இது குழந்தைப் ~~ஙள~~ பிறந்த பன்னிரெண்டாம் நாளிலாவது, பன்னிரெண்டாம் உ மாதத்திலாவது பன்னிரெண்டாம் வருஷத்திலாவது சிசுவை (அல்லது) தாயைப் பிடிக்கும். அப்பொழுது அறிவின்மை, பல்லைக் கடித்தல், அழுகை, கண்சொருவு, ரோமம் முறைத்தல், ஏதாவது தரச் சொல்லி அழுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இம் மகாமந்திரம் ராவணேசுவரன் குமார தந்திரம் என்கிற வைத்திய கிரந்தத்தில் இருக்கிற தோஷ பேத நிதானங்களைச் சுருக்கிப் பராசர மகாரிஷி அருளிய தென்றறிக.

பக்ஷி தோஷ பேதம்:

அந்தி சந்தி, நடுப்பகல், பாதிராத்திரி, ஆகிய காலங்களில் தெருக்கடக்கத் தெருக்களில் எடுத்துக் கொண்டு போவதினால் சிசுக்களுக்கு, நான்குவித பக்ஷி தோஷம் உண்டாகும். அவையாவன. ஆண் பக்ஷி, தோஷம், பெண் பக்ஷி தோஷம், மலட்டுப் பக்ஷி தோஷம், அலிப் பக்ஷி தோஷம். என்பனவைகளாம்!

பக்ஷி தோஷசமுதாயகுணம்:

சிசுவுக்கு வாந்தி, பேதி, தாகம், சுரம், அவயவங்கள் இளைத்தல், பால்குடியாமை, நடுக்கல், அநித்திரை, தோள், இடுப்பு, நடுநெற்றி, ஆகிய இடங்களில் குழி விழுதல், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். அன்றியும் குதத்தபாஸ். நெஞ்சில் எகிர்த்தல், மயக்கம், திடீர்திடீர் அழுதல், தலைநோவு வயிற்றில் கடுப்புடன் கழிதல், கபாதிக்கம், உச்சியிலும், புஜமார்பிலும், அழுகை, நாக்கு வறள், தலை எடுத்துப் பார்க்கக் கூடாமை, கண் வெளிறல், அதில் பீளைசாரல், முகத்தில் பச்சையும் மஞ்சளும் கலந்த நிறம் போல் தோற்றம் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும் என்பாருமுளர்.

1. வது. ஆண்பக்ஷி தோஷம்:

இது, தாகம், பேதி, சுரம், உளரல், கண்கள் குழிவிழுதல், நாக்கை நாக்கை நீட்டுதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

2. வது. பெண்பக்ஷி தோஷம்:

இது, சர்வாங்க நடுக்கல், காய்ச்சல், தாகம், பேதி, பால் குடியாமை, என்னும் இக் குணங்களையுண்டாக்கும். அன்றியும், கண் சொருகுதல், சீதபேதி, கடுப்பு, ஆசனம் பிதுங்கல், சீறியழுதல், தேகங்கறுத்தல், கண்ணோவு, விக்கல் வாய் நீருறல், என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். என்பாருமுளர்.

3. வது மாட்டுப்பக்ஷி தோஷம்:

இது, ஆயாசத்துடன் இளைப்பு, உச்சியில் குழி விழுதல், வாந்தி, பேதி, தாகம், தேக காங்கை, என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

4. வது. அலிப்பக்ஷி தோஷம்:

இது, தோள், முதுகு, கண்டம், முழங்கை ஆகிய இடங்களில் குழி விழுதல், வாந்தி, பேதி, தாகம், என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

பக்ஷி தோஷ சிகிச்சா மகாசூத்ரம்

சில நூலில், பக்ஷி தோஷத்தை, வரப்புள் தோஷம், கீரிப்புள் தோஷம், தூங்குபுள் தோஷம், அடைத்துப் புள் தோஷம், காணப்புள் தோஷம், என ஐந்து விதமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளை எடுத்துக் காட்டப்படும்.

1. வது வரப்புள் தோஷம்:

இது, பாசிப் போல் தேகம் வெளிறல், கண் கலங்கல், அக் கண்களில் துளித்துளியாகச் சலம் வடிதல், தொண்டையும், நாவும் வறளல், வேம்பழச் சாற்றை யொத்த பேதி, தலை நடுக்கம், தேகத்தில் அருகை, யானை சீறிடல் போல் குரலோசை, கை கால்களில் குத்தல், விக்கி விக்கி அழுதல் அன்னத் வேஷம், களைத்தல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

2. வது நீர்ப்புள் தோஷம்:

இது, நெஞ்சு வறளல், சுவாசம், கண் குழிந்து வெளிறல், முலையுண்ணாமை, சரீரம் வெளுத்து இளைத்தல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்:

3-வது தூங்கிப்புள் தோஷம்:

இது, உறக்கம், மயக்கம், வாந்தி, பேதி, உச்சியிற் பள்ளம், மேல் மூச்சு, தேகவாட்டம், மாறுமுகம், என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4. வது அடைத்துப்புள் தோஷம்:

இது நெஞ்சிலும் உண்ணாக்கிலும் தடித்தலான வீக்கம், பால் தங்காமல் கக்குதல், அதில் கசப்பான நாற்றம் வீசுதல், தேகத்தில் நோவு கால் கை நாசி இவைகளில் எரிச்சல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

5. வது காணப்புள் தோஷம்!

இது உச்சியிலும் கண்ணிலும் குழி விழுதல், முலையுண்ணாமை, பச்சைப் பச்சென்று பேதியாதல், பறவைக் குரல் ஓசையைப் போலச் சீறிச் சீறி அழுதல், தாகம் என்னும் குணங்கள் உண்டாக்கும். இதுகள் மருந்தியந்திர மந்திரம் ஆதிச் சாலம், இறைத்தல், வலம் புரிக்காய், குளிச்சம் கட்டல், பூதப்பு கைபோட்டல், முதலிய சிகிச்சைகளால் வசப்படுத்தலாம்!

—

தூரல் திரி பார்வைத் தோஷலக்ஷணம்:

எந்த ஸ்திரீகளாவது, மாதந்தரமுழுக்கு முழுகியவுடன் கருப்பத்தை விரும்பி, மற்றொரு குழந்தையின் முகத்தில் விழித்து, அன்றிரவில் புருஷனைச் சேர்ந்து கருப்பமாகில் முன்பு இவர்கள் பார்வைக்குள் அகப்பட்ட குழந்தை அன்னம் சாப்பிடுவதாய் இருந்தாலும் அதற்குத் தேகம் நாளுக்கு நாள் மெலிந்து இளைத்தல், வயிறுப்பல், தலை தொங்கவிடல், இரபகபங்கம், வாயுலரல், தலைமயிர் உதிரல், அரைக்கண் பார்வை, காலும் கையும் சூம்பல், எழுந்திருக்கக் கூடாத துர்ப்பலம், பேதி என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். அந்த ஸ்திரீகளுக்கு ஆண் குழந்தையைப் பார்ப்பதால் ஆண் கருப்பமும் பெண் குழந்தையைப் பார்ப்பதினால் பெண் கர்ப்பமும் தரிக்கும், அக் கருப்பம் விருத்தியடைய விருத்தியடைய முன்பு தோஷம் தாவிய குழந்தைக்கு அளவிடக் கூடாத வேதனைகளும் விருத்தியடையும். இச் சிசு வெளிப் பட்டவுடன் அக் குழந்தையானது பிழைத்தாலும் பிழைக்கும் (அல்லது) இறந்தாலும் இறக்கும்.

இதனைச் சயல் ரோகம் எனவும் சொல்வர். அன்றியும் பேதி, வாந்தி, தேகத்தில் ஒருவித நாற்றம் வீசுதல், மயக்கம் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும் என்பாரும் உளர்!

இனிப் பூதகண பேதம்!

மாந்திரீக சாஸ்திரத்தில் அடங்கிய பூதகண பேதம் 18 வகைப் படும். அவையாவன: தேவ, அசுர, காந்தருவ, யக்ஷ, சர்ப்ப, ராக்ஷச, கூஷ்மாண்ட, காம, கிரண, வேதாள, பிரமராக்ஷச, யதகாமிவ, அர்த்த பிதா, பைசாச, விருத்த, சித்த, முனி என்பவைகளாம். இவைகளின் பரிவாரங்களையும் குணாதிசயங்களையும், கூறில், கோடா கோடி சங்கத்திற்கும் அதிகமாகப் பெருகும் இவை நிற்க: இப் பூதகணங்கள் அந்தந்த தவர்களின் நடத்தையும் அச் செய்கைகளையும் பெற்றுப் பயங்கரமான உருவத்தோடு மாமிசம், கொழுப்பு, ரத்தம் முதலிய ஆகாரங்களை விரும்பி, பூலோகத்தில் பாதிராத்திரி வேளையிற் சஞ்சரித்து மனிதரை வருத்துமென் றறிக:-.

பூதப் பிரவேச பூர்வரூபம்!

பூதம் பிடிக்குந் தறுவாயில் புத்தியும், அறிவும், கெடுதல், மிகு சையோக விருப்பம், கோபம் மோகம் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும் அது பிடித்த பின்பு, நடுக்கு கெடுதி, ஆசார விரதாதிகளைக் கைவிடல், அசுசி, துன்மார்க்கம், பெரியோரை வணங்காமை, மனதின்படி நடக்குதல் புத்தியைக் கெடுத்துக் கொள்ளுதல் என்று இக் குணங்கள் உண்டாகும்

பூத வேஷாந்தர லக்ஷணம்:

தேவாதி பூதங்கள் ரோக வடிவங் கொண்டு, உன்மாதி ரோகங்களின் வேதனையை யுண்டாக்கிச் சுராதி ரோகங்களால் திடச்சித்தம் இல்லாத மானிடர்களைப் பயன் படுத்தும் (அல்லது) கொல்லும், இதுகள், உக்ரமுள்ள வினையாகிய மனிதரைப் போலவே தரும விரோத காரியங்களை செய்வித்து தேகத்தில் நீடு வாசனையான துர்க்கந்தத்தை உண்டாக்கி வாசஞ் செய்யும்:

பூதாதி காரிய நிதானம்:

தேவ பூதங்களும், அசுர பூதங்களும், அவைகளின் பரிசனங்களும் தொடருமாகில், மனதில் பயங்கர முண்டாகும். காந்தருவ [illegible] பூதம் தேகத்தைத் தொட்டு அசைக்கும். சர்ப்ப பூதம் தேகத்தில் வாசமாகவே இருக்கும். யக்ஷ பூதம், தேக வாசனையைப் பற்றிய பின் தொடரும், ராக்ஷச பூதம் மனிதரை வாகனமாக ஏற்றிக் கொண்டே திரியும், கூஷ்மாண்டம் காமம், கிரணம், வேதாளம், பிரமராக்ஷசம், மகா காரிஷம், அர்த்த பிதரம், பைசாசம், ஆகிய 8 பூதங்களும் எடுத்து விளங்க வருவது போல் எதிரில் தோற்றப்படும். இரு, விருத்த, சித்த, முனி என்னும் 4 பூதங்களும் தபிக்கும்!

→.

காணவேச நிதானம்:

இப்பிரதானத்தையுள்ள தேவாதி பூதங்கள், மனிதரிடத்தில், பகத்தில், பிரதி பலிக்கின்ற சூரிய ※ கிரணத்தைப் போலும், வீட்டுக்குள் நிழலிடத்தில் ரந்திர வழியாக இறங்கும். வெயிலைப் போலும் பிரவேசிக்கும் என்றறிக: →.

பூத கிரகண கால நிதானம்:

ஒருவருக்குக் கேடு செய்ய நினைக்கும் காலம், உடுத்தின்ன, அனுபவ காலம், சூரிய சந்திர கிரகண காலம், மாலை மயங்கும் காலம், அசுசி காலம், சுக்கில பக்ஷ கிருஷ்ண பக்ஷ சந்திகளில் சையோக காலம், தாரஸ்திரீ புணர்ச்சி காலம் துன்மார்க்க க்ஷுத்திர பிரயோக காலம், வேள்வி, வேதம், சுபகாரியம், பிரமசரிய விரதம், மகா விரத முதலியவைகளை அனுஷ்டிக்கத் தவறிய காலம், மகாயுத்த காலம், விடியற் சாம நேரத்திற்கு முன் துஷ்ட கிரக மாலிகா யோகத்தில் ஸ்திரீகளோடு ஊர்ப் பயணம் போகும் காலம், அசுசியிடத்தில் சஞ்சார காலம், வாந்தியிலும், ரத்த வாந்தி காலம், விந்து கலித காலம், மாந்தர முருக்கத் தப்பிய காலம், பாழும் கோயில் பாழும் சாவடிகளிற் சயன காலம், ஒருவர் எச்சிலான மது, மாமிசம், வெல்லம், என்ற முதலியவைகளைப் புசித்து எச்சிற் கையோடு இருக்கும் காலம், நிர்வாண காலம், நாலு சந்தி கூடிய ஊர் அடுத்த வனத்திலும் மாசனத்திலும் பாதிராத்திரியில் செல்லும் காலம் ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ தேவர்கள், குருக்கள், பிராமண சிரேஷ்டர்கள், கிருபுகள், பெரியோர்களை என்றும் இவர்களை இழிவாகப் பேசும் காலம்.

சர்வ பூத கிரகண பூர்வரூபம்:

சகல பூதங்களும், தேகம் இளைத்து நிறமாறுதல், தேசு குறைதல், துர்ப்பலம், ஆயாசம், கொலை செய்வதற்கே இச்சை, எவ்வஸ்துக்களிலும் அசங்கியம், மனக் கெடுதி, நித்திரா காலத்திலும் அநித்திரா காலத்திலும் பயந்தவர் போல் திடுக்கிட்டெழுந்து ஓடி யாவரையும் அடித்துக் கிழி அளவிடக் கூடாத ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணுதல் என்னும் இக் குணங்களைத் தங்களுக்குப் பழைய ரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றன:

1. வது தேவ பூதம்:

இது கிளிர்ச்சியான சம பார்வை, பரிசுத்தம், கோபம் இல்லாமை, நாசியால் பேசுவர் போல் பேசுகின்ற வார்த்தையிலுங் கொஞ்ச வார்த்தை சயனத்தை போகம், அற்ப மலமுத்திரம் தாருதல், லோப குணம், வெகு காலச் சமாச்சாரத்தை யெல்லாஞ் சொல்லுதல், பிராமணர்களிடத்திலும் தேவர்களிடத்திலும் பக்தி, வெள்ளை வஸ்திரம், சுகந்தபுஷ்பம், நதி, மணற்குன்று, மலை, மெத்தை வீடு, பால், தயிர், ஆகிய இவைகளில் இச்சை, மிகுந்த தேசசு. அலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவை ஒத்த முகவிலாசம், ஒரு வேளை கண்களை மூடிக் கொள்ளுதல் எப்போதும் சுகந்தாதிகளைத் தரித்தல், யாவருக்கும் வரங் கொடுக்கின்ற தன்மை என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்

---

2. வது அசுர பூதம்

இது, பிராமணர்களிடத்தில் அபகார நோக்கம், பிரமாதி தேவர்களும், நான்தானென்று கூறுதல், விகார வார்த்தை, அதிக பராக்கிரமம், யாவருக்கும் பயப்படாமை, சரீரத்தில் மிகு வியர்வை, கோபம், சஞ்சலப் புத்தி, அபிமானம் விடுதல், மத்திய பானத்திலும் மாமிசத்திலும் விருப்பம், தேவர்கள் பிராமணர்கள் ஆசிரியர் ஆகிய இவர்களிடத்தில் மகாவிரோதம், பெரியோரைக் கண்டு நகைத்தல், வாயினாலும், பல்லினாலும் நகத்தினாலும் யாவரையும் சேஷ்டை செய்தல் என்னும் குணங்கள் உண்டாக்கும்!

3-வது. கந்தர்வ பூதம்!

இது, மிகுந்த ஆசார வொழுக்கம், நிர்விகாரத சந்தோஷம், மேனியில் சுகந்த பரிமளம் வீசுதல், அற்ப வார்த்தை, பூசி கோலமிலும் ஆற்று மணற் குவையிலும் சிவந்த புஷ்பத்திலும் இச்சை, அடிக்கடி நகைப்பு, கேளி விலாசம், சங்கீதம் பாடல் என்னும் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

4-வது. யக்ஷ பூதம்!

இது, குந்திக் கொண்டுறங்குதல், நகைத்தல், அவர்களுடைய ஆடல், பாடல், அழுதல், யார் வந்தாலும். துணியைப் பிடித்துப் பிடித்து இழுத்தல், துர்ப்பார்வை பரிகாசஞ்செய்தல், கைகளையாட்டுதல், யாகத் திட்டுதல், ஸ்நானம் போஜனம் பானம் ரத்தம் சந்தனம் தூபம் வஸ்திரம் மது மாமிசம் வேட்டையாடுதல், ஆகிய இவைகளில் இச்சை, கண் சிவந்து கலங்குதல், அதில் ஜலம் வடிதல், மதத்த நடை, சந்தோஷம், அதி வார்த்தை, ஸ்திரீகளிடத்தில் கோலாகலம், விகாரமும் அற்ப கோபம் (அல்லது) அதிககோபம்.

மிகு பயம், அறிவின்மையாக எந்த வஸ்துக்களையும், ஏ.தல் தானே கேபிக் கொள்ளுதல் என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்!

5. வது. ராக்ஷச பூதம்!

இது, புருவ நெறித்தல், சிவந்த நேத்திரம், குரூர பார்வை, பேய்க் கூச்சல், பிரமித்து ஓடுதல், அதிக்கிரை, ~~ஆசை~~ வெறுப்பு (அல்லது) புசிக்கையில் நகைத்தல், சில புன்ன ஏரி மடுக்களில் திரிதல், இளைத்தல், தூர்ப்பலம், ஆடன் கண்டவர்களை அழைத்தல், அசங்கித உருவம், நாணமின்மை, அதைரியம், அழுதல், மது மாமிசம், இரத்தம், சையோகம், புஷ்ப கந்த வருக்கம், பலி, இவைகளில் விருப்பம், ஆரன் போல் உதட்டை உதட்டைக் கடித்தல், சற்று நேரம் பேசாதிருத்தல், என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்!

6.- வது. கூஷ்மாண்ட பூதம்!

இது முகத்தைப் பார்ப்பதற்கே பயங்கரம் தோற்றல், அதிக கோபம், தாமத வார்த்தை (அல்லது) மிகு வார்த்தை, நடந்தால் இரண்டு பக்கங்களும் கனத்து தாழ்ந்து தொங்குதல் என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

7. வது. காம பூதம்!

இது, தானே அழுத்துக் கொள்ளுதல், பலவிதத் தொனியாகப் பேசுதல், கம்பிய வார்த்தை, அழுக்கு நாவை நீட்டுதல், ஜெபம் பண்ணுதல், அசைவற்றுக் கொளப் பார்த்தல், அசி, என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்!

8. வது. இரண பூதம்!

இது ரத்த நேத்திரம், உக்ர பார்வை, பயங்கர வார்த்தை, அதிக திண்டி, துன்மார்க்கச் சாவகாசம் என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

9. வது. வேதாள பூதம்.

இது. பொய்யில்லாத வார்த்தை, தேக நடுக்கல், நாணடையுலரல், சுகந்தாதி வஸ்துக்களைத் தரித்தல், பூமாலை புனைதல், அகில் முதலிய தூப வருக்கத்தில் இச்சை, நித்திரை என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

10. வது. பிரமராக்ஷச பூதம்..

இது. செருக்கி சேஷ்டை, அதிக தின்ப, வேத சாஸ்திரியர், தேவர், வைத்தியர், மந்திரவாதியர் போதனர் ஆகிய இவர்களிடத்தில் மகா விரோதம், கத்தி, தடி முதலிய ஆயுதங்களினால் தானே அடித்துக் கொள்ளல் எவர்களையும் அவமரியாதையாக அழைத்தல், சமயம் பார்த்து அடித்தலென்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

11. வது. அர்த்த பிதர பூதம்.

இது, கண்ணிமைகள் சிவந்து, தொங்குதல், தலைமயிர் முறைத்தல், நாணடையுலரல், முகக்களை நீங்குதல், துக்கித்த முகம், உருட்டி, உருட்டிப் பார்த்தல், அகால நித்திரை, மாந்தாக்கினி, கபாலவார்த்தை, சொப்பனத்தில் இறந்தவர்களைக் கண்டு பேசுதல், கறுப்பாகிய வஸ்து, வெல்லம், பால், மாமிசம், இவைகளில் விருப்பம், என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

—

12- வது. பைசாச பூதம்.

இது மனது துன்மார்க்கத்தில் செல்லுதல். நகைத்தல், அறிவு நீங்குதல், நகத்தால் கீறிக் கொள்ளுதல் (அல்லது) அடித்துக் கொள்ளுதல், யாரையும் மதிப்பில்லாமல் பேசுதல், தேகம் நீங்கிச் சய்கையுள்ளவர் போல் இருக்குதல், தெரிந்தும் தெரியாத வார்த்தை தூக்கத்தை ஒருவரோடு சொல்லுதல்,

சரீரத்தில் விருவுடன் தூர்க்கற்றம் விசனம், தலையிறக்கம், குரல் கம்மல், நிதமும் பயங்கரத் தோடு கூவுதல் அசுசியான நடை நடக்குதல், எச்சில், கறிமாமிசம், இரதம், நாட்டியம், பாழ்வீடு, ஆகிய இவைகளின் இச்சை, கள், முள், பாம்பு, இவைகள். இருக்கும் வழிகளில் ஓடுதல், உட்கார்ந்து தலை அதிர்ந்தாடுதல். பண்ணுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்!

13-வது. சித்தர் முதலிய நான்கு பூதங்களின் லக்ஷணம்:

சித்தர், முனிவர், குரவர், விருத்தர் ஆகிய இவர்களால் சபிக்கப் பட்டவர்களுக்கு அந் நால்வர்களின் ஞானங் களும் உருவங்களும் வரும். இதனால், அவர்கள் புசிப்பது போல், புசித்தல், ஞானம். விசேஷ அறிவு, மிகு வார்த்தை, சேஷ்டை, பலம், வீரம், வீரிய விர்த்தி முதலிய குணங்கள் அதிகரிப்பதும் அன்றி, அவர்களின் செய்கைகள் எல்லாம் உண்டாகும். இந்த வாக்கியத்தில் நான்கு பூதங்களின் குணங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. என்றறிக! இவை நிற்க. 207 வது. பக்கத்தில், தொகுத்துக் காட்டிய 18 வகைப் பூதகணங்களின் குணங்களை எடுத்துக் கிரமமாக விவரித்துச் சொல்லி வந்த இடத்தில், சர்பம், யதாசாரிஷம், என்கிற இரண்டு பூதகணங்க ளுக்கும் குணங்களை முன்நூலில் சொல்லாமையால் இதிலும் சொல்ல வில்லை.

முன் சொன்ன 18. வகை பூதகணங்களும் பிடிக்கும், அதன் விவரம் தேவ பூதங்களும், அசுர பூதங்களும் அமாவாசைக்குப் பின்பு வருகின்ற திரையோதசி, சதுர்த்தி, பூர்ண என்னும் இத் திதிகளில் எருதேற்றம், ஆலங்கைப் பிடித்தல், சலவைச் சல்லா கிரீடல், சிவதவ வேதாந்தியளைத் தழுவுதல் ஆகிய இச்

செய்கையுள்ளவர்களைப் பிறக்கும். காந்தர்வ பூதம், சதுர்த்தி, அஷ்டமி, துவாதசி, சதுர்த்தசி என்னும் இத்தினங்களில் இதவஞ்சகம், சுகந்தாதி புஷ்பத்துடன் திவ்விய வஸ்திராதிகளைத் தரித்தல், விளையாடல். ஸ்திரீகள் கூட்டத்தோடு கேளிவிலாசம், எருதேற்றம். ஆகிய இச்செய்கையுள்ளவர்களைப் பிறக்கும். யக்ஷபூதம், சதா நகைப்பும் அதிக அழகும் உள்ளவர்களைப் பிறக்கும். சர்ப்ப பூதம், பஞ்சமியிலும், திரிசந்தி காலத்திலும், நீங்காத நித்திரை. அதிக கோபம், சபலசித்தம், ஆகிய இச்செய்கை உள்ளவர்களையும் அங்காரசாதியரையும், மிகுந்த திரவிய ஸ்தரையும் பிறக்கும். ராக்ஷச பூதம், கிருஷ்ண பக்ஷ நவமியிலும், துவாதசியிலும், பொறுமைக் குணத்தர், குருவார்த்தையர், பூனைக் கண்ணர், பிரியமில்லாத வஸ்துக்களைப் புசிப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களைப் பிறக்கும். கூஷ்மாண்ட பூதம், சுக்ல பக்ஷ அஷ்டமி, பஞ்சமி, சந்திரோதய காலம், சந்தியா காலம். என்னுமிக் காலங்களில் பாடமுயலும் மிகுந்த அபிமானமுள்ளவர்களைப் பிறக்கும். காமபூதம், பாக்கியம், சவரியம், மிகுந்த பலம், புஷ்ப சுகந்தாதி சிங்காரம் அருக்கு வஸ்திரம் புனைதல், ஆகிய இச்செய்கையுள்ளவர்களையும். அதிக பாக்கிய வந்தரையும் பிறக்கும். இரணபூதம், சப்தமியிலும், ஏகாதசியிலும் அதிகயாக பகமிரு கருமிகளைப் பிறக்கும். வேதாள பூதம் கிருஷ்ண பக்ஷ துவாதசியிலும், சந்தியாகாலத்திலும் தற் புகழ்தல், கோள் சொல்லல், இலஞ்சிணையும், உருவத்திலும். தானே சிரேஷ்டனைத் தன்னை மதித்தல் ஆகிய இச்செய்கையுள்ளவர்களைப் பிறக்கும். பிரமாக்ஷசம், யதாகிகிரவம், அர்த்த பிதரம் என்னும் இம் மூன்று பூதங்களும்,

அர்த்த ராத்திரியிலும் மரணம் நேரிட்ட காலத்திலும், விரதம், தபசு, ஆசாரம், நல்ல திடச் சித்தம், குருபூசை, பெரியோர்கள் பூசை, ஏகாதி தேவதா பூசை, ஆகிய இவைகளில் நின்றும் தவறிய அசுத்தமுள்ள பிராமணர்களையும், மற்றைச் சாதியரையும், யாரும் வருவாத வேதியர் வீடு, தேவாலயம், தண்ணீர்த்துறை முதலிய இடங்களில் சையோகஞ் செய்பவரையும் பிடிக்கும். பைசாசம், குரு. விருத்தம், சித்திர முனி என்னும் இவ்வைந்து பூதங்களும், அஷ்டமி, துதியை, திரிதியை, என்னும் திதிகளில், பெண்களை அபகரிப்பவர், தூர்ப்பவர், கோளர், முதலியவர்களைப் பிடிக்கும். மற்றைச் சாமானிய கிரக பூதங்கள், ராக்காலங்களில் சமயம் நேரிடும் போதெல்லம் பிடிக்கும். ஆதலால், துர்ச் செய்கை கூடாது.

—

பூதகண மந்திரம்:

இவ் நூலில், பூதகணத்தை, சி.சர பூதகணம் ஆதியாக கமலபூதகண சி.கக 16-விதம் எனக் கூறப்படுகின்றன. அவைகளையும். இதனையிற் முறையே எடுத்துக் காட்டப்படும்:

1-வது சி.சர பூதம்:

இது. விகாரமில்லாத நேத்திரம். பித்த முகத்தேகசு ததா சிவ சரித்திரங்களையே சொல்லிக் கொண்டிருத்தல், கம்பீரமான கண்டத் தொனி என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும். இது நேத்திரத்தால் விலகும்.

—

2 - வது இந்திர பூதம்:

இது, கோடை இடி இடித்தல் போல் மிகுந்த வார்த்தையை உண்டாக்குவதன்றியும் நல்ல போகங்களையும் விரும்பும் படிக்குச் செய்யும்.

3 - வது குபேர பூதம்:

இது, யார் கேட்கினும் உடனே வேண்டியப் பொருளைக் கொடுப்பிக்கும்.

4. வது வருண பூதம்:

இது, சுகந்தம், கள், சாராயம் ஆகிய இவைகளில் விருப்பம், ஏதேனும் ஒரு கொம்பை வில்லாகவும், அதற்குப் புற்களை நாணாகவும் எண்ணிக் கையில் பிடித்துத் திரிதல் என்று மிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

5- வது யாகசேண பூதம்

இது, பிரமக்கியானத் தோடு பிரம நிலையைக் கூறுதல், பெரியவர்களுக்கு நல்ல வெகுமானம் கொடுத்தல், தொனி பேதமாகச் சமஸ்கிருத வார்த்தைகளைப் பேசுதல் என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

6- வது. விருபாக்ஷ பூதம்:

இது, பச்சை மாமிசம் கனி வருக்கம் அதிரசம் மாப்பண்டம் பாயசம் ஆகிய இவைகளில் இச்சை, ரோமச் சிலிர்ப்பு, தேகம் புஷ்டியாகக் கெட்டிப் பட்டிருத்தல் என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்!

—

7-வது வித்தியுன் மாலி பூதம்.

இது, மேகம், குமுறும் போதும், மின்னல் மின்னும் போதும், இடி இடிக்கும் போதும், மிகுந்த பயங்கரத்தை உண்டாக்கும்.

8-வது. அசுர பூதம்!

இது, கால், கை முதலிய அவயவங்களையெல்லாம் நடுக்குதல், அழுகை ஆடல் பயப்படக் காட்டுதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

9-வது கிஸ்க்கேதச பூதம்.

இது, கோபம் வந்தால் தனக்கு வேண்டிய வஸ்துக்களைப் புசித்தல், வழி மறித்து ஸ்திரிகளை வெருட்டல், சாம்பலிலும் குப்பையிலும், காட்டிலும் படுக்குதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

10-வது. சாகோர்த்த பூதம்:

இது, கொம்புகளையும், காற்களையு மெடுத்துக் கொண்டு தெருவிலும் மசானத்திலும் சுற்றிச் சுற்றித் திரிதல், புல், செத்தை, இலை, முதலியவைகளை வஸ்திரமாகத் தரித்தல், ஒரு வேளை நிர்வாணமாக இருத்தல், யாவரிடத்திலும் மதிப்பில்லாமை, பட்டமரங்களின் மேல் ஏறிக் கொள்ளுதல், எரி கலந்த அன்னத்திலும், மதுபானத்திலும் மாமிசத்திலும் மிகு விருப்ப மென்னு மிக் குணங்களை உண்டாக்கும்:

11-வது. நகு பூதம்:

இது, நகைத்த வார்த்தையாடல், நன்மை தீமை எண்ணாது நினைத்த படியே நடக்குதல், மத்திய பானஞ் செய்து எந்நேரமும் பிறரைச் சண்டையிட்டல், ஆறு ரசத்திலும் இச்சை, முகவாக்கியம் பண்ணுதல் மல இனை மலச்சாரல் தடாகம், சாவடி இவ்விடங்களில் சஞ்சரித்தல்,

துந்துமி பேரிகை மேகம் ஆகிய இவைகளின் சத்தத்தை கேட்டுச் சந்தோஷப் படுதல், இப்புறப் படுத்தல், உட்காரலில், தலகுனிதல், பால், தயிர் மத்திய பானம் ரத்தம் இவைகளில் அபேக்ஷை, தேகங் குலுங்குதல், எந்த வஸ்துக்களை யாவது பல்லினாற் கடித்தல், தானே தனித்துப் பேசுதல், அதில் எதிராளிக்கு உத்தரவு கொடுப்பது போல் கொடுத்தல் எப்போதும் சமுத்திரக் கிடத்தில் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

12-வது மணிவர பூதம்:

இது, அதிக கோபம், மேல்பார்வை, தேகத்தின் ரோம மெல்லாஞ் சிலிர்க்குதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

13-வது கேட பூதம்:

இது, ரகசியத்தில் சங்கீதம் பாடல், ஆடல், மவுன மாயிருத்தல், நகைத்தல், ஆட்டிலும் பாட்டிலும் இச்சை கொள்ளல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

14-வது. விசாக பூதம்

இது, அழக்கழ நகைத்தல், பூமியைக் கையால் அறைதல், சம்மிய வார்த்தை நிரேதுவாக அழுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

15-வது. பித்த பூதம்:

இது மல சலங்களைக் கையால் பிசைதல், கிள்ளிக் கொண்டே நகத்தால் துரும்பைக் கிள்ளிக் கொண்டே பித்தன் போல யிருத்தல், அசன வெறுப்பு, பயம், சேஷ்டை செய்தல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

16-வது. குசுமல பூதம்:

இது, போஜனத்தைக் கண்டு நகைத்தல், சிக்சுக் குரலால் உப்பிருதல் இடுக்கணைப் பயப்படுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

அசாத்திய பூத நிதானம்:

எந்தப் பூதம் பிடித்திருந்தாலும், அம்மனிதர்கட்கு மனம் நானாவிதமாகக் கலங்குதல், தலைமயிரை விரித்துக் கொண்டு திரிதல், நிர்வாணமாக அலைதல் என்று மிக்க குணங்கள் இருந்தாலும், நெடுநாள் ஆகியும் இக்கிரகசங்கை நீங்காவிட்டாலும், அவர்கள் பின்னால் இருவர்கள் கும்பலாகக் கூடிக் கொண்டு கூச்சலிட்டுத் தொடர்ந்தாலும் அசாத்தியமே.

மேற் சொல்லிய பூதகணங்களை ஓட்ட விடுவதற்கு எண்ணங் கொண்ட அவுஷத வினைஞன் என்கின்ற மகாசிகிச்சகன், வீரபத்திர ரசியம், நந்தீசர் ஆக்கிராணை பூதகலிங்கம், ருத்திர கபால உருண்டை, அஷ்ட காளித்தூமம், பூதநாசத்திரி, காலபயிர வத்தீபம், அகத்தீசர், குழம்பு, விஷமுஷ்டித் தயிலம் முதலிய ஔஷதப் பிரயோகங்களையும், வேப்பிலை, வசம்பு, மைசாட்சி, மான்கொம்பு, யானைக் கொம்பு, வெண்கடுகு, மஞ்சள், மயிலிறகு என்னும் எட்டுச் சரக்குகளையும் சமமாகச் சேர்த்து இடித்துத் தூபம் போடுகின்ற புகைச் சிகிச்சைகளையும், நிலக்கடம்பு, கோஷ்டம், செருப்படை, நெட்டைப் பேய் மிரட்டி, இலவங்கப் பட்டை ஆகிய இவ் ஐவகைச் சரக்குகளையும் வகை 1க்கு, பலம் 1/2 விழுக்காடு ஒரு படி நல்ல சலத்தில் சேர்த்து எட்டில் 1 ஆகக் காய்ச்சிய குடிநீரை, அந்தி சந்தி கொடுப்பிக்கின்ற வன்கி சிகிச்சைகளையும், இன்னும் சிகிச்சாசாரத்தில் கூறிய பற்பல சிகிச்சைகளுடன் மாந்திரீகச் சிகிச்சைகளையும் செய்ய வேண்டும்.

உன்மாத ரோக பேதம்.

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம். ஆகிய இம் மூன்று அதனதன் மார்க்கந்தப்பி நடக்கும் போது மனதில் ஒருவித மதம் பிறக்கும். அதுவே உன்மாத ரோகமாம். இது வாததோன் மாதம், பித்ததோன் மாதம், சிலேஷ்மோன் மாதம், திரிதோஷோன் மாதம், வியாக்கியோன் மாதம், விஷோன் மாதம் என்பது மதம்.

1-வது வாததோன் மாத ரோகம்:

இது, கைகளைச் சேர்த்துக் கட்டுதல், நகைத்தல், ஆடல், ஒருவனைப் பிடிக்க எழுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

2. வது. பித்தோன் மாத ரோகம்:

இது, யாவரையும் பயப்படுத்துதல், எழுந்தெழுந்து ஓடுதல், சீதள பதார்த்தத் திச்சை என்னு மிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது சிலேஷ்மோன் மாத ரோகம்:

இது, அநித்திரை, யாவரையும் பயமுறுத்துதல், ஸ்திரீகளிடத்தில் மிகுந்த விருப்பம், சகல பதார்த்தங்களையும் வேண்டுமெனக் கேட்டல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

1-வது வாத அபஸ்மார ரோகம்.

இது இரண்டு தொடைகளும் உயர்ந்து விழுந்து போவது போலிருந்தலுடன் அதிரல், அறிவு நீங்குதல், ஞாபக மறதி, அழுகை, கண்ணை விழித்தபடியே நித்திரை செய்தல், நுரை நுரையாகக் கக்குதல், நடுக்கல், தரையில் அடித்துக் கொள்ளுதல்,

பற்களை நறநறவென்று கடித்தல், தலை தொங்கவிடல், திமிர் முறுக்குதல், கிரக்குவலி போல் விரல்களெல்லாம் வளைதல், கண், முகம், நகம், சருமம் ஆகிய இவைகள் தேசு, நீலித்துக் கறுத்தல், சிறுவேளை சிவத்தல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகிடும். இந்த ரோகத்தில், சரீரமெல்லாம் துடிப்பும் தேசு மங்குதலும் விகாரமுமுண்டாகும்.

2-வது. பித்த அபஸ்மார ரோகம்.

இது, தேக மறதி, உடனே தெளிதல், கண் சருமம் முகம் ஆகிய இவைகள் மஞ்சள் நிறமாகுதல், ஒரு வேளை கண்கள் வெளுத்தல், (அல்லது) சினங்கொண்டவன் கண் போல் சிவத்தல், வெறித்த பார்வை, பூமியைக் அறைதல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகிடும்.

3-வது. சிலேஷ்ம அபஸ்மார ரோகம்

இது, சகல காரியங்களிலும், மறதி, வெகு நேரம் பொறுத்துத் தெளிதல் வெறிச் சேஷ்டை, அதி சளித்தல், ஒரு வேளை குறைதல், சதா சொல்லுச் சலம் வடிதல், கண் முகம் நகம் ஆகிய இவைகள் வெளிறல், தேகம் பருத்த போல் ஒருவித வெளுப்பு என்றுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4-வது. திரிதோஷ அபஸ்மார ரோகம்!

இது, வாதம் முதலிய மூன்று அபஸ்மார ரோகங்கட்குள்ள குணங்களெல்லாம் ஒரே காலத்தில் உண்டாகிடும். இது அசாத்தியமாம்.

முற்கூறிய அபஸ்மார ரோகங்களுக்குத் திரிகடுகு, திரிபலை, பூண்டு, புங்கம் பருப்பு, ஆட்டுப் பழுத்தசை இவைகள் உறிய பக்ஷிக்க.

ரகசியம்.

சிங்கம், யானை, குதிரை, ஒட்டை, கிளி, பூனை என்னும் இச் செந்துக்களின் ஆண் பீச்சுக் கருவினால் கூட்டிய ஆக்கிராண நசியம் மகாபூத கலிக்கம், மலகுடாரி, வமன விரேசனம், கருங்காக் கட்டாண்பூ, பிரமிய வழுக்கை, நன்னாரி வேர், சதாவரி, அகத்தியில இவைகளின் சுரையம், கூவிள லேகியம், ஆலகால விருத்தயிலம், கோட்டான், வலியான் ஆகியான பக்ஷிகளின் இறகுப் புகை முதலிய ஔஷதங்களினும் ஸூத்திர க்ஷாரரக்கினிச் சிகிச்சைகளினும் ஆயுள் வேதியர் செவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

அபஸ்மார ரோக பூர்வரூபம்:

அபஸ்மார ரோகமானது, மார்பு துடித்தல், புத்திக்குத் தெளிவின்மையால் ஒன்றும் தோன்று இருத்தல், பிரமை, கண்களில் இருட்கம்மல், கிடந்த இடத்திலேயே கிடக்கிறதல், கண்ணிமை நோதல், விகாரப் பார்வை, காது கேளாமை, ஊமை போலிருத்தல், சர்வாங்க வியர்வை, சொர்குவழியுங் கலத்தைச் சப்புதல் நாசியிற் கலம் வருதல், அசீரணம், அரோசகம் மூர்ச்சை, வயிற்றில் இரைச்சல், துர்ப்பலம், சிரநோவு, தாகம், அநித்திரை, ஒருவேளை அற்ப நித்திரை. அந்த நித்திரையில் தான் ஆடுவது போலும் பாடுவது போலும், சாராயம், கள், எண்ணெய் இவைகளை குடிப்பது போலும் தோற்றல், பின்பு அவைகளில் இச்சைப் படல் என்னும் இக் குணங்களைத் தனக்குப் பூர்வரூபமாகப் பெற்றிருக்கின்றது!

அபஸ்மார ரோக சாமானிய லக்ஷணம்:

பல்லைக் கடித்தல், நுரை நுரையாகக் கக்குதல், கை கால் உதறுதல் பார்க்கும் உருவமெல்லாம் கண்ணுக்குத் தோற்றுமை, நடக்கும் போது கால்கள் பின்னிக் கொள்ளுதல், நான்கு கண் புருவம் ஆகிய இவைகள் விகாரப்படல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இக் குணங்கள் சகல அபஸ்மார ரோகத்திற்கும் பொதுவாம். இந்த ரோகத்தில் யாதஸ்மாரம் மட்டுருக்கில், அறிவு கொஞ்சம் தெளிவடையும். அது அதிகரிக்கில், சில நாள் பொறுத்து முன்பு சொன்ன குணங்களெல்லாம் அதிகரிக்கும்.

வலியின் பேதம்:

வலியானது, அமாகண்டவலி, குமாகண்ட வலி, பிரமகண்ட வலி, காக்கைவலி, முயல் வலி, என ஐந்து விதப்படும்!

1-வது அமரகண்டவலி.

இது, வரும்போது தேகத்தில் நோவுண்டாகி மூர்ச்சை காணல் கையுங்காலும் அடித்துத் துவைத்தது போல் அசைவறக் கிடத்தல், இடைச்சல், பல்லை இறுக்கி மூடல், கழுத்திலும் சிரசிலும் மிகு வியர்வை நெஞ்சிலும் தோளிலும் முதுகிலும் உதிரத்தைப் பற்றிய உபத்திரவம் என்னும் இக் குணங்களே உண்டாக்கும். இதுவே குதிரை வலியாம்.

௨-வது குமர கண்ட வலி

இது, வாத சிலேஷ்மத்தால் பிறந்து, முன் கழுத்தையும், முகத்தையும், முதுகின் தோள் பக்கத்தில் வளைக்குதல், தாடை உதடு செவி கண் இவைகள் கோணுதல், அப்பக்கத்தில் அதிக உபத்திரவம், சந்நிபாத குறிகள் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும். இது, மாதர்களுக்குக் கண்டால் கருப்ப வாயுவைப் போல் வயிற்றில் உதிரத்தைப் பிதுங்க வொட்டாமல் கட்டிக் கொண்டு கருப்பா சயத்தில் அடங்கி இருந்து, சில நாள் பொறுத்துச் சந்நிபாதம் போலவே காணும், இது திரிதோஷத்தால் பிறக்கும்.

3-வது பிரம கண்ட வலி

இது, கை கால் நீட்டினபடியே இருந்து துடித்தல், ஆகாயத்தைச் சிமிட்டாமல் பார்க்குதல், தேகத்தில் அதிக உபத்திரவம் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும். இது சுத்த சிலேஷ்மத்தில் பிறக்கும். இதனைக் கிரங்கு வலி எனச் சிலர் கூறுவர்.

4-வது. காக்கை வலி

இது, கண்கள் மலர மலர விழித்தல், அவ்வேளையில் மலசலம், நடுக்கல், இரண்டு கால்களும் முறைத்துக் கொள்ளுதல், தொண்டையும், நாவும், உலரல், சிலேஷ்மத்தில் வாயிலிருந்து கோழை விடுதல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும். இது வாத சிலேஷ்மத்தால் பிறக்கும்.

—

5-வது முயல் வலி

இது, உடலில் வாயு நிறைந்த காலத்தில் எலும்புகளும், வயிற்றில், சோர்வு, வாயால் நுரை தள்ளுதல், கை கால். கண் இவைகள் முறைக்குதல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும். இந்த ரோகம் தண்ணீரைக் கண்டாலும், தண்ணீரைச் சிரசில் தெளித்தாலும் (அல்லது) அக்கினியைக் கண்டாலும், அக்கினிச் சுருகை பட்டாலும் அணைப் பெருக்கத்தைக் கண்டாலும் அழுகை உண்டாகும். இது வாயுவினால் பிறக்கும்.

வர்த்தமம் என்கிற இமையைப் பற்றிய ரோக பேதம்.

இமைகளில் கிருச்சிரோன் மீலம் ஆதியாக அகி சோவர்த்தமம் ஈ.றாக 27 விதரோகம் பிறக்கின்றது. அவைகளின் பெயரையும் செய்கைகளையும் இதனடியிற் காண்க:

வர்த்தமம் என்பது கண்ணிமை.

1-வது கிருச்சிரோன் மீலன வர்த்தம ரோகம்:

இது, அபத்திய வஸ்துக்களைப் புசிப்பதினால் வாயுவு அதிகரித்துக் கண்களில் இமைகளில் ஒட்டியிருக்கின்ற நரம்புகளை அசுசிக்கும் போது, பிறக்கும். இதனால், நித்திரை தெளிந்த உடன் கண் வேதனையுடன் விழிக்கக் கூடாமை, தூசி விழுந்தது போல் உறுத்தல், மூடிக் கொள்ளுதல், பிரயாசத்தின் மேல் விழித்தல், ஈர்க்கமல், இமை கனத்தல். என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும். ஆனால் கண்ணை நிமிண்டினால் கொஞ்சம் சாந்தப் படும். கிருச்சிரம் என்பது பிரயாசை,

உன்மீலனம் என்பது விழித்தல்.

2-வது அருஷ் நிமேஷ வர்த்தம ரோகம்.

இது, வாயு இமைச் சந்திகளில் நிற்கும் போது பிறந்து, இமைகளை ஓயாது ஆட்டுவித்து ஒருவேளை ஆடவும் மூடவும் திறக்கவும் செய்யும்,

அருஷ் என்பது நோவின்மை நிமேஷம் என்பது இமைக் கொட்டல்: —.

3. வது சிக்தா வர்த்தம ரோகம்:

இது, வாயுவானது இமைச்சந்திகளிருக்கும் நரம்புகளைத் தடிக்கப் பண்ணும் போது பிறக்கும். இதனால் அவைகளில் காங்கையுடன் அணுவிலும் அணுத்துவமான சிறுசிறு கொப்புளங்கள் எழும்புதலும், அந்த இமைகளுக்குள் மணல் விழுந்து உறுத்துவது போல் இருத்தலும் நீர் முட்டலும் உண்டாகும்.

சிக்தா என்பது மணல்,

4வது. வாதஹதவர்த்தம ரோகம்:

இது, வாயுவானது, கண்களை மூடும் போது பிறக்கும். இதனால் இமைகள் சந்திக்காமல் ஒட்டிக் கொள்ளுடன் அசைக்கக் கூடாமையாக இருக்கிறதல் என்னுமிக் குணங்கள உண்டாக்கும்.

ஹதம் என்பது அடித்தல்:

5. வது கும்பிகா வர்த்தம ரோகம்:

இது, பித்தமானது இமைகளின் உள் நரம்புகளையும் வெளி நரம்புகளையும் அனுசரிக்கும் போது பிறக்கும். இதனை, பிரமாணத்திற்கு உயராமல் கெட்டியாகத் தடிக்கும், அந்த தடிப்பானது நீலோற் பலத்தின் விதைக்களைப் போலவே சிறு கட்டிகளாக ஏற்பட்டு உட்புறத்திலேயே அடங்கி இருக்கும்.

கும்பிகம் என்பது நீலோற் பல விதை.

6-வது போதகி வர்த்தம ரோகம்

இது, சிலேஷ்மமானது இமை நரம்புகளில் சேரும் போது பிறக்கும். இதனால், அந்த நரம்புகளில் சீரகத்தைப் போலும் கடுகைப் போலும் சிறு சிறு கட்டிகள் எழும்பும், அவைகள் கெட்டிப் பட்டும் உயர்ந்தும், வெளுத்தும் இருக்கும்.

போதகி என்பது சீரகம்;

7-வது. அஞ்சன நாமிகா வர்த்தம ரோகம்:

இது, இமைகளில் நடுமையத்திலாவது, முனைகளிலாவது, பயறுகளின் பிரமாணமாகத் தாம்பர நிறத்துடன் உதிரத்தைக் கக்குவதான கட்டிகளை எழுப்பும், அக்கட்டிகள் தினவுடன் நோவைத் தருவதுகளும். ஸ்திரம் உள்ளதுகளுமாக இருக்கும்.

அஞ்சன என்பது நீபச்சிலை:

8-வது அற்புத வர்த்தம ரோகம்:

இது, கண் இமையின் ஓரங்களில் மாமிச மொத்தையைப் போல் தடித்தல் உண்டாக்கும். அது உருண்டையாகத் திரண்டு நோவில்லாமல் தீர்க்க சம்மந்தம் தருகின்ற கட்டிகளாம். அவைகள் சில தோஷங்களினால் விஷமித்துப் பருத்துக் கண்ணுக்கு வெளிப்புறத்தில் பிதுங்கித் தொங்கி அசைவியப் படுவதாக இருக்கும்.

அற்புதம் என்பது அதிகரித்தல்

9- வது பிசவர்த்தம ரோகம்.

இது, வாதாதிகளால் பிறந்து, இமைகளின் வெளிப் புறத்தில் கட்டிகளை எழுப்பும். அவைகள் உப்பலுடன் கரைந்து உட்புறத்தில் சிறிய துவாரத்தை வைத்துக் கொண்டு நீர்க் கசிவைத் தரும். இதனால், கண்ணில் கொஞ்சம், வச்சிரம் உண்டாகிச் சலம் வடியும், அது தாமரை நூல்போல் உறைந்தும் பிசு பிசுத்தும் இருக்கும்:

பிசம் என்பது தாமரை வளையம்.

10- வது கிலிஷ்ட வர்த்தம ரோகம்.

இது, கபத்தினால் பிறந்து, இமைச் சந்துகளில் சிவந்த வீக்கத்தை உண்டாக்கும். அவ் வீக்கம் கட்டிகளாகத் தோன்றித் தினவையும், உபத்திரவத்தையும் கொடுக்கும்.

கிலிஷ்டம் என்பது உபத்திரவம்.

11- வது கர்த்த வர்த்தம ரோகம்:

இது, கருவிழியிக்கு வெளியில் சிவந்த கட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும். அக் கட்டிகள் கெட்டிப் பட்டு உயர்ந்து அடிக்கடி உப்புவதும் ஆயாச பீடையைத் தருவதுமாக இருக்கும். அலஜி என்பது வீக்கத்தை உடையது:

———.

12- வது கர்த்த வர்த்த ரோகம்:

இது, இமைச் சந்திகளில் உண்டாகின்ற கட்டிகள் உடையும் போது பிறக்கும். இதனால், அவ் விடம் சேற்றைப் பூசினது போல் இருக்கும்.

13-வது பக்ஷ்மசாத ரோகம்:

இது, இமை முனைகளிலெரிச்சலைப் பிறப்பித்து அவ் இமை மயிர்களை உதிரப் பண்ணி, அவ்விடத்தில் மஞ்சள் நிறத்தையுண்டாக்கும். ~~பக்ஷ்~~

பக்ஷ்ம என்பது இமை:
சாதம் என்பது உபத்திரவம்:

14 வது. சகண வர்த்தம ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மத்தினால், பிறந்து இமைச் சந்திகளில் கட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும். அக்கட்டிகளிலந்தைக் கொட்டைப் பிரமாண முள்ளதுகளும், ஒருவேளை அதிகரித்தும் குறைந்தும் கெட்டிப்பட்டும் வெளுத்தும் வட்டவடிவுடன் தினவைத் தருவதுகளுமாக இருக்கும். அவைகள் பழுத்து உடையுங் காலத்தில் மிக நோவுண்டாகும்:

சகணம் என்பது உபத்திரவக் கூட்டத்தை உடைய விரணமாம்:

—

15-வது பித்தோத்கிலிஷ்ட ரோகம்:

இது, பித்தத்தினால் பிறந்து, இமைச் சந்திகளில் எரிச்சல், நீர்க்கம்மல், குத்தல், ரத்தம் போல் சிவக்குதல், தொடக் கூடாத நோவு என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

உத்து என்பது அதிகரித்தல்.

16-வது. கபகிலிஷ்ட ரோகம்:

இது, சிலேஷ்ம தோஷமானது இமைகளில் அதிகமாகச் சேருங் காலத்தில், பிறந்து அவ் இடங்களில் நீர்க்கம்மல், ஒருவேளை மரத்தல், எரிச்சல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்

—

17-வது ரத்த கிலிஷ்ட ரோகம்:

இது, ஒரு காரணமும் இல்லாமலே கண்களுக்கு மிகுந்த ரத்த நிறத்தையும், புஷ்பம் வாடுவது போல் வாட்டத்தையும் உண்டாக்கும்!

18-வது. திரிதோஷ கிலிஷ்ட ரோகம்:

இது, கண்களில் திரிதோஷம் அதிகரித்துச் சேரும் காலத்தில் பிறந்து, அக்கண்களைச் சிவப்பாக்கிக் கலங்கும்படிச் செய்யும்.

19-வது சியாவ வர்த்தம ரோகம்:

இது, திரிதோஷமானது இமைகளில் இருக்கின்ற ரத்தத்துடன் கூடும்போது பிறந்து, அவைகளில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால் அம்மார்க்கத்தில் கறுத்த நிறமும் நோவும் நீர்க்கசிவும் உண்டாகிக் கொண்டே இருக்கும்.

சியாவம் என்பது கருப்பு:

20. வது. உச்சங்க வர்த்தம ரோகம்:

இது, பாலர்களின் கண் இமைக்குள் சிவப்பு கறுப்பு நிறங்களான கொப்புளத்தைப் பிறக்கும். மீளவும் அவைகளைச் சுற்றி அந்நிறங்களை உள்ள அனந்தங் கொப்புளங்கள் உண்டாகிக் கொண்டேயிருக்கும். உச்சங்கம் என்பது மிகவும் சேர்க்கையை யுடையதாம்.

21-வது குகூண வர்த்த ரோகம்:

இது, சிசுக்களுக்குக் கபத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் ரத்தத்தினாலும் பிறந்து கண்களில் வீக்கம், சிவப்பு, பார்ப்பதற்குப் பிரயாசை, குத்தல், நீர்க் கம்மல், கண், காது, மூக்கு ஆகிய இவைகளைக் கையால் தேய்த்துக் கொள்ளல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இந்த ரோகம் குழந்தைகளுக்குப் பல் முளைக்கும்போது தான் காணும்.

[illegible] வண்டு ரோகம் என்பர் [illegible].

௨௨-வது பக்ஷ்ம வர்த்ம ரோகம்:

இது நாளுக்கு நாள் புதிது புதியதாகத் தூர்மாமிசத்தை வளர்ப்பித்து இமைகளைப் பருக்கப் பண்ணும்

பக்ஷ்மம் என்பது அதிகம்:

௨௩-வது வர்த்மோபரோத ரோகம்:

இது, இமைகள் தடித்து வீங்கும் போது பிறக்கும். இதனால் கண்வலி மூடுதல், இமைமயிர் முளைத்து உதிர்ந்தது போல் விழுதல், குத்தல், அப்போது கண்கள் கலங்குதல், இதில் வாயுவும் சேருவதால் நோவோடு வீக்கம் முதல் என்னும் குணங்கள் உண்டாகும். இத் தூர்க்குணங்களால் நேத்திரப் பார்வை கெடும். அம் மயிர்களை வாங்கி விடுதல் கொஞ்சம் அனுகூலமாக இருக்கும்.

உபரோதம் என்பது மூடுதல்:

௨௪-வது அர்சோ வர்த்ம ரோகம்:-

இது, இமைச் சந்திகளில் தூர்மாமிசம் வளரும் போது பிறக்கும். இதனால், கண்களில் மரத்தல், மினுமினுப்பு, எரிச்சல், அதிக நோவுடன் சிவப்பு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். அத்தூர் மாமிசஸ்தானத்தில் ரத்தம் வாங்கில் அது கரையும் கரைந்தாலும் மறுபடியும் வளர ஒட்டாத சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்:

நேத்திர சந்தி ரோக பேதம்:

வெள் விழிக்கும் இமைச் சந்திக்கும் நடுவில் ஜலஸ்ராவம், கபஸ்ராவம், ரக்தஸ்ராவம், பர்வணி, பூயாலஜம், பூயஸ்ராவம், கிருமிக்கிரந்தி, உபநாகம். ஆகி என ஒன்பது வித ரோகம் பிறக்கும்.

---

1. வாத சலசிராவ ரோகம்:

இது, இமைச் சந்தி மார்க்கத்தில் ஒட்டியிருக்கின்ற சன்ன நரம்புகளில் வாயு வியாபித்துப் பின்பு கண்களுக்குச் சலத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு இருக்கும் நரம்புகளில் சேரும்போது பிறக்கும். இதனால், வெள் விழிக்குச் சந்திஸ்தானமாகிய கருவிழியிலிருந்து கொஞ்சம் சிவந்த நிறமுள்ள சலம் ஒழுகுதல், கண்ணோவுடன் சிவத்தல் வீக்கம், நீர்க்கம்மல். என்னும் இக் குணங்களுண்டாகும்.

சலம் என்பது நீர். சிராவம் என்பது ஒழுகுதல்.

2. வாத கப சிராவ ரோகம்:

இது, முன் சொன்ன வாயுவைப் போல் நரம்புகளில் சிலேஷ்மம் வியாபிக்கும் போது பிறக்கும். இதனால், கண்களிலிருந்து வெளுப்பாயும் பிசுபிசுத்த குழம்பாயும் விஸ்தாரமாயும் சலம் ஒழுகும்.

3. ரக்த சிராவ ரோகம்:

இது, முற்கூறிய கபத்தைப்போல் நரம்புகளில் ரக்தமானது வியாபிக்கும் போது பிறக்கும். இதனால், கண்களில் நின்றும் சுத்த உதிரம் போலவே சிவந்தும் அதிகரித்தும் குறைந்தும் உஷ்ண சலம் ஒழுகும்.

4. வாத பருவணி ரோகம்:

இது, வெள்ளை விழிச் சந்திகளில் பயறுகளின் பிரமாணங்களை ஒத்து வெளுத்திருக்கின்ற கட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும்; அவைகள் பழுத்து உடைந்தால், ரத்தம் ஒழுகுதல், கண்களில் எரிச்சல், குத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது, பருவகாலந் தோறும் மாறுபட உதிரத்தை ஒழுகும்படிக்குச் செய்வதால் பருவணி ரோகம் எனப் பெயர் பெற்றது.

5-வது. பூயாலஜ ரோகம்:

இது, வெள் விழிச் சந்திகளில் நோவையும் வீக்கத்தையும் தருகின்ற வெகு ஆழமான கட்டிகளை எழுப்பும். இதனால், கண்களில் மாறுத பீள் உற்பத்தியும் மிகுந்த வேதனையும் கருவிழி உப்புதலுடன் உண்டாகும்.

பூயம் என்பது பீள், அலஜம் என்பது மாந்தம்.

---

1. வது - சிரோத் பாத ரோகம்:

இது வெள்ளி விழிமேல் வலையாகாரம் போல் சிவந்த விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும், இதனால் அவ்விடத்தில் வெந்தது போல் இருப்பதுமன்றி விருதல், நீர்க்கம்மல், ரத்தநிறம், எரிச்சல், வேதனை என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும். உத்பாதம் என்பது காரணம் இன்றி வருதலாம்.

2-வது. சிராஹர்ஷ ரோகம்:

இது முற்கூறிய சிரோத்பாத ரோகத்திற்கு வைத்தியம் பண்ணிவிடில், அந்த ரத்த வளையமானது விருத்தியடையும் போது பிறக்கும். இதனால் நீர்கோவையும் எரிச்சலும் உண்டாகிப் பார்வையும் கெடும்.

சிரா என்பது நரம்பு. ஹர்ஷம் என்பது சிலிர்த்தல்.

3.- வது. சிராஜால ரோகம்:

இது, வெள்ளி விழிகளின் மேல் இருக்கின்ற நரம்புகளைப் பருக்கவும், சிவக்கவும், கனக்கவும், உப்பவும் செய்யும். இதனால் பற்பல வேதனைகளும் உண்டாகும்.

சிரா என்பது நரம்பு.

ஜாலம் என்பது கூட்டம்.

4-வது சுக்திக ரோகம்:

இது, பித்தத்தைக் கொண்டு வெள் விழிகளின் மேல் புடைகளை எழுப்பும்; அப்போது அவைகள் மஞ்சள் கறுப்பு வெளிமான் இவைகளின் நிறமாக இருப்பதன்றியும், வாயிலே அவைகளின் மேல் உருகி புகை கம்மியது போல் முழுமையும் வெளுப்பாகத் தோற்றுவதுந் தவிர, நோவு, தாகம், சுரம், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். சுக்திகம் என்பது முத்துச் சிப்பி.

5-வது சுக்கிலார்ம ரோகம்:

இது, கபத்தைக் கொண்டு வெள்ளி விழி மேல் வெண்புடையை உண்டாக்கும். தாமதத்தில் விருத்தி அடைந்து மாமிச நிறத்தைப் பெற்று மிருதுவுடன் பரவி நோவின்றித் தழைத்திருக்கும்.

சுக்கிலம் என்பது சிலேஷ்மம்: அர்மம் என்பது படலம்.

6-வது பிஷ்ட ரோகம்:

இது, வெள்ளி விழி முற்றிலும் நெருக்கமாக மாவைக் கரைத்து தெளித்தது போல் பரவுகின்ற புடையை உண்டாக்கும்.

பிஷ்டம் என்பது மாவு.

7-வது சிராபிடக ரோகம்:

இது, வெள்ளி விழி நரம்பின் மேல், கடுகுப் பிரமாணத்தை ஒத்துக் கறுத்த நிறத்தைப் பெற்ற கொப்புளங்களைப் பிறப்பிக்கும். அப்போது அவைகளின் மேல் கண் எரிச்சலும் கிளிண்ட வேண்டும். என்கிற நினைப்பும் உண்டாகும்.

→.

8-வது. சோணிதார்ம ரோகம்!

இது, வெள் விழிகளின் மேல் ரத்த நிறத்தை உடைய புடையைப் பிறப்பிக்கும். அப்போது அது வடு வடுத்தும் சதை மேல் சதை வளர்ந்தது போலும் பாரகாரமாகவும் இருக்கும்.

சோணிதம் என்பது - ரத்தம்.

9-வது. பிரஸ்தாரியார்ம ரோகம்!

இது, வெள்ள விழிகளின் மேல் படலத்தை உண்டாக்கும். அப்போது அது கறுப்பதும் சிவப்பதும் மிருதுவாகிய ரத்தப் பிளவையத் தருவதும் விழிகளுக்கு ஒரு உபத்திரவமும் இல்லாமல் வெகு சீக்கிரத்தில் பரவுவதுமாக இருக்கும்!

பிரஸ்தாரியம் என்பது பரவுதல்!

10. வது. அதிமாமிசார்ம ரோகம்!

இது, வெள் விழி மேல் அதி மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். அப்போது அது உலர்ந்த ரத்த உருண்டையைப் போல் கறுத்தும் பருத்தும் இருக்கும்.

11.. வது. பலாஸக்கிரதித ரோகம்!

இது, வெள் விழி மேல் கப மொத்தையைப் போல் சதையை வளர்ப்பிக்கும், அப்போது அது உயர்ந்தும் மினு மினுத்தும் நீர்த்துளியை ஒத்தும் இருக்கும்:

பலாஸம் என்பது - கபம்.

கிரதிதம் என்பது மொத்தை..

12-வது சிநாயுவார்ம ரோகம்:

இது, வாத பித்த சிலேஷ்மங்கள் ரத்தத்தோடு கூடுங்காலத்தில் பிறந்து, வெள்விழிமேல் படலத்தை, உண்டாக்கும்: அப்பொழுது அது அங்குள்ள சன்ன நரம்புகளையெல்லாம் அனுசரித்துப் படர்ந்து கண்களில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

சிநாயு என்பது சன்ன நரம்பு.

13-வது. அருச்சுன ரோகம்:

இது வெள்விழிமேல் கடப்பம்பூ நிறமான படலத்தைப் பிறப்பிக்கும். அப்படலமானது முயலினது ரத்தம் போல் துளித்துளியாக கோரமில்லாமல் வடு வடுப்பை உடையதாயிருக்கும்.

அருச்சுனம் என்பது கடம்பம்பூ.

சுக்கில மண்டல ரோக சாத்தியாசாத்திய நிதானம்.

சுக்கில மண்டல ரோகம் 13ல் சிரோத்பாதம், சிராஹர்ஷம், சிராஜாலம், பிஷ்டகம், பலாஸக்ரதிதம், அருச்சுனம், இவ் 6ம். சவ்வீராஞ்சன முதலிய ஒளஷதங்களால் சாத்தியம். மற்ற 7ம் சலாகை முதலிய ஆயுத சிகிச்சைகளினால் சாத்தியம். அன்றியும் சர்மம் எனச் சொல்லிய ஐந்து ரோகங்களும், வெள்விழி மாமிசம், நரம்பு, சிநாயு ஆகிய இவைகளில் வியாபித்துச் சருமத்தை உப்பச் செய்து துர்மாமிசத்தை வளர்ப்பதால், அவைகள் ஆயுதங்களால் அறுத்து வைத்தியம் செய்யவும். பார்வை தெரிந்தவுடனே மேற்படி சிகிச்சையை நிறுத்தி உபசரிக்க வேண்டும்.

கிருஷ்ண மண்டல ரோக பேதம்:

கருவிழியில், ஸவ்ரண சுக்கிலம், சுத்த சுக்கிலம், சிரா சுக்கிலம், அஜகம், பாகாத்திய ஜசுக்கிலம், என ஐந்து வித ரோகம் பிறக்கும்.

1. வது ஸவ்ரண சுக்கில ரோகம்.

இது, கருவிழியிலாவது பார்வையிலாவது காயம் படுவதினால் விரணம் பிறக்கும் போது பிறக்கும். இதனால் குத்தல் எரிச்சலும் உண்டாகி, அக் கருவிழியில் கொஞ்சம் குழி விழுவதும் அன்றி, அவ்விடம் அவிந்த நாவல் பழத்தை ஒத்திருக்கும். இந்த ரோகமே கஷ்ட சாத்தியம். இவ்விரணம் முதல் புரையைப் பற்றினால், இன்னும் கஷ்ட சாத்தியம். இது இரண்டாம் புரையைப் பற்றி நோவுடன் ஊசியால் குத்துவது போல் குத்தல் எடுப்பி, அவ்விழியை மிகவும் கருக்கச் செய்யின், கஷ்ட சாத்தியத்திலும் கஷ்டசாத்தியம். அது மூன்றும் புரையைப் பற்றினால் சுத்த அசாத்தியமே:

2-வது சுத்த சுக்கில ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மத்தினால், கருவிழிமேல் நோவில்லாமல், வலம்புரிச் சங்கைப் போல், வெளுப்பை மாத்திரம் உண்டாக்கும். இது சாத்திய மாம்:

இது முதிரும் காலத்தில், திருஷ்டிக்கு நாசத்தை உண்டாக்கலால், பாகாத்திய யஜசுக்கில ரோகம் எனப்பேர் பெற்றது.

இது அசாத்தியமாம்:

→

3-வது. சிராசுக்கில ரோகம்:

இது, சன்ன நரம்புகளைப் பற்றிப் பிறந்து, கரு விழியில் ரத்தப்பிளை சாருதல், குத்தல், எரிச்சல், சிவப்பு, என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். இதனால் காரணம் இல்லாமலே அருகையும் நீளமும் குழம்பி ரத்த ஒழுக்கம் உண்டாகும். இது அசாத்தியமாம்.

4-வது ஆஜிக ரோகம்:

இது, ரத்தத்தைக் கொண்டு, கருவிழியில் ஆட்டினது புழுக்கையைப் போல் உயர்ந்தும் பளபளத்தும் இருக்கின்ற விரணக் கொப்புளத்தை உண்டாக்கும். அதைச் சுற்றிலும் சிறு சிறு கொப்புளங்கள் நிறையப்படும். இதனால் அக் கண்ணில் அதிக நோவும் உதிரம் போல் சிவந்த ஜல ஒழுக்கும் உண்டாகும். இது, ஆட்டின் புழுக்கையைப் போல் கூடான கொப்புளங்களை எழுப்புவதால், ஆஜிகரோகம் எனப் பேர் பெற்றது!

5-வது. பாகாத்திய யஜுசுக்கில ரோகம்!

இது, வாத பித்த கபங்களானவை ரத்தத்தோடு கூடிக் கருவிழியை வெண்மையாக்கும் போது பிறக்கும். இதனால் அவ்விடம் மேகங் கம்மியது போல் படலங்கம் முழுவதுந்தவிர, மொச்சை இலையின் வெண்புரை போல் புரை விழுந்து பழுத்தல், நோதல், இமையப்புதல், கண் சிவத்தல், வீங்குதல், வேதனையதிகரித்தல், என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்!

கிருஷ்ண மண்டல ரோக சாத்தியா சாத்திய நிதானம்.

இதர வஸ்துக்களைத் தவிர ஒட்டாமல், திரை போட்டதுபோல் மறைதல், கறுத்தல், சிவத்தல், உப்புதல், குழி விழுதல், என்னும் இவ் ஐந்து குணங்களைக் கருவிழியில் உண்டாக்குகின்ற ரோகங்கள் சாத்தியம். இவைநீக்க, ரத்தங் கம்முதல், விரணம் நெருக்கிருக்குதல், நடுவில் விஷமாய் இருத்தல், வின்னப் படுதல், என்னும் இவ்வைந்து குணங்களை வெள் விழியிலாவது கருவிழியிலாவது உண்டாக்குகின்ற ரோகங்கள் அசாத்தியம்.

திமிர ரோகாதி பேதம்

பார்வையில் திமிரம், காசம், லிங்கநாசம், கம்பீரம். என்னும் நான்கு வகைப் பிரிவிலே ௨௭ விதரோகம் பிறக்கும். அவையாவன. திமிரத்தில் ௬ம். காசத்தில் ௬ம். லிங்கநாசத்தில் ௬ம். கம்பீரத்தில் ௯ம். இவைகளின் பெயரையும் செய்கைகளையும் இதனடியிற் காண்க!

சாமானிய திமிர ரோக லக்ஷணம்:

கண் புரைகளில் வாயு அநுசரித்து திமிர ரோகத்தை யுண்டாக்கும். அதன் விபரம்!-

வாயுவானது சன்ன நரம்புகளின் துவார வழியாகக் கண்களின் 1வது புரையில் இறங்கிச் சஞ்சரிக்குமாயின், நன்றாகத் தெரியப்பட்ட உருவங்கள் ஒரு காரணமுமில்லாமலே மறைக்கப்படும். அது ௨வது புரையைச் சேருமாயின் இல்லாத வஸ்து எதிரில் இருப்பது போலவும் சமீப வஸ்து தூரத்தில் இருக்கிற மெல்லிய வஸ்துவைப் போலவும். தூர வஸ்து சமீப வஸ்துவைப் போலவும்,

சமீப வஸ்து தூரவஸ்துவைப் போலவும் தோன்றும். அந்த வாயுவே கருவிழியைச் சாருமாயின் சகல வஸ்துக்களும் சக்கிர ஆகாரமாகவே தோன்றும். அது பார்வை ஒட்டிநின்றால், ஒரு வஸ்து இரண்டு வஸ்துவாகத் தோன்றும். அது விழிக்கு உட்புறத்தில் நின்றால், பார்வையானது சூக்ஷ்மமாகத் தோன்றும். அது விழிக்கு கீழ்ப்புறத்தில் நின்றால் அண்டையில் இருக்கின்ற வஸ்துக்கள் தோன்றாது. அது விழிக்கு மேற்புறத்தில் நின்றால்; தூரத்திலிருக்கின்ற வஸ்துக்கள் தோன்றாது. அது விழிக்கு பக்கங்களில் நின்றால் பக்கங்களில் இருக்கின்ற வஸ்துக்கள் தோன்றாது என்றறிக. இக்குணங்கள் சகல திமிர ரோகங்களுக்கும் திமிர போகம் எனப் பேர் பெற்றது.

திமிரம் என்பது — இருள்.

—

1.-வது. வாத திமிர ரோகம்:

இது, கண் கலங்கிச் சிவக்குதலுடன் பார்வை தெளிவின்மை, சிதல், புகை கம்மியது போல் தெளிவின்மை, காரணம் ஒன்று இல்லாமலே கொசு, வலைக்கண், ரோமம் கயிறு ஆகிய இவைகளைப் போல ஒவ்வொரு வேளை தோற்றுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

௨-வது. பித்த திமிர ரோகம்:

இது, பார்வைக்குள் மின்னல் மின்னுதல், மின்மினிப் பூச்சியும் ஊர்க்குருவியும் பறக்குதல், கானற் ஜலம் ஓடுதல், மயிலிறகைப் போல் பலநிறம் தோன்றுதல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதனில் எவ்வகைப் பொருள்களும் கறுப்பாகவே தோன்றும்.

—

3-வது. சிலேஷ்ம திமிர ரோகம்:

இது, விழிகளை மினு மினுப்புடன் வெளுப்பாக்குவது மன்றிப் பார்வை மினு மினுத்தல், வெளுத்தல், சூரிய, சந்திரன், மல்லிகை மொக்கு, வெள்ளைப் புஷ்பம் ஆகிய இவைகள் குப்பல் குப்பலாகக் கிடைக்குதல் போல் தோற்றல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்:

4-வது தொந்த திமிர ரோகம்:

இது, பார்வையில், வாததிமிரம், பித்ததிமிரம், ஆகிய இவ்விரண்டிலும் உண்டாகும். குணங்களெல்லாம் ஒரே காலத்திலுண்டாக்கும். இவ்வாறே மற்ற இரண்டு திமிர ரோகங்களை அறிய வேண்டும்.

5-வது. திரி தோஷ திமிர ரோகம்:

இது, பார்வைக்குள் வாதாதி மூன்று திமிர ரோகங்களுக்குள்ள குணங்கள் எல்லாம் பிரகாசமாக உண்டாகும்:

6-வது. ரத்த திமிர ரோகம்:

இது, கண்களைச் சிவப்பாக்குவது மன்றிப் பார்வையிலும் அவ்வண்ணமாகவே தோற்றுவிக்கும். ஆக திமிர ரோகம் 6. ம் முற்றியது.

இத் திமிர ரோகத்தினில், காச ரோகமும் கூடாகிய லிங்கநாச ரோகமும். இத்திமிர ரோகத்தினில், காச ரோகமும் கூடாகிய லிங்கநாச ரோகமும் உண்டாக்கும். ஆகையால் இதற்கு உடனேயே பண்டிதர்கள் நானாவித சிகிச்சைகளைச் செய்ய வேண்டும்: செய்யாவிடில் அசாத்தியமே.

சாமானிய காச ரோக லக்ஷணம்.

முன்பு சொன்ன திமிர ரோகத்தினது ஆதிக்கத்தால், வாயுவானது கண்களின் மூன்றும்புரையை அநுசரித்துக் காச ரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனில் மேற்பார்வை தெரிதலும், கீழ்ப் பார்வை திரை போட்டதுபோல் மறைதலும் உண்டாகும். இந்த ரோகமானது, எந்தத் தோஷத்தை அநுசரிக்குமோ அந்த தோஷத்தையே பார்வையும், அநுசரிக்கும், இக் குணங்களெல்லாம் சகல காச ரோகங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும். இது, கருவிழியில் ஓட்டின் நிறத்தைப் பெற்றிருப்பதால், காச ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

காசம் என்பது — வளையல்:

இனி ஆறு வகையாகிய காச ரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

1. வது. வாத காச ரோகம்:

இது, கண்களைச் சிவப்பாக்குவதுமன்றி, எதிரிலிருப்பவர்களுக்கு மூக்கின்மை போலவும், சந்திரனும், தீபமும் அநேகங்களாகவும், நேரில் இருக்கிற கனத்த பொருள்கள் மெல்லிய உருவாகவும் தோற்றுவிக்கும்.

—

2-வது. பித்த காச ரோகம்:

இது, கண்களில் வெண்கலம் நீலம் இவைகளின் காந்தியைப் போல் பிரகாசத்தை உண்டாக்குவதுமன்றி, பார்வையில், சூரியன், சந்திரன், பரிவேடம், அக்கினி சுவாலை இந்திர தநு ஆகிய இவைகள், முன்பு வாத காச ரோகத்திற் சொன்னது போல், அநேகங்களாகத் தோற்றுவிக்கும்.

—

3-வது. சிலேஷ்மகாச ரோகம்:

இது, பார்வைக்குள் வெளுப்பை உண்டாக்குவது மன்றிச் சூரியனைத் தீபத்தைப் பார்க்கும் அளவில் அவைகள் ஒளி மழுங்கி அநேக உருவங்களாகத் தெரியும் படிக்குத் தோற்றுவிக்கும்.

4-வது. தொந்தகாச ரோகம்:

இது, கண்களிலும், பார்வையிலும் வாதகாச குணத்தையும் பித்தகாச குணத்தையும் ஒரே காலத்தில் உண்டாக்கும். இவ்வாறே மற்ற இரண்டு தொந்த காச ரோகங்களையும் அறிய வேண்டும்.

5-வது திரிதோஷ காச ரோகம்:

இது, பார்வைக்குள் வாதம் பித்தம் சிலேஷ்மம் என்னும் மூன்று காசங்களுக்குள்ள குணங்களை யெல்லாம் விரைவில் உண்டாக்கும்.

6-வது. ரத்த காச ரோகம்:

இது. கண்களைச் சிவப்பு கறுப்பு நிறமாகச் செய்வது மன்றிப் பார்வையிலும் அவ்வாறே தோற்றுவிக்கும்.

சாமான்ய லிங்கநாச ரோக லக்ஷணம்:

முற்கூறிய காச ரோகத்தைச் சீக்கிரத்தில் நிவர்த்தி செய்யாவிடில், வாயுவானது கண்களில் நாலாம் புரையை அனுசரித்து, லிங்க நாச ரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனில், திருஷ்டி மண்டலமாகிய பாவை திரை போட்டதுபோல் மறையப்படும். இது பார்வையைப் பலவாறாகக் கெடுத்துக் கொஞ்சமேனும் ஸ்தூல ரூபவஸ்துவையும் தெரியவொட்டாமல் செய்தால், லிங்க நாச ரோகம். எனப்பேர் பெற்றது. லிங்கம் என்பது கருவிழியின் நடுவிலிருக்கும் பாவை:- நாசம் என்பது கெடுதல்.

இனி 6 வகையாகிய லிங்கநாச ரோகங்களைச் சொல்லப்படும்.

1-வது வாதலிங்க நாச ரோகம்.

இது, முன்பு சொன்ன காச ரோக விருத்தியினால் வாயுவானது கண்களின் நாலாம் புரைக்குள் சஞ்சரிக்கும் போது பிறந்து, அக் கண்களில் மிகவும் தூசி பறந்தது போலவும் புகை கம்மியது போலவும் செய்வதுமன்றிக் குருவி ரத்தம் போல் சிவந்த நிறத்தையும் உண்டாக்கும். இதனால் விழிகளின் நரம்புகள் முடங்கிக் கொள்ளுதலும், எதிரிலிருக்கின்ற வஸ்துவும் உருவமும் கொஞ்சமேனும் தெரியக் கூடாமையாக இருக்கும்.

2-வது. பித்த லிங்க நாச ரோகம்:

இது, கண்களைக் கருவண்டைப் போல் மிகுந்த கறுப்பாக்குவதுமன்றி எவ்வளவேனும், பார்வையைத் தெரிய வொட்டாமற் செய்யும்.

3-வது. சிலேஷ்ம லிங்க நாச ரோகம்:

இது, விழிகளின் மேல் சங்கு, மல்லிகை மொக்கு, சந்திரன், வெள்ளி, அல்லிப்பூ, படிகம், பல்லி முட்டை. ஆகிய இவைகளைப் போல் சதையை வளர்ப்பிக்கும். அப்போது நிழலில் திரிவதற்கே இச்சை உண்டாகும்.

4-வது. தொந்த லிங்க நாச ரோகம்:

இது வாதலிங்கநாசம், பித்தலிங்க நாசம். ஆகிய இவ்விரண்டினால் உண்டாகின்ற குணங்களையெல்லாம் ஒரே காலத்தில் உண்டாக்கும். இவ்வாறே மற்ற இரண்டு தொந்தங்களையும் அறிய வேண்டும்.

5-வது திரிதோஷ லிங்க நாச ரோகம்:

இது, வாதலிங்க நாச ரோகம் முதலிய மூன்று ரோக குணங்களை யெல்லாம் கண்களிலும் பார்வையிலும் நிரம்ப உண்டாக்கும்.

6-வது. ரத்த லிங்க நாச ரோகம்:

இது, பார்வையை ரத்த நிறம் ஆக்குவதும் தவிர அப்பார்வையையும் கண்களின் ஒளியையும் கெடுக்கும்: — .

1. வது கம்பீர ரோகம்:

இது முன்பு சொன்ன லிங்க நாச ரோகங்களின் பின்னும் அதிகரித்த வாயுவின் விருத்தியினால் கண்களில் நரம்புகள் முடங்கிப் பார்வைக்குள் உருவி ஆழ்ந்து விடும் போது பிறந்து, கொஞ்ச மேனும் பார்வையைத் தெரிய வொட்டாத விதத்தைச் செய்யும்.

கம்பீரம் என்பது ஆழம்.

௮-வது இரசுவ ரோகம்:

இது, பித்தத்தினால் பிறந்து, கண்களின் பார்வையை மறைக்கும், மறைத்தாலும் அற்பமாகத் தெரியும்:

இரசுவம் என்பது — அற்பம்.

3-வது. நகுலாந்த ரோகம்:

இது. இரண்டு கண்களையும் கீரிப் பிள்ளைக் கண்களைப் போல் சிவப்பாகிப் பிரபையை நிறைப்பிக்கும். இதனால் எதைப் பார்த்தாலும் பகல் காலத்தில் விந்தை விந்தையாகத் தோற்றுவதும், இராக்காலத்தில் எவ்வளவேனும் பார்வை தோன்றாததுமாக இருக்கும். இது கீரிப் பிள்ளைக் கண்களைப் போல் இருத்தலால், நகுலாந்த ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

நகுலம் என்பது கீரி, அந்தம் என்பது குருடு.

4-வது நக்தாந்த ரோகம்:

இது, வாதபித்த கபங்களினால் பிறந்து, சூரிய அஸ்தமான காலத்தில் திருஷ்டியை மறைத்து, அச் சூரியன் உதித்தவுடன் அம் மறைப்பை விட்டு இதனால் இரவில் பார்வை தெரியாமலும் பகலில் நன்றாகத் தெரிவதுமாக இருக்கும். நக்தம் என்பது இரவு. அந்தம் என்பது இருடு. இதனை மாலைக்கண், இராக் குருடு என்பர். இது அத்திப் பண்ணிய மிளகை வெள்ளாட்டுப் பிச்சுப் பை கொண்ட மட்டும் கொட்டி, அச்சலம் வெளிப்படாமல் வாயைக் கட்டி நிழலில் தூக்கிக் கட்டி, அம் மிளகு நன்றாக உலர்ந்த பின்பு, அதில் ஒன்றைச் அத்த சலத்தில் உரைத்து ஒரு மண்டலகாலம் வரைக்கும் இரண்டு வேளையும் கண்ணிலிட்டுக் கொள்ள விலகும்;

5-வது. உஷ்ண விதக்த ரோகம்.

இது, கணநேரமென வெய்யிலில் அடிபட்டு உடனே மிகு சீதள சலத்தில் ஸ்நானம் செய்தலால் பிரகோபித்த திரிதோஷத்தில் நின்றும் ஒரு அவாவு எழும்பிச் சின்ன நரம்புகளின் வழியாகச் சிரசில் ஏறி விழிகளைப் பற்றும் போது பிறந்து, உபத்திரவத்தைச் செய்யும். இதனில், கண்களில் எரிச்சலுடன் மயிர்ப்பாய்தல், இமைக்குள் வெளிறல், பகலில் கலங்கிய பார்வை, இரவில் அதுவுந் தெரியாமை என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது. பித்த விதக்தரோகம்:

இது, பித்தத்தினால் பிறந்து, கண்களில் மஞ்சள் நிறத்தை உண்டாக்கும்.

7-வது ஆம்ல விதக்த ரோகம்:

இது, மெத்தவும் புளிப்புள்ள வஸ்துக்களைப் புசித்தலினால் ரத்தத்தோடு கூடிய பித்ததோஷங்களானவை கண்களின் பார்வையைச் சேரும் போது பிறந்து, உபத்திரவத்தைச் செய்யும். இதனால், விழிகளில் வீக்கமும் நமைச்சலும் கலங்கலும் உண்டாகும்.

8. வது. தாம்பிர ரோகம்:

இது, தூக்கம், சுரம், தலைநோவு ஆகிய இவைகளால் வருந்துங் காலத்தில் பிறந்து, கண்களிற் புகை கம்மியது போல் கம்மலைச் செய்யும். இதனால் எந்த வஸ்துக்களும் புகை நிறமாகவே தோற்றும்

தாம்பிரம் என்பது — புகை:

9- வது. அவபசர்க்கிக ரோகம்:

இது, துர்ப்பல காலத்தில் ஆகிய விம்பம் முதலிய தீக்ஷண ஒளிகளைத் தினந்தினமும் முற்றும் பார்ப்பதனால் வாத பித்த கபங்கள் கண்களில் வியாபிக்கும் போது பிறந்து அவ்விழிகளின் ஒளியைக் குறைத்துப் பார்வை இல்லாதது போல் செய்யும், (அல்லது) வைடூரியத்திற் ஜொலிக்கும் கிரணங்களைப் போல் தோற்றுவிக்கும். இதனால் அங்கு ஜோதியின்மை, தெரிந் தெரியாதப் பார்வை, யார் பார்த்தாலும் விழிகளில் யாதொரு தோஷங்களும் இன்மையாக மயங்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது மற்றொரு ஒளியினால் பிறந்து நேத்திர ஒளியைக் கொடுத்தலால், அவபசர்க்கிரக ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

பார்வை ரோக சாத்தியா சாத்திய நிதானம்:

பார்வையில் பிறக்கின்ற 20ல் வாத திமிரம், பித்த திமிரம், சிலேஷ்ம திமிரம், தொந்த திமிரம், திரிதோஷ திமிரம், ரத்த திமிரம், சிலேஷ்மலிங்க நாசம், நத்தாந்தம், உஷ்ண விதக்தம், பித்த விதக்தம், ஆம்லவிதக்தம், தூம்பிரம், அவுபசர்க்கிரகம் ஆக 13 சாத்தியம், காசம்ம, நகுலாந்தம் 1. ஆகாம் கஷ்ட சாத்தியம், வாதலிங்க நாசம், பித்த லிங்கநாசம், தொந்த லிங்க நாசம், திரிதோஷ லிங்க நாசம், ரத்தலிங்க நாசம், கம்பீரம், இரசுவம், ஆக 7ம். அசாத்தியம்: ______ . .

சர்வ நேத்திர ~~ரோக~~ ரோக பேதம்:

கண்கள் முற்றிலும், அபிஷ்யந்தம், அதிமந்தம், சங்கரம், என்னும் மூன்று வகைப் பிரிவில், 16வித ரோகம் பிறக்கும். அவைகளின் விவரம். அபிஷ்யந்தத்தில் 4ம் அதிமந்தத்தில் 5ம், சங்கரத்தில் 7ம். ஆகும். இனி அபிஷ்யந்த ரோகம் நான்கும் சொல்லப்படும்.

1. வது வாதாபிஷ்யந்த ரோகம்:

இது, கண்களில் உப்பல், உலர்ந்த பீளை சாருதல், அற்ப நோவு, பூச்சி பறப்பது போல் தோன்றல், சிறு எறும்புகளால் குத்துதல் போல் குத்தல், குளிர்ச்சியாக கொஞ்ச சலம் வடிதலுடன் அவைகளை மூடுதற்கும் திறப்பதற்கும் பிரயாசை நாசியில். உப்பலோடு சிறிய வீக்கம், நெற்கண், புருவம் ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்ற எலும்புகளிலும் நரம்புகளிலும் குத்தல், அவைகளில் அடித்தது போலிருத்தல் என்னும் குணங்களை உண்டாக்கும். அபிஷ்யந்தம் என்பது ஒழுகுதல், இது உஷ்ண திரவியத்தினாலும் மதுரதிரவியத்தினாலும் உபசரிக்கில், சாந்தமாகும்.

2-வது பித்தா பிஷ்யந்த ரோகம்:

இது. கண்களில் எரிச்சல், அருகுதலுடன் உஷ்ண சலம் வடிதல் புகை கம்மியது போலிருத்தல், நீர் முட்டுதல், கடைக்கண் கறுத்தல், சிவத்தல் எதிரில் இருக்கும் வஸ்து நிறமாகத் தோற்றல், உப்பு நீரைத் தெளித்தது போல் கரித்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது சிலேஷ்மா பிஷ்யந்த ரோகம்:

இது, கண்களில் நீர்க் கோவை, வீக்கம், தினவு, தடித்து வெளுத்து மினு மினுத்து நார் நாராகப் பீளை வடிதல், தேகசாட்டியம், அசன வெறுப்பு, நித்திரைப் பங்கம். என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

4-வது. ரத்தா பிஷ்யந்த ரோகம்:

இது. கண்கள் கோவைப் பழம் போல் சிவக்குதல், ரத்த நிறத்தை ஒத்த சலமும் பீளையும் ஒழுகுதல், கருவிழி வெளிறல், என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும். இனி அதிமந்த ரோகம் ஐந்தும் சொல்லப் படும்!

1. வது. வாதாதி மந்த ரோகம்:

இது. கண் புருவம் நெற்றி ஆகிய இடங்களில் மத்தைக் கொண்டு மத்தித்தல் போல் இருத்தல். வாயு/வினால் செவிக்குள் ஓயாத இரைச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். மந்தம் என்பது மத்து!

2-வது. பித்தாதி மந்த ரோகம்:

இது, கண்களைக் கருங்காலிக் கட்டையினது நெருப்பைப் போலும் காய்ந்து சிவந்து இரும்புக் கட்டியைப் போலும் சிவக்கச் செய்யும்.

3-வது சிலேஷ்மாதி மந்த ரோகம்:

இது, வெள்விழி எல்லாம் அருங்கிக்குழி விருதல், கருவிழி, உயர்ந்து உப்புதல், அதில் தூசி பந்தது போலிருத்தல், சலம் வடிதல் நாசியின் பக்கங்கள் புடைக்குதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

4-வது ரத்தாதி மந்த ரோகம்:

இது கண்கள் சிவத்தல், சிலவேளை செம்பரத்தம் பூப்போல் மிகவும் சிவத்தல் திறக்கும் போது தொடும் போதும் நோதல், கருவிழியானது ரத்தத்தில் முழுகினது போல் தோற்றல், நெற்றி, தற்தம் தாடை மண்டை ஆகிய இடங்களில் வேதனை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

5-வது அதாதி மந்த ரோகம்:

இது, கண்களில் விரணத்தைப் பிறப்பித்தும் பார்வையைக் கெடுக்கும். இதற்குத் தீவிரமாக வைத்தியம் பண்ணுவியல், அநேக விதவேதனைகளையும் உண்டாக்கும். ஆக அதி மந்த ரோகம் 5ம் முற்றியது.

---

1. வது. அன்னிய தோவாத ரோகம்:

இது, கண் நெற்றி வாத நரம்பு மற்றைய நரம்பு ஆகிய இந்த இடங்களில் வாயு தங்கிச் சஞ்சரிக்கும் போது பிறந்து, கண்களில் சிவப்பு, வீக்கம், அதிக நோவு, நீர் கம்மல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும். வாயுவானது தனக்கு அன்னிய ஸ்தானமாகிய பித்த சிலேஷ்ம நரம்புகளிலும் வியாபித்து நேத்திரத்திற்கு உபத்திரவத்தைக் கொடுப்பதால் இது அன்னிய தோவாத ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

2-வது வாதபரியாய ரோகம்:

இது, முன்பு சொல்லிய அன்னிய தோவாத ரோக குணங்களுடன் வக்கிர பார்வையையும் சதா வீக்கத்தையும் உண்டாக்கிக்கும். இந்த ரோகம் மேற்கூறிய ரோகத்தைப் போல் இருந்தாலும், கொஞ்சம் பேதப்படுதலால், வாதவரியாய ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

3-வது. சுட்காக்ஷி பாக ரோகம்:

இது, வாத பித்த சேர்க்கையில் பிறந்து, கண்களில் சுட்கம் இருக்கம் பிசுத்தல் போலிருத்தல் ஆகிய இக்குணங்களைப் பிறப்பிக்கும். இதனில் சிமிண்டல், நோதல், அதிர்தல், எரிதல், தேசக்கிவிடுதல், சிவக்குதல், மூடலில் திறத்தலில் பிரயாசை, சீதாவஸ்துவில் இச்சையென்னும் இக்குணங்களுண்டாகும். இந்த ரோகம் முதிர்ந்தால் இந்தல் அதிகரிக்கும். சுட்கம் என்பது உலருதல். அக்ஷி என்பது நேத்திரம். பாகம் என்பது முதிருதல்!

4-வது சோபாக்ஷி பாக ரோகம்:

இது, திரிதோஷங்களின் சேர்க்கையால் பிறந்து, கண்களில் வீக்கம், சிவப்பு, நோவு, எரிச்சல், சதாமூடல், வெள்விழி, அத்திப்பழம் போலிருத்தல், அதில் நின்றும் அழுக்கையாயும் சீதளமாயும் தெளிவாயும் பிசுபிசுப்பாயும் விஸ்தாரம் சலம் ஒழுகுதல் என்றும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்!

5-வது அற்ப சோபாக்ஷிபாக ரோகம்:

இது, முன்பு சொன்ன ரோகத்தில் குணங்கள் எல்லாம் உண்டாகும். ஆனால் கண்களில் அற்ப வீக்கம் இருக்கும்.

6-வது அக்ஷி பாகாத்தியய ரோகம்:

இது, கண்கள் வீங்குதல், காந்துதல், நீர்க்கம்முதல், பிசுபசுதல், கருவிழி, வெள்விழி சிவத்தல், எரிச்சல், பார்வை கெடுதல், பொறுத்துப் பொறுத்து நோதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

7. வது. ஆம்லோஷித ரோகம்:

இது, பித்த ரத்தம் முதலிய வாதாதி தோஷங் களான வைத்து அதிரண வஸ்துக்களைக் கூட்டுப் புளிக்கப் பட்ட அன்ன சாரங்களை வயிற்றுக்குள் புளிக்க வைத்து அந்த நீரைக் கண்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கின்ற நரம்புகளின் துவாரவழியாக நேத்திரங்களில் பிறக்கும். செருத்தி நிறைப் பிடிக்கும். போது கலக்குதல், அதனால், கண்கள் கறுக்குதல், நீரொழுகுதல், வீங்குதல், எரிதல், மாறுது என்னும் இக் காந்துதல், பார்வை கெடுதல், குணங்கள் உண்டாகும். ஆம்லம் என்பது புளிப்பு உஷிதம் என்பது - பழையது ஆம்ல உஷிதம் ஆம்லோஷிதம் எனவாயிற்று.

சர்வ நேத்திர ரோக அசாத்திய நிதானம்:

கண்கள் முற்றிலும் பிறக்கின்ற பதினாறு ரோகங்களுக்குள் அசாதி மந்த ரோகமும், அக்ஷி பாகாத்திய யரோகமும், அசாத்தியமாம், அன்றியும் வாதத்தினால் பிறந்த அதிமந்தரோகம் ஐந்து நாளிலும் சிலேஷ்மத்தினால் பிறந்த அதி மந்த ரோகம் ஏழு நாளிலும். ரத்தத்தினால் பிறந்த அதி மந்த ரோகம் மூன்று நாளிலும், பித்தத்தினால் பிறந்த அதி மந்த ரோகம். கண்ட நாளிலும் பார்வையைக் கெடுக்கும்.

மேலும், இந்த அதிமாந்த ரோகங்களை எல்லாம் அசாத்திய மென்றே நிதானிக்க வேண்டும்.

அன்றியும், சிலேஷ்ம பித்த ரத்தங்களால் பிறந்த ஊறகம், பக்ஷ்மாபரோகம், அட்சாஷிபாதம், பூயாலஜம், பிசவர்த்தமம், போதகி ஆம் லோஹிதம், அற்ப சோபாஷிபாகம், அபிஷ்யந்தம், அதிமந்தம், அதாதிமந்தம், அக்ஷிபாகாத்தியயம், ஆகிய 18 ரோகங்களுக்கும், பில்லரோகம் என்று பெயர். இவைகள் வச்சிராத்தி-ஜைகர மாத்திரை, அப்பிராஜீசனம், சுவேதச்சிறுமா, நேத்திரோதகம் முதலிய ஔஷதங்களை கொண்டு சிகிச்சை செய்யில் சிலநாள் பொருந்துச் சாத்தியமாம். தன்வந்தரி முதலிய பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்ட

நேத்திர ரோகம் 94ம் முற்றியது.

சித்தர் மதாந்தர நேத்திர ரோகம்:

நயனவிதி நானூறு என்கிற சாஸ்திரத்திலும், இன்னும் சில கிரந்தங்களிலும், கருவிழி, வெள்விழி, இமை, கடைக்கண் என்னும் இந் நான்கு ஸ்தானங்களைப் பற்றி வருகின்ற ரோகம் 96 விதம் எனச் சொல்லப் படுகின்றன. அவைகளின் விவரம்:- கருவிழியில் காசம், படலம், இருதம், விழியுந்தல், நெகிசல், வரிரத்தம், திமிரம், அக்ஷரன், பூ, என்னும் 10 வகைப் பிரிவினில் 45 வித ரோகமும், வெள்விழியில் எருச்சி, படாத்தி, நெகிசல், புற்று, இமினம், வரி என்னும் 6-வகைப்பிரிவினில் 20 வித ரோகமும் இமைகளில், விப்லம், தடிப்பு, கழுவல், சீர்ப்பாய்ச்சல் பற்பம். என்னும் 5. வகைப் பிரிவினில், 16 வித ரோகமும், கடைக்கண்களில் கண்ணெடுப்பு, பூசாந்தரம், படாத்தி, சீர்க்குழவை, விழிவாதம், விரணப்படு, விற்றிரதி, இமைக்குடு, இமிர், நக்ஷத்திரவாயு, கண்ணணைவு, என்னும் 11 வகைப் பிரிவினில் 15 வித ரோகமும் உண்டாகும்.

கருவிழி ரோகத்தில் முதற்பிரிவாகிய காச ரோக பேதம்.

காச ரோகமானது. வாதகாசம், பித்தகாசம், சிலேஷ்மகாசம், தூமகாசம், நீலகாசம், மந்தாரகாசம், விரணகாசம், கருப்பகாசம், என எட்டு விதப்படும். இவற்றுள் 1வது வாதகாசம், இது கண் மணியில் வண்டைப் போல் கருமை நிறத்தை உண்டாக்கி, அதில் நின்றும் கறுத்த சலத்தை ஒழுகுவிக்கும்.

2-வது. பித்தகாசம்:- இது மஞ்சள் நிறமான சலம் அதையும் பழுக்கச் செய்யும்.

3-வது. சிலேஷ்மகாசம்: இது, அதிகவெண்மை, நிறமான சலத்தைப் பெருக்கும்.

4. வது. தூமகாசம்: இது கருவிழியில் புகை கம்மியது போல் செய்யும்.

5-வது நீலகாசம்! இது கருவிழியில் கருவிளம்பூ நிறத்தை உண்டாக்கும்.

6-வது. மந்தாரகாசம்:- இது. கருவிழியில், செம்பஞ்சு (அல்லது) வேக மினைகளின் நிறத்தைப் பிறப்பிக்கும்.

7. வது. விரணகாசம்: இது கருவிழியில், முத்தைப்போல் நாதனப்பான நிறத்தை உண்டாக்கும்.

8. வது. கருப்பகாசம்: இது கருவிழியில் அதிகக் கருமை நிறத்தைக் காண்பிக்கும். இக்காச ரோகம் 8ம் முற்றியது. இவற்றுள், பித்தகாசம், நீலகாசம், மந்தார காசம், ஆகிய 3ம். வில்வ வேர்த்தைலம், சந்திரோதயத் தைலம் அவிசு மாத்திரை கையாந்தகரை குழம்பு முதலிய ஔஷதங்களினாலும் ஆயுத சிகிச்சைகளினாலும் நிவர்த்தியாகும். மற்ற ஐந்தும் அசாத்தியமாம். ஆயினும் இச்சிகிச்சைகளைச் செய்யில் சாந்தியம் ஆறுதல் ஆகும்!

கருவிழி உ-வது பிரிவாகிய படலரோக பேதம்:

படலரோகமானது, சதைப்படலம், ரத்தப்படலம், நீர்ப்படலம், வரிப்படலம், கருநாகப்படலம், மாமிசபடலம், பசுமிழிப்படலம் என 7. பிரப்படும். இவற்றுள் 1.வது சதைப்படலம். இது கருவிழியில் குத்தலுடன் நோவை உண்டாக்கி மேலில் சிவந்த சதையை வளர்ப்பிக்கும்.

உ-வது. ரத்தபடலம். இது கண் மணியில், கரித்தல், குமறல், காந்தல்; கன்றுதல், நீர்சாரல், எரிதல், ரத்தங்கட்டுதல், நெறிக்கும் கீழ் புருவம். நெற்றி பிடரி உச்சி ஆகிய இடங்களில் குத்தல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

3. வது. நீர்ப்படலம் இது, கருவிழியின் மீது மேகம் கம்மியது போல், இருட்டல், கனத்தல், மிகுந்த அலம் வடிதல், கண் மயக்கம், சிரசில் குத்தலுடன் அங்கோரிலை என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

4. வரிப்படலம்: இது கருவிழியின் மீது கயிறு போல் வரிகளும், காந்தலும், குத்தலும், அகண்ட நோவுடன் உறுத்தலும், புகைச்சலும் உண்டாகச் செய்யும்

5. வது. கருநாகப்படலம்: இது, கருவிழியில், இந்திர தனுப் போல் பரவும். குத்தலும், நோவும், உறுத்தலும், அப்பெருக்கு முண்டாகச் செய்யும்.

6-வது. மாமிசப்படலம்: இது, விழிமணியின் முன்னையில் சதையை வளர்ப்பித்து, அரிப், ஊறல், கூசுதல், இடித்தல், அலம் வடிதல், என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்குவதன்றியும், பிடரியில் நோவையும் உண்டாக்கும்.

7. வது. பசு விழிப்படலம் இது, கருவிழியில் பசுமை, நிறமான சதையை வளர்ப்பித்து, அதில் இரத்தமான. குத்தல், தீ இருக்குமிடம் போல் காந்துதல், பார்வை மாற்றம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். ஆக படலம். 7. ம். முற்றியது. இவற்றுள் சதைப் படலம் ரத்தப்படலம், நீர்ப்படலம், வலிப்படலமென்னும் 4. ம் சாத்தியமாம். மற்ற 3. ம். அசாத்தியமாம். இவைகள் பரிகாரமாகியான மருந்து, நத்தைச் சிப்பி நெய் முதலிய ஔஷதங்களால் வசப்படும்:

<u>கருவிழி 3. வது. பிரிவாகிய குமுத ரோகபேதம்:</u>

குமுத ரோகமானது, செங்குமுதம், கருங்குமுதம், வெண்குமுதம் என 3. விதப்படும். இவற்றுள் 1-வது செங்குமுத ரோகம். இது கருவிழியில் செங்கழுநீர்ப் பூவைப் போல் சிவந்த சதையை வளர்ப்பித்து. அதில் நெருப்பினில் சுட்டப் புண் போல் எரிச்சலையும் குத்தலையும் உண்டாக்கும்.

2. வது. கருங்குமுத ரோகம்:- இது கருவிழியில் கருங்குவளைப் பூவைப் போல் விரணத்தை எழுப்பிப் பார்வையில் இருள் கம்மியது. போல் செய்யும்.

3. வெண்குமுத ரோகம்: இது கண்களில் பஞ்சுபோல் வெளுத்த புள்ளி விழுந்து பரவுதல், குத்தல், மிகுந்த நோதல் பார்வை மழுங்கல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். ஆக குமுத ரோகம். 3 ம். முற்றியது. இவற்றுள், செங்குமுதம்; சாத்தியம் மற்ற 2 ம். அசாத்தியம்:

→

<u>கருவிழி 4. வது. பிரிவாகிய விழியுந்தல் ரோகபேதம்:</u>

விழியுந்தல் ரோகமானது, செஞ்சதை விழியுந்தல், வெண்சதை விழியுந்தல், கருவ நேத்திர விழியுந்தல், என 3. விதப்படும். இவற்றுள் 1-வது செஞ்சதை விழியுந்தல் இது குமுதரோகத்திலும்.

மற்றும் காத்திர ரோகங்களிலும், கருவிழியில் சிவந்த சதையைப் படரச் செய்து அதில் உறுத்தலை உண்டாக்கும்!

2. வது. வெண்சதை விழியுந்தல்! இது வெண்மைச் சதையைப் படரச் செய்து அதில் கோவை மாத்திரம் உண்டாக்கும்.

3. வது. சருகுவந்திர விழியுந்தல், இது கண் முழுமையும் சுற்றுக் கொள்ளும்படிக்குச் சதையைப் படரச் செய்யும். ஆக விழியுந்தல் ரோகம் 3ம் முற்றியது. இம் மூன்றும் அசாத்தியமே.

<u>கருவிழி</u> <u>5. வது</u> <u>பிரிவாகிய</u> <u>நெரிசல்</u> <u>ரோக பேதம்</u>:

உஷ்ணம், வெக்கை, ஜாதவேகம், மிகுசளை எடுத்தல், கண் சிவத்தல், நீர் ஒழுகல், என்னும் இச் செய்கைகளில், நெரிசல் ரோகம் பிறக்கும். இது உஷ்ண நெரிசல், சோணித நெரிசல், நீர் நெரிசல் என 3 விதப்படும். இவற்றுள் 1. வது. உஷ்ண நெரிசல் இது கருவிழியில் விருத்தமான வெளுப்பை உண்டாக்கும். 2. வது சோணித நெரிசல் இது விழி மையத்தில் ரத்த நிறத்தையும் கருக்கையையும், உண்டாக்கும். 3. வது நீர் நெரிசல் இது ~~கருவிழி~~ நடுவில் மாந்தளிர் நிறத்தையும், குளிர்ச்சியுடன் நீர் கோவையையும் உண்டாக்கும்.

—

கருவிழியில் அப்புகை மேகம் கம்மியது போல் செய்து நுட்பப் பொருள்களைத் தெரிய வொட்டாமல் மறைக்கும். இந்த ரோகம் பாலர் முதல் விருத்தர் பரியந்த முண்டாயிருக்கும், ஆனால் நாற்பத்தைந்து வயதிற்கு மேல் மேற்படி பித்த ஒளி மட்டுப் படுங்காலத்தில், சுபாவமாகத் தோன்றும். (அல்லது) மேற்படி வயதிற்கு மேலும் சீக்காளிகள் இதில் வாயுவின் கூட்டுறவில் திமிர ரோகம் ஆரம்பமாகும்!

2 வது. மாலைக்கண்: இது மாலைக் காலத்தில் பார்வைக்கு இருளடையும்படிச் செய்வதும், உதய காலத்தில் அவ் விருள் நீங்கும்படிக்குச் செய்வதுமாக இருக்கும்.

3·வது· மந்தார திமிரம்: இது கருமணியில் பஞ்சுபோல் புகையை யெழுப்பி அந்தி நேரத்தில் இருளுண்டாக்குவதும், பின்னும் ஒரு சாமத்திற்குள் தெளிவைத் தருவதுமாக இருக்கும்.

4·வது வறட்சி திமிரம்: இது கருவிழியில் மந்தமும், நடு நரம்பில் குத்தலும் பீளையுடன் ஜலப் பெருக்கும் உண்டாகும்படி செய்யும். இது கபால மூளையை பித்தம் வறட்டும்போது பிறக்கும்.

5-வது. நீர்த்திமிரம்: இது நா, நாசி, செவி, கண் ஆகிய இவ்விடங்களில் விரணத்தை உண்டாக்குவதும். அன்றி, கருவிழிப் பக்கங்களில் குத்தலும், நடுவில் புகைச்சலும் உண்டாக்கும்.

6·வது சிலேஷ்ம திமிரம்: இது கரு விழியை வெளுப்பாக்கிப் பார்வைக்கென்றும் அப்படியே தோன்றுவிக்கும்.

7-வது. மேக திமிரம்: இது கருவிழியில் மேகம் கம்மியது போல் இருள் அடையச் செய்யும்.

ஆக திமிர ரோகம் 7ம். முற்றியது.

இவற்றுள் வெள்ளெழுத்து மாலைக் கண், மந்தார திமிரம் என்னும் 3ம். சாத்தியமாம். மற்றவை அசாத்திய மாம்!

கருவிழி 6-வது பிரிவாகிய வலி ரோக பேதம்.

வலி ரோகமானது நீர்வலி, இமைவலி, சோரி வலி என 3. விதப்படும். இவற்றுள் 1 வது நீர்வலி. இது வெளுத்து நீண்டிருக்கும். 2 வது இமைவலி, இது பிறப்பைப் போல் வளர்ந்திருக்கும். 3. வது சோரி வலி இது இரண்டு கடைக்கண் வரைக்கும் ரத்த நிறத்துடன் படர்ந்திருக்கும். ஆக வலிரோகம் 3ம். முற்றியது.

கருவிழி 7. வது. பிரிவாகிய குந்த ரோக பேதம்.

குந்த ரோகமானது சதைக் குந்தம், ரத்த குந்தம், மோர்க் குந்தம், என மூன்று விதப்படும். இவற்றுள் ரத்த குந்தம் 1ம். அசாத்தியமாம். மற்ற 2ம். சாத்தியமாம். ஆக குந்த ரோகம் 3ம். முற்றியது.

கருவிழி 8 வது பிரிவாகிய திமிர ரோக பேதம்.

திமிர ரோகமானது, வெள்ளெழுத்து, மாலைக்கண், மந்தார திமிரம், வறட்சித் திமிரம், நீர்த்திமிரம், திலவர்ம திமிரம், மேக திமிரம், என 7 விதப்படும். இவற்றுள் 1 வது வெள்ளெழுத்து, இது அகாலத்திலும். காலத்திலும், இரு விதப் படும். இவற்றுள் அகால வெள்ளெழுத்து என்பது 11 வது பக்கத்தில் கூறிய ஆலோசக பித்தத்தினது பிரகாசம் சில பித்த வஸ்துக்களினால் அதிகரிக்கும் போது சிறுவர்களுக்கும் உண்டாக்கும். இதனால் எழுத்து முதலிய சிறிய வஸ்துக்களும் கண்ணுக்குப் புலப்படுவது போல் இருந்து காரணமில்லாமலே மயங்கி மறையப்படும். கால வெள்ளெழுத்து என்பது 37 வயதிற்கு மேல் சொல்லாநின்ற பித்த தோஷ ஒளியானது வரிகின்ற போது பிறந்து ஒவ்வொரு வேளை கொஞ்சம் வயிற்று ஜோளவ தருவது மன்றி

கருவிழி 9. வது. பிரிவாகிய அக்கிர ரோக பேதம்:

அக்கிர ரோகமானது, விரண அக்கிரன், கருங்அக்கிரன், விழி விருங்கிச் அக்கிரன், வெண் அக்கிரன், கனற் அக்கிரன், என ஐந்து விதப்படும்.

இவற்றுள்:- 1. விரண அக்கிரன்:-

இது கருமணியின் மீது மிகுந்த விரணத்தை உண்டாக்கும்.

2. வது. கருங் அக்கிரன்: இது விழியைச் சுற்றிலும் உறைந்து போல் ஆவாரங்களை உண்டாக்கும்.

3 வது விழி விருங்கிச் அக்கிரன்: இது கரு விழியின் கீழ்ச் சந்தியில் நின்றும் வெள்ளெருக்கு போல் படர்ந்து விழியை மறைக்கும். இதனால் அதிக வேதனையும் எரிச்சலுமுண்டாகும்.

4. வது. வெண் அக்கிரன்:- இது குழந்தைகளின் கரு விழியை விட்டுச் சுற்றிலும் அக்கினி நிறத்தை உண்டாக்கும்.

5. வது. கனற் அக்கிரன்:- இது விழியில் கோளையும். உள்ளில் அனல் போல் காந்தலையும் உண்டாக்கும். ஆக அக்கிரன் 5. ம். முற்றியது.

இவற்றுள் விரண அக்கிரன் ஆதியான 3. ம். அசாத்தியமாம். மற்ற 2. ம். சாத்தியமாம்.

கருவிழி 10. வது. பிரிவாகிய பூரோக பேதம்:

மாநிலை ரோகத்திலும், உஷ்ண ரோகத்திலும், பித்த நீர்க் கோவையிலும், கருவிழியில், ஆணி உக்கள், புகை என்னும் 3. விதப்பூ உண்டாகும். இவற்றுள் புகை சாத்தியம். மற்ற 2.ம் அசாத்தியம். ஆக பூரோக மூன்றுடன் கருவிழி ரோகம் 45.ம். முற்றியது.

வெள்விழி ரோக பேதம்:

வெள்விழியில் எழுச்சி, படலத்தி, நகசிர, புற்று, கிமிழம், வரி என்னும் 6. வகைப் பிரிவினால் 20 விதரோகம் பிறக்கும்.

வெள்விழி:- 1. வது. பிரிவாகிய எழுச்சி ரோக பேதம்:

எழுச்சி ரோகமானது, மிசி எழுச்சி, விரண எழுச்சி, கிலை எழுச்சி, நீர் எழுச்சி, உந்நெழுச்சி என 5 விதப்படும்.

இவற்றுள் 1. நீர் எழுச்சி ரோகம்:- இது வெள்விழியில் நெகமசிப்போல் வட்டமாகத் தசையைப் பரவச் செய்யும்.

2. விரண எழுச்சி:- இது வெள்விழியில் கருஞ்சிவப்பு கன்றியைப் போல் மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும்.

3. கிலை எழுச்சி:- இது உடுக்கின்ற பிரமாண தசையைப் பிறப்பிக்கும்.

4. வது. நீர் எருச்சி:- இது நீர் துளியைப் போல் காந்தைப்பான சதையை உண்டாக்கும்.

5. வது உள் கெருச்சி:- இது பருக்கிக் காயைப் போல் தூர் மாமிசத்தை வளரப் பண்ணும்.

ஆக எருச்சி ரோகம் 5.ம். முற்றியது.

இவற்றுள் வளி எருச்சி, நீர் எருச்சி, குளை எருச்சி, ஆகிய 3ம். சாத்தியமாம். மற்ற 2ம் அசாத்தியமாம்:-

—ர.

வெள்விழி. 2. வது. பிரிவாகிய படாத்தி ரோக பேதம்:

படாத்தி ரோகமானது, சதைப்படாத்தி, வலிப் படாத்தி, சோரி படாத்தி என 3 விதப்படும். இவற்றுள் 1. வது சதைப்படாத்தி, இது வெள் விழியில் மிருதுவான சதையைத் தருக்கும் பருக்கச் செய்யும்.

2. வது. வலிபடாத்தி. இது வெள் விழியில் வங்கு கண் கணைப் போல் மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். 3 வது சோரிபடாத்தி, இது வெள் விழியில் ரத்தங் கிழம்பும் பழுவாகிய செந்நிறச் சதையை வளர்ப்பிக்கும். ஆக படாத்தி ரோகம் 3.ம். முற்றியது. இவற்றுள் வலிப் படாத்தி ரோகம் சாத்தியமாம். மற்ற 2ம். அசாத்தியமாம்.

வெள்விழி 3. வது பிரிவாகிய நெரிசல் ரோக பேதம்:

நெரிசல் ரோகமானது, துளி நெரிசல், உறுது நெரிசல், விரண நெரிசல், என 3. விதப்படும். இவற்றுள் 1. வது துளி நெரிசல், இது வெள் விழியில் வீங்கு வினைது துளியைப் போல் மாமிசத்தை உண்டாக்கும். 3. வது விரண நெரிசல், இது விரணத்தை உண்டாக்கும். ஆக நெரிசல் ரோகம் 3.ம். முற்றியது. இம் மூன்றும் சாத்தியமாம். —

வெள்விழி 4. வது பிரிவாகிய புற்று ரோக பேதம்!

புற்று ரோகமானது, சதைப் புற்று, நீர்ப் புற்று, அழற் புற்று என 3 விதப்படும். இவற்றுள் 1. வது சதைப் புற்று இது வெள்விழியில் ரத்தத்தினால் சிவந்த சதையை வளரப்பிக்கும். 2 -வது நீர்ப் புற்று. இது வெள்விழியில் நீர்க் குமிழி போல் சதையை எழுப்பும்.

3. வது அழற்புற்று:- இது வெள்விழியில் காற்றுடன் விம்மலான சதையை உண்டாக்கும். ஆக புற்று ரோகம். 3. ம். முற்றியது. இவற்றுள் அழற் புற்று அசாத்தியமாம். மற்ற 2. ம். சாத்தியமாம்!

வெள்விழி 5. வது. பிரிவாகிய குமிள ரோக பேதம்:

குமிள ரோகமானது, மாமிசக் குமிளம், ரத்தக் குமிளம், நீர்க் குமிளம் என 3. விதப்படும். இவற்றுள் 1. வது சதைக் குமிளம், இது வெள்விழியில் கறுத்த கொப்புளத்தை உண்டாக்கும்.

2. வது. ரத்தக் குமிளம்:- இது வெள்விழியில் செம் குன்றியைப் போல் சிவந்த கொப்புளத்தை உண்டாக்கும். 3. நீர்க் குமிளம். இது வெள் விழியில் சங்கம் பதும் போல் கொப்புளத்தை உண்டாக்கும். ஆக குமிள ரோகம் 3. ம். முற்றியது. இவற்றில் மாமிசக் குமிளம் சாத்தியம்! மற்ற 2. ம். அசாத்தியமாம்!

3. வது. இடர் பில்லம்:- இது இமையின் அடியிலும் புருவ மத்தியிலும் இருக்கின்ற நரம்புகள் மஞ்சள் நிறமாக்கித் தடிக்கப் பண்ணும். ஆக பில்ல ரோகம். 3. முற்றியது. இவற்றுள் நீர்ப் பில்ல ரோகம் அசாத்தியமாம். மற்ற 2 ம். சாத்தியமாம்!

3. வது இடர் பில்லம்: இது இமையின் அடியிலும், புருவ மத்தியிலும் இருக்கின்ற நரம்புகள் மங்கச் நிறமாக்கித் தூக்கப் பண்ணும். ஆக பில்ல ரோகம் 3. ம். முற்றியது. இவற்றுள் சீர்ப் பில்லரோகம் அசாத்தியமாம். மற்ற ௨. ம். சாத்தியமாம்.

<u>இனம்: ௨.</u> <u>பிரிவாகிய நமத்தலாதிரோக பேதம்:</u>

நமத்தல் ரோகமானது, இமைத் நமத்தல், இளிச்சக்கண் முடமயிர் எனத் த்ரிவிதப்படும். இவற்றுள். 1. வது இமைத் நமைப்பு. இது கண்களில், பரபரப்பான தினவு. நீர்த்தும்பல், இமையில் ஒரு விருப்புடன், திமிர், விம்மல், ஈரமெல்லாம் கனத்தல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும். ௨. வது இளிச்சக்கண். இது. இமை விளிம்பில் நமத்தல், விரணம், மிகுந்த அக்கோளை, கண் கூசுதல், இதனால் வியசனம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும். இதன் புளிச்சக் கண்ணென்றும் சொல்வர். 3. வது முடமயிர் இது இரண்டு இமைகளும் சரிந்து ஒட்டிக் கொண்டு சீர் பெருக்கினால் அவ் விடத்தில் விரணம் பிறக்கும் போது பிறக்கும். இதனால் இமையின் உள்ளில் தைத்துக் கொள்ளல், வேதனை, கருமணி வெளிறல், அதில் திமிர் என்னும் இக் குணங்களுண்டாகும். ஆக நமத்தலாதி ரோகம் 3. ம். முற்றியது. இவற்றுள். முடமயிர் அசாத்தியம். மற்ற ௨ம். சாத்தியம்:

வெள்விழி 6-வது பிரிவாகிய வரி ரோக பேதம்:

வரி ரோகமானது, வெள் வரி, நீலவரி, ரத்தவரி, என 3 வகைப் படும்.
இவற்றுள் 1. வது வெள் வரி:- இது வெள் விழியில், மீனின் சிலாம். பைப்போல் வரையை உண்டாக்கும்.
2. வது நீலவரி, இது மிகுந்த பசுமை உள்ள துரிசினது நிறத்தை ஒத்த வரையைக் காண்பிக்கும். 3-வது ரத்தவரி. இது, செந்நிற வரையைப் பிறப்பிக்கும்.
இவற்றுள், நீலவரி, சாத்தியமாம். மற்ற 2.ம். அசாத்தியம்.
ஆக வரி ரோகம் மூன்றுடன் வெள்விழி ரோகம் 20.ம். முற்றியது.

இமை ரோக பேதம்:

இமைகளில் பில்லம், தடிப்பு, படலம், கழல், கிர்ப்பாயிச்சல், என்னும் 5. வகைப் பிரிவினால் 16. வித ரோகம் பிறக்கும்.

இமை 1. வது பிரிவாகிய பில்ல ரோகபேதம்:

பில்ல ரோகமானது, கிர்ப்பில்லம், அமர பில்லம், இடர் பில்லம், என 3 விதப்படும். இவற்றுள், 1. வது கிர்ப்பில்லம், இது, இமை முறைத்தலுடன் கனத்தல், கண்ணில் மிகுந்த அலம் வடிதல், அக் கண்ணைச் சற்றியும் புருவத்திலும், உச்சியிலும் நமிடுடன் கில்லிட்டு நோதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். 2. வது அமரபில்லம். இது இமையில் ரத்தம் போல் சிவந்த தசை தடித்தல், கீழ் இமை ஒட்டிக் கொள்ளுதல் கண்ணொளி மயங்குதல், அதிக அலம் வடிதல். என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

கடைக்கண் ரோக பேதம்:

கடைக் கண்களில், கண்ணடைப்பு, பூசாந்திரம்
படாந்தி இவை விழிவாதம், விரணப் பரு,
வித்திரதி, இமைக்கரு, கிமிம், நஷத்திரவாயு,
கண்ணைவு என்னும் .11. வகைப் பிரிவினில்
15. வித ரோகம் பிறக்கும்!

கடைக் கண் 1. வது. பிரிவாகிய கண்ணடைப்பு ரோகம்:

இது. கடைக் கண்ணில் உப்பல் உண்டாக்கிக்
கொண்டே இருக்கும்!

கடைக்கண் 2. வது. பிரிவாகிய பூசாந்திர ரோகம்:

இது, கடைக்கண்ணில், பீளசாரும் இடத்திற்கு
ஈட்கடை இடம் விட்டு, பருத்தி விதையைப்போல்
உப்பல உண்டாக்கும்.

கடைக்கண் 3. வது. பிரிவாகிய படாந்தி ரோக பேதம்:

படாந்தி ரோகமானது, நீர்ப் படாந்தி,
சதைப் படாந்தி, ரத்தப் படாந்தி என 3 விதப்படும்.
இவற்றுள் 1. வது. நீர்ப்படாந்தி இது, கடைக்
கண்ணில் சலத்தை ஒழுகவிக்கும்.
2. வது சதைப் படாந்தி, இது கடைக் கண்ணில்
திரிச் சதையை வளர்ப்பிக்கும். 3. வது ரத்தப்
படாந்தி இது. கடைக் கண்ணில் வெப்பத்துடன்
ரத்தத்தை வடியப் பண்ணும். ஆக படாந்தி
ரோகம். 3ம். முற்றியது. இவை 3. ம்
சாத்தியமாம்;

→

கடைக்கண் 4. வது பிரிவாகிய திவை ரோக பேதம்:

திவை ரோகமானது, நீர்த் திவை, சதைத் திவை, ரத்தத் திவை என 3 விதப்படும். இவற்றுள். 1

1 வது நீர்த் திவை. இது, கடைக் கண்ணில் சிலேஷ்ம மொத்தையைப் போலவே நீர் மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும்.

2. வது சதைத் திவை:- இது கடைக் கண்ணில் கருங்கொற்றியைப் போல் தசையைப் புடைப்பிக்கும்.

3. வது. ரத்தத் திவை!- இது. கடைக் கண்ணில் ரத்த நிறத்துடன் கடினத்துவமான சதையை உண்டாக்கும்:

ஆக திவை ரோகம் 3. ம். முற்றியது. இம் மூன்றும் சாத்தியமாம்:-

கடைக்கண்: 5. வது பிரிவாகிய விழிவாதம்:

இது வாயுவைக் கொண்டு இமைகளை ஆட்டு விழித்துக் கண்களைச் சுருக்கும்.

கடைக்கண் 6-வது பிரிவாகிய விரணப்பரு:

இது கடைக்கண் விளிம்பில் கறுக்கண்டுபோல சிறு விரணத்தை உண்டாக்கும்.

கடைக்கண் 7. வது பிரிவாகிய விந்திரம்:

இது கடைக் கண்ணில் நரம்பின் வழியாகத் துடித்தல் உண்டாக்கும்.

கடைக்கண் 8 வது பிரிவாகிய இமைக் கிரு:

இது, கடை விழியில் சிறிய கட்டிகளை எழுப்பும். இதனைக் கண் கட்டி என்பர்!

கர்ண ரோக பேதம்:

கர்ணம் என்கிற காதுக்குள் வாதகர்ண சூல ஆதியாக ரத்த கர்ண சூல ஈறாக 5 வித ரோகம் பிறப்பது மன்றி. சங்கராசாரியாக 20 வித ரோகம் பிறக்கும். அவ், கர்நம். கர்ணம், கோத்ரி, சிரவணம், சிரவம், சுருதி; சுரோத்திரம், செவி வள் ஆகி 10ம். காதின் பெயராம்.

1 - வது வாதகர்ண சூல ரோகம்:

இது பிரசவம், நீர் விளையாடல், நினைவினை செவியைக் குடைந்து சொறிதல், ஆகிய இவைகளால் பிறந்து, அதிகரிக்கின்ற திரி தோஷங்களினால் செவி நரம்புகளில் வியாபித்து, அம்மார்க்கத்தில் வேதனை செய்யும். இதனால், காதுகளில் குத்தல், குரும்பிக்குள் நோவு. அந்த இடத்தில் மரத்தல், குளிர்ச்சியாகிய வஸ்துக்களைப் பிழிந்தால் ஸ்பரிச ஞானந் தெரியாமை நாட்சென்று பக்குவப்படல், நோவு நிற்றல் கொஞ்சம் சலங்கம் முதல், சத்தம் போல் கேளாமை, உள்ளில் பூச்சிகள் பறப்பது போல் ஒரு விகாரமாகத் தோற்றுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்:

---

2. வது. பித்த கர்ண சூல ரோகம்:

இது. காதுகளில் எரிச்சல், வீக்கம், சீதள வஸ்துவைப் பிழிந்தால் இதவு, ஆசை, அதில் ஒன்றும் சீக்கிரத்தில் பக்குவப்படல் குளிர்ச்சியாகிய சலம் வடிதல், அது வடியாமல் உள்ளில் கம்மிய காலத்தில் நோவு நிற்குதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

3. வது. சிலேஷ்ம கர்ண சூல ரோகம்:

இது, சிரசு, தாடை, கழுத்துப் பிடரி, ஆகிய இடங்களில் கனத்தல் உஷ்ண வஸ்துவில், இச்சை, காதுகளில் அற்ப நோவு, ~~[illegible]~~ நமைச்சல், வீக்கம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது பக்குவப் பட்டு உடையுங் காலத்தில், கெட்டியாயும், வெண்மையாயும் சலம் வடியும்.

4. வது. திரிதோஷ கர்ண சூல ரோகம்:

இது சுரம், கொஞ்சம் உஷ்ணவில் இச்சை, காது வீக்கம், அதிக நோவு, சத்தம் கேளாமை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

5. வது. ரத்த கர்ண சூல ரோகம்:

இது, பித்த கர்ண சூலயினது பத்திர வர்ணமும், வாத கர்ண சூலைக்குரிய சில குணங்களையும் உண்டாக்கும். அன்றியும். செவியானது கல்லு முதலியவைகளால் அடியுண்ட காலத்தில் உள்ளில் சீழ் ரத்தம் சேர்ந்து கெட்டால், பித்தால், அபிகாதத்தால் எனப் பேர் பெறும். அதற்கும் இக் குணங்களெல்லாம் உண்டு. ஆக கர்ண சூல ரோகம் ஐந்தும் முற்றியது!

---

1. வது. கர்ண நாத ரோகம்:

இது. காதுகளில் சத்தத்தை உண்டாக்குகின்ற நரம்புகளில் வாயு சேரும் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் காரணம் இல்லாமலே காதுக்குள் நானாவித சத்தமான நாதங்கள் உண்டாகும்.

௨. வது. பாதிரிய ரோகம்:

இது, வாயுவு, சிலேஷ்மத்துடன் கூடி சத்த நரம்பில் வியாபிக்கும் போது பிறக்கும். இதனால் காதுக்குள் சகல சத்தத்தையும் தெரிவிக்கின்ற நாதமானது கெட்டு அடையா திருந்தாலும் அதற்கு வெளி ஓட்டம் இல்லாமையால் அதிகக் கூச்சலிட்டு உரக்கக் கூவினாலும் கண்ணருக்கில் பேசுவது பேசினால் பிரயாசத்தின் மேல் கொஞ்சம், கொஞ்சம் சத்தம் கேட்கும்.

3. வது. பிரதிநாக ரோகம்:

இது, வாயுவினால் சிலேஷ்மம் உலர்ந்து சத்த நரம்புகளில் அழுத்திக் கொள்ளுங் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், காதுகளில் அதிக நோவும் சத்தக் கெடுதியும் உண்டாகும். இது சத்தத்தை மிகவும் வெளிவிடாமல் கட்டுதலால் பிரதிநாக ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

நாகம் என்பது கட்டுதல்.

---

4. வது. கர்ணன் கண்டு ரோகம்:

இது காதுகளில் அதிக கபத்தினால் நமைச்சலையே உண்டாக்கும்.

5. வது. கர்ண சோபை ரோகம்:

இது காதுகளில் அதிக வீக்கத்தை மாத்திரம் உண்டாக்கும்.

6. வது. கர்ண பூதி ரோகம்:

இது பித்தத்தினால் கபமானது கெடுதியை அடையும் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் காதுகளில் இருக்கும் குறும்பின் சருமத்தில் நோவு, ஒரு கேள்வி இன்மை, மிகுந்த துர்க்கந்தம் வியர்வை போல் ஓயாது சலம் வடிதல் என்றும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

பூதி என்பது — துர்க்கந்தம்:

7. வது கர்ண வித்திரதி ரோகம்:

இது செவிக்குண்டாகிற நமைச்சலால் சில கருவியைக் கொண்டு குடைவதனால் புண்ணாகிய காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், முற்கூறிய வித்திரதிக் கட்டிகளுக்குள்ள குணங்களெல்லாம் உண்டாகும்.

—

8. வது. கர்ணார்ச அற்புத ரோகம்:

இது காதுகளின் மூலத்தில் மூலரோக உபத்திரவம் போல் உபத்திரவமும், துர்க்கந்தமும், செவிடும் உண்டாகும்படிச் செய்யும்.

கர்ணம் என்பது காது, அர்சம் என்பது மூலம், அற்புதம் என்பது உள்ளில் மிகுந்த நோவுடன் [illegible] இருக்கும்!

௯. வது. கர்ணற்புத ரோகம்:

இது. காதுகளில் முன்பு சொன்ன கர்ண சோற்புத ரோகங்களுடன், செவிப்பிரதேச மெல்லாம் ஏக வீக்கத்தையும் உண்டாக்கும்.

௰. வது. கர்ண கிருமி ரோகம்:

இது. காதுகளில் சிலதோஷச் சேர்க்கையி-யால் பிறக்கும். இதனால் கிருமிகள் ஜனித்து, அந்த இடத்து சீழ், ரத்தம், மாமிசம் இவைகளைப் புசித்துக் கொண்டு அதிக உபாயுப் நோவையும் உண்டாக்கும்.

---

11. வது. கர்ண கூசிகா ரோகம்:

இது. காதுகளில் வாயுவு தங்கும் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், செவியினது உட்கருவியாகிய குறும்பி முடங்கிக் கொண்டு, மிகுந்த உபத்திரவத்தை உண்டாக்கும்.

கூசிகா என்பது முடங்குதல்.

12. வது. கர்ண பிப்பலி ரோகம்:

இது மாமிசத்தைப் பற்றிப் பிறக்கும். அப்போது, காதுகளில் துர்மாமிசமானது, திப்பலிக் காயைப் போல ஒன்றேனும் பலவாயேனும் உண்டாகிக் கொண்டே இருக்கும்.

பிப்பிலி என்பது திப்பலிக்காய்.

13-வது. கர்ண பிதாரிகா ரோகம்:

இது, திரிதோஷத்தினால் காதுக்குச் சிறிய வெட் பூசினிக் கிழங்கைப் போல், மாமிசத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அந்த இடத்தில் நோவு, பாரத்தல், வீக்கம், கறுத்த தயிலம் போல் சலம் வடிதல், பொறுத்துப் பொறுத்துக் குத்துதல், திரும்பி புரட்டுகிறல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இதைச் சஷ்குலி ரோகம் என்பர்:

சஷ்குலி என்பது — புறக்கு:

14. வது. கர்ண பால சோஷ ரோகம்:

இது காதுக்குள்ளிருக்கும் நரம்புகளில் வாயுத் தங்கிச் சஞ்சரிக்கும் போது பிறக்கும்: இதனால் நெற்றியானது மிகவும் உலர்ந்து கட்டிகத்தை அடையும்:

பாலம் என்பது நெற்றி.

சோஷம் என்பது - சுஷ்கம்:

15-வது. கர்ண தந்திரிகா ரோகம்:

இது காதுக்குள் பிசினைப் போல் நெகிழ்ச்சியாவும். இழுத்தால் அறுமல் தந்தியைப் போல் நீளுவதாயும் இருக்கின்ற சீழை உண்டாக்கும்!

—

16. வது. கர்ண பரிபோடக ரோகம்:

இது. வாயுவினால் காதுக்குள் அற்ப வீக்கத்தை உடைய கொப்புளத்தைப் பிறப்பிக்கும். அது ஒரு நாள் அப்படியே யிருக்கும். பின்பு விருத்தி அடைய ஆரம்பித்தால் சீக்கிரத்தில் விருத்தியடையும். இதனால் அம்மார்க்கத்தில் மிக சிவப்பு நிறமும் நோவும் உண்டாக்கும்.

17. வது. கர்ணைற்பாத ரோகம்:

இது. இரத்த பித்த ரோகத்தினாலும் மேற்றவும் கனத்த காதணிகளினாலும், காதுகளில் வேர்க்குரு போல் சிறிய கொப்புளத்தை உண்டாக்கும். அது பழுத்து உடைகையில் வீக்கம், அத்துடன் பரும் பரும் கொப்புளங்கள் விஸ்தாரம், எழும்புதல், அவைகளில் வியர்வையும் ரத்தமும் அருகையும் பிறக்குதலுடன் திக நோவு, எரிச்சல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

உற்பாதம் என்பது — அதிக உபத்திரவம்:

—

18. வது. கர்ணைன் மந்த ரோகம்:

இது வாத சிலேஷ்மங்களினால் பிறக்கும். இதனால், செவி மார்க்கத்தில் நிலை பெற்ற வீக்கம், அதில் நோவின்மை, அதிக கனைச்சல், சீக்கிரத்தில் வசப்படாமை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது. வீக்கத்தைக் கொண்டு மந்தத்தை உண்டாக்கலால், கர்ணைன் மந்த ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

இதற்கு சல்லிகம் என்றும் ஒரு பேருண்டு:

19. வது. துக்க வர்த்தன ரோகம்:

இது, காது குத்தும் போது கை வசமறியாமல் நரம்பின் மார்க்கங்களில், குத்துவதனால் பிறந்து. வேதனையைச் செய்யும், அப்போது நமைச்சல் எரிவு, வீக்கம், பக்குவகாலத்தில் நோவு என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்:

வர்த்தனம் என்பது — அதிகரித்தல்:

20 - வது. கர்ணலிகிய ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மத்துடன் கூடிய ரத்தத்தினால் காதுக்குள் கிருமிகளைப் பிறப்பிக்கும். அக்கிருமிகள் சிறு சிறு கொப்புளங்களை உண்டாக்கும். இதனால், காதுகளில் வெகு தினவு, வியர்வை, வேதனை, அம்மார்க்கத்தில் எந்நேரமும் ஒரு கருவியைக் கொண்டு கிடைதற்கே நினைப்பு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

லிகியம் என்பது — துழாவிக் கிடைதல்:

——× ×× ——

11. வது. விஸ்போட ரோகம்:

இது, முற்கூறிய கிருமி ரோகத்தைப் பார்க்கிலு மதிக விரணத்தையும் நோவையும் வெகு சங்கடத்தையும் உண்டாக்கும்:

—.

12. வது. இந்த்ரா ரோகம்:

இது, வாதபித்தங்களினால் தாமரைக் காய்ப் போல் உருவமும் நிறமும். முளைகளும் உள்ள புடைகள் உண்டாகும். அதி வேதனையோடும் கூடிய விரணத்திற்கு இந்த்ரா எனப் பெயராம்:

13. வது. கர்த்தபி ரோகம்:

இது, மண்டலாகாரமாய் வெண்காக்கட்டான் காயினது உருவத்துடன் கொப்புளங்கள் விஸ்தபட் உண்டாகும்:

14. வது. கட்சியா ரோகம்:

இது, வாதத்தை (அல்லது) பித்தத்தைக் கொண்டு அக்குளுக்கு உள்ளிலாவது அதைச் சுற்றியுமாவது நெற்பொரியைப் போல் மெல்லிய கொப்புளங்கள் நெருக்கமாக நிறைப் பண்ணும். கட்சி என்பது — அக்குள்:

15. வது. கண்ட ரோக லக்ஷணம்:

முற்கூறிய கட்சியா ரோகத்தினது பக்கத்தில் கட்டிகள் உண்டாகி வெடித்துப் பழுத்தால் கண்ட ரோகமாம். கண்டம் என்பது - இடம்.

16 - வது. ராஜிகா ரோகம்:

இது, வெய்யிலாகிய இறுக்கத்தால் வருகின்ற வியர்வையைக் கொண்டு சிறு-நிறம் போலவே இருத்தும் பருத்தும் அணுக்கள் ஒத்தும் வட்டவடிவாய் நெருங்கிய வேர்க்குருவை உண்டாக்கும். இதில் நமைச்சல் விசேஷமாய் இருக்கும். ராஜிகா என்பது கடுகு. இதுவே வேர்க்குருவாம்:

17. வது. ஜாலகர்த்த பிரோகம்:

இது, பித்தப் பிரதானமான வாத சிலேஷ்மங்களில் விசர்ப்பி ரோகத்தைப் போலக் கறுப்பு, சிவப்பான கொப்புளங்கள் தாமதத்தின் மேல் பிறப்பிக்கும். அவைகள் சீக்கிரத்தில் பழுத்து உடைந்து வலைகண்களைப் போல் இருப்பதன்றியும் ஜ்வரத்தையும் உண்டாக்கும்.

ஜாலம் என்பது வலை.

18. வது. அக்கினி ரோகணி ரோகம்:

இது. ஜ்வரத்தினால், மெலிந்தவர்களுக்குப் பித்தப் பிரதானமான வாத சிலேஷ்மங்களினால் அக்குளுக்குள் மாம்சகண்டத்தைப் போல் கட்டிகளை உண்டாக்கும். அவைகள் கட்டை நெருப்பைப் போல் இருந்துக் கொண்டு உபத்திரவத்தைச் செய்து 5, 7, 15. என்னும் நாட்களில் தப்பாது மரணத்தைக் கொடுக்கும். அந்நாள் தப்பில் சாத்தியமாம்!

19-வது. பனி கல்லி ரோகம்:

இது. வாத பித்த சிலேஷ்மங்களின் கூற்களுடன் வலியாகரமான கட்டிகளை நெற்றி எலும்புகளைச் சுற்றிலும் உண்டாக்கும்:

20:-வது. பிதாரிகா ரோகம்:

இது. அக்குளுக்குள்ளாவது அரைக்கருக்குள்ளாவது கிலப் பூசினிக் கெழுமி போல் பருத்துக் கெட்டிப் பட்ட கட்டிகளை உண்டாக்கும்:

௮௧. வது. சர்க்கரை ரோகம்:

இது, அஸ்தி நரம்பு, மாமிச நரம்பு, மற்றைய நரம்பு ஆகிய இவைகளில் அநுசரித்து மேதோதாது வினாலும், வாத சிலேஷ்மத்தினாலும், சரீரம் முற்றிலும் சுக்கான் கல்லுகளைப் கிரந்திகள் உண்டாக்கும். அவைகள் பழுத்து உடைந்தால் தேன், நெய், கொழுப்பு, என்னும் இவைகளைப் போல் சீழ் வடியும். சில வேளை அது வாதாதிக்கத்தால் மணலைப் போலும் உமியைப் போலும் உள்ள உருண்டையாக விழுந்தாலும் விழும்.

௮௨- வது. சருக்கராற்புத ரோகம்:

இது, முற்கூறிய கட்டிகளைப் பார்க்கிலும் பருத்த கட்டிகளை உண்டாக்கும். இதனின்றும் சர்க்கரைப்பதத்துடன் பல நிறச் சீழ் வடியும்.

௮௩- வது. வன்மீக ரோகம்:

இது, பாதம், கை, கால், இரண்டு எலும்புகள் சேர்ந்தஸ்தானம். ஆகிய இடங்களில், புற்றினது முனைகளைப் போல் சிறு முகங்களை உடைய கிரந்திகளை எழுப்பும், இதனால், நோவும் திணவும் வியர்வையும் அதிகப்படும்.

௮௪. வது கதர ரோகம்:

இது, பருக்காய் கல்லுகளின் மேல் நடக்கிறவராலும், முள்ளுகள் தைத்து ஒழுகலாலும் பாதத்தில் அரத்தைப் போலிருக்கின்ற முளைச்சுகளை உண்டாக்கும். கதரம் என்பது அரம். இதனை ஆணி என்பர்:

25-வது நிருத்த குத ரோகம்:

இது நாள்தோறும் மலத்தை அடக்கி, அடக்கி விடுதலால் அபான வாயு இதத்தை நன்றாக அநுசரித்து, அத்துவார வளையத்தின் அடியையும் நுனியையும் சுருங்கச் செய்யுங் காலத்தில் பிறக்கும். அந்தச் சுருக்கத்தினால் மலமானது பிரயாசையின் மேல் வெளிப்படும். இப்படிக்கு வெளிப்படுந்தோறும் ஆசனத்தில் வெடிப்பு உண்டாக்கிப் பச்சைப் புண்போல் உபாதி கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கும்:

நிருத்தம் என்பது தடுக்கப்பட்டதாம்:

26-வது. சில்வ ரோகம்:

இது, பித்தப் பிரதானமான வாதசிலேஷ்மங்களினால் நகக் கண்களைச் சுற்றிலும் இருக்கின்ற மாமிசத்தில் நோவோடுங் கூடிய வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், எரிச்சல், ஜுரம், முதலிய துர்க்குணங்கள் பிறக்கும். இதுபோல் ஒவ்வொரு நகங்களில் கட்டி எழும்பி உபத்திரவஞ் செய்யும், இதனை, நகச்சுற்று, விரற்சுற்று, உகிர்ச்சுற்று என்பர். இது வேதனையைச் செய்து நகத்தின் வேரைக் கெடுத்து அந்நகம் விடுவதற்கு முன்னமே புது நகத்தை முளைப்பித்தால் உபநகரோகம் அக்ஷத ரோகம் எனப் பேர் பெறும்:

சில்வம் என்பது உபத்திரவத்தை உண்டாக்குதலாம்:

27. வது குநக ரோகம்:

இது, நகத்தின் பக்கமான அடிபருவத்தில் பிறந்து, அதில் கரி நிறத்தையும் சொறசொறப்பையும் உண்டாக்கும்:

கு- என்பது கெடுதி:

28. வது அலச விரண ரோகம்:

இது, சாதாரண காலத்திலும், மாரிக் காலத்திலும், கெடுதி மண்ணையாவது அவ்விதச் சலத்தையாவது அழுகிய சேற்றையாவது எந்நேரமும் மிதித்தலினாலும், மிதித்தவுடன் சுத்தி செய்யாமையினாலும், பிறந்து பாதங்களின் ஓரங்களிலும், உள்ளங்காலிலும், விரற் சந்துகளிலும் தினவுடன் கூடிய வெளுத்த புண்களை உண்டாக்கும்! அதில் நீரும் புளித்த அலம் வடிந்து கொண்டேயிருக்கும். இதனை, விரற்புண், சேற்றுப்புண் என்பர். இது கடுக்காயினாலும் வெந்த புளியங் காய்த் தசையினாலும் போம்.

29. வது திலக ரோகம்:

இது, காலின் விரல் சந்துகளில் திலகம் போல் சிவந்து கொப்புளங்களை பிறப்பிக்கும். அவைகள் நசுங்கின் விரணமாகும். திலகம் என்பது பவளம் போல் மிகுந்த சிவப்பு நிறம் உள்ள ஒரு வித மரம்.

30-வது மச ரோகம்:

இது கறிய நிறமும், மரத்தலும் உடையதாய் நோவில்லாமல் கொஞ்சம் உயர்ந்திரா நின்ற காப்புகளை எழுப்பும். இதனை மருவென்பர்.

31 - வது. ஜது மணி ரோகம்:

இது முற்கூறிய ரோகத்தைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்தது. ஆரம்பத்தில் சிவந்து பின்பு வெளுத்து கறுப்பு நிறத்தையும் எட்பிரமாணத்தையும் அரக்கு மணியின் உருவத்தையும் ஒத்து, சருமத்தில் ஆணி அடித்தது போல் மருவுகளை உண்டாக்கும். ஜது மணி என்பது அரக்குமணி.

32 - வது. லாஞ்சன ரோகம்:

இது பிறக்கும் போது கறுப்புச் சிவப்புப் புள்ளியுடன் வட்ட வடிவாய் இருக்கின்ற மச்சங்களை உண்டாக்கும். லாஞ்சனம் என்பது புள்ளி.

33 - வது. வியங்க ரோகம்:

இது துக்கத்தினாலும் கோபத்தினாலும் வாதமும் பித்தமும் அதிகரிக்கையில் பிறந்து முகத்தில் கறுத்துச் சிறுத்து வட்டமாயிரா நின்ற மச்சங்களை உண்டாக்கும்: இது மற்றைய இடங்களில் பிறந்தால், நீலிகா ரோகம் எனப் பெயர் பெறும். இவ் விரண்டிடங்களிலும் வாயுவினால் பிறக்கின்ற மச்சங்கள் சொற சொறப்பாக விருக்கும். பித்தத்தால், பிறந்தால், பிறக்கும் போது சிவந்து வளரும் போது கறுத்திருக்கும்: சிலேஷ்மத்தால் வெளுத்துத் தினவைத் தருவதாயிருக்கும்: ரத்தத்தால் பிறந்தால், அடிச் சுற்றிலும் நுனியிலும் ரத்த நிறம் உண்டாகிச் சுருக்கையாய் ~~எரிப்பத்தை~~ வெறுப்பைத் தருவதாயிருக்கும். வியங்கம் என்பது — மச்சம்:

34. வாத பிரசுப்தி ரோகம்:

அது, வாயுவினால் அடிபட்ட சிலேஷ்மம் சருமத்தில் சேர்ந்து உலர்த்தும் போது பிறந்து அங்கே வெண்மை நிறத்தையும் செம்மை நிறத்தையும் உண்டாக்கி, பரிசஞானத்தைக் கெடுத்து, தினவுடன் திமிரை உண்டாக்கும். இதனை மேகப்புடை என்றும் திமிர் வர்மம் என்றும் கூறுவர்:

35. உத்கோட ரோகம்:

அது வாந்திக்குக் கொடுக்கில் வாந்தி ஆகாமல் அந்த ஔஷதம் உள்ளே தங்குவதால் கப-பித்தங்கள் அதிகரிக்கும் போது பிறந்து வியாகாரமாய்ச் சிவந்த நிறத்தையும் நமைச்சலையும் உள்ள அநேகவிதப் புடைகளை உண்டாக்கும். கோடம் என்பது மண்டலம். இதனைத் தேமல் என்பர்:

36. வாத கோட ரோகம்:

அது, உத்கோட ரோகத்திலுள்ள நமைச்சல் முதலிய குணங்களைப் பெற்று, விசேஷமாகப் படருகின்ற பல விதத் தேமல்களை உண்டாக்கும். இவைகளுக்கு நாறு சங்கிலிக் கிடந்த தயிலம் காமாக்ஷித் தைலம் பூவரசுக் கலக்கம். வெள்ளைச் சந்தனப் பூச்சு உஷ்ண கால ஸ்நானம் முதலிய உபாயச் சிகிச்சைகளைச் செய்ய வேண்டும்:

இடை 3. வது பிரிவாகிய கழல் ரோக பேதம்:

கழல் ரோகமானது, நீர்க்கழல், ரத்தக் கழல், சதைக் கழல் என 3. விதப்படும். இவற்றுள் 1. வது நீர்க் கழல். இது இடைக்கு மேல் புறத்தில் நல் மணியாகிய ஆலங்காட்டினைப் போல் கட்டியை உண்டாக்கும்!

2. ரத்தக் கழல், இது முன்பு சொன்ன இடத்திலேயே ரத்த நிறக் கட்டியை எழுப்பும்!

3. சதைக் கழல் இது மாமிச நிறமுள்ள கட்டியைப் பிறப்பிக்கும். ஆக கழல் 3.ம். முற்றியது. இவற்றுள் ரத்தக் கழல் ரோகம். அசாத்தியமாம்: இம் சாத்தியமாம்.

இடை: 4. வது பிரிவாகிய நீர்ப்பாய்ச்சல் ரோக பேதம்:

நீர்ப்பாய்ச்சல் ரோகமானது, இடை நீர்ப்பாய்ச்சல், சற்றுக் குலைவு, புகுவெட்டு, இடைப்பிறச்சி என 4 விதப்படும். இவற்றுள் 1. வது இடை நீர்ப்பாய்ச்சல், இது சிரசின் நீரை இடை நரம்பில் இறங்கும்படிச் செய்யும். இதனால், இடை கனத்தல்: மரத்தல், திமிர், வீக்கம், என்றும் குணங்கள் உண்டாகும். 2. வது. சற்றுக் குலைவு, இது இடையினது ரோமம். உதிரலுடன் அந்த இடத்தில் விரணம், நீர் வடிதல், வீக்கம், நோவு, குத்தல், கண் மயக்கம், மிகுந்த பீனி சாரல், என்ற மிக் குணங்கள் உண்டாக்கும். 3. வது புகுவெட்டு இது இடை மயிர் உதிரலுடன் அந்த இடையில் விரணம். அனல் போல் காந்துதல், ரத்தம், வடிதல், வீக்கம், தடிப்பு, என்ற மிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்:

4-வது. இமை யிறச்சி, இது இமைச் சதைம் இல்லாத இறைச்சியைப் போல் செய்வதன்றியும் அதில் நின்றும் சலப் பெருக்கை உண்டாக்கும். இது வாத ரோகம். மகுரி உஷ்ண வியாதி என்றும் ரோகங்களில் உண்டாக்கும். ஆக நீர்ப் பாய்ச்சலாகிய ரோகம் 4.ம் முற்றியது. இந்த 4 ரோகங்களும் சாத்தியமாம்.

இமை 5-வது பிரிவாகிய பதும ரோக பேதம்:

பதும ரோகமானது, நீர்ப்பதுமம், ரத்தப்பதுமம், சதைப்பதுமம், என 3. விதப்படும். 1. வது நீர்ப்பதும ரோகம், இது இமையில் தடிப்பையும் அதிக நீர்ச் சுரைப்பையும் உண்டாக்கும். 2. வது. ரத்தப் பதும ரோகம் இது இமையில் இருந்த நிறத்தையும் ரத்த நீரையும், உண்டாக்கும் 3. வது சதைப் பதும ரோகம் இது இமைக்குள் துர் மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும்: இவற்றுள் சதைப் பதும ரோகம் அசாத்தியம். மற்றதும் சாத்தியம் ஆக பதும ரோகம் மூன்றுடன் இமைகளில் பிறக்கின்ற ரோகம் 16. ம். முற்றியது.

—1.

கடைக்கண் 9. வது. பிரிவாகிய கிமிழ ரோகம்.

இது கடைக் கண்ணில் கிமிழ் போல் சவ்வைப் புடைப்பிக்கும்.

கடைக்கண் 10. வது. பிரிவாகிய நக்ஷத்திர வாயு.

இது, நயனத்திலும், புருவத்திலும் சுத்தலுடன் விரணத்தை எடுப்பி, நாசியில் சலப் பெருக்கை உண்டாக்கிக் கொண்டே இருக்கும்.

கடைக்கண் 11-வது பரிவாகிய கண்ணோவு.

இது, கண்கள் முற்றிலும் சிவத்தல், உறுத்தல், நீர் சொட்டல், வெளிச்சத்தைப் பார்க்கக் கூடாமை, மாதர் மேல் விருப்பம் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

ஆக கடைக்கண் ரோகம் பதினொருடன்
நேத்திர ரோகம் முற்றியது.

விழியுந்தலுக்கு, நாணை, கொரிதலுக்கு, முருங்கைப் பூவாதி இருகுழம், வரிகளுக்கு, அஞ்சனப் பொடியும். சுக்கிர ரோகங்கட்கு, தாரா நெய்யாதி பழகாரப் பொடியும். படாத்தி, திமிர் இவைகட்கு பசுவின் பாலும், இந்துப் பாதி நெய்யும், பச்சைத் தாம்பர உண்டையும், பூ ரோகங்கட்கு, பச்சை உருண்டை, யானைப் பல்லாதி மாத்திரையுடன் கடல் நுரையும், எழுச்சிகளுக்கு, தேற்றான் கொட்டை கிருதமும், படாத்திகட்கு, அமிர்தாஞ்சனப் பொடியும் நெரிசலுக்கு, இந்துப்பும், திரிகடுகாதி நெய்யும் ஆகும். அன்றியும், மேற்கூறிய நேத்திர ரோகங்களுக்கெல்லாம் கிரமமாகச் சிகிச்சாசாரம் என்னும் சாஸ்திரத்தில் விவரித்திருக்கும் அமிர்தாமலக தயிலம், பித நோயினித் தைலம், கருஞ்சிறுமா, வெண்சிறுமா, விதைசநவநீத பாவனைலவங் காஞ்சனம் கோகிலாக்ஷ மூலாஞ்சனம், நாரிகேளாஞ்சனம். வச்சிர ரத்தின காமத்திரை முதலிய ஔஷதங்களையும் நேத்திர அதாரத்தின் சிகிச்சைகளையும் முறைமைப் பழக்கச் செய்யில், அவைகள் நிவர்த்தியாகும்.

அவ்விடத்து நரம்புகளில் நின்றும் மயிர்வைச்சலம் கசியப்படும்: இலேஷ்மத்தால் பிறந்தால் அச்சரும மானது மிகவுங் கடினமாயிருக்கும். திரிதோஷத்தால் பிறந்தால், அச்சருமமெல்லாம் நகத்தினது நிறம் போல் தோற்றுவதும் தவிர அதில் மாறாது எரிச்சலும் உண்டாகும்:

கலதி என்பது — மருங் கலாக்கு வதாம்:

9-வது. பலித ரோகலக்ஷணம்:

அதிக துக்கம், கனகோபம், மிகு பயம், கடு முதலியவற்றையுண்டல், சதா சிந்தனை, பலவித வெகுவான உழைப்பு, மனச்சஞ்சலம், தேக சாங்கை ஆகிய இவைகளினால் உண்டான வெப்பமானது, தேகம் முற்றிலும் வியாபித்து, சிரசைப் பற்றி ஏறி, அங்குள்ள கபால ரோமங்களின் வேர்களையெல்லாம். வேகும் பக்குவச் செய்து நரையை உண்டாக்கும். அப்போது அம்மயிர்கள் வாதத்தால் நரைத்தால் முறித்ததுடன் முனை பிளந்து கொஞ்சங் கருமை நிறத்தையும், நகங்களின் நிறத்தையும் பெற்று, தொட்டால் வெப்பத்தைத் தருவதாயிருக்கும்! பித்தத்தால் நரைத்தால், செம்மை பீதம் என்னும் நிறங்களைப் பெற்றிருப்பதன்றியும், அந்த ரோமக் கால்கள் தோறும் எரிச்சலும் உண்டாகும்! இலேஷ்மத்தால் நரைத்தால், அம்மயிர்கள் வெள்ளிக் காசைப் போல் வெளுத்தும் மினு மினுத்தும் நரை அதிகரித்தும் இருக்கும்: ஆனால் நரைக்கும் இடங்களில் நமைச்சல் உண்டாக்கும். திரிதோஷத்தால் நரைத்தால் வாத முதலிய மூன்று ரோகங்களுக்குள்ள·

குணங்களெல்லாம் இதில் உண்டாயிருக்கும்.

பலிதம் என்பது நரை. ஆக கபால ரோகம் 9-ம் முற்றியது:—

13- வது விரண பேத படலம்:

விரண பேதம்:

தேகத்திலுண்டாகின்ற விரணமானது இருவகைப் படும். அவையாவன:- வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், தொந்தம், திரிதோஷம் என்ற இவைகளினால் பிறக்கின்ற விரணங்கள் ஒரு வகை. இதற்கு நிஜ விரணம் என்று பெயர்: காயங்களினால் உண்டாகின்றது ஒரு வகை: அதற்கு ஆகந்துக விரணம். என்று சத்தியோ விரணம் என்றுபெயர்: இவ் இருவகை விரணங்களின் குணங்களினால் அவைகள் துஷ்ட விரணம் என்றும் அதுஷ்ட விரணம் என்று கூறப்படும்: அதன் விவரம் என்னைக்கும் ஆறு இருப்பதெதுவோ அதுவே துஷ்ட விரணமாம் சீழ், ரத்தம், சலத் தண்ணீர் முதலியவைகளைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், சில நாட்பெறுத்து சிகிச்சைகளினால், ஆறப்படுவதும் எதுவோ, அதுவோ, அதுஷ்ட விரணமாம். இவைகள் 65 விதப்படும்.

அவையாவன:- துஷ்டவிரணம் 15, அதுஷ்ட விரணம் - 49. அந்த ரத்தத்தால் பிறக்கின்ற விரணம் ஒன்று எனபனவாம்:

8-வது. ஊர்த்து வகுத ரோகம்:

இது, கொப்பூழின் கீழிருக்கும் அபான வாயு வானது, மூல ரோகத்தினாலாவது, குன்ம ரோகத்தினாலாவது, சிலேஷ்ம ரோகத்தினாலாவது, மேல் நோக்கி ஏறும் போது பிறக்கும். அவ்வாயுவு மலசாரிகளில் தோய்ந்து மேல் நோக்குதலால், வாயில் துர்க்கந்தம் உண்டாகிக் கொண்டே இருக்கும். இது. வாய்க்குக் குதத்தைப் புரிவிப்பதால் ஊர்த்துவ குத ரோகம். எனப் பேர் பெற்றது:

முக ரோக. சாத்தியா. சாத்திய நிதானம்:

முக ரோகம்: 75ல். ரத்த தோஷ்டம், அற்பு தோஷ்டம், மாமிச தோஷ்டம், சார்ப்பு தோஷ்டம். தந்த சூரணம், தந்த சியாவம். தந்த சுஷிரம், தந்த மகா சுஷிரம். வாத தந்த மூலம், பித்த மூலம், சிலேஷ்ம தந்த மூலம், திரி தோஷ தந்த மூலம், சுஷிர தந்த மூலம், ஜிக்க வாலசகம், உபஜிக்வா ரோகம், தாலு பிடகம், தாலு வற்புதம் தாலுகச்சப ரோகம். கண்டரந்த ரோகணி, கலவிருத்தம், கல ஓக ரோகம், அஜய ரோகம், சதக்கினி, கலார்ப்புதம், கலகண்டச அரக்கினி, ஊர்த்து வகுதம். ஆக 27 வித ரோகமும். கஷ்டத்தின் மேல் ஒரு வருஷத்திற்கு பின்பு சாத்தியமாம். மற்ற 48 வித ரோகமும். ஆயுத முதலிய வைகளில் உரியான சிகிச்சை செய்யில், சாத்தியமாம்:

சிரோ ரோக நிதானம்:

புகை, வெய்யில், பனி, மித்தியமை யோகம், அதி நித்திரை, நித்திரைப் பங்கம். சதா ஜலத்திலானதல் கீழ்க் காற்று, கண்ணீரை அடக்குதல், ஓயாத அழுகை மிகுந்த ஜலபானம். அப்படியே மத்திய பானம். கிருமி சேருதல், பதினாலு வேகத்தை மறித்தல், சகிக்கக் கூடாத கன உஷ்ணமுள்ள வாசனையை முகருதல், வெகு வார்த்தை ஆகிய இச் செய்கைகளினால் வாத பித்த கபங்கள் அதிகரித்து சிரோ ரோகத்தை உண்டாக்கும்.

சிரோ ரோக பேதம்:

மேற்கூறிய காரணங்களைப் பற்றி, சிரஸில் வாத சிரஸ்தாப ரோகம் ஆதியாகக்குரிய அர்த்த ரோகம் ஆக, 10. வித ரோகம் பிறக்கும்.

1. வது. வாத சிரஸ்தாப ரோகம்:

இது, வாதாதிக்கத்தினால், நெறிகளில், கடவாத்தியம் வாசிப்பது போல் அதிரல், கண்ணும் புருவமும், நெற்றியும் அற்று விடுவது போல் தெறித்தல், வெளிச்சத்தைப் பார்க்கக் கூடாமை, தலை சுற்றலுடன் நோதல், காதிரைச்சல், கலிகள் காரல், நரம்புகள் புடைத்து உப்புதல், நாசியிற் சலம் வடிதல். என்னும் மிக் குணங்களை உண்டாக்கும். இக் குணங்கள் காரணம் இல்லாமலே அதிகரிப்பதும் குறைவதுமாயிருக்கும். இது தொக்கிடம் லேபம், பூச்சு, பால் வேது, பொட்டணம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் சாந்தமாம். ஸ்தாபம் என்பது உபத்திரவம். இதுவே வாதத் தலைவலியாம்.

---

௨ - வது. பித்த சிரஸ்தாப ரோகம்:

இது. தலையில் புகை கம்மியது போலிருத்தல், அரம், வியர்வை, கண்ணெரிச்சல், மூர்ச்சை முதலிய குணங்களைப் பாதிராத்திரியிலுண்டாக்கும். இதுவே பித்தத் தலைவலியாம். இதற்குக் கோசாதகித் தயிலமாகும்:

3. வது: சிலேஷ்ம சிரஸ்தாப ரோகம்!

இது, சிரோபாரம், இருமல், சரீரம் முழுதும் கனத்தல், மூர்ச்சை அரோசகம், வாந்தி, கண்கள் உப்பலோடு நோதல், காதுக்குள் நமைச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இதுவே கபத் தலைவலியாம்:

4. வது. திரிதோஷ சிரஸ்தாப ரோகம்:

இது, வாதம், முதலிய மூன்று சிரஸ்தாப ரோக குணங்களையெல்லாம் ஒரே காலத்தில் உண்டாக்கும். இதுவே திரிதோஷத் தலைவலியாம்.

5. வது. ரத்த சிரஸ்தாப ரோகம்:

இது, பித்த சிரஸ்தாப ரோக குணங்களைப் பார்க்கிலும், அதிதுர்க் குணங்களை உண்டாக்கி வேதனையைச் செய்யும். இதுவே உதிரத் தலைவலியாம்:

6-வது. அர்த்த பேத ரோகம்:

இது, ஒரு பக்கத்திலுண்டாகி, வாத சிரஸ்தாப ரோகங்களைப் போல் வேதனையைச் செய்வதுந்தவிர, 15 நாளுக்கொருதரம் (அல்லது) மாதத்திற்கு ஒரு தரம் அதிகரிப்பதும், தானே சாந்தியை அடைவதுமாயிருக்கும். இந்த ரோகம் எப்பக்கத்தில் அதிகரிக்கின்றதோ அப்பக்கத்து நேத்திரம் கெடும். (அல்லது) அப்பக்கத்துக் காதாவது செவிடாகும். இதை ஒற்றைத் தலை நோவென்றுஞ் சொல்வர். இது சிரசில் ஒரு பக்கத்தைப் பேதிப்பதால், அர்த்த பேதம் எனப் பேர் பெற்றது. இதனை காணல் தயிலம் சந்தனத் தயிலம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் விலக்கவும்!

7-வது. கிருமி சிரோ ரோகம்:

இது, சங்கிரண போஜனத்தினால், திரிதோஷத்தை அதிகரிக்கச் செய்து சிரசில் இருக்கும். ரத்த மாமிசத்தைக் கரைத்து, கிருமிகளைப் பிறப்பிக்கும். அக் கிருமிகள் உதிரத்தைப் பானம் பண்ணும் போது அச்சிரசில் கோரமான வேதனை உண்டாகும். இதனால் மண்டை வறளல், மரத்தல், வீக்கம், பிளந்து போவது போலிருத்தல், மிகுந்த எரிச்சல், துர்க்கந்தம், நாசியிற் சலம் வடிதல், தாடையில் சிவந்த நிறத்துடன் நமைச்சல், உண்டாகிப் பின்பு அது வெளுத்த வீக்கமாக எழும்புதல், காதிரைச்சல், சுரம், இருமல், துர்ப்பலம், மனக்கலக்கம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்!

6. வது கண்ட சாலிக ரோகம்:

இது, சிலேஷ்ம கதியை அடைந்த வாத பித்தத்தைக் கொண்டு கழுத்திற்கு உட்புறத்தில் சாதிக்காயைப் போல் திரட்சியான வீக்கத்தை உண்டாக்கி, அதன் மேல் நெல்வால ஒத்த முள்ளுகளை முளைப்பித்து, கழுத்தைத் திருப்பக் கூடாமையாகச் செய்யும். சாலிகம் என்பது — நெல் முள்ளு.

7. வது தள பிருந்த ரோகம்:

இது, கழுத்திலிரண்டு பக்கங்களிலும் சுருக்கமாயும், வட்ட வடிவாயும் உயர்ந்ததாயும் இரா நின்ற துர் மாமிசத்தை வளர்ப்பிக்கும். இதனால், அக் கண்டத் துவாரம் அடைபடுதல் தாகம், சுரம், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். பிருந்தம் என்பது- கூட்டம்.

8. வது. துண்ட கேரிகா ரோகம்:

இது. கண்டத்திற்கும் புறத்து அணுசந்திகளில் பருத்திக் காயைப் போல் கெட்டியாய் மிருது மிருத்த வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அற்ப உபத்திரவம் உண்டாக்கும். துண்ட கேரிகா என்பது பருத்திக் காய்:

9-வது. கள ஓக ரோகம்:

இது கண்டத்திற்கு உள்ளிலும் வெளியிலும் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமான வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால் அம்மார்க்கத்தில் ஆப்பு அறைந்தது போல் இருத்தல், சிரோபாரம், சோம்பல், சொள்ளுச்சலம் வடிதல், சுரம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். ஓகம் என்பது தழுகம். இதுவே இன்னும் நீளமாக உயர்ந்து அதிக நோவில்லாமல் கழுத்தைச் சுற்றிலும் வீங்கினால் உகாய ரோகம் எனப் பெயர் பெறும்:

10-வது. அலாபுக ரோகம்:

இது கழுத்திற்கு உட்புறத்தில் திரி-தோஷத்தால் புடைகள் பிறப்பது போல் அடியகன்ற சிறிய சுரைப் பிஞ்சை ஒத்த மாமிச கண்டத்தை ஒன்றையேனும் பலவாயேனும் பிறப்பிக்கும். இதனால் அதி நோவும், பிரயாசையின் மேல் சுவாசமும் உண்டாகும்:

அலாபுகம் என்பது - சுரைக்காய்.

11-வது: சதக்கினி ரோகம்:

இது கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில் விருத்தியடைந்து, துர்மாமிசத்தைக் கொண்டு, பல முள்ளுகளை ஒத்த முள்ளுகள் நிறையப்பட்ட பெரிய இரும்புத் தண்டத்தைப் போல் கழுத்தை வீங்கப் பண்ணும். இதனால் மிகுந்த உபத்திரவமும் தாகமும், சுரமும், தலைநோவும் நிற்காமலே இருக்கும். சதக்கினி என்பது முட்கள் நிறைந்த ஒருவித இருப்பு தண்டமாம். இதன் ஆயுத சாஸ்திரத்திற் கண்டு கொள்க!

12 - வது கள விக்கிரந்தி ரோகம்:

இது, கழுத்து புற்றிலும் விரைவில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், அதிக நோவும். பழுத்தால் துர்க்கந்தச் சீழும் உண்டாகும்.

13 - வது. தாளாற்புத ரோகம்:

இது நாவின் முழச்சியும் அரக் கழுத்திலும் நோவில்லாத வீக்கங்களை உண்டாக்கும். அவை சிறி தொலைத்தால் பழுக்காமலே இருக்கும். ஒரு வேளை பழுத்து உடைந்தால், அதின் நின்றும் குழம்பான ரத்தம் ஒழுகும்:

14 - வது வாதகள கண்ட ரோகம்:

இது, வாத கபத்தினலும் மேதோ தாதுவினலும், கழுத்திற்கும் தாடைக்கும் இடைவெளியில் வளையைப் போல் நோவில்லாத மாமிச மொத்தையைத் தொங்கப் பண்ணும். இது எந்தப் பக்கத்திலாவது பிறக்கும். கண்டம் என்பது தாடை. இதனைப் புரைக்கிரந்தை என்பர்:

15. பித்த கள கண்ட ரோகம்:

இது கண்டத்திற்கும் உள்ளிலும் தாடைக்கு உள்ளிலும் விரணமான புடைகளைப் பிறப்பிக்கும்: அப்புடைகள் கருமையாயும் செம்மையாயும் படரும்: இதனால், நோவு அதிகரிப்பதும் உயிரை கெடுவதுமாக இருக்கும்:

16-வது. சிலேஷ்மக கண்ட ரோகம்.

இது, முற்கூறிய ஸ்தானங்களில் மிகு விரணமற்ற புடைகளைப் பிறப்பிக்கும். ஆனால் அப்புடைகள் வெளுத்துச் சிலிட்டு நிலைத்து நமைச்சலுடன் ஊருத்தி அடைவதும் வாயில் இனிப் புண்டாவதுமாக இருக்கும்.

17-வது. மேதோகா கண்ட ரோகம்.

இது, மேற் சொன்ன ஸ்தானங்களில், விரணப் புடைகளைப் பிறப்பிக்கும். அப்புடைகளோ என்றால், அதிகரிப்பதும், சாந்தியை அடைவதுமாக இருக்கும். இதனால் தேகம் ஸ்தூலித்தல், வாயால் கோழை விழுதல், கண்டத்தில் குரு சத்தம். கி. ணத் தொனி என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

18- வது சுரக்கினி ரோகம்

இது, கண்டத்திற் கீழிலும், தாடைக் கீழிலும் படருகின்ற விரணப் புடைகளைப் பிறப்பித்து, தொனியை அடக்கும். அப்புடைகளோ என்றால், அதிகரிப்பதும் சாந்தியை அடைவது மாயிருக்கும். இதனால் கோரமின்றி நித்திரை பிடிக்கில் பெருமூச்சு விடுதல், கபங் கக்கல், நெஞ்சுவரல், கி. ணத் தொனி என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். சுரம் என்பது தொனி, கினி என்பது அடித்தலையுடையது. மேற்கூறிய கண்ட ரோகங்களை ரசத்தையிலம், கந்தகரசாயனம், பாதரஸமெழுகு, சாதிலிங்கப்புகை முதலிய ஔஷதங்களைக் கொண்டும். விரணச் சிகிச்சைகளைக் கொண்டும். வசப் படுத்த வேண்டும்.

வ சீர்முக ரோக பேதம்:

இவாய் முதலிரும் வாதமுக பாக ரோகம், ஆதியாக உணர்த்து வகுத்த ரோகம் மு.மூக எண் வகை ரோகம் பிறக்கும்.

1. வாதமுக பாக ரோகம்:

இது. வியான வாயுவைக் கொண்டு, வாய்க்குள் சிவப்பான விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். அப்போது அவைகள் அடங்கி அடங்கி உண்டாவதும் அவ்விரணத்தால் உதடுகள் சொற சொறத்து உப்புவதும். நாவு கனத்து வெருத்து வெடிப்பதும் இதனால் காரம் படக் கூடாமல் வாயானது முள்ளைப் பொத்துக் கொண்டது போல் அருகிவதுமாக இருக்கும்.

௨. வது. பித்த முக பாக ரோகம்:

இது, பித்தத்தைக் கொண்டு, வாய்க்குள் நெருப்பான ஆவியைப் போல் புகையை எழுப்பும். இதனால் வாயில் அடிபட்ட காயம் போல் சகிக்கக் கூடாத நோவும் நாவில் கசப்பும் ஒரு வேளை உப்பு கரிப்பதும் உண்டாகும்.

௩. வது. சிலேஷ்ம முக பாக ரோகம்:

இது கபத்தைக் கொண்டு, நாவில் வழுவழுப்பான விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும்! அதனால் நாவில் தினவும், புண்ணும், வாயில் இனிப்பும் உண்டாகும்.

4. வது திரிதோஷ முகபாக ரோகம்:

இது வாதம் பித்தம் சிலேத்மம் என்னும் மூன்று முக பாக ரோகங்களுக்குள்ள குணங்களை யெல்லாம் வாயில் உண்டாக்கும்:

5. வது. ரத்த முக பாக ரோகம்:

இது பித்த முகபாக ரோகத்தை ஒத்திருக்கும். ஆனால் வாயிக்குள் ரத்தம் போல் சிவந்த நிற மாத்திரம் ஒன்று அதிகமாக உண்டாகும்.

6. வது பூத்தியாசிய ரோகம்:

இது நெக்கில் துர்க்கந்தத்தை உண்டாக்குவதும் அல்லாமல், பற்களைக் கறுக்கச் செய்து குச்சியினால் பல் விளக்கக் கூடாத நோவையும் அரு — உண்டாக்கும்: வருப்பையும் மாறாது

7. வது கண்டார்புத ரோகம்:

இது, கண்டத்தில் பிறந்த விரண வேகம் கபாலத்தில் அடிபடுவதால் பிறக்கும். அதனால் அங்கிருக்கும் கபமாகிய கோழைச்சலம் சுரந்தாவது வெளுத்தாவது நாசி வழியாலேனும் தொண்டை வழியாலேனும் மாறாது விழுந்துக் கொண்டே இருக்கும்: இது இரணச் சிகிச்சையாலும் தீரும்:

—

18. வது. நாசிகார்புத ரோகம்:

இது நாசியில் வீக்கத்துடன், பித்த கப நீர்க் கிறுகிறுப்புமுண்டாக்கும். ஆக நாசி ரோகம் 18ம் முற்றியது. மேற்கூறிய நாசிகா ரோகங்களை தவிர நாடிமிபுஷ்ப பாவனகிருதம். குடூ. துளவத்திரி, கோமயச்சூரணம்:

சுவாசாக்கிராணம். சௌரி மெழுக்குப் புகை முதலிய நஸ்திர சிகிச்சைகளிலும், இஞ்சித் தயிலம், கொம்பரக்குத் தயிலம், நாசிகா ரோகத் நாசத் தயிலம் முதலிய தயில சிகிச்சைகளிலும் சஹஸ்திர ஷாராக்கினி சிகிச்சைகளிலும் நிவிர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

முக ரோக பேதம்:

ஜபடுஸ்தானங்களைப் பற்றி முகத்தில் .75. வித ரோகம் பிறக்கும்.

அவையாவன: உதட்டில் 11.ம் தாடைக்கு நடுவில் 1.ம் பல்லுகளில் 10.ம் அப்பல்லுகளின் அடியில் 13.ம் நாவில் .6.ம். தாடைகளில் 8.ம். தொண்டையில் 18.ம். முகம் முற்றிலும் 8.ம். ஆகும். முகம் மண்பது வாய்:

முக ரோக நிதானம்:

மீன், எருமை, மாமிசம், பன்றி மாமிசம், சைத்திய வஸ்து, முள்ளங்கிக் கிழங்கு, உளுந்தம் பருப்பு, தயிர், பால், கரை வலைவாஸ்து கரும்பு ரசம், கார்த்திய அன்னம். இவைகளை இடைவிடாது விசேஷமாக அகாலத்தில் புசித்தலினாலும், ஒருக்களித்துப் படுத்தல், பல் விளக்காதிருத்தல், சுத்தத்தைக் கொப்பளித்துக் கொப்பளித்து விசையாக உமிழல், புகை பிடித்தல், வாந்தி செய்தல், விடாத தல்ஸ்நானம் ஆகிய இவைகளினாலும் வாத பித்தங்கள் சிலேஷ்மப் பிரதானமாகி அதிகரித்து, முகத்தில் இருக்கின்ற சப்த தாதுக்களிலும் பரவி அந்தந்த இடங்களில் ரோகங்களைப் பிறப்பிக்கும்.

ஓஷ்ட ரோக பேதம்.

உதட்டில், கண்டோஷ்டம், ஆதியாக, சார்ப்பு தோஷ்டம் ௧௧ பதினொருவித ரோகம் பிறக்கும்.

1. வது. கண்டோஷ்ட ரோகம்.

இது வாயுவு உதட்டில் சேரும் போது பிறந்து, அவ்வுதடுகளில் வெடிப்பை உண்டாக்கும். கண்டம் என்பது வெடிப்பு, இதற்கு அந்தோஷ்டம் என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு.

அந்தம் என்பது நாசம்.

2. வது. வாத தோஷ்ட ரோகம்.

இது. உதடுகளில் கத்தியின் வாயைப்போல் கருக்கான வெடிப்புகளும், மரத்தலும் அதிக நோவும் உண்டாக்கும் படிக்குச் செய்யும்.

3. வது. பித்த தோஷ்ட ரோகம்.

இது. உதடுகளின் அதிக தீக்ஷணத்துடன் கடுகப் பிரமாணத்தை யொத்த மஞ்சள் நிறத்தைப் பெற்ற கொப்புளங்களை நிறைப்பிக்கும், அப்போது, அவைகளில் நின்றும் வியர்வைக் கசிவு உண்டாக்கும். அக் கொப்புளங்கள் சக்கிரத்தில் உடைவதாக இருக்கும்.

4-வது. சிலேஷ்மோஷ்ட ரோகம்:

இது, உதடுகளில் அதிக சீதத்தைக் கொண்டு சகிக்கக் கூடாத ஊறலையும் வீக்கத்தையும், வெளுப்பான சிறிய கொப்புளங்களையும் உண்டாக்கும் அவைகளில் வியர்வை நீர் பெருகும்:

5-வது. சந்நி பாத கோஷ்ட ரோகம்:

இது, உதடுகளில் வெடிப்பு, அதிக நோவு, மரத்தல், நானாவித கொப்புளங்கள் எழும்புதல், அதில் மாறுசலம் வடிதல், தூர்கந்தம், ஒரு வேளை வாடுதல். ஒரு வேளை உப்புதல். எரிசல், என்றுமிக் இவைகளை உண்டாக்கும். அதில், வாதாதிக்களுக்குள்ள குணங்களும் இருக்கும்:

6. வது. ரக்த கோஷ்ட ரோகம்:

இது உதடுகளில் ரக்தம் பூசினது போல் நிறத்தை உண்டாக்கும். இதனால் அவ்வுதடுகள் ரக்தத்தைக் கக்குவது போலவே இருக்கும்.

7. வது. அற்புத கோஷ்ட ரோகம்:

இது உதடுகளில் சிறிய பேரிச்சங்காயை ஒத்த வீக்கத்தை எழும்புவதும் தவிர அவைகளின் மேல் சிவந்த நிறத்தையும் உண்டாக்கும்:

8. வது மாமிசோஷ்ட ரோகம்:

இது உதடுகளில், சிவந்த மாமிச நிறத்தை ஒத்த விரணத்தை உண்டாக்கும். அப்போது, அதில் நின்றும் அந்நிறத்தைப் பெற்ற கிருமி நெளிதலும், நமைச்சலும், நோவும் உண்டாக்கும்:

9. வது மேதோஷ்ட ரோகம்:

இது உதடுகளில் எண்ணெய்த் தடவினது போல் மினுமினுத்த வீக்கம், அதில் கொழுப்பைப் போல், நல்ல மிருது, வியர்வை, மிகுந்த தினவு ஏற்றும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

10. வது க்ஷதோஷ்ட ரோகம்:

இது, உதடுகளில் காயங்கள் படுங்காலத்தில் பிறந்து, அந்த இடங்களில் கட்டிகளைப் பிறப்பித்து, அவைகள் உடையும் பழுக்கச் செய்து விரணமாக்கும் (அல்லது) வெடிப்பை ஆவது உண்டாக்கும். அப்போது அவ் வெடிப்புக்கள் கெட்டியாக கூடிக் கொண்டு தினவைத் தருவதாக இருக்கும்.

11. வது சலார்ப்பு ஓஷ்ட ரோகம்:

இது, உதடுகளில் வாத சிலேஷ்மங்களினால் நீர்க்குமிழியைப் போல் மாமிசத்தை வரைப் பண்ணும். இதனால், சதிலமும் நீரும் கசிந்தாலும் கசியும்:

மேற்கூறிய ஓஷ்ட ரோகங்கள் எல்லாம் நல்லவிதக் களிம்பு, அத்த நவிதம், சகைமருதார பஸ்பம் இவைகளைப் பூசுவதிலும் நீர் தீ. நீர் வலாதிச் சூரணம் முதலிய சிகிச்சைகளிலும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

1. வது. கண்டாலஜி ரோகம்:

இது, எந்தப் பக்கத்துத் தாடையிலாவது, நீங்காத வீக்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதில் அரமும், தாகமும் உண்டாகும்.

தந்த ரோக பேதம்:

தந்தங்களில் தந்த தாளன ரோகம் ஆதியாக தந்தப் பிரவான ரோகம் ஈறாக 10. வித ரோகம் பிறக்கும்.

1. வது. தந்த தாளன ரோகம்:

இது உண்ணுகின்ற ரசாதி வஸ்துக்களின் பேதத்தால், வாயினிடத்தில், சீத வாயு வியாபிக்கப் பெறாது பிறந்து, உபத்திரவத்தைச் செய்யும். இதனால், பல்லில் உஷ்ண வஸ்துக்கள் படுதல் இதுவும், சீத வஸ்துக்கள் படில் வேதனையும். குத்தலில் அப்பற்கள் பிளந்து போவது போல் இருத்தலும் உண்டாகும்.

தாளனம் என்பது: பிளத்தல்.

→.

2. வது. தந்த ஹரிஷ ரோகம்:

இது பல்லுகளில், புளிப்பு வஸ்துவானது, சீதவஸ்துவானது, காற்றுவது படில், சகிக்கக் கூடாத கூசுதல், இலவேளை அவ்வஸ்துக்களைப் புசிக்கில் மிகுந்த உபத்திரவம், அப்பல்லுகளில் அசைவது போலிருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும். இது கோசலப் புகையால் நிவிடும்.

3. வது. தந்த பேத ரோகம்:

இது, பல்லுகளில் தித்தலும், நோவுமுண்டாகும் படி செய்யும். இதனால் தந்தங்கள் விருந்து போவது போலவே இருக்கும்:

தந்தம் என்பது பல், பேதம் என்பது வேறு பாட்டையுடையதாம்:

4. வது: தந்த சலன ரோகம்:

இது வாயுவைக் கொண்டு தந்தங்களை அசையும்படி செய்வதும் அன்றி, சுவிதமான மிருதுவஸ்துக்களைப் புசிக்கப் போதிலும் அதிக நோவையுண்டாக்கும்:

சலனம் என்பது அசைதல்:

5. வது தந்தகரள ரோகம்:

இது, ஈறுகளைத் தேயும் படிச் செய்து, தந்தங்களை வெளிப்புறத்தில் சாய்த்து விடும்.

கரளம் என்பது: திக்கினம்:

14. வது பூதி நாசிகா ரோகம்:

இது, வாதபித்த கபங்களான வைதாளையின் மூலத்தைப் பற்றுங் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் நாசியிலும் வாயிலும் துர்க்கந்த முண்டாகும்:

15. பூயாஸ்ர நாசிகா ரோகம்:

இது, திரிதோஷத்திலும் அபிகாதத்திலும் பிறக்கும். இதனால், நாசியில் நின்றும் சீழானது ரத்த நிறமாக விழுதலும், சிரசில் நோவுடன் எரிச்சலும் உண்டாகும்:

பூயம் என்பது சீழ், அஸ்ரம் என்பது ரத்தம்:

16. வது. நாசிகா புடக ரோகம்:

இது, பித்த சிலேஷ்மங்களினால் நாசித் துவாரம் அடைபடுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், தனி என்கிற சிலேஷ்மமானது மெத்தவும் வறண்டு கட்டியாக இருவது மன்றி அவ் விடத்தில் கொப்பளமு முண்டாகும்.

17. வது நாசாரச ரோகம்:

இது, நாசியின் மூலத்தில், அங்குரம் போல் துர்மாமிசத்தை வளர்ப்பித்தும் தவிர வாதகப் பீநச குணங்களையும் உண்டாக்கும்.

10. வது. கிராணபாக ரோகம்:

இது, பித்தத்தைக் கொண்டு நாசி மூக்குப் பக்கங்களில் உட்புறத்தை வெந்தது போல் செய்விக்கும்: இதனால் அச்சருமத்திலும் மாமிசத்திலும் எரிச்சலுடன் கன நோவு உண்டாகும்.

11. வது. நாசிகா ஸ்ராவரோகம்:

இது, சிலேஷ்மத்தைக் கொண்டு நாசி வழியாகக் காலங்கலில்லாத தெளிவை உடைய வஸ்தாரம் வழியப் பண்ணும். அந்த சலத்தை

12. வது. அபீநச ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மத்தைக் கொண்டு மூக்கின் நரம்புகளை அடைப்பிக்கும். இதனால், முன்பு சொன்ன பீநசங்களைப் பார்க்கிலும் அதி உபத்திரவம் பிறக்குதல், சுவாசம் விடும்போது குரு குரு என்னும். நாசியில் எந்நேரமும் வியர்வை என்னு மிக்கிணங்களுண்டாகும். இது பழுத்தால் நாசியில் பசி பாகத்துக்கு இழும்பிய மந்தர் நிறமான சீழ் இறங்கும்.

13. வது. நாசிகா தீபிகை ரோகம்:

இது, நாசியை, அக்கினிச் சுவாலையில் பட்ட வஸ்துவைப் போலவும், ரத்தங் கொட்டியது போலவும் செய்யும். இதனால், அந்த இடம் சிவந்திருத்தல், உள்ளிலும், வெளியிலும், தொடக் கூடாத வேதனை, மூச்சானது புகையைப் போல் வெப்பத்துடன் வருதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

7. வது. அதிதும்மல் பீநச ரோகம்:

இது, தீக்ஷண ஆக்கிராணம், சுவாசத்தை நிறுத்தல், சூரியனை இமிட்டாது பார்த்தல், வாத வஸ்துவைப் புசித்தல், ஆகிய இவைகளினாலும், நாசித் தண்டாகிய எலும்பில் கயிறு வைக் கோல் முதலியவைகளால் அடி படுவதினாலும் வாயுவானது அதிகரித்து, நாசி, வாய், கண், செவி, ஆகிய இடத்து நரம்பின் துவாரங்களை அடைக்குங் காலத்தில் பிறந்து, எந்நேரமும் தும்மல் உண்டாகிறது. இதனைப் பிரிசுட்சவ பீநசம் எனக் கூறுவர்.

8. வது. நாசிகா சோஷ ரோகம்:

இது, வாயு அதிகரித்து நாசியில் சேருங்காலத்தில் பிறக்கும், இதனால், நாசித் துவாரங்கள் வறளல், அந்த துவாரங்களில் பக்கத்துத் தண்டுகளில் முள்ளால் குத்துவது போல் குத்தல், கபாதிக்கம், பிரயாசத்தின் மேல் மூச்சு வருதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது. நாசிகா நாக ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மமானது அதிகரித்து வாயுவை விசை கொண்டெழுப்பி, நாசித்துவாரங்களை அடைப்பிக்கும் காலத்தில் பிறக்கும். அப்போது மூக்கடைப்பும், உசுவாச நிசுவாசத் தடங்கலும் உண்டாகும்.

4. வது. திரிதோஷ பீநச ரோகம்:

இது, முற்கூறிய வாத பீநச ரோகம் முதலிய மூன்று பீநச ரோக குணங்களையும், ஒரே காலத்தில் உண்டாக்கும். இக்குணங்கள் காரணம் இல்லாமலே அதிகரிப்பதும் குறைவதுமாக இருக்கும்.

5. வது. ரத்த பீநச ரோகம்:

இது, நாசிக்குள், நமைச்சலுடன் திமிர் ரியவந்த சளியும் ரத்தமும் ஒழுகுதல், கண்ணிலும் காதிலும் தினவு, சருமம் கண் முதலியவைகள் சிவக்குதல், உருசை தெரியாமை என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது. துஷ்ட பீநச ரோகம்:

இது, முற்கூறிய ஐவகைப் பீநசங்களையும் தகுந்த சிகிச்சைகளினால் நிவர்த்தி செய்யாது வளர்த்திய காலத்தில் பிறந்து, அவைகளுக் குள்ள வேதனைகளைப் பார்க்கிலும் அதிக வேதனைகளையும் இந்திரியங்களுக்கு எல்லாம் மிகு அயர்ச்சியையு முண்டாக்கும்.

அப்போது, அக்கினி மந்தம், அசம், இருமல், இரைப்பு, மார்பிலும் பக்கங்களிலும் நோவு, வாய்வறளலுடன் தூர்க்கந்தம், நாசியில் வியர்வை, அதன் உட்புறம் வறளல், வீக்கம், அம்மார்க்கத்தில் நின்றும் திரைப்போல் வெளுத்தும், சிவந்தும், உருண்டை, உருண்டையாக சளி வீழ்தல், அவ்விடத்தில் வெளுத்தும், மினு மினுத்தும் மீண்டும் இரா நின்ற சிறு சிறு கிருமிகள் பிறக்குதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது முதிர்ந்தால் தேக அசவுகை இருந்தல், இருமல், ஆயாசம், சளி, மஞ்சள் நிறத்துடன் கட்டியாக விழுதல், நாவில் உருசையும் மூக்கில் மணமும் தெரிதல் ஆகிய இக் குணங்கள் உண்டாகிடும்.

தாலு ரோக பேதம்!

தாடைக்கு உட்புறத்தில் தாலுபிடகம், தாலுகளசுண்டி, தாலுசம்ஹதி, தாலார்ப்புதம், தாலுக்கச்சபம், தாலுப்புடம், தாலுபாகம், தாலுசோஷம் என 8. விதரோகம் பிறக்கும்.

தாலு என்பது தாடை.

1. வது. தாலு பிடக ரோகம்!

இது, வாதாதிக்கத்தைக் கொண்டு, தாடைக்கு உட்புறமாமிசத்தில் அறஅறப்பான தடிப்பையும் வெளியில் கடினத்து வடமான வீக்கத்தையும் உண்டாக்கும். இதனால் வாயில் சொள்ளைச் சலம் வடிதலும் அவ்விடத்தில் கொப்புளமும் எரிப்புதலும், காதின் அடியில் நோதலும் உண்டாயிருக்கும்.

2- வது. தாலுகா அண்டிகா ரோகம்:

இது, தாடையின் உட்புற மேலத்தில் உண்ணைக் கைப் போல் தடித்தல் உண்டாக்கி, புலால் வாசக் கோழையை விழப் பண்ணும். இதில், தாடை மீது மிக மினுப்புடன் மிருதுவான வீக்கம் எழும்பித் தொய்தல், புளித்த அன்ன பானத் தாகியில் விருதல், கண்டத்தின் மார்க்கம். அடைபடல், தாகம், வாந்தி, இருமல் என்னும் இக் குணங்களுண்டாகும்,

3. வது தாளுசம் ஹதி ரோகம்:

இது, தாடையினது உட்புற நடுவில் நோவில்லாமல் தீர்மாமிசம் வளரும்படிக்குச் செய்யும். இது தாடையின் உட்புறத்தையெல்லாம் தீர்மாமிசத்தைக் கொண்டு நிறைப்பதால், தாளுசம் ஹதி ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

சம்ஹதி என்பது சமூகம்.

4. வது. தாளாற்புத ரோகம்.

இது, தாடைக்கு உட்புறத்தில், விரிந்த தாமரைப் பூவைப் போல் வட்ட வடிவான இரத்த வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

5. வது. தாளுக் கச்சப ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மத்தைக் கொண்டு, தாடையின் நடுவில் ஆமையினது உருவத்தைப் போல் தடிப்பை உண்டாக்கும். அது நாளுக்குநாள் கடத்திலே அதிகரிப்பதும் நோவற்றதாக இருக்கும்.

6-வது. தாளுப்புட ரோகம்!

இது, தாளையின் உட்புற நடுவில், சிலேத்துமத்தினாலும், மேதோ தாதுவினாலும் இலந்தைப் பழம் பிரமாணரூபங்களா ஒத்ததாய் நோவின்மையான வீக்கத்தை உண்டாக்கி அதனை நிலைக்கப் பண்ணும்.

7-வது. தாளுபாக ரோகம்!

இது, பித்தத்தைக் கொண்டு, தாளையின் உட்புறத்தை விரணமாக்கி, அதில் நீரும் சீழும், நோவும் உண்டாகும் படிக்குச் செய்யும்.

8 வது. தாளு சோஷ ரோகம்:

இது, வாதத்தினாலும் பித்தத்தினாலும் சுரத்தினாலும் தேகம் மிகவும் மெலிந்த காலத்தில் பிறந்து, ஒரு தாளையையாவது இரண்டு தாளையையுமாவது உலர்த்தி, ஒடுக்கி வெடித்தது போல் செய்யும். இதற்குப் பாதரச மருந்து நன்மையைத் தரும். ஆக தாளை ரோகம் 8ம். முற்றியது.

கண்ட ரோக பேதம்!

கழுத்தில், கண்டவாத ரோகணி ரோகம் ஆதியாக நாதக்கின ரோகம். ஈ.கூ 18 வித ரோகம் பிறக்கும்.

1.வது. கண்டவாத ரோகணி.

இது, கழுத்திற்கு உட்புறத்தில் துர்மாமிச முளைகளை முளைப்பித்து அம்மார்க்கத்தை அடைத்து, நாவை ஆட வொட்டாமற் செய்யும். இதனால் நெஞ்சும் வாயும், உலரல், கண்டத்திலும், செவியிலும் நோவு என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

ரோகணி என்பது — முளைக்கில்

௨-வது கண்ட பித்த ரோகணி.

இது, கழுத்திற்கு உட்புறத்தில் முயலின் போத்தையைப் போல் தூர் மாமிசத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், அந்த இடத்தில் அதிக நோவுடன் புகை கம்மியது போலிருத்தல், மேலில் தொடக் கூடாத உபத்திரவம், சுரம், கொறிக்கை, தாகம், சோருதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3-வது. கண்ட சிலேஷ்ம ரோகணி.

இது, கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில், நிறைந்த தூர்மாமிசத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் ஆமணக்கின் நெய்யைப் போல் வாயில் மறுதலும் அழுதலும் தேகம் வெளுப்பும் உண்டாகும்.

4. வது. கண்ட ரத்த ரோகணி.

இது, கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில் தூர் மாமிசத்தைப் பிறப்பித்து அதில் சிறு நெருப்பை ஒத்த கொப்புளங்கள் நிறைப்பிக்கும். இதனால், காதுக்குள் நோவும் பித்த ரோகணி ரோக குணங்களும் உண்டாகும்.

5. வது. கண்ட திரி தோஷ ரோகணி.

இது, கண்டத்திற்கு உட்புறத்தில் கண்ட வாத ரோகணி, கண்ட பித்த ரோகணி, கண்ட சிலேஷ்ம ரோகணி என்னும் இவைகளுக்குள்ள குணங்களெல்லாம் உண்டாக்கும். இந்த ரோகம் நாட்பட்டுச் சென்று பழுத்துடையும்.

6-வது அதி தந்த ரோகம்:

இது, பல்லுகளுக்கெல்லாம் உபத்திரவத்தை உண்டாக்கி, அப்பல்லுகளின் சந்தில் ஒரு சிறிய பல்லை முளைப்பிக்கும். அது நன்றாக முளைத்து வெளியில் வந்தால், முன்பு இருக்கும் உபத்திரவம் நீங்குவதாயும், மற்றைய பற்களுக்கெல்லாம் வன்மை வருவதாயும் இருக்கும்.

7-வது தந்த சருக்கார ரோகம்:

இது, தந்தங்களைத் துலக்குற விளக்காமையால், அச்சந்துக்களில் தூர்க்கந்தத்தோடு சிலேஷ்ம மலத்தைச் சேர்ப்பிக்கும். அம்மலமானது, வாயுவால் உலரப்பட்டு, மணற் போல் உதிர்ந்து கொண்டே இருக்கும்.

8 வது தந்தக பாலிகா ரோகம்:

இது, பற்களின் முனைகளைத் தேயப்பண்ணுவதுந் தவிர, அவைகள் வெடித்துப் பொடிப் பொடியாக உதிரும் படிக்கும் செய்யும். இது, பற்களின் சிரசைக் ~~[illegible]~~ கெடுப்பதால் தந்தக பாலிகா ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

9-வது. தந்தசியாவ ரோகம்:

இது ரத்த பித்த ரோகத்தைக் கொண்டும், வாத தோஷத்தைக் கொண்டும், சிற்சில தந்தங்களை நீல நிறத்தைப் போலவும், கரி நிறத்தைப் போலவும் செய்விக்கும்.

சியாவம் என்பது — கருமை நிறமாம்.

10-வது தந்த பிரஹூன ரோகம்:

இது, வாதாதிகள் அதிகரித்துத் தந்தங்களிலும் அவைகளின் வேருகளிலும் வியாபித்து, அங்குள்ள தசையைச் அடக்கித்து உலர்த்தும் போது பிறக்கும். அப்போது அச் சந்துக்களில் அன்ன ரசம் அடைந்து கெடுவதால், துர்க் கந்தம் வீசுதல், சிறு சிறு கொப்புளங்கள் எழும்புதல், காரணம் இன்றி நோவு அதிகரித்தல், கிருமிகள் நெளிதல், அக் கிருமிகள் நெளியாத காலத்தில் நோவும், தினவும் மட்டில், ஈறு வீங்குதல், பல்லுகள் அசைதல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். பிரஹூணம் என்பது இளை மிகவும் குறைதல். இது பற்களை விடாமல் இறுக்கி உபத்திரவத்தையும் கிருமிகளையும் பிறப்பித்து ஈறுகளில் திரும் இரத்தமும் வழியும் பழுக்கச் செய்வதால், கிருமி தந்த ரோகம் எனவும் சொல்லப்படும். இவைகளை ஓ மந்திரீ!: அர்க்கக்ஷார நாளிகா சூரணம், கல் நார் பஸ்பம், திரணப் பொடி, செங்கல், உளுந்த மாவு, முதலிய சிகிச்சைகளைக் கொண்டு விலக்க வேண்டும்.

தந்த மூல ரோக பேதம்!

பல்லுகளின் வேரில் முற்கூறிய காரணங்களினால், சீதாத ரோகம். ஆதியாக தந்த மூல ரோகம் ஏ.ருக 13 வித ரோகம் பிறக்கும்.

1. வது சிதாத ரோகம்!

இது, சிலேஷ்மமும், ரத்தமும், பல்லின் வேரில் சேரும் போது பிறந்து அவ் வேர் வழியாகத் துர்க் கந்த ரத்தத்தை ஒழுகச் செய்யும். இதனால் அங்குள்ள மாமிசம் கரைவதன்றியும், அவ் வேர்கள் வெளுத்து வெளியில் பிரகாசமாகத் தெரியும்.

சிதம் என்பது — வெண்மை.
அதம் என்பது — நாசம்.

2-வது உப கிருச ரோகம்.

இது, ரத்த பித்தங்கள் பல்லின் வேரில் சேர்ந்து அங்குள்ள மாமிசத்தைச் அடுகையாக்கும் போது பிறக்கும். இதனால், அவ்விடத்தில் நமைச்சலுடன் ரத்தம், அந்த இரத்தம் வெளியில்லாமல் உள்ளிலடங்கி நின்றல் ஈறு வீங்குதல் உண்டாகும்.

கிருசம் என்பது — இளைத்தல்.

3-வது தந்தபுப்புட ரோகம்!

இது, இரண்டு பல்லின் நடுவிலாவது மூன்று பல்லின் நடுவிலாவது இலந்தைக் கொட்டைப் பிரமாணமாக வளர்ந்து, அதை வெந்த மாமிசம் போற் செய்து நோவை உண்டாக்கும்.

புப்புடம் என்பது — வீக்கம்.

4-வது. தந்த விக்கிரதி ரோகம்!

இது, இரத்தத்திலும் திரிதோஷத்திலும் பிறந்து, தந்தங்களின் உட்புறச் சதையிலாவது

வெளிப்புறச் சதையிலாவது வீக்கமானது சட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும். அப்போது அவைகள் நோவதும் எரிவதும் பழுத்து உடைவதும் சீழ் ரத்தம் ஒழுகுவதுமாக இருக்கும்.

5-வது. தந்த அர்பிர ரோகம்:

இது, ரத்த பித்தத்தினால் பிறந்து, பற்களை வீங்கச் செய்து பண்ணி, அவைகளில் சிறு சிறு துவாரங்களை உண்டாக்கும். அப்போது அந்த இடத்தில் நின்றும் சொள்ளுச் சலம் போல் சலம் வருதலும். அம்மாமிசத்தில் கெடுதியும் உண்டாகும்.

அர்பிரம் என்பது - துவாரம்.

6-வது. தந்த மகாஅர்பிர ரோகம்:

இது, முன்பு சொல்லிய குணங்களை உண்டாக்குவதுந்தவிர, உடம்பில், சுரம், பல்லின் மாமிசம் அவ்விடத்தில் நின்றும் சீழும், ரத்தமும் வருதல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்:

—7.

7-வது. அதிமாமிச ரோகம்:

இது ~~பற்~~ பல்லின் வேர்ச் சந்துக்களில், ஆணியை கட்டிகளைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், காதிலும் தாடையிலும் நோவுண்டாகும். பின்பு சுரமும் பிறக்கும். அக் கட்டிகள் உடைந்தால் மரணமே.

—7.

8 - வது. தந்த விதர்ப்ப ரோகம் —

இது தந்தமூலச் சதையைக் கரையப் பண்ணும், இதனால், பற்கள் அசைவதும் நோவதுமாக இருக்கும்.

விதர்ப்பம் என்பது வித்தியாசம்.

9- வது. வாத தந்தமூல ரோகம்.

இது பல்லின் வேர்களையும் அங்குள்ள ரத்தங்களையும் கறுக்கப் பண்ணும். இதனால் அந்த இடத்தில் காற்றுப் பழல்_ அவதாக இருக்கும்.

10. வது. பித்ததந்த மூலரோகம்:

இது. பித்தமானது தந்தங்களில் வேரில் பிரவேசிக்கும் போதும் போது பிறந்து, அவ்வேர்களையும் அதில் உள்ள ரத்தத்தையும் மஞ்சள் நிறமாக்கு வதுந்தவிர எரிச்சலையும் உண்டாக்கும்.

11. வது. சிலேஷ்மதந்தமூல ரோகம்:

இது. பல்லின் வேர்கள் வெளுப்பாக்கி அவ்விடத்தில் மாறுத சீழ் வடியச் செய்யும். இதனால், கிலிகிலிப்பும் உபத்திரவமும் உண்டாக்கும்.

12. வது. திரிதோஷ தந்த மூலரோகம்:

இது, வாத முதலிய மூன்று ரோகங்களுக்குள்ள குணங்களையும், அவைகளால் பிறக்கும், உபத்திரவங்களையும் உண்டாக்கும்.

---

13. வது. க்ரு தந்த மூல ரோகம்:

இது, பற்களைப் பிடுங்குதல், (அல்லது) அவைகள் வேறு பிரகாரமாக அடியுண்டு முறிதல் முதலியவற்றால், அவ்வேர்களது பட்டுக் காயம் உண்டாகும் போது பிறக்கும். அப்போது ஈறிலும் தாடையிலும், நோவுடன் வீக்கம் நரம்பின் வழிகளில் சிலயோடல் அரம் முதலிய குணங்கள் உண்டாகும்.

அசாத்திய தந்த ரோக நிதானம்:

எவ்விததந்த ரோகத்திலாவது நீண்டிருக்கின்ற வேரின் நுனிகளில் விரணம் பிறந்தாலும், சீழ் வடிந்தாலும், சில ஒடிதலும், சருமமும் மாமிசமும் அழுகி விழுந்தாலும், அசாத்தியமாம். இக் குணங்கள் இல்லாத ரோகம் சாத்தியமாம் இதனைத் தந்தவைத்யர் சொல்வர்.

மேற் சொல்லிய தந்த ரோகங்களைக் கண்டாங்கத்திரி வித்துப் புகை, எருக்கம் பட்டைத் தயிலம், மரக்கரை ஆதியான சப்தத்திரவியக் குடிநீர் முதலிய சிகிச்சைகளினால் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

—

ஜிக்வா ரோக பேதம்:

நாவில், வாதஜிக்வா கண்டக ரோகம் ஆதியா உபஜிக்வா ரோகம். ஈறாக 6 வித ரோகம் பிறக்கும். ஜிக்வா என்பது — நாக்கு.

1. வது வாதஜிக்வா கண்டக ரோகம்.

இது. நாக்கு முழுவதும் வெடித்தல், அவ்வெடிப்புகளில் முள்ளுகள் தைத்தது போல் அருக்குதல், மரத்தல், பருத்த இலையைப் போலிருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

2-வது. பித்த ஜிஹ்வா கண்டக ரோகம்:

இது நாக்கு முற்றும் காங்கையைக் கொண்டு சிவப்பாக்கி, அதில் மாம்ச நிறமான சிறு சிறு கொப்புளங்கள் உண்டாக்கும். அப்போது நாவில் மருங்கிய முள்ளுகள் நிறைந்தது போல் இருக்கும். இதனை அகத்தியர் முதலிய பதினெட்டுச் சித்தர்கள் செய்த சாத்திரங்களில் கந்தகாளி ரோகமென்றும், இது மூலாதாரம், நாபி, இருதயம், கண்டம், நாக்கு ஆகிய இவ்வைந்து ஸ்தானங்களைப் பற்றிப் பிறக்கின்றதென்றும். அவ் அவ் விடங்களைப் பற்றி ஐந்து விதப் பெயர் பெறுமென்றும் சொல்லப் படுகின்றன. இது அட்சரம் என உலகத்தில் சாதாரணமாக வழங்கப்படுகின்றது. இந்த ரோகம் கந்தகாளி நெய்யினால் நிவர்த்தியாகும்.

3. வது. சிலேஷ்ம ஜிக்வா கண்டக ரோகம்:

இது, நாவெல்லாம் இலவ முள்ளுகளைப் போல் தடித்து வெடித்தும் நெருங்கியும் நோவைத் தருகின்றதான கொப்புளங்களை உண்டாக்கும்.

4. வது. ஜிக்வாலஜக ரோகம்:

இது சிலேஷ்ம பித்தங்களைக் கொண்டு நாவின் கீழ் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால் நாவு மரத்துத் தடித்து உயருவதுமன்றி, அவ் வீக்கம் பழுத்தால் புலால் நாற்றம் வீசுவதும் மாமிசம் கரைவதுமாக இருக்கும்.

5-வது. அதி ஜிக்வா ரோகம்:

இது, அடி நாவின் கீழ் நுனி நாவைப் போல் தடித்த வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனில், மரத்தல், வீங்கல், அந்த இடத்தில் சிறு சிறு முளைகளைப் போல் கொப்புளம் எழும்புதல் இவையும், நோவும் அதிகரித்தல், வாயில் காய்ச்சையான சொல்லுச் சலம் வடிதல் புசிக்கக் கூடாமை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இந்த ரோகத்தினில் வார்த்தையும் கெடும்:

6-வது. உப ஜிக்வா ரோகம்:

இது, உண்ணாக்கில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். அப்போது முன்பு சொல்லிய அதி ஜிக்வா ரோக குணங்களும், இருமலும், அருகுதலும். உண்டாக்கும். இதனை உண்ணாக் கென்பர். ஆக ஜிக்வா ரோகம் முற்றியது. இது குங்குமம். வெள்ளுள்ளித் தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களால் தீரும்.

கர்ண ரோக அசாத்தியா சாத்திய நிதானம்.

கர்ண ரோகம் 25-ல். கர்ண பிப்பலி கர்ணபிதாரிகை கர்ண கூசிகை இம்மூன்றும் அசாத்தியம். கர்ண தந்திரி முதல் கர்ணலிகியம் ஈறாகிய 6.ம். கஷ்டசாத்தியம் மற்ற. 16. சாத்தியம். இவைகள் லசுனரசம். தும்பைரசம், உள்ளிரசம், அபின் பெருங்காய பாவனைத் தீர். அக்கடைப் பஞ்சு, நாகராதித் தயிலம், வாகூராதித்த தயிலம், மரிசித் தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களினலும் ஆயுத சிகிச்சைகளினலும் வசப் படுத்த வேண்டும்.

நாசிகா ரோக பேதம்:

நாசிகளில் வாத பீநச ரோகம் ஆதியாக நாசிகார்புத ரோகம் ஈறாக பதினெட்டு வித ரோகம் பிறக்கும்.

நாசிகா ரோக ஸலக்ஷணம்:

பனி, அப்பிபனிக்காறு, எதிர் காற்று, நாசியில் தூசி அடைதல், உரத்த வார்த்தை, மிகு நித்திரை, நித்திரைப் பங்கம், தினமும் சீதளசலத்தில் மூழ்குதல், கண்ணீரை அடக்குதல், மேடுபள்ள ஸ்தானத்தில் படுக்குதல், மதச பேதசபானம், வெகுதாகபானம், அதிக ஸ்திரிசையோகம், வாந்தியை அடக்குதல் ஆகிய இச்செய்கைகளினால், வாத பித்த சிலேஷ்மங்கள் அதிகரித்து நாசியிற் சேர்ந்து பீநச ரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இது விருத்தி அடைந்தால், நாசியானது அசுத்தத்தை அடையும். அன்றியும், சகல பீநச ரோகங்களில் நின்றும் பிரயாசத்தின் மேல் சுவாசம் வருதல், அதி தும்மல், நாசியில் பேசுவது போல் பேசுதல். மூக்கில் துர்க்கந்தம் வீசுதல், நல்கோவை என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இதனைச் சலதோஷம், சளி, நீரேற்றம், நீர்க் கோவை எனவும் சொல்வார்கள். மேலும் இந்த உண்டாகின்ற கோவையானது உமிழும் படிக்கு வெளிப்படின், முன்னீர்க் கோவை என்றும், அதுவே உண்ணாக்கு வழியாக விழும்படிக்கு இருந்தால், பின்னீர்க் கோவை என்றும் சொல்லப்படும்.

1-வது. வாதபீநச ரோகம்:

இது, வாயுலரல், தும்மல், நாசி அடைப்புடன் அவ்விடத்திலும் பல்லிலும் காதிலும் சிரசிலும், நோவு, புருவங்களில் பூச்சி ஊருவது போல் இருத்தல், நெற்கம்மல் என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும். இக் குணங்கள் வெகுநாள் பொறுத்து முதிரும். அப்போது நாசித்துவாரத்தின் வழியாய்க் குளிர்ந்தும் கறுத்தும் சலம் ஒழுவதாக இருக்கும்.

2-வது. பித்த பீநச ரோகம்:

இது, தாகம், சுரம், பிரமை நாசியிற் கொப்பளம், அடைப்பு, அத்துவாரத்தில் நின்றும் சூடுகையுடன் மஞ்சள் நிறத்தையும், தாம்பர நிறத்தையும் பெற்றுச் சளி விழுதல் என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது. சிலேஷ்ம பீநச ரோகம்:

இது, இருமல், அரோசகம், இரைப்பு, வாந்தி, தேககனதி, வாயினிப்பு, நமைச்சல், நாசி அடைப்புடன், அத்துவார வழியாகத் தூய வெண்மையான சளி விழுதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

பாலத்திற்காக வாசிகரணம் பண்ணுவதுமாக இருந்து, சுக்கான விருத்தி இல்லாமல் அற்ப ஆயுளுடையவர்களாவார்கள். ஒருவேளை சுக்கான விருத்தி இருந்தாலும் அதற்கு அற்ப பலனும் ரோக விருத்தியும் ஆயுள் குறைவும் உண்டாயிருக்கும். ஆகையால் பால் முதலிய மதுர வஸ்துக்களைக் கொண்டு சுக்கிலத்தையும் எண்ணெய் முதலிய பித்தவஸ்துக்களைக் கொண்டு

சோணிதத்தையும் போஷிக்க வேண்டும். இதற்கு நந்திசர், தன்வந்திரி பகவான், அசுவனி தேவர், ஆத்திரேயர், காசிபர், பாரத்துவாசர், பாகடாசாரியர் முதலிய பெரியோர்கள் செய்த சிகிச்சாரம் என்னும் சாஸ்திரங்களில் அவுஷதங்கள் அனேகவிதங்களாக விதித்திருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமுள்ள இரண்டு வகை அவுஷதமுறைகள் மாத்திரம் கைபாகத்துடன் இங்ஙனம் கூறப்படும். அவையாவன.

1. வ்ருஷ்ய. கதலீ பல லேகியம்:

நன்றாக முதிர்ந்து பருத்த பழுத்த ரசதாளி வாழைப்பழரசம், படி-4. தேங்காய்ப் பால்படி-1. பசும்பால்படி-1 முருங்கைப் பூரசம்-படி-1. செவ்விளநீர் படி-1. இந்த 5-ம். ஒரு பாத்திரத்தில் விட்டு இதில் 50 பலம் சீனியைக் கொட்டிக் கரைத்து வடிகட்டிப் பாகு செய்து அந்தப் பாகில், சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, ஏலம் லவங்கம், லவங்கப்பட்டை, லவங்கப் பத்திரி, சிறு நாகப்பூ, அதிமதுரம் கர்க்கடக சிங்கி சீரகம், ஓமம், வாய்விடங்கம், திராட்சைப் பழம், கர்ச்சூர்க்காய், கொத்துமல்லி, வெட்டிவேர் கோஷ்டம், தேற்றான் விதை - ஆவாரை விதை பூனைக்காலி விதை சாதிக்காய் நெருஞ்சில் பழம் இருள் கிழங்கு அமுக்கிராங் கிழங்கு, சீந்தில், சருக்கரை, ஆலம் விழுதின் கொழுந்து சந்தனம் இந்த 29 சரக்குகளையும் சுத்தப் படுத்தி வெய்யிலிலுலர்த்தித் தனித் தனியே இடித்து வஸ்திர காயஞ் செய்து வகை 1க்கு பலம் 1. ஆக நிறுத்துப் பசும் பாலில் பிட்டவிட்டுச் சுத்தி செய்து அந்த சூ.ரம்

உலர்த்திய ஆரண கற்கத்தில் பச்சைக்கற்பூரம்
குங்குமப்பூ இவ்விரண்டும். பொடி செய்து
வகை 1க்கு பலம் 1ம் காந்த பஸ்பம், வங்க
பஸ்மம், அபிரகபஸ்பம், இம் மூன்றும்
வகைக்கு 1 பலம் சேர்த்துக் கலந்து வைத்துக்
கொண்டு (மேற்படி) பாகில் சிறுகச் சிறுகத்
தூவித்துழாவிக் கிளறிப் பாகுந் திரணையும்
ஒன்று படுத்தி தேன் படி 2. விட்டு நன்குகத்
துழாவிய பின்பு பசுவின் நெய் படி 2 விட்டு
கை ஓயாமல் கலக்கும்படி துழாவிக் கூடும்
பதத்தில் இறக்கி இளஞ் சூட்டுடன்
பீங்கான் ஜாடியில் வழித்து வைத்து
வாய் மூடி வஸ்திர பதஞ் செய்து விதிப்படி
அரை மண்டலம் தானியப் புடம் வைத்தெடுத்து
அவரவர்கள் வழிபடும் கடவுளையும் ஆயுர்
வேதத்திற்கு ஏற்புடையக் கடவுளையும் பூசித்து
இயன்ற மாத்திரம் அன்னதானம் முதலிய
தானங்கள் செய்து ~~த~~ சுபதினத்தில் அந்த
லேகியத்தில் வெருகடிப் பிரமாணம் எடுத்துக்
காலை மாலை இரண்டு வேளையும் ஒருமண்டல
காலம் அமிர்தம் போல எண்ணிச் சாப்பிடவும்.
இதற்குத் துவரம் பருப்பு பச்சைப் பயறு
பசு நெய் பசும்பால் தேன் கற்கண்டு
சர்க்கரை, அவரைக்காய், முருங்கைக்காய்,
வாழைப்பிஞ்சுகாய், பூ, முதலிய, இச்சாபத்தியம்.
இந்த அவுடதம் மந்தாக்கினி பாண்டு, குன்மம்
இளைப்பு நோய், பிரமேகம் அதிதூலம், அதி
அஜீகம், அஸ்திஸ்ராவம், குடல் விருத்தி.
உதிர ரோகம், ஆகியான ரோகங்கள், நிவர்த்தி
செய்வதுந் தவிர, ஞாபகசக்தி அக்கிலபரிசுத்த

முதலிய அநேக குணங்களைத் தரும்.

௨-வது. கல்யாண கிருதம்.

அரசு, அத்தி, பழுகண்ணிப் பாலை, குளப்பாலை, புளிமாதுளை, ஆவாரை, சிறுகாஞ்சொறி, பெரும் வகுதுணம், சிறுகாளா, தொட்டாற்சுருங்கி, மஞ்சிட்டி, ஆற்றுத் தும்மட்டி, வள்ளிக்கொடி, முசுமுசுக்கை, நாறுத்தாளி, நன்னாரி, பெருநன்னாரி, தரா, பம்பந்தரா, வெள்ளைச் சாரட்டை, கற்றாழை இவ்வேர் வகை 1. தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு, தாமரைக் கிழங்கு, கருநெய்தல் கிழங்கு, கோரைக் கிழங்கு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், ஆலம் விழுதின் கொழுந்து, ஆவின் புல்லூரித்தழை, கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய், சாதிக்காய், லவங்கம், லவங்கப்பட்டை, ஏலம், சிறுநாகப்பூ, சிறு சண்பகப்பூ, இலுப்பைப்பூ, சடாமஞ்சில், வாய்விளங்கம், யானைத்திப்பிலி, சிறுகச் சோரம், கிரந்தி ககரம், அதிவிடயம், ஓமம், சதகுப்பி, சரள தேவதாரம், புத்திரஜீவி விதை, வெள்ளிலோத்திரப்பிசின், திராக்ஷைப் பழம், இச்சரக்குகள் 30 ஆக 51 சரக்குகளையும் பக்குவப்படுத்தி வெவ்வேறாக வெயிலில் உலர்த்தி. ஒவ்வொரு சரக்கிலும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்து ~~இ~~டித்து வஸ்திரகாயஞ் செய்து வகை 1க்கு பலம் அரிக்கால் ஆக நிறுத்து ஒன்றுபடக் கலந்து பசும் பாலில் பிதிப் பழு அத்தி செய்து வைத்துக் கொண்டு மற்றைச் சரக்குகளை வகை 1க்கு பலம் 1 ஆக நிறுத்துக் குறிக்கத் தக்க துண்டுகளைப் பொடியாகத் தறித்து எல்லாம் ஒரு மிக்க இடித்து ஒரு புதிய பாத்திரத்தில் கொட்டி ஆற்றுச் சலம் படி 8 விட்டு ஒன்றை பழயதைச் சுருக்கி கஷாயத்தை வடிகட்டிப் பழகிய பாத்திரத்தில் ஊற்றி, இதில் கல்யாணப் பூசணிக் காய், இருள் கிழங்கு, தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு

கரும்பு. ரசத்தாளி, வாழைப்பழம், நெல்லிப் பழம். மூசு முசுக்கை, பிரமி இலை, பொன்னாங் கண்ணி, கொத்தான் கொடி. இவைகள் தெரிந்து இடித்துப் பச்சைப் பயிறு. இப் பதினொரு வகை ரசமும், செவ்விளநீரும் வகை 1க்கு படி 1/4 பசும் பால் படி 3. பசு நெய் படி 2. இவைகளைச் சேர்த்து அடுப்பேற்றிச் சிறுதீயாக எரித்துச் சலபாகம் பாகமடையும் தருணத்தில், முன்பு சுத்தித்த கல்க ஆரணத்தைச் சிறுகச் சிறுகத் தூவி இடைவிடாமல் துழாவிக் காய்ச்சி, இளமெழுகுப் பதத்தில் நெய்யினை வடித்துச் சிறிய அருகையுடன் ஒரு பிங்கான் ஜாடியில் ஊற்றிச் சில்லிட்டு, வஸ்திர பந்தனம் செய்து, ஆறு நாள் தானியப் புடம் வைத்தெடுத்து, உதய காலத்தில் கால் பலம் அளவாக இரண்டு மண்டலம் (அல்லது) ஒரு மண்டலம் சாப்பிட வேண்டும்.

இந்தக் கிருதம், வாதபித்தாமயம், உன்மாதம், சித்தவிப் பிரமம், கிரிச்சரம், அஸ்மரி, மேகம், கிருமிரோகம், யோனிச்சூலை, மலட்டுரோகம். இவை முதலிய பிணிகளை நீக்குவதுந்தவிர, தேகத்தில் நல்ல அழகையும், பலத்தையும், சோணித பரி சுத்தியையும் தரும். ஆதலால் இவ் வண்ணம் சுக்கில சோணிதங்களைப் போஷித்துக் காலம் அறிந்து தேக போசனமும் புணர்ச்சியும் செய்து, ஆயுர்வேத விதிப்படி வழுவாது நடப்பவர்கள் அஷ்டாங்கிட காத்திரமும், புத்திரரும், சந்தான சௌபாக்கியமும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்கிற 4ம் புருஷார்த்தங்களும் பெற்று மங்களகரமாக வாழ்வார்கள்.

4- வது திரிதோஷோன்மாத ரோகம்.

இது, வாதம், முதலிய மூன்று உன்மாத ரோகங் களுக்குள்ள குணங்கள் யாவையும் ஒரே காலத்தில் உண்டாக்கும்.

5- வது. வியாதியோன்மாத ரோகம்.

இது, மிகுந்த திரவியத்தை போக்கடித்த விசனத்தினாலும், மனைவியை, இழந்த துக்கத்தினாலும் இன்னும் பற்பல மனோ வியாதிகளினாலும், பிறந்து அதிசயம். அழக்கழு வியாகுலப்படல், தேகம் மெலிதல். தெய்வமே, தெய்வமே என்று பிரலாபித்தல், காரணம் இல்லாமலே கண்ணீர் விட்டு அழுதல், தானே ஆச்சரியப் படுதல், பெண்சாதியின் குணத்தை நினைத்து விசாரப் படுதல், மனது இறுகுதல், ஒருவேளை தியானிகள் போலிருத்தல், நித்திரை பங்கம், புரால் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

6. வது விஷோன்மாத ரோகம்!

இது, இடு மருந்து முதலியவைகளால் உண்டாகி முகங் கறுத்தல், தேசமும் பலமும் பஞ்சேந்திரியங்களும் நசிக்குதல், திகைத்துத் திகைத்துத் திரிதல், முன்பு சாப்பிட்ட மருந்தினிது விஷம் தேகத்தில் ஊறுதலாக் கண்கள் சிவக்குதல் என்று இக் குணங்கள் உண் டாக்கும்: இது அசாத்தியமாம்.

மேற் சொல்லிய உன்மாதரோகங்களை, முசிப் பாலினாலும் செங்கரும்பு ரசத்தினாலும் முந்திரிப்பழம் கோரைக் கிழங்கு அதிமதுரம், தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு, சந்தனம் இவைகளின் கஷாயத்தினாலும் கூஷ்மாண்ட கிருதத்தினாலும், முசுறு முட்டைப் பாலால் செய்கின்ற நசியம், முதலிய சிகிச்சைகளினாலும் பரிகரிக்க வேண்டும்.

அபஸ்மார ரோக பேதம்.

சிந்தித்தலினையும், துக்கத்தினையும், பயத்தினையும், மனது மிகவும் பதைத்துத் தவிக்கின்ற காலத்தில், வாத பித்தங்கள் அதிகரித்து மனதிற்குத் தெளிவு வைத்திருக்கின்ற நரம்புகளை யுலர்த்தி, அம்மார்க்கங்களை மேகம் கம்மியப்பது போல் இருள் அடையச் செய்து புத்தியின் தெளிவைக் கெடுத்துச் சத்துவ குணத்தைக் கெடுத்துத் தகாத நடத்தையை நடத்துவித்து, உன்மாத ரோகத்தைப் போலவே இந்த அபஸ்மார ரோகத்தைப் பிறப்பிக்கும். இது, வாத அபஸ்மாரம், பித்த அபஸ்மாரம். சிலேஷ்ம அபஸ்மாரம், திரிதோஷ அபஸ்மாரம் என நான்கு விதப்படும். அபஸ்மாரம் என்பது புத்தித் தெளிவு நீங்குதல்.

6. வது. பூயசி ராவ ரோகம்

இது, திரிதோஷங்களானவை கண்களுக்கு ரத்தத்தைப் பாய்ச்சுகின்ற நரம்புகளில் வியாபித்துச் சந்திஸ்தானக் கருவிருத்தியைப் பற்றும் போது பிறக்கும். இதனால், அவ்விழியின் சமீபத்திலிருக்கும் சருமம் மாமிசமும் நையப்படுவது மன்றி ரத்தத்தோடு கூடின பீளையும் சாரும்.

7. வது. கிருமிக் கிரந்தி ரோகம்:

இது, சயத்தில் வெள்ளி விழிச் சந்தியில் தாமரைக் கொடியானது அழுத் தண்டைப் போல் கட்டியை எழுப்பும். அது வெளுத்து அடியில் கெட்டிப் பட்டு

7-வது கிருமிக் கிரந்தி ரோகம்.

இது, வெள்விழிச் சந்தியிலும் கருவிழிச் சந்தியிலும் கிருமி நெளிகின்ற விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். அதில் பீளையும் நோவும் உண்டாகும்.

8-வது உபநாக ரோகம்.

இது, சுபத்தினால் வெள்விழிச் சந்தியில் தாமரைக் கொடியானது அடித் தண்டைப் போல் கட்டியை எடுப்பும். அது வெளுத்து அடியில் கெட்டுப் பட்டு முனையுயர்ந்து மிருதுவுடன் நோவில்லாமல் பருத்து நீர்க் குமிழியை ஒத்து உப்புக் கரிப்பதும் நமைச்சலோடு பிசுபிசுப்பைத் தருவதும், அசைவதுமாக இருக்கும். இதனால் வீக்கமும் வேதனையும் உண்டாகும். இது அசாத்தியமாம். உபநாகம் என்பது - தாமரை அடித் தண்டு.

9-வது அலகி ரோகம்.

இது, கருவிழிக்குள் வீக்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் கண்களில் வீக்கம், நோவு, குத்தல், எரிச்சல் என்னுமிக் குணங்களுண்டாகும். அன்றியும், கருவிழியிலாவது கடைவிழியிலாவது நமைச்சலும் இமைகளில் வெடிப்பும் பிறக்கும்.

சுக்கில மண்டல ரோக பேதம்.

வெள்விழிகளில், சிரோத்பாதம், சிராஹர்ஷம், சிராஜாலம், சுக்திகம், சுக்கிலார்மம், பிஷ்டகம், சிராபிடகம், சோணிதார்மம், பிரஸ்தாரியார்மம், அதிமாமிசார்மம், பலாஸ்திரதம், ஸ்நாயுவார்மம் அருச்சுனம் எனப் பதின்மூன்று விதரோகமும் பிறக்கும்

நாட்டு மர வட்டை.

இது, கடிக்கில், வியர்வை, நோவு, சரீரம் தடித்தல், வீக்கம், கறுப்பகத்திப் பூநிறம் போல் பொருச் சிரங்குகள் எழும்புதல், பிரமை என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும். இதற்குச் சதபதி என்றும் பெயர். இவ்விடம், திரிகடுகு, (அல்லது) காட்டு வளைப் பஞ்சாங்கம் இவற்றுள் யாதேனும் ஒன்றை வெந்நீரிலரைத்துப் பிழிந்து வடிகட்டி, நசியமும் லேபனமும் செய்து உள்ளுக்குங் கொடுக்கில், முறியும். இது, மற்றை அட்டைகட்கும் உதவும். பஞ்சாங்கம். என்பது வேர். மேல்பட்டை, இலை, பூ, காய். ஆகிய ஐந்துமாம்.

ஏருகு. கோற்பத்தி.

சர்ப்பங்கள் செத்த~~..~~ழிந்த இடத்திலும், சாணம் கோணிப்பட்டை முதலியவை மக்கின இடத்திலும், மயானத்தின் சாம்பலிலும் பிறக்கும். இதுகள் முறையே வெளுத்தும் கறுத்தும் சிவந்தும் இருக்கும். இவற்றின் விடம் ஏறில், நாவு தடித்தல், தேகம் மரத்தல், அதிக நோவு, நாசியால் ரத்தம் விழுதல், சர்வாங்கத்திலும் வியர்வை, மூர்ச்சை, வாயுலரல். என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

8 - வது. இலந்தியின் ஸ்பரிசம்.

இது, தேகத்தில் பட்டாலும், இப்பரிசத்தைப் பெற்ற வஸ்திரம் பட்டாலும், முற்கூறிய குணங்களெல்லாம் விரைவில் உண்டாகும்.

மேற்கூறிய சகல இலந்தி விடங்களுக்கும், சங்கம் வேர்ப்பட்டை, மிளகு இவ்விரண்டையும் வகைக்கு பலம் 1/4, 1/4, விதமாக நிறுத்து, மயனம் போல் அரைத்துப் பசுவின் நெய்யில் குழைத்து

21. நாள் இரண்டு வேளையும் சாப்பிட்டு இச்சாப் பத்தியம் காக்கத் தரும். (அல்லது) நரிப் பல்லித் தாளக்கில் அதில் கற்றாழை ரசத்தை விட்டு நன்றாக அரைத்து கழ வாயிலும் தேக முற்றிலும், 21 நாள் மூன்று காலமும் லேபனம் பண்ணத் தரும். (அல்லது) செவ்வியினது சமூலமும் பலம்-1. ஆக இடித்து, அதில் நல்லசலம் $1/2$ படி விட்டு $1/4$. ஆழாக்குக் கஷாயமாகக் காய்ச்சி, 7 நாள் இரண்டு வேளையும் சாப்பிடத் தரும். இவ்வாறே மூன்று முறை கொடுக்க வேண்டும். (அல்லது) இரு சின்னி இலை ரசம் $1/4$ ஆழாக்கு அளவாக இரண்டு நேரமும், 7 நாள் 3-முறை சாப்பிட்டு உப்பில்லாப் பத்தியம் இருக்கவும் விலகும்.

மீன்விடம் வண்டுவிடம்!

சில மீன் கடிக்கில், நோவும் எரிச்சலும் உண்டாகும் அன்றியும், மீன் வண்டு, அழல் வண்டு, பாசி வண்டு. எலி வண்டு முதலிய இவ் விடம் உள்ளவைகள் கடிக்கில், அவ் விடத்தில் வீக்கம் நமைச்சல், நோவு, ஜு. நுரைத்த பேதி, சரீரத்தில் தடிப்பு என்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

1. வது. வாத நாடி விரணம்.

இது. ஆட்ச முகத்துடன் நெடுமாகப் பரந்து அதிக நோவைத் தரும். இக் கட்டியானது பழுத்து உடைந்தால், அதில் நுரைத்த சலம் வடிவதும் ராத்திரியில் கருஞ்சிவப்பு ரத்தம் ஒழுகி வடிவமாக இருக்கும்.

2. வது. பித்த நாடி விரணம்:

இது, சுரம், தாகம், எரிச்சல், இவைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டே பிறக்கும். இக்கட்டி பழுத்து உடைந்தால், மஞ்சள் நிறத்துடன் அருகையுள்ள நீர்க்கசிந்த சீழும் ரத்தமும் பகற்காலத்தில் ஒழுகு வதாயிருக்கும்!

3. வது. சிலேஷ்ம நாடி விரணம்:

இது, தடித்துக் கெட்டிப்பட்டு மிது மிதுப்புடன் பிறக்கும். இக்கட்டி பழுத்து உடைந்தால், எந்நேரமுஞ் சீழ் வடிவதாயிருந்தாலும், ராத்திரி காலத்தில், மிதம் இல்லாமல் வடிதலும் அதிநமைச்சலும் உண்டாக்கும்.

4. வது. திரிதோஷ நாடி விரணம்:

இது, வாதநாடி விரண முதலிய மூன்று நாடி விரணங்களுக்குள்ள குணங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கும். இது அசாத்திய மாம்!

—.

5. – வது. அஸ்தி நாடி விரணம்:

இது, எலும்பின் மார்க்கத்தில் பிறந்து அந்த எலும்பின் நரம்புகளுக்கு உபத்திரவத்தைத் தருவதுமன்றி மிருதுவாயிருக்கும். இக்கட்டி பழுத்து உடைந்தால், இதில் நின்றும் நுரைத்துச் அருகையுடன் ரத்தமும், சீழும், வடியும். இதனால் மிகுந்த வேதனை உண்டாகும். இவ் விரணம் பிறந்த எலும்பை அறுத்து வாங்கிச் சிகிச்சை செய்யாவிடில் வசப்படா தென்றறிக. இதனைச் சல்லிய நாடி விரணம் என்பர்.

சுக்கிர விரண ரோக பேதம்.

சுக்கிர விரண ரோகமானது அஜகர்ணிகா பிரமேகம். ஆதியாக கோடரோகம் எ.கை 36 விதப்படும். சுக்கிரம் என்பது அற்பம்.

1. வது. அஜகர்ணிகா ரோகம்.

இது, சிலேஷ்மவாதங்களினால் பயிற்றைக் கயிற்றில் கோர்த்தது போல். சமமாக மிறு, மிளுப்புடன் நோவில்லாத கொப்புளங்களை உண்டாக்கும். இந்த ரோகம் குழந்தைகளுக்கே முக்கியமானதாகக் காணும். இது ஆட்டினது கழுத்தில் தொங்கும் அதிர் போல் படருதால் அஜகர்ணியா னெனப் பேர் பெற்றது.

அஜம் என்பது ஆடு.
கர்ணிகா என்பது அதிர்.

2-வது. யவ பிரக்கியா ரோகம்:

இது, வாத சிலேஷ்மங்களினால் மாமிசத்தை ஒட்டி வரகுப் பிரமாணமாகக் கனத்த கொப்புளங்களை உண்டாக்கும்.

3-வது. அலஜி ரோகம்:

இது, வட்டவடிவாய்த் தடித்தும், உயர்ந்தும் இருக்கின்ற சிறு சிறு கட்டிகளை நெருக்கமாகப் பிறப்பிக்கும். அக்கட்டிகளின் முனையானது உள்ள மூழ்கி, நடுவில் பள்ளம் விழுந்து, அதில் கொஞ்சம் சீழ் வடிவதுமாய் இருக்கும்!

—ர.

4-வது. கச்ச பிரோகம்:

இது, சிற்றுருவமுள்ள ஆமை முதுகைப் போல் மருங்களாக உப்புகின்ற கிரந்திகள் 5-6. என்னும் கணக்கிடும் படிக்கு உண்டாக்கும்.

5-வது. பனசிகா ரோகம்:

இது, காதின் மேலாவது அக்காதின் முற்றிலுமாவது கெட்டிப் பட்டதாய் ஆம்பற் கிழங்குகளைப் போல் கட்டிகளைப் பிறப்பித்து அதிகவேதனையை உண்டாக்கும். இவ் விரணம் பலாக்காய் முள்ளுகளைப் போல் உருவத்தைப் பெற்றிருப்பதால், பனசிகா ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

6.-வது பாஷாண கர்த்த பிரோகம்.

இது, கல்லுகளைப் போல் கெட்டியாய் நிலைபெற்று வீங்கி அற்ப நோவைத் தருகின்ற கட்டிகளை உண்டாக்கும். பாஷாணம் என்பது கல். கர்த்தபி என்பது வெண்காக்கட்டான் காய்.

7-வது. முக தூஷிகா ரோகம்:

இது, வாலிபர் முகங்களில் வெங்காயம் போலும் இலவ முள்ளைப் போலும், மருபருத்து சீழ் உள்ள கொப்புளங்களை உண்டாக்கி உபத்திரவத்தைத் தரும். இதனை முகப்பரு என்பர். இது நக முதலியவைகளால் விருத்தியடைந்தால் அபாயமாம். முகதூஷிகம் என்பது வெங்காயம்.

8. வது. பதுமகண்டக ரோகம்.

இது, சிலேஷ்ம வாதங்களினால் தாமரைக் கொடியினது முட்களைப் போல் நோவில்லாத வெளுத்த சொறிகளைத் தேக முற்றிலும் பிறப்பிக்கும்.

இதனைத் தவளைச் சொறி, பெருஞ் சொறி என்பர்.
இது பசல் வெங்காயக் கல்கள் இரியலால்
போம். பதும கண்டகம் என்பது
தாமரை முள்.

௭-வது. விஷர்த்த ரோகம்.

இது, தேகத்திலாவது வாயிலாவது இரு சடலையை ஒத்த கொப்புளங்கள் உண்டாக்கும். இதனால் தாகமும் அறமும் நோவும் உண்டாகும்.

அசாத்திய கண்டமால ரோக நிதானம்:

எந்தக் கண்ட மாலைக் கட்டியாவது அருகின் வேரைப் போல் கிளைப்பதும், அடங்குவது மாயிருந்து இதனைல், சுரம், இருமல், வாந்தி, ~~சோசம்~~ பீநசம், பக்க நோவு, தேக அட்சகம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகில், அசாத்திய- மாகவே முடியும். இக் குணங்கள் இல்லாதிடில் சாத்தியமாம்.

நாடி விரண பேதம்.

நரம்புகளில் பிறக்கின்ற கட்டியானது, பழுத்து உடைந்து விஷமித்தால், அந்த நரம்பைப் பற்றி மாமிச தாது அஸ்தி தாது வரைக்கும் இலயோடும். எவ்வாறெனில், அது ஒரு நரம்பைப் பற்றினாலும் அதற்குச் சகல நரம்புகளும் சம்மந்தப் பட்டு வசப் பின்னலைப் போல் இருப்பதால், சீழ் ஓடி தங்கும். சீழ் கொள்ளுதற்கும் ஒரு வழியே அன்று பல வழியும் உண்டென்றறிக. ஆதலால் இதைச் சிலயோட வெட்டாமல் உபாயத்துடன் வசப் படுத்த வேண்டும். இதுவே நாடி விரணம். இது. வாத நாடி விரணம், பித்த நாடி விரணம், சிலேஷ்ம நாடி விரணம். திரிதோஷ நாடி விரணம் அஸ்தி நாடி விரணம் என ஐந்து விதப் படும்.
நாடி என்பது — நரம்பு.

கண்ட மாலை ரோக பேதம்

வாத பித்த சிலேத்மங்களானவை, மேதோ தாதுவை யநுசரிப்பதனாலும், மாமிச தாது விருத்தியினாலும் கழுத்தின் நரம்புகளிலும், கண்களிலும், அக்குள்களிலும், தொடைகளிலும், தேக நிறத்தைப் பெற்றுக் கெட்டிப்பட்டு சிறு மருத்து நெல்லிக்காய் இலந்தைக்காய்ப் பிரமாணத்தை ஒத்துச் சிறிதும் பெரிதுமான கட்டி களுண்டாகும். அவைகள் நாட்சென்று பழுத்து உடைந்து நடுவில் குழி விழுந்து பலபேதங்களாய் இருக்கும். இவற்றுள் சிலது அற்ப நோவுடன் உடைந்து சீழைச் சொரிவதும், சில நமைச்சலுடன் உஷ்ணத்தைத் தருவதும், சிலது கசிந்துக் கொண்டேயிருப்பதும். சிலது நெடுநாள் சென்றுங் கரையாது வருப்பதுமாக இருக்கும். இந்த ரோகம், கண்டத்தைச் சுற்றிலும் மாலையிற் பிறப்பதால் கண்டமாலை எனப் பேர் பெற்றது. இது தொடைக் கவுட்டிகளில் கண்டால், அரையாப்புக் கட்டி என்பர். இவைகட்கு லிங்க பூரப்படலிங்கு, வச்சிர பிசுக் தயிலம் முதலிய ~~அ~~. ஔஷதங்களும் விரணச் சிகிச்சைகளும் உதவும்.

சாமான்ய சர்ப்ப விடக் குறி

சர்ப்பக் ~~கஅ~~ கடியுண்டவனுக்கு, மலமூத்திரம் இறங்கல், ~~த~~ நடுக்குதல், மார்பில் கனத்ததுடன் இருத்தல், ரோமச் சிலிர்ப்பு, வாந்தி, தாகம், நாசியால் பேசுதல், கண் சிவத்தல் (அல்லது) கீல்களில் நோவு, கறுத்தல் என்றும் இக் குணங்கள் உண்டானாலும், சந்திர சூரிய நக்ஷத்திராதி கிரகங்கள் கண்ணுக்குத் தோற்றவிட்டாலும், கண்ணாடி நெய் தயிலாதி களில் முகம் தெரியாவிட்டாலும், அசாத்தியம் ஆனால், இப்போது சொல்லிய குறிகளெல்லாம் சகல சர்ப்ப விடத்திற்கும் பொதுவாயிருக்குமென்றறிக.

சர்ப்பங்களின் தந்து:

சர்ப்பங்கள் பிறந்த 4-வது மாதத்தில் தோல் உரிக்கும் போதும், 6-வது மாதத்தில் பல் விடம் திரிக்கும் போதும் அவைகளுக்கு என்றறிக: தந்து என்றறிக:

கருத்த சர்ப்பச் செய்கைக் குறி:

எந்த சர்ப்பமாவது, கடித்தவுடன், படத்தை விரித்து ஆடினாலும் தரையிற் புரண்டாலும், கடித்த இடத்தில் ஆடிப் பின்பு அசைவற்றுக் கிடந்தாலும், கடி உண்டவனுக்கு விடம் மீளாதென்றறிக:

சித்தர் மதாந்தரம்:

கரு நாக விடம் இதுவே கேவுண சர்ப்பமாம்:

இது, அவயாதிகளால் இமைகளையும், இரண்டு காதுகளையும் பாதிரிய வாதத்தைப் போல் செவிடாக்கும். இந்த விடம் நிலப்பனைக் கிழங்கும், உப்பிலாங் கொடி வேரும் அரைத்து சிறு எலுமிச்சங்காய் பிரமாணம் முகூர்த்தத்திற்கு ஒரு தரமாக 8 தரம் கொடுக்கில் முறியும்.

சிறு நாகம்:

இது, கருப்பை அகலம் உள்ள படத்தையும், பருத்த எ.க்கை ஒத்த உடலையும் பெற்று, தாழை மலர்களின் வாசமாயிருக்கும். இவ் விஷத்திற்கு மகா விஷ சிகிச்சை வேண்டும். இதனை பூநாகம், புல் நாகம், என்பர், பூநாகம் என்பது தாழம்பூ நாகமாம்.

விரியன் பேதம்:

விரியன் என்பது, பெருவிரியன், ரத்த விரியன், செவ்விரியன், நீர் விரியன், பொறி விரியன், புல் விரியன் என ஆறு விதப்படும். இவைகள் பத்திரகாளியின் ஆடையில் இருந்து பிறந்த தாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

இது, மந்திர வலி, அவுஷத வலி, தெய்வ வலி இம் மூன்றும் ஒத்துக் கொள்ளில் இறங்கும்.

விருஷிகம் என்பது — தேள்.

சாதாரண தேளின் பேதம்.

தேளானது, உச்சிலிங்கத் தேள். வாதத் தேள். பித்தத் தேள். சிலேஷ்மத் தேள் என 4 விதப் படும். அன்றியும் நண்டு வாய்க்காலி என்று ஒன்றுண்டு.

1. உச்சிலிங்கத் தேள்.

இது, பகற் காலத்தில் கொட்டும். இவ் விடத்தினால், அவ்விடத்தில் வீக்கம், நரம்புகளில் மிகுவேதனை, ரோமச் சிலிர்ப்பு. அதிசீதளம். என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது மந்திரத்தால் வசப்படும்.

2-வது. வாதத் தேள்:

இது, மார்பு நோவு, மேல் சுவாசம், எலும்பு நரம்பு, கீல் இவைகளில் நோவு, தேகம் கறுத்தல், கடுச்சல், புரளல். முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும்.

3. வது. பித்தத் தேள்

இது, அறிவு கெடுதல், அடங்காத மேல்மூச்சு. வாயானது காரமாயிருக்குதல், முகத்தில் எண்ணெய் தடவினது போல் பளபளப்பு, மாமிசங் கரைதல்.

சோகை என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.
அன்றியும் அவ்விடத்தில் வியர்வை, கவுட்டையில்
நெறிகட்டுதல், எரிச்சல், கடுத்தல், மறுநாள் வரைக்கும்
நோதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டென்பாருமுளர்.

4-வது இலேஷ்மத் தேள்:

இது, வாந்தி, அரோசகம், மார்பு அதிரல், வாயில் சலம் வருதல், பீநசம், சுர முற்றிலும் வாணைக்கண்டை— அத்த சீதளம், வாயிலெப்பு என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். இவ்விடங்கள் கோழி மலம் உலர்ந்ததை நெருப்பில் இட்டுக் கடிவாயில் புகை பிடிக்கத் தீரும். (அல்லது) கருநாயினைத் தண்ணீரில் உரைத்துக் கொட்டு வாயில் போடத் தீரும். (அல்லது) பூலைக்காந் தொறிச் சாறும், முருக்கிலைச் சாறும், முருங்கையிலைச் சாறும். கொட்டும் வாயில் வெதுப்பிக்கத் தீரும் (அல்லது) வெண்குன்றி வேரை வெந்நீரில் அரைத்துப் பிழிந்து வடிகட்டிப் பஞ்சில் ஊட்டிக் கொண்டு இடது பக்கம் கொட்டினாலும், வலது மூக்கிலும், வலது பக்கம் கொட்டினால் இடது மூக்கிலும் நசியம் பண்ணத் தீரும்.

நண்டு வாய்க்காலி

இது கொட்டினால், வியர்வையும், நெறிகட்டுதலும், வீக்கமும், கடுப்பும், குடைச்சலும், எரிச்சலும் திமிரும், வாயில் நுரையும் உண்டாகும். இந்த விடம் தீர வேர்ப்பட்டையை பெரு நெல்லிக்காய் பிரமாணம் அரைத்து அரை ஆழாக்கு, வெந்நீரில் கரைத்து உள்ளுக்குக் கொடுப்பித்து கொட்டின வாயில் தக்காளிக்காயைத் தட்டிக் கட்டத் தீரும்.

மூஷிக பேதம்.

மூஷிகம் என்பது 18 வகைப்படும். அவையாவன. ~~சுக்~~ லாலனம், சபளம், புண்டரம், ஹரிதம், கிரம், அசிதம், கஹாயதந்தம், கிங்கம், கோகிலம், கபிலம், கிருஷ்ணம், அருணம், சபலம், அவேதம், கபோதம், உந்துரு, பலினி, ரசாலம் என்பனவாம். மூஷிகம் என்பது எலி. அன்றியும் ஆகுந்திரி என்பது என்றுண்டு. இதுவே மூஞ்சூறு.

1. வது. லாலன எலி.

மிகுந்த அசக்கல உடையதாயிருக்கும், இது கடிக்கில், வாந்தி, மூர்ச்சை, வாய்நீர், ஊறல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

2. வது. சபள எலி.

பல நிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில் கிட்டோட இரத்தத்துடன் வாந்தி, ~~மி~~. மிகுந்த மூர்ச்சை அதிக தாகம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்.

சபளம் என்பது - பல நிறம்.

3. வது. புண்டர எலி.

பேய்க் கரும்பின் நிறத்தையும் பெற்றிருக்கும் இது கடிக்கில் சரீரம் வெளுப்பும் அக் கடிப்பு வர்ணமுள்ள விரணமும் உண்டாகும்.

4. வது. ஹரித எலி.

மஞ்சள் நிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். இது கடிக்கில் அக்கினி மந்தமும் கொட்டாவியும் மயிர்க் கூச் செறிதலும் உண்டாகும்

5-வது. திகிர ஜாலி.

ரேகை முற்றிலும் முறைத்த கோணங்களைப் பெற்றிருக்கும். இதுகைகளில் நல்லோவு, வீக்கம், வாந்தி, பிரமை, ரேகை முற்றிலும் மச்சம் என்னும் அடையாளங்கள் உண்டாகும்.

6-வது. அதிக ஜாலி.

உடம்பில் சிறிய கிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். இது கைகளில் சிரங்கு சுறுக்கலும் மூர்ச்சையையும் வாந்தியும் மார்பு நோவும் உண்டாகும்.

7-வது. கடாய தந்த ஜாலி.

நீவந்த பற்களைப் பெற்றிருக்கும். இது கைகளில் சீதா உறக்கமும். மார்பு வறளும் மலபந்தமும் உண்டாகும். இதனைத் தாங்கொலி என்பர்.

8-வது. ~~கிநக~~
கிநக ஜாலி.

மரக்கால் போல் உடலைப் பெற்றிருக்கும். இது கைகளில் சிவந்த மச்சங்களுடன் நோவுண்டாகும்.

9-வது. கோகில ஜாலி.

குயில் போல் புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும். இது கைகளில், வாந்தியும், உக்கிரமான சுரமும் தாகமும் உண்டாகும்.

கோகிலம் என்பது — குயில்.

10. வது. கபில நாடி.

கபில நிறம் உள்ளது. இது கழுத்தில் கண்ட கண்டாக எழும்பி திரணம் ஆகும். இதனால் சுரம், பிரமை, வாந்தி முதலிய வியாதிகள் உண்டாகும்.

11. வது. கிருஷ்ண நாடி.

கரிய நிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். இது கழுத்தில் இளைப்போடும் ரத்த வாந்தியும் மலக் காலத்தில் அதிக ரத்தம் வீழ்தலும் உண்டாகும்.

12. வது. முதல் 17-வது. வரையில் அருணாதி நாடிகளும்

அருணம், சுபம், சுவேதம், கபோதம், உக்ரு சில்லூட பன்னி ஆக 6 வித நாடிகளுக்கு முக்கில், அதிகரித்துச் சந்நிபாதங்கள் அதிகரித்தலுடன் கழுத்து அடத்தில் ரத்தம் வடிதல், நெஞ்சிகள் எழும்புதல் காலின் கீழ் கட்டிகள் பிறத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

18. வது. ரசால நாடி.

நாமக் கரும்பு நிறமாயிருக்கும். இது கைகளில், நெருக்க மரத்தாலும் சொல்லக்கூடாத வேதனையும் உண்டாகும். ரசாலம் என்பது நாமக் கரும்பு. சகல நாடி விடங்களும், தேகத்தில் அடங்கியிருந்து மழை மேகம் எழும்புகிற காலத்தில் அதிகரிக்கும் பெருச்சாளிக்கும் இவ்விடம் உண்டு.

அ அந்நரி

இது கடிக்கில் சுரம், இளைப்பும் பேதியும் வாய் பேசக் கூடாமையும் உண்டாகும். இதற்கு நிலிச் செயநீர் ஆகும்.

அகாரதி என்பது நூன்று.

பல்லிச் சுக்கில விட நிதானம்.

பல்லிகள் புணருங்காலத்தில் சுக்கிலம் யார் மேலாவது விழுமாகில் அந்த இடத்தில் கிரந்தி, வீக்கம், மயக்கங்கள், நடுக்கல் பிரமை, அரோசகம், வெள்ளைக் காய்ச்சல், தலை நோவு, நடுக்கல், ரோமச் சிலிர்ப்பு, மூர்ச்சை, [illegible] வாந்தி தாகம், முதலிய குணங்கள் உண்டாகும்.

அசாத்திய பல்லி விட லக்ஷணம்.

அந்த, பல்லி விஷமானது மூர்ச்சை, தேக வீக்கம் பாண்டுரோகம் [illegible], காது மந்தம், சுரம், தலை நோவு, வாய் நீர் ஊறல், ரத்த வாந்தி என்னும் குணங்கள் உண்டானால் அசாத்தியமே.

மேற் கூறிய பல்லி விடங்களுக்குச் சிகிச்சை.

இருமல், இரைப்பு, தோஷம், வாந்தி முதலிய குணங்களைப் பிறப்பிக்கின்ற பல்லி விடம், அழிஞ்சில் வேர்ப்பட்டையைப் புளித்த காடியில் அரைத்து 3 நாள் 2 வேளையும் கொடுக்கத் தீரும். கிரட்டை பல்லி, சிலந்தியின் இவைகளின் விடம், தேங்காய் அளவு [illegible] 3 நாள் [illegible] பால் விட்டு [illegible] 7 நாள் சாப்பிடத் தீரும்.

வயிற்றில் ரத்தப் பாய்ச்சலையும் பல்லுகளில்
கடைச்சலையும் குருகின்ற ஜல விடம். அவரிவேரை
நெல்லிக்காய் அளவு 1/2 ஆழாக்குப் பசும்பாலில்
அரைத்துக் கரைத்து 8 நாள் உள்ளுக்குக்
கொடுத்து அந்த இலையை அரைத்துக் கடி
வாயில் தடவிவிடத் தீரும். இன்னும் நீலக்
காக்கணம் வேரைச் சிறிய கொட்டைப்
பாக்குப் பிரமாணமாக அரைத்துக் காலையில்
மாத்திரம் 7 நாள் (அல்லது) 5 நாள் சாப்பிடத் தீரும்.
இவைகட்கு உப்பில்லாப் பத்தியமாம்:

பேய்நாய்:

இது கடித்தால் விரணம் பிறக்கும். இதனால்
காது நஷ்டம், வாயில் உளறல், கண் மயக்கம்,
சுரம் மந்தம், தேகசகிங்குதல், தாள் பிடிப்பு,
சிரோபாரம், தூங்கும்போது அவ்விரணத்தில்
இன்னும் கறுத்த ரத்தம் வடிதல், மார்பு நோவு,
சுரம். தேகம் மரத்தல், தாகம், மூர்ச்சை
யென்று பல குணங்கள் உண்டாகும்.

இதற்குக் கற்றாழை மடலும் லவணமும்
சமமாக இடித்துக் கடிவாயில் 3 தினம் கட்டுவதுந்தவிர
பேய்த்திவேர், ஆலம்பட்டை, வேப்பிலை, 3-ம் வகை
1க்கு பலம் 10. ஆகக் கூட்டி இடித்து 1 படி
கருகில் போட்டு கொதிப்பித்துக் குழம்பாய்
இறக்கி ஏழு நாள் மேலில் பூசிவிட மருந்தால்
விரேசனமும் செய்விக்கத் தீரும்:

—7.

சகல மிருக ஜெந்துக்களின் விட நிதானம்:

சிறுத்தை, புலி, கரடி, காட்டுப்பன்றி, ஓநாய், நரி, பூனை, மாயப்பூனை, குரங்கு, கீரி, முசல் முதலிய ஜெந்துக்கள் கடிக்கில் அந்தந்த கோரைத் தந்தங்களில் இருக்கின்ற விடத்தினால் நோவு, உடல் பேதம், சோர்வு, நித்திரையில் வியர்வை ஒடுக்கல், சுரம், பிரமை, தாகம், வீக்கம், திரந்தி, மூர்ச்சை, கடி வாயில் மச்சமும் அதன் மேல் கொப்புளமும், எலும்பில் புடையும் அனேக ரோகமும் பிறக்கில் சந்துமிக் குணங்களுண்டாகும். இவைகட்கு உடனே ரசகந்தக பாஷாண வர்க்கம் சேர்ந்த விட மருந்துகளைக் கடிவாயில் வைத்துக் கட்டி, அந்த இடத்தில் ரோமங்கள் முளைக்க வொட்டாத விரணஞ் செய்வித்து அதைக் கால தீர்க்கத்தில் ஆறு வந்த விரசந்த அவடங்களை உள்ளுக்குங் கொடுப்பிக்கில் மேற்படி விடம் சாத்தியமாம். இவ்வாறு பெரிய சிகிச்சைகளைச் செய்வானேன் என்றால், அவ்விடங்கள் அற்ப பேரும் தேகத்தில் தங்கி உருமாயின் பின்பு சகல துர்க்குணங்களும் பிறக்கும். ஆதலால் செய்ய வேண்டும்.

இது தப்பிகாலாதிக்குச் சிகிச்சை செய்கில் விடமும் முதிர்ந்து அந்தந்த ஜெந்துக்களின் நடை, குரல், பார்வை, சேஷ்டை, முதலிய குணங்களும் பிறக்கும் அப்போது அசாத்தியமாம்!

———

ஜங்கம விட நிதானம்:

சகல விடங்களுக்கும் சுரம், இருமல், அரைப்பு, வாந்தி, விக்கல், மூர்ச்சை, தாகம், சரீரத்தில் கனத்துவம், வயிற்றுப் பிசம், அடிவயிறும், தலையும் நோதல், வீக்கம், துர்க்கந்தத்தும் வருகின்ற விரணம், வாதி தாகிக்கம் என்னும் 14 துர்க்குணங்கள் பிறக்கும். இவை விட உபத்திரவமாம். இக் குணங்கள் உண்டாவதற்கு முன்னமே தக்க சிகிச்சைகளைச் செய்யில் சாத்தியமாம். பெருக்கில் கஷ்ட சாத்தியமாம்:

தூஷி விட நிதானம்:

மேற்கூறிய எவ்வகை விடமாவது தானே ஜீரணகதியாலும் விடஹரமான சிகிச்சையால் அகலும், வெய்யில், காட்டுத்தீ, காற்று முதலியவைகளினால் சோஷித்தாலும், சுபாவமாகவே கோஷ்டத்தாலும், அவ்வுடற்குள் அமுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவ்விடங்களுக்குத் தூஷிவிடம் எனப் பெயர். இவைகள் அற்பமாயிருந்தாலும் மனிதர் தேகத்தில் பாயிந்தவுடனே சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். செய்யாவிடில் ஒரு வருட பரியந்தம் உடம்பிலுள் அடங்கியிருந்து பின்பு கபத்தைப் பற்றி ஏறும். இதனால் பலஹீனமான மலம், வாயினில் ரத்தம் வீழ்தல், தாகம், அரோசகம், வாந்தி மூர்ச்சை, சி.னதி தொனி தோனுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். அதற்பின் அது ஆமாசய ஸ்தானத்தைப் பற்றி ஏறும்: இதனால், சிலேஷ்ம வாத ரோகங்கள் பிறக்கும்; அதற்பின் அது பக்வாசய ஸ்தானத்தைப் பற்றிக் கலக்கும். அப்போது வாதரோக குணங்களெல்லாம்

பிறப்பதுமன்றிச் சிலமயிர்கள் உதிரும். அதற்பின் அது சப்த தாதுக்களிலும் பற்றிப் பரவும் அப்போது அனந்த விகாரங்களுண்டாகும். ஆதலால் அற்ப விடத்திற்கும் மகாவிட சிகிச்சைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

நூற்றி ஒன்பது - அற்பமாம்.

சித்தர் மதாந்தரம்:

கரட்டு ஓணான், தேள், நண்டுவாய்க்காலி, பூரம், சிலந்தி, புலிமுகப் பூச்சி, செய்யான், பொறிவண்டு, இவைகள் விரியன் என்னும் பாம்பினை புதுகு வெருக்க, அதன் வழியாகப் பிறக்குமென்று சில மாதாந்தரம் கூறுகின்றது.

நீல மண்டலி

இது, கடித்தால், உடல், இளிர்தலும் அரட்டலும், மிகுந்த வியர்வை பெருகி ஓடுதலும் உண்டாகும். இதற்கு இரச கந்தக மாத்திரை உண்டை ஆகும்.

இரத்த மண்டலி

இது, கடித்தால், மயிர்க்கால்கள் தோறும் ரத்தம் ஒழுகும். இதற்கு, யானைவணங்கி இலையை மாத்திரம் பெரிய எலுமிச்சங்காய்ப் பிரமாணம் அரைத்து ஆடாங்கு நல்ல சுக்கில் கரைத்துக் கொடுக்கில் நலமாம்.

பூரம்!

இது, கடித்தால், அது ஊருவதுபோல் தினவும் அவ்வுருவத்தைப் போல் தடிப்பு உண்டாகும். இது நீப்பை மேனிச்சாற்றில் போம்.

அரு புள்ளி வண்டு.

இது. கடித்தால், சர்வாங்கத்திலும் சில நாட் சென்ற பின்பு வட்டம் வட்டமான தடிப்புகள் உண்டாகும்.

செவ்வட்டை.

இது, கடித்தால், அவ்விடத்தில் சிவந்து தடித்து தடித்து மரத்திருக்கும்.

அரணை

இது, கடித்தால், சிரோ முழுவதும் நடுக்கல், வாயால் நுரை வீழ்தல், நாவு தடித்தல் என்னும் அக்குணங்கள் உண்டாகும். இதற்கு தேள் விடத்திற்குச் சொல்லிய சிகிச்சைகள் உதவும்.

சாரகிண்ணி

இது, கடித்தால், வீக்கம், எரும்பும் காட்டுநண்ணிக்கு அக்குணத்துடன் கடுப்பும் உண்டாயிருக்கும். இதற்கும் குப்பைமேனி ரசம் ஆகும்.

பல்லி பேதம்!

கத்திரி மணியன், செம்பூக்கன், வரனி, திரட்டை, கருங்காலன், கல்யன் விடவெலி, செற்றற் பட்டி, செவ்வலி, வீங்கெலி, தூங்கெலி, உடப்பெலி, புடையெலி, இரைப்பெலி, செங்கண்ணன், புள்ளக்காடன், குருங்காலன், நச்செலி, ஆக 18 வகைப் படும்.

பெரு விரியன் விடம்:

இது, மயக்கம், தயக்கம், உறக்கவும், வெப்பம், என்னும் இவைகளை உண்டாக்கும். ஆதலால் கடிவாயில் ரத்தமும் வீக்கமும் எரிச்சலும் பிறக்கும்.

இரத்த விரியன் விடம்:

இது, வயிற்றில் வியாபித்தால், அவ் வயிற்றில் வலியை உண்டாக்கி உண்டாக்கி கொல்லும். அப்போது கடித்த வாயில் உதிரமும் உடலில் தடிப்பும் பிறக்கும். இது தவிர மற்றைய நான்கு வித விரியன் விடத்தினால் கடிவாயில் மாமிச கிழியும், தடிப்பும், தேக எரிச்சலும் வலியும், சோர்வும், நித்திரை மயக்கமும் உண்டாகுமென்றறிக. இவைகளுக்கு மிக மகிழம் பருப்பு, வசம்பு, உள்ளி, மிளகு, சுக்கு, கஸ்தூரிபால், வேப்பெண்ணெய், இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு, ரசம், வெண்காரம், மரக் காரைப்பழம், பூவன் பழம் இப்பன்னிரண்டும், வகைக்கு விராகனிடை 1ம். வெற்றிலை 14.ம். ஒன்றாய்ப் போட்டரைத்துச் சீலையில் தடவிக் காய வைத்துக் கொண்டு திரியில் எரித்து நாசியிற் பிடிக்க சகல விரியன் விடங்களும் தீரும்.

வழலை சர்ப்ப விடம்:

இது, கடித்த இடத்தில் ரத்தமும் வாயில் நுரையுடன் உண்டாகும். இதற்குச் சிகிச்சை நவசி, மிளகு, ஸ்ரீ பக்கணத்திவேர் இம் மூன்றுஞ் சமன் கூட்டிக் கற்பூரவள்ளிச் சாறு விட்டரைத்து சார்த்திய மாத்திரையைத் தண்ணீரில் உரைத்துக் கடிபட்டவன் கண்ணிக்கலிட விடந்தீரும்

கரு வழலைச் சர்ப்ப விடம்.

இது சரீரத்தில் காய்ச்சலோடு அதிக வியர்வையும், உள்ளங்கால், உள்ளங்கையில் சிவப்பும், தொண்டையால் மார்பில் அடைப்பும் பிறக்கும் படிக்கச் செய்யும். இதனால் அனந்த வேதனையும் உண்டாகும். இது நிலச்சோதியும், கடகரோகணியும், கோழி முட்டை வெண் கருவும், சமமாக்கூட்டி அரைத்துப் பசும்பாலில் கலந்து உள்ளுக்குக் கொடுக்கத் தீரும்.

மூர்க்கன்:

இது, கடித்தவிடத்திலும் முதுகிலும் வேதனை பிறப்பதுந் தவிர அவ்விடத்தில் வாயும் கழுத்தும் முறுக்கிக் கொள்ளுதல், குரல் நெரிதல், தேகம் பதறல், தலை அழலல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்விடம் காழையைத் தெறித்து வள்ளி இலையை இடித்து அரைத்து ஆடூராக்கிச் சாறு பிழிந்து உள்ளுக்குங் கொடுத்து மேலுக்கும் அப்புவதால் விடந் தீரும். இதற்குக் கொம்பேறி மூர்க்கன், சாரை மூர்க்கன், பனையேறி எனப் பெயராம். இது தன்னால் கடியுண்டவன் சுடுகாட்டிலே தகிக்கப் படுகின்றனே என்று உயர்ந்த மரக் கொம்பில் ஏறிப் பார்க்கு மென்றும், அவ்வாறு தெரிந்தவர்கள் உடனே வைக்கோல் சுமை முதலியவைகளை அச்சுடு காட்டிலிட்டுப் புகை கண்டு அவன் இறந்தானென்று இறங்கி விடு மென்றும், அதற்பின் சிகிச்சை செய்யில் விடந் தீருமென்றும் சொல்வது உலக வழக்காம்

மயக்கச் சர்ப்பம்:

இது, கண்ணில் விடத்தையுடையது. இப்பார்வை சற்று நேரம் படினும் உடனே அவர்களுக்கு மயக்கம் கண்களில் அசூர்ச்சியுமுண்டாகும்.

முறுக்குச் சர்ப்பம்:

இது, சரீரமெல்லாம் திருகுக் கம்பியைப் போல் முறுக்கிக் கொள்ளுதலையும், முறத்தால் தெள்ளுவதுபோல் பதறலையும் உண்டாக்கும்.

சாரைப் பாம்பு:

இது, நீண்ட உடலையும் வேக நடையையும் பெற்று, மனிதரை வாலால் அடிப்பதும் அன்றி பாத முதல் மார்பு வரைக்கும் சுற்றி இடுப்பையும் நெருக்கும். இதில் வெண்சாரை, கருஞ்சாரை, செஞ்சாரை, மஞ்சள் சாரை என நான்கு பேதம் உண்டு. அவைகளும் இவ்வாறு செய்யும். இவை இவைகளைப் பார்த்த எருமை மாடுகளுக்கு மாலைக்கண் உண்டாகும் என்பர்.

புடையன்:

இது, நீண்ட உருவத்தையும் அழுக்கு நிறத்தையும் பெற்று, வாலின் நுனியால் குத்தித் தேகத்தில் புடைகளை விஸ்தாரம் உண்டாக்கும்.

மண்ணுளிப் பாம்பு:

இது, தம்பாக்கு, வெள்ளி, தக்கம், ஆகிய இவைகளின் நிறத்தைப் பெற்று. நீண்ட பயற்றங்காயிப் பிரமாணமுள்ளதாயிருக்கும். செவியில், நுழைவில், அபாயமாம், இவ்விடத்தில், பருவகாலந்தோறும் சிறு சிறு தடிப்பும் நமைச்சலும் உண்டாகும். இதனைச் சிறு பாம்புக் கடி என்பர். இத் தடிப்பு, எண்ணெய், விடங்கங் கலந்த கூழை 7 நாட்கள் சாப்பிடத் தீரும்.

காலியாங் குட்டி.

இது, ஒரு சாண் இரண்டு சாண் நீளத்துடன் தேகம் குறைந்திருக்கும். ஆனால் கடிக்க அறியாது. கடிக்கில் பெருஞ் சிகிச்சை வேண்டும்.

கண் குத்திப் பாம்பு இதுவே பச்சைப் பாம்பாம்:

இது பச்சை நிறத்துடன் நீண்ட உருவத்தைப் பெற்று விருக்ஷங்களில் வாசம் பண்ணுவதும், நெகிட்டவர் கண்களைக் குத்துவதுமாயிருக்கும்.

வெண்ணாந்தைப் பாம்பு:

இது, பருத்த செக்கு, பனைமரம், தூண் முதலிய பிரமாணங்களையும் உடலெல்லாம் வருவருப்பாய் உள்ளதாய் வாலும், தலையும் ஒரே மொத்தமாய் மேலில் வெளுத்த வரிகளைப் பெற்று. கோழி, ஆடு, மாடு, முதலியவைகளை விழுங்குவதாயிருக்கும். சிலர் யானையை விழுங்குமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது மலைப் பாம்பு தாசாரிப் பாம்பு எனச் சொல்லப்படும்

—

நாவெட்டிக் காய்ச்சல், உள மாந்தை, அந்தரவிட்சை, குடற்கலி, உழல், தரதாதை, இது முதலிய பிணிகள் மதாந்தரங்களில் சொல்லியிருக்கிறது. நூல்கள் கிடைத்த மட்டில், உள மாந்தை, குடற்கலி, நாவெட்டிக் காய்ச்சல், இவைகள் மாத்திரம் இதனடியிற் கூறுவாம்:

உள மாந்தை ரோக நிதானம்:

இசிப்பு ரோகத்தின் பிரிவாகிய இந்த ரோகம் பசியை அடக்குதல், பசி மந்தித்த பின்னர் புசித்தல், கண் விழிப்பு, பகல் நித்திரை அதிமாமிச உணவு, அதிசை யோகம், அதிக கஷ்டம், இதுகளால் உள மாந்தம் ரோகமுண்டாகும்.

உள மாந்தை ரோக பேதம்:

இது, வாத உள மாந்தை, பித்த உள மாந்தை, சிலேஷ்ம உள மாந்தை, தொந்த உள மாந்தை என நான்கு விதப்படும்.

1. வது. வாத உள மாந்தை

இது, நெஞ்சு, பருவெலும்பு, பக்கம், இவைகள் நோகும்படி நின்று வலித்து, தொண்டையோடு இருமல், கைகால் கடுப்பு, சுரம், உள்ளில் சீக்கட்டிகாணல் வாயால் நீர் விடுதல், கைகால் அழிவு உணவு செரியாமல் வாந்தியாகுதல் சிலேஷ்மம் அதிகரித்தல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

—7.

2- வது. பித்த உள மாந்தை

இது, கீழ் வயிற்றினுள் பருத்த கட்டி காணல் அவ்விடம் பச்சைப் புண் போல் நோதல், சர்வாங்கமும் உளைச்சல் சுரம், தலைவலி, இருமல், இரைப்பு, மிடறு விரணமாதல், மயக்கம், புரட்டல், வாயால், நீர் விழுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3. வது. சிலேஷ்ம உள மாந்தை

இது, தேகம், இளைத்துப் புண்போல் நோதல், சரீரம் வெளுத்தல், வாயால், நீர் விழுதல், மனக் கலக்கம், வாந்தி, மயக்கம், இலேஷ்மாதிக்கம், நடுக்கல், என்று மிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4. வது. தொந்த உள மாந்தை.

இது, சுரம் தலைவலி, இருமல், களை, அசதி, மிகு உறக்கம், துர்வாசனையுடன் வாயால் நீர் விழுதல், சர்வாங்கமும் நினவு உணவு இறங்காமை என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

உள மாந்தை ரோக சாத்தியா கஷ்ட சாத்திய அசாத்தியம்.

பித்த உள மாந்தை, அசாத்தியம் வாத உள மாந்தையும் சிலேஷ்ம உள மாந்தையும் கஷ்ட சாத்தியம். தொந்த உள மாந்தை அசாத்தியம். இவைகளுக்குச் சிகிச்சா சாரத்தில் கூறிய உருக்கு (அல்லது) இளைப்பு ரோக சிகிச்சைகள் நன்மையைத் தரும்.

குடற்கரிப் ரோகம்:

இது நோய்களில் வாயு அதிகரித்து ஆமாசயத்தைப் பற்றி மேலேறிக் குடலில் தங்கி அக்கினியைக் கெடுத்து, முதுகு, நெஞ்சு, விலா முதலான இடங்களிலேறிப் புடைத்துத் திரண்டு ஒலித்தல். அப்போது மலங் கருகல், உடல் அயர்தல், சுரம், பக்க நோவு, மயக்கம், புலம்பல், வாய் கசத்தல், உணவு செல்லாமை, தேகம் மெலிதல், வாயால் வெண்ணுரை வருதல் என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும். இது கஷ்ட சாத்தியம்.

நாவெட்டுக் காய்ச்சல்:

இது, இரையில் தாதுக்களின் பாகம் கடந்து, அஸ்தியைப் பற்றி அதிவேக சுரங்காணல், உள் நீறல் தவக்காடு, நாவிரணம், நீறல் கரைதல், மயக்கம், சோர்வு, உணவு செல்லாமை, சரீரம் எரிதல், என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும். இது கஷ்டசாத்தியம். ஆயினும் சிகிச்சாரத்தின்படிச் சிகிச்சை செய்யில் சாத்தியம் ஆவது உண்டு:

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், மலம், சலம், ரசதாது, ரத்ததாது, மாமிசதாது, மேதோதாது, அஸ்திதாது, மச்சை தாது, சுக்கில சோணித தாது என்கிற இந்த 12ம்.
தேக சாடராக்கினியின் கிரமத்தால், உணவுகளினின்றும் பிறக்கின்ற அன்னரசத்தால் போஷிக்கப் பட்டுப் பலத்தையும் காந்தியையும், திரமாகக் கொடுத்துக் கொண்டு தேகத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கின்றன. ஆயினும் மேற் கூறிய சப்த தாதுக்களில் புருஷர்கட்கு சுக்கிலமென்றும், மாதர்கட்குச் சோணிதமென்றும் சொல்லப் படுகிற இவ்விரண்டு முறையே சிவமென்றும், சக்தியென்றும், பெயர் பெற்றுக் கருப்ப உற்பத்திக்கும் ஆயுள் விருத்திக்கும் முக்கியமாக இருக்கின்றன.

இது அகால போஜனம் உஷ்ண பதார்த்த பக்ஷணம், பயம், துக்கம், வியாகுலம், சிந்தித்தல், மிகு சந்தோஷம், அதி கோபம், மிரண ஓமம், கரும லோபம், அதி தூல ரோகம், அதிசார ரோகம், க்ஷைரத்தாது விஷபேதங்களால் வருகின்ற பற்பல ரோகம். காலத்திலும், அகாலத்திலும், காமநூல் விதிப்படி அநேக பந்தங்களுடன் செய்கின்ற சையோகம் மர்மஸ்தானம் கெடுதி எண்ணையுங் வைகலிலும், விர்த்தாப்பியத்திலும் நஷ்டப்படும். இவ்விதம் நஷ்டமுற்ற சுக்கில சோணிதத்தை உடையவர்கள் பலவித அசாத்திய ரோகங்களை அநுபவிப்பதுமின்றி, தம்போதிகத்திற்கு இணைந்து ஊர்க் குருவியைப் போல் புணருவதும், வாயினால் பேசி இச்சைத் தீருவதும்.

மித்தை விட நிதானம்

எந்தச் சர்ப்பமாவது ஒருவனை வாயால் கவ்விப் பிடித்த தக்ஷணம் பக்கத்தில் நின்ற ஒருவன் அது பாம்பல்ல, பாம்பல்ல என்று உறுதியாகச் சொல்லுவானாகில் விடம் ஏறுதென்றறிக:

மித்தை என்பது = பொய்.

மகா விட சர்ப்ப நிதானம்:

மயானம், சாவடி, பாஷாணயக்கியசாலை, பாழும் வீடு, கோயில், நாற்சந்தி கூடிய இடம், தண்ணீர் வரப்பு, பாகுந்தோட்டம், பால விருக்ஷம், வேப்பமரம், மரப் பொறை, கான்யாறு, மலைக்குகை என்னும் இவ்விடங்களில் இருக்கும் சர்ப்பங்களும், படத்தில் குடை, சடை, திரிசூலம், கும்பம், மச்ச ரேகை,

ஆகிய குறிகளையுடைய சர்ப்பங்களும், சிவந்த நேத்திரமும், சிவந்த முகமும், உள்ள சர்ப்பங்களும், மகா விட சர்ப்பங்களாம். இவைகள் கடிக்கில் விடம் ஏறுவதற்கு ஒரு கிரமும், அதைத் திருப்புவதற்கு ஒரு அவுஷதமும் அத்தகைய இறப்பதற்கு ஒரு கெடுவும் இல்லவே இல்லை. ஆயினும் நமஸ்காரம் பூசை செபம், சாந்தி, மந்திரம் அவுஷதம் ஆகிய இவைகள் ஒரே காலத்தில் நேரிட்டு விடந்தீர்ந்தாலும், அவர்களுக்கு மாறுவமாவது அங்கத்தில் யாதேனும் ஒரு ஊனமாயாவது உண்டாகும். எளிதில் இறங்காமையால் மஹாவிடம் எனப் பெயராம்.

அற்ப விட சர்ப்ப நிதானம்:

பசி, தாகம், வியாதி, கிலி, அக்கினி, காற்று, தோலுரிதல், விடக் கக்குதல், ஆகிய இவைகளால் அழபட்ட சர்ப்பங்களுக்கும், சலம் நிறைந்த தடாகம், தருப்பை உள்ள வனம், புள்ளுப் பாதை, மந்திரவாதிகள் இருக்கின்ற ஊர், பரதேசம் இவ்விடங்களிலுள்ள சர்ப்பங்களுக்கும்; வன்ன பி·ன சர்ப்பங்களுக்கும் அற்ப விடமென்றறிக! இவ்விடம் எளிதில் நீங்கும்.

சர்ப்பங் கடிப்பதற்குக் காரணம்:

ஆகாரம், நிமித்தம், பயம், கோபம், வைராக்கியம், சாபம், ஏவல், சென்மப்பகை, தெய்வகதி, காலகதி, அபாவகுற்றம், தோரையில் விட மிகுதி, தன்னை மிதித்தல் ஆகிய இச் செய்கைகளில் சர்ப்பங் கடிக்கும்.

விடக்கடி நிதானம்

கடிவாயைப் பற்றி விடம் ஏறினால், அவ்விடத்தில் நோவும், தினவும், வீக்கமும், எரிச்சலும், உண்டாகும். இக் குணங்களில் ஒன்றேனும் இல்லாதிருக்கில், விடம் ஏறவில்லை என்றே நிதானிக்கவும்.

விட பரிக்ஷை நிதானம்:

சர்ப்பம் கடித்தவுடன், கசப்பு வஸ்துக்களைத் தின்றால் அச் சுவை மாறுபடுதல், விரல்களில் நகங்களில் கிள்ளினாலும், தலைமயிரைப் பற்றி இழுத்தாலும் நோவு தெரியாமை, காதை மூடில், தொனி இல்லா திருத்தல், சோம சூரிய அக்கினியும் விளக்கும் நேத்திரத்திற்குத் தோற்றாமை என்னும் இக் குணங்களிருந்தால், விஷந் தலைக்கேறித் தென்றே நிதானித்து உடனே சகல சிகிச்சைகளையும் நடத்த வேண்டும்:

பல்லின் விட நிதானம்:

விடப்பை படாமல் பல்லு மாத்திரம் தேகத்தில் படுமாகில், கொட்டுவாய் சலம் போல் வாயில் நின்றும் ஜலம் வடியும். விடமே ஏறினால், நொப்பும் நுரையும் விடும். இவ்விடமானது கொஞ்சம் வியாபித்தாலும், அது ரத்த நாது முற்றிலும் விரைவில் பரவும். இதனால் ஞாபக மறதியும், இரைப்பும், சரீரத்தில் கருவளையல் ஒத்த நிறமும் உண்டாகும்:

—.

விடப் பல் அழுந்தும் நிதானம்.

சர்ப்பம் கடித்து ஒரு பல் அழுந்தினால், விடம் இல்லை, மற்ற மூன்று பற்களும், அழுந்தினால் விடம் உண்டு. அவற்றுள் இரண்டு

பல்லருந்தினால் அவ் விடம் மந்திரத்தினால் சாத்தியமாம்.
நான்கு பல்லும் அழுந்தினால் அசாத்தியமாம்.
அன்றியும் ஒரு தந்தமாவது அழுந்தி, அவ்விடத்தில்
திருகியது போல் சங்கராகாரமாகத் தோற்றப்பட்டு,
அதில் நின்றும் ரத்தம் வடிந்தாலும், அந்த
இடம் ஆமை ஓட்டைப் போல் தடித்து வீங்கி
னாலும், அசாத்தியமே;- ஆயினும் மணி மந்திர
ஔஷத வலியும், தெய்வ வலியும், விதி வலியும்,
திடமாக இருக்கில் கஷ்டத்தின் மேல் சாத்தியமாம்:

திக்கர் மதாந்தரம்

விஷப் பல்லின் லக்ஷணம்:

சர்ப்பங்களுக்கு, காலி, காளராத்திரி, எமன், எமதூதன்
என நான்கு பல்லுகள் முளைத்திருக்கும். இவற்றுள்
1வது காலி என்னும் பல்பட்டால் அவ்விடத்தில்
புள்ளடிப் போல் காய முண்டாகி, அதில் நின்றும் பனிநீர்
போற் சலம் வடியும். அப்போது விடமானது தோலைப்
பற்றி ஏறும். இதனைக் கால்கடி என்றறிந்து தியானத்தால்
உபசரிக்க விடந் திரும்பும். அதுடன் 2-வது காளராத்திரி
என்னும் பல்லும்பட்டால், அவ்விடத்தில் முக்கோணம்
போல் காயம் உண்டாகி, அதில் நின்றும் மஞ்சள் நிறமான
சலம் வடியும். அப்போது விடமானது மாமிசத்தைப் பற்றி
ஏறும். இதனை அரைக்கடி என்றறிந்து மணி மந்திரத்தாலும்
சமிக்க விடந் திரும்பும். அவ்விரண்டுடன் 3-வது
எமன் பல்லுப் பட்டால், அங்கு எதாரடி போல்
காயம் உண்டாகி, அதில் நின்றும் செந்நீர் வடியும்,
அப்போது விடமானது எலும்பைப் பற்றி ஏறும்.
இதனை முக்கால் கடி என்றறிந்து, மூலிகை, கலிக்கம்,
நசியம், ஆக்கிராணம் முதலியவைகளால் உபசரிக்க
விடந் திரும்பும்.

அம்மூன்றுடன் 4-வது எமதூதன் என்றும் பல்லும் பட்டால், அவ்விடத்தில் வில்லைப் போலும் பிறையைப் போலும் காயம் உண்டாகி அதில் நின்றும் கருநீரை ஒத்த சலம் வடியும். அப்போது விடமானது மூளையைப் பற்றி ஏறும். இதனை முருக்கமு என்றறிந்து மணி மந்திர அவுஷதாதியாலும் தெய்வ வலியாலும் உபசரிக்க, விடம் திரும்பும்.

தாடைப் பல்லின் லக்ஷணம்:

இவ் சர்ப்பங்களுக்குத் தாடைக்குள் முள்ளைப் போல் ஒவ்வொரு சோரைப் பற்களிருக்கும். அது பட்டு விடம் ஏறினால், உடனே அபாயமாம்.

கடி நிற நிதானம்:

சர்ப்பங் கடிபட்ட இடத்தில் கருப்பு நிறமாகவும், கலிங்க நாவல் பழ நிறமாகவும் இருந்தால், அவ்விடம் மிகவும் கொடிதென்றறிக.

திக்கரி மந்தாந்தரம்:

கடி மண நிதானம்:

சர்ப்பங் கடித்துப் பல்லழுந்திய இடத்தில் தாழை மலர் மணம் வீசினால், நல்ல பாம்பு மோந்தால், பாதிரிப் பூ மணம் வீசினால், வழலைப் பாம்பு, புளியம் பூ மணம் வீசினால், விரியன் பாம்பு, மல்லிகைப் பூ மணம் வீசினால், மண்டலிப் பாம்பு, மாகு, அக்கு இவைகளின் மணம் வீசினால், இறிய பாம்பு, என நிதானிக்கவும். இம் மணங்கள் ஒன்றும் வீசாமல் சர்ப்பத்திற்குப் பகையானை மணம் வீசினால், சர்ப்பக்கடி அல்லவென்றறிந்து விட சிகிச்சைகளை உடனே சந்தேக மறச் செய்ய வேண்டும்.

மாந்தாந்தரம் முற்றியது.

தேகஜ ஸ்தான நிதானம்:

எந்தச் சர்ப்பமானது, புருவமையம், பஞ்சேந்திரியம், தலை, நெற்றி, நெற்றி தாடை, உதடு, தாழ்வாய்க் கட்டை, நெஞ்சு, தோள், உள்ளங்கை, அக்குள், தனம், தனம், மார்பு, அடி மார்பு, தொப்புள் வயிறு, ஆண்குறி, குதம், உள்ளங்கால், கீல், என்னும் இவ்விடங்களில் கடிக்கில் மரணமே.

ஸ்தான விட சர்ப்ப நிதானம்:

பாழுங் கோயில், பாழும் வீடு, பாழூர், ஆலமரம், அரசமரம், புன்னை மரம், புளிய மரம், முருங்கை மரம், சிந்தை கூடும் இடந்து மரம், மூங்கிற் புதரு, நந்தவனம், நாணல் படுகை, பிரம்பம் புதை, மயானம், ஏரிக்கரை, நதிக்கரை, அணைக்கரை, நீரில்லாத தாமரைக்குளம், முகத்துவாரம், ஐயனார் கோயில், பிடாரியார் கோயில், துர்க்கை கோயில், யாகசாலை, தேரடி, புதுமனை, புற்று, ஆற்றின் திட்டு, நாற்சந்தி வீதி, முச்சந்தி கூடிய வீதி, என்னும் இடங்களில் இருக்கின்ற எந்தச் சாதி சர்ப்பமாவது அந்தி சந்தி வேளையில் கடிக்குமாயின் அவ்விடம் அசாத்தியமே.

ஸ்தான திதி கால தோட நிதானம்:

எந்தச் சர்ப்பமானது, அனந்தம் பேர் கூடுகின்ற பெருத விருக்ஷம், மயானம் என்னும் இவ்விடங்களிலும் பருவம், அமாவாசை, பஞ்சமி, பிரதமை, அஷ்டமி, நவமி, ஆகிய இத் திதிகளிலும், ஆகிய உதய காலம், மாலை மயங்கும் காலம், அயர்ந்து நித்திரை செய்கின்ற காலம், பாதிராத்திரி காலம், ஆகிய இக் காலங்களிலும் கடிக்கில் மரணமே.

நக்ஷத்திர தோஷ நிதானம்:

சர்ப்பமானது பரணி, கார்த்திகை, ஆயில்யம், விசாகம், பூரம், பூரட்டாதி, பூராடம், சதயம், ஆகிய இந் நட்சத்திரங்களோடுங் கூடிய பருவகாலத்திலும், நிசி முகியிலும், அசுர முகூர்த்தத்திலும் கடிக்கில், அசாத்தியமாம். அன்றியும் மகம், திருவோணம், மூலம், சித்திரை, சோதி ஆகிய நக்ஷத்திரங்களிலும், சென்மநாள், அநுசன்மநாள், திரிசன்மநாள் இதுகள் சேர்ந்த அவிட்ட நக்ஷத்திரத்திலும், நவமியிலும், பிட்டிறப்புறங்களில் இருந்தும் கடிக்கில் அசாத்தியம் எனச் சில நூலில் சொல்லப்படுகின்றது.

அசுர முகூர்த்தம் என்பது - சந்தியான காலமாம்.

—— .

அசாத்திய விடக் குறி நிதானம்:

ஏறின விடம் மந்திர தியான அவுஷதங்களில் திரும்பாதிருக்கையில், நகம், உதடு, உள்ளங்கை, கரியைப் போல், கறுக்குமாயின், அசாத்தியமே. மேலும் அந்த சர்ப்ப விடத்தினாலவது, தலையில் இருக்கின்ற ரோமம் உதிரல், மூர்ச்சை, மேற் சுவாசம், விக்கல், இருமல், வாந்தி, மார்பு கனத்தல், நடுக்கல், விகார வேதனை, முக கோணுதல், கண் சிவத்தல், தொண்டை அடைப்பு, நாவல் பழம் போல் பல் கறுத்தல், ஆமையோட்டைப் போல் முதுகு உயருதல், நவத்துவாரத்திலும் ரத்தம் ஒழுகுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாயின், அசாத்தியமாம்.

அன்றியும் கடிபட்ட இடத்தில் வீக்கமுண்டாகி ரத்தங் கம்மல், நாசியிலிருந்து இரத்தம் அருக்கிச் சில்லிடுதல் முதுகும் ஆண்குறியும் கோணுதல், முகம் சில்லிட்டு கறுத்துக் கோணுதலுடன் ரோமமும் சில்லிடுதல், கீல்கள் தளரல், காலும், கையும், கறுக்குதல், வாயில் நுரை விழுதல், தேகம் நோவோடு நடுக்கித் துவைத்தது போலிருத்தல், மலம் கழிதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டென் பாருமுளர்.

—.

யளவண சர்ப்ப ஆண் விடம்:

இது, வலப்பாகத்தில் கடிக்கும். இவ்விடத்தால், அப்பக்கத்துக் கண் ரத்தம் போல் சிவக்கும். பெண் சர்ப்பம் இடப்பக்கத்தில் கடிக்கும். இவ்விடத்தில் தடிப்புத் தடிப்பாகச் சில ரோகங்கள் ~~இரா~~ பிறக்கும்.

விருத்த சர்ப்ப விடம்:

இது, கடிவாயில் வீக்கம் அற்ப நோய் பிறத்தல் இவைகளைத் தரும்:

கருப்பத் சர்ப்ப விடம்:

இது, சிரசு உதடு வயிறு தொடை ஆகிய இடங்களில் நோதல், நாவுருக் கறுத்தல், உண்ணாக்கு வளருதல், என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

தூதிகாத சர்ப்ப விடம்:

இது வயிறு உளைதல், வாயில் ரத்தம் கம்முதல், மார்பில் அடைப்பு கண்ணில் நோவுடன் சிவத்தல், சர்வாங்கமும் ஊசியால் குத்துவது போல்

மிகுந்த இத்தல் என்னுமக் குணங்கள் உண்டாக்கும். முட்டையிட்ட சர்ப்பத்திற்குச் சூதிகா சர்ப்பம் எனப் பெயராம்.

கோநச சர்ப்பம்:

இது, அதிக வெய்யிலினாலும் அலச்சலினாலும் அடிபட்ட பசுக்களின் நாசிக்குள் ஜனித்து, ஊர்த்துவ பார்வையுடன் அற்ப உருவமும் நீண்ட நாவும் சிரசினில் கத்துரு தொனியும் உடையதால் வெளிப் பட்டுத் திரியும். பசுவின் நாசியால் பிறப்பதால், கோநச சர்ப்பமெனப் பேர் பெற்றது.

வழித் சர்ப்ப விடம்:

இது, எப்போதும் கடிப்பதற்கே வழிக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும். இப்பாம்பு கடித்தால், மரணக் குறிகளெல்லாம் சீக்கிரத்தில் உண்டாகும். இந்த விடம் மணி மந்திர அவுஷதத்தினால் நீங்குமென்றறிக.

சங்கை விட லக்ஷணம்:

சர்ப்பத்தைச் சந்தியில் கண்டு, வாய் நொந்து நடுங்கி மூர்ச்சித்து விழுந்தாலும் பழுதை எனக் கையால் தொட்டுப் பின்பு பாம்பு எனக் கண்டு திகில் அடைந்தாலும், தனக்குப் பக்கத்தில் சர்ப்பம் இருக்கக் கண்டு பயந்து சோபமடைந்தாலும் கயிறு முதலியவைகளைப் பாம்பென்று மேலில் ஒருவன் போடப் பதறி வியர்த்து விழுந்தாலும், அவர்களுக்கு வாதம் அதிகரிக்கும். இதனால் பொறி கலங்கி நாவறளல், மூர்ச்சை, சரீரம் நலிக்கத் துவைத்தது போலிருத்தல், இளைப்பு, தாகம், சுரம், பேதி, வாந்தி சோருதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இது திரசிகிச்சையால் தீரும்.

சர்ப்ப விட வேக பேதம்:

சகல சர்ப்ப விடத்திற்கும், வாயு வேகம், தேயு வேகம், வருண வேகம், என மூன்று வித வேகமும், இவற்றுள் உட்பிரிவும் உண்டு.

1. வது. வாயு விட வேக நிதானம்.

வாயுவைப் பற்றி விடம் ஏறும் போது எட்டு வித வேகம் உண்டாகும். அவையாவன:- 1. வது. மூர்ச்சையும் மிகுந்த வியர்வையும் உண்டாகுதல் 2. வது. சரீரம் வெதும்புதல் 3. வது. கண் சொருகுதல் 4. வது. செவியை அடைத்தல், 5. வது. நெஞ்சில் கபம் கட்டுதல் 6. வது. அறிவு மாறுதல் 7. வது மேல் மூச்சு வாங்குதல், 8. வது உயிர் நீங்குதல் என்பனவாம். ஆனால் இவ்வேகம் பிறக்குமுன், விடமானது கடிவாயில் 50. மாத்திரை காலம் நின்று பின்பு தேகமெங்கும் வியாபித்துச் சிரசில் ஏறும்.

2. வது. தேயு விட வேக நிதானம்:

தேயு என்னும் பித்தத்தைப் பற்றி விடம் ஏறும் போது 10 வித வேகமுண்டாகும்.

அவையாவன:- 1. வது முகம் கறுத்துக் கண் சிவக்குதல், 2. வது. ரோமங்களின் முனை பிளந்து சிறு நீர் கறுத்திறங்கி முகம் வெளுத்தல், 3. வது. வேதனையுடன் சரீரம் நொந்து சிந்தை மயங்கி வாய் குளறுதல் 4. வது. சோபம் பிறந்து உடலில் எரிச்சல் கண்டு தேக சுகம் மாறி நாசியால் ஜலம் வழிதல், 5-வது. தேகமும் கண்ணும் விட வெளுத்து ஆடுதல். 6-வது. அங்கம் பதைத்து இளைத்து நாசியால் ஜலம் பெருகி மொழி மாறிப் பல்லைக் கடித்தல். 7-வதும். 8 வதும். கபங்கட்டி சுவாசம் எழும்பி ஊர்த்துவ திசையாகப் பார்த்தல், 9-வது உயிர் அடங்கியிருத்தல் 10. வது. உடல் விட்டு ஆவி நீங்குதல் என்பனவாம். இவ்வேகம் பிறக்கும் முன் விடமானது கடிவாயில் 150 மாத்திரை நின்று பின்பு ஏறும்.

3-வது. வருண விடவேக நிதானம்:

~~[illegible]~~ வருணன் என்னும் சிலேஷ்மத்தைப் பற்றி விடம் ஏறும்போது பத்து வித வேகம் உண்டாகும். அவையாவன:- 1.வது. தேகம் சிவந்து ரோமம் சிலிர்க்குதல், 2.வது. வாயுலர்ந்து தேகங் கருத்து வெதும்புதல் 3.வது தேகத்திற்குட் புறத்தில் உலைக்குதல் 4.வது கபம். அதிகரித்து மனங்கலங்கி தத்தளிக்குதல், 5-வது தசை நடுக்கமும் அதி வலிதமும் பிறக்குதல், 6-வது. கண்கள் மாற விழித்து மேல் நோக்குதல் 7-வது அவயவம் முறைக்குதல் 8.வது. சுர வியாபாரம் அடங்குதல், 9.வது. சுக்கிலம் நசிக்குதல், 10-வது. உயிர் நீங்குதல் என்பவையாம். இவ்வேகம் பிறப்பதற்கு முன் விடமானது கடிவாயில் 150 மாத்திரை நின்று பின்பு ஏறும்:

உயிர் நிலை விஷக் குறி!

விடத்தினால், உயிர் அடங்கிய காலத்தில் கண்கள் மேல் நோக்கி நிலைக் கண்பட்டிருக்கையில், உயிரானது. ஊர்த்துவ காயமான மேற் புறத்தில் அடங்கியிருக்கும். கீழ் நோக்கி யிருக்கையில் உயிர் கீழ் அடங்கியிருக்கும். விழித்தபடியே சமபார்வையாக இருக்கில் உடலை விட்டு உயிர் நீங்கியே இருக்குமென்றறிக!

உயிர்ப் பரீக்ஷை நிதானம்!

விடத்தால் இறந்தவனது தேகத்தில் பிரம்பு கொண்டு அடிக்கில் தடித்தலும் (அல்லது) வெதும்பலோடு சிவந்தாவது இவத்தைக் கொத்தில் போடில் அழுத்திலும் சுத்த சலத்தை மேலே சொரியில் குளிர் கண்டு ரோமஞ் சிலிர்த்தாவது, கைவிரல், கால் விரல்களில் நெட்டம்

முறிந்தாலும் நகமயிரைப் பற்றியிழுக்கில், சொற்பவலியுடன் அநுகளிப்பு இருந்தாலும், நெட்டோரியிடில், அதன் வழியாகச் சிவந்த ரத்தம் கசிந்தாலும், நாடிக்களில் ஒன்றுவது சொற்ப நடையாக நடந்தாலும் உயிர் அடங்கியிருக்கின்றதென நிதானித்துப் பலவித சிகிச்சைகளையும் விரைவில் செய்யில் அவன் பிழைப்பான். ஆதலால் விடத்தால் உயிர் அடங்கிய சவத்தை 30- நாழிகை வரைக்கும் தகனம் செய்யக் கூடாதென்பது நூல் வழக்காம்.

சர்ப்ப வருக்கச் சத்துருகை:

சர்ப்பங்களுக்கு, இருதலை மணியன், செந்நாய், மயில், கோழி, அருகின் கொம்பு, மின்னல் இடி, கீரி, கரடி, பன்றி, செம்போத்து, கருடன், முதல், ஆந்தை, கூகை, மான், புதுவெள்ளம், புகைமேய அனல் முதலியவைகளும், மனிதரும் சத்துருக்களாம்.

விட விருத்தி லக்ஷணம்:

சர்ப்பக்கடியினால் அற்பவிடம் ஏறியிருந்தாலும் அழு, பசி, தாகம், துக்கம், பயம், கோபம் மிகுந்தகளைப்பு, அக்கினித் தொழில் இருக்குதல், அருகையான நிலத்தில் படுக்குதல், கீழ் காற்றில் திரிதல், இரட்டை அலரிப்பூவை முகருதல், சுக்கிர கட்சகம் பேதி, அசீரணம், துர்ப்பலம், பித்த வாயுவு, முதலிய ரோகத்தினால், மெலிதல், யானை மேகம், ஈளை, மேனம், முதலிய நோய்களுற்றுக் கேட்குதல். என்னும் இவைகளினால் மகாவிடமாகும்.

———

விடத்திற்கு ஆகும் பத்தியம்:

விடம் கடித்தவர்களுக்கு, பழகிய அரிசி, சாமை அரிசி, தினையரிசி, பயிறு, கருப்புப் பயிறு, துவரை, சிறுகீரை, மாலக்கீரை, இலந்தைக் கொழுந்து, புளியாரை, சிறுகத்திரிக்காய், மாதுளங்காய், நெல்லிக்காய், விளாம் பழம், நாவற்பழம், இந்துப்பு, முதலிய வஸ்துக்களும், காரம் இல்லாத அன்னபானாதிகளும் ஆகுமென்றறிக.

விடத்திற்கு ஆகாப் பத்தியம்:

விடம் தீண்டப் பெற்றவர்கட்குப் பகல் நித்திரை, சையோகம், கோபம், அதிக நடை, தீக்ஷண வெயில், ஸ்நானம், முதலிய இச் செய்கைகளும், கள்ளு, எள்ளு, கொள்ளு சைத்திய பண்டம், காரமாகிய அன்னபானாதிகள் என்றும் இவ் வஸ்துக்களும் ஆகாதென்றறிக!

ஆரூட நிதானம்:

பாம்புக்கடி உண்டவன் வீட்டிலிருந்து வந்த தூதுவன் ஊர்த்துவ முகதிஷ்டியாவது அதோ முகதிஷ்டியாவது பார்த்துக் கொண்டு, இன்னின்ன விடந் தீண்டியதென்று சொல்லி அழைப்பானேல் அவ்விடம் தீராதென்று விடச் சிகிச்சகன் நிதானிக்க வேண்டும்.

இதுவுமது:

தூதுவன் சொன்ன சொல்லில் இருக்கில் அக்ஷரங்களை இரட்டித்து அத்தொகையை மூன்று பேருக்குக் கொடுக்கில், மிகுதியில்லாவிடில் அவ்விடம் தீராதென்றும் இரண்டு மிகுதியானால் தீருமென்றும் அறிக.

இதுவுமது:

வைத்தியன் யாகஞ் செய்யுங்காலம், சித்திரை. செய்யுங்காலம் எண்ணெய் இட்டுக் கொள்ளுங் காலம் பூனை முதலியவைகளைக் கத்தியால் நறுக்குகின்ற காலம். மனச் சஞ்சலமாக இருக்குங்காலம். ஆகிய இக் காலங்களில் தூதுவன் வந்து சொன்னால், அவ்விடம் மீளாதென்றறிக. இவ்விதமாகச் சொல்லுகின்ற தூதலக்ஷணம் விஸ்தாரம் உண்டு. அவைகளைச் சாரீரம் என்னும் சாஸ்திரத்தில் 6-வது. அத்தியாயத்தில் காண்க. விஷபடலத்தில் ஆதியந்தமாகச் சொல்லிய சர்ப்பங்களையும், அவ்வவ்விட குணங்களையும் அறிந்து நிதானித்து, அவைகட்கு, மணி மந்திர அவுஷதாதிகளினாலும் தைல வலியாலும், வைத்தியஞ் செய்கின்ற பண்டிதரைக் காணில் கருடனைக் கண்டது போல் சர்ப்பங்கள் பயப்படும் என்றறிக:

—ர.

4.வது. வைதேக கிச்சிலந்தி விடம்:

இது, பட்ட இடத்தில் நெருப்பினால் சுட்டது போல் இருக்கும். இதனால் அதிக வேதனையும். சுரமும் மோகமும் மார்பு நோவும் உண்டாகும்.

5-வது. ஜாலமாலினிச் சிலந்தி விடம்:

இது பட்ட இடத்தில் விரணம் பிறந்து அதன் மேல் மச்சமும், வீக்கமும் எரும்பும், இதனால் ~~[illegible]~~ சிரத்திர நோவு, தாகம், பிரமை, இரைப்பு, தேகம் மரத்தல், மோகம், பேதி என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்:

6.வது. மான இணைச் சிலந்தி விடம்.

இது, தேக முழுவதும் மச்சங்களைப் போல் கறுத்த தடிப்புகளை எழும்பும். இதனால் உள்ளில் எரிச்சல், மேலில் குளிர்ச்சி, வயிறுப்பல், மூத்திரக் கிரிச்சரம், மூர்ச்சை, பேதி, சுரம், தலை நோவு, கண்ணோவு, இரைப்பு, தாகம், விக்கம், அன்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்:

7-வது. அவர்ச் சத்திலந்தி:

இது வர்ண பேதமாயிருக்கும் இவ் விடத்தினால், பல நிறக் கொப்புளம் பிறக்கும்.

பிரத்தியேகச் சிலந்தி லக்ஷணம்.

இது, புணரும் காலத்தில், அச்சிலந்தித் துளி எத்தனை தெறிக்கின்றதுகளோ அத்தனை கொப்புளங்கள் விரைவில் உண்டாகும்.

சங்கிராணைச் சிலந்திப் பூச்சிகளின் பொதுக் குணம்.

இவைகள் ஆசனத்தில் பலநிற நாலியும் நெருப்பால் சுட்டதுபோல் எரிவையும் திரிதோட குணங்களையும் உள்ளதுகளாயிருக்கும். இவ்விடங்கள் சாத்தியமும்
அசாத்தியமும் ஆகும்.
கஷ்ட சாத்தியமும்

1.வது. காகச் சிலந்தி விடம்:

இது, பட்ட இடத்தில், வெளுத்தும் சிவந்தும் பூனைப்புடுக்கன் காயினது விதைப் போல் கொப்புளம் எழும்பும் இதனால் அதிக வேதனை, விக்கல், இரைப்பு மிகுந்த தாகம், மூர்ச்சை நித்திரைப் பங்கம் தலை மார்பு நோவு அன்றும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

—

2-வது. அக்கினி பதச் சிலந்தி.

இது, கால்கள் தோளும் இடம் உள்ளது அக்கால்கள் தேகத்தில் படர் பட்ட இடமெல்லாம் கொப்புளங்கள் உண்டாகும்.

3. வது வாசுவர்ணச் சிலந்திவிடம்.

இது, பட்ட இடத்தில் தாக்கத்தக்க விரணம் பிறந்து, அதில் அப்பளால் குத்துவது போல் இந்தவும் ரத்தமும் பெருகும். இதனால் தீதகரம், தாகம், மூர்ச்சை, பேதி என்னும் பிணிகள் உண்டாகும்.

வாகம் என்பது — பொறி.

கடி கால நிதானம்.

அக்கிப் பூச்சிகள் அக்கிலபக்ஷ திதிகளில் சாயங்கால வேளையில் கடிக்கும். அவ் விடங்களில், கடித்தாவியில், வெளுப்பு, கருப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், என்னும் நிறமாகவும் பல வித நிறமாகவும் இருப்பதன்றியும், அவ்விடத்தில் மிருதுவாக உயர்ந்து தடித்து அத்தடிப்பைச் சுற்றிலும் சிறு சிறு கொப்புளம் உண்டாகும். அக் கொப்புளச் சலம் பட்ட இடமெல்லாம் கொப்பளிக்கும். இதனால், விசர்ப்ப ரோகத்தினால் சோபை ரோகத்திலும் உண்டாகின்ற வருத்தமும் சுரமும் வியர்வையும், உண்டாகும்.

அக்கியின் சப்த வேகவிட நிதானம்.

மேற்கூறிய விடமானது தேகத்தில் வியாபித்த 1வது நாளில் அவ்விடத்தில் நிறம் தோற்றுமல் கொஞ்சம் திமிர் உண்டாகும். 2-வது நாளில் இயற்கை வண்ணத்துடன் தடித்து நுனி கோர்வை கூடிய சிறிய கட்டிகள் எழும்புதல் 3 வது நாளில் அகல் தவித்தது போல் தடித்துச் சிவந்து

அவ்விடத்தில் உள்ள ரோமங்கள் சிலிர்ப்பதுமன்றி, அந்த மயிர்க்கால்களில் ரத்தம் கம்மிச் அரமுண்டாகுதல், 4.வது. நாளில் அங்கு வீக்கம், அரிச்சல், இரைப்பு, பிரமை, இவை உண்டாகுதல் 5 நாளில் விட துர்க்குணங்களெல்லாம் அதிகரிக்குதல்.

பிரத்தியேகச் சிலந்தி லக்ஷணம்.

இது புணரும் காலத்தில், அச்சுக்கிலத் துளி எத்தனை தெறிக்கின்றதுவோ அத்தனை கொப்புளங்கள் விரைவில் உண்டாகும்.

சிலந்தி கடிக்கும் ஸ்தான நிதானம்.

கபிலா சிலந்தி மூக்கில், அக்கினி முகச் சிலந்தி சந்திஸ்தான நரம்புகளில், பீதச் சிலந்தி தாடைகளில் புது மலச் சிலந்தி இடது கண்ணில், துர்க்கந்தச் சிலந்தி வலது கண்ணில், மூல விடச் சிலந்தி அவேதகச் சிலந்தி ருத்திரச் சிலந்தி கறுப்புச் சிலந்தி ஆகிய நான்கும் வலது புஜத்தில், பாண்டுச் சிலந்தி காதில், ரத்தப் பாண்டுச் சிலந்தி இடது விலாவில், வண்டுச் சிலந்தி வலது விலாவில் பிங்கச் சிலந்தி.வயிற்றில் திரிமண்டலச் சிலந்தி முதுகில் பீதகச் சிலந்தி கையில், குமுதச் சிலந்தி நாபியில், சித்திர மண்டலச் சிலந்தி இடது தோளில் சிரசில், ரத்தச் சிலந்தி, காதில் சித்திரச் சிலந்தி, நெற்றியில் சந்தானிகச் சிலந்தி உதட்டில் மேஜகச் சிலந்தி சிரசில் உள்ளங் கையில் அக்கினிப் புகச் சிலந்தி கண்டத்தில், காகச் சிலந்தி மார்பில் நாகவர்ணச் சிலந்தி தனத்தில், வைதேகிச் சிலந்தி தோளில், சாலமாலினிச் சிலந்தி கடைக் கண்ணில் ~~மான~~ மாலாகிணைச் சிலந்தி மார்பின் பக்கத்தில் அவர்ச்சகச் சிலந்தி காதுக்குப் பின்புறத்தில் கடிக்கும்.

6வது நாளில் அவ்விடம் மர்மஸ்தானங்களில் வியாபிக்கிறதல் 7வது நாளில், உயிர்க்கு அபாயம் வருதல் என்றறிக: ஆதலால் அவ்விடங்களில் உத்தம மத்திம அதமா அதமங்களின் பாவபலங்களை அறிந்து தகுந்த பத்ய மந்திர ஔடதாதிகளினால் சிகிச்சை செய்யில் 21 நாளில் குணம் உண்டாகும். ஒரு நாள் இரண்டு நாள் கழுவாயில் எரிவுண்டாகிப் பின்பு கொப்பளமும் எழும்பும் என்பர்.

சர்வ சிலந்திப்பூச்சிகளின் சாமான்ய விட லக்ஷணம்.

சிலந்திப் பூச்சிகளின் விடம் ஏறினால், அவ் விடத்தில் எழும்புகின்ற விரணங்களில் சிலது கொப்பளங்களாயும், சிலது மண்டலாகாரமாயும், சிலது அசுவேத நிறமாயும், சிலது சிவந்த நிறமாயும், சிலது ~~கறுப்பாயும்~~ மஞ்சள் நிறமாயும், சிலது நீல நிறமாயும், சிலது மிருதுவாயும். சிலது கடினமாயும், இருக்கும். எட்டுக்கால் பூச்சியும் இச் சிலந்திப் பூச்சிகளின் பேதமே ஆம்.

1. வது. சிலந்தியின் சுவாசம்.

இது, சுரத்தையும் மிகுந்த தாகத்தையும் உண்டாக்கும்.

௨. வது சிலந்தியின் பலி:

இது அசுத்திய இடத்தில் பிறக்கின்ற விரணம் நிறபேதமும் கடினமும் ஸ்திரமும் உள்ளதாயிருக்கும். இதனால் சரீரத்தில் வீக்கம். எரிச்சல், வேதனை உயர்வை, தாகம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

—7.

3-வது. சிலந்தியின் மலம்.

இது, பட்ட இடத்தில் இருப்பைப் பழம் போல் வெளுத்த விரணம் பிறந்து, அதில் துர்க்கந்தமும், எரியும் பசபச என்கிற தினவும் உண்டாகும்.

4. வது. சிலந்தியின் மூத்திரம்.

இது, பட்ட இடத்தில், நடுவில் கறுத்தும், உயர்ந்தும், சுற்றிலும் வாழையும் புட்பம் போல் மலர்ந்தும் இருக்கின்ற விரணம் பிறக்கும். அதில் துர்க்கந்தமும் எரிச்சலும் மாந்து உண்டாகும்.

5-வது. சிலந்தியின் சுக்கிலம்.

இது. பட்ட இடத்தில் கடினமான கொப்புளமும், நோவும் உண்டாகும்.

6-வது. சிலந்தியின் வாய்.

இது பட்ட இடத்தில் முருக்கம் பூவைப்போல் நிறம் உள்ள விரணம் பிறந்து, அதில் இரத்தமும் உறைதலும் உண்டாகும்:

7. வது. சிலந்தியின் வாய் நீர்.

இது பட்ட இடத்தில் புங்கன் பூவைப்போல் நிறம் உள்ள விரணம் பிறக்கும். அவ் விரணத்தின் பக்கங்களில் பூச்சி ஊருவது போல் பரபரத்தலும் ஊசியால் குத்துவது போல் குத்தலும், எரிச்சலும் உண்டாகும்!

—

15-வது கீடாதி பேத படலம்.

கீடாதி பேதம்.

உலகத்தில், கீடம் என்பது கால பேதங்களினாலும், தேச பேதங்களினாலும், உருவ பேதங்களினாலும், குண பேதங்களினாலும், அனந்தங் கோடி வகையாயிருந்தாலும், அவைகள், வாயு கீடம், அக்கினி கீடம், சோம கீடம், சங்கீரண கீடம் என 4. வகைக்குள் அடங்கி 67 விதப்படும். அவையாவன: வாயு கீடம் 18, அக்கினி கீடம் 24 சோமகீடம் 13 சங்கீரண கீடம் 12. என்பனவாம்! இந்த 67 ம் சுத்த கீடங்களாம். ஏதாந்த கீடங்களுக் காணவில்லை. இவற்றுள் மகாவிட கீடம் 4. வகைப்படும்.

1. வது. வாயு கீடம்!

இது 18. பேதப்படும் அவையாவன: குண்ணசம், துண்டிகேரம், சிருங்கிசுரம், சிகிந்தகம், உச்சிலிங்கம், அமினாபம், சிவேதகம், மயூரகம், அவிசாரு, உரகம், விருத்தகம், சாலிபம், வைதளம், சாரவம், கூர்மம், பருஷம், சித்திர சீர்ஷம், திவிரோசிகம் என்பனவாம். இவைகள் வாதப் பிர கோபமாயிருக்கும். இவ்விடத்தில் அவ்விடத்தில் அக்க நோவும் சிர முழுவதும் கிழிக்கப்பட்டது போல் வேதனையும் உண்டாகும்.

2-வது. அக்கினி கீடம்.

இது 24. பேதப்படும் அவையாவன. கௌண்டின்யம். கண்டபவம் வாதரி. பத்திர விருச்சிகம். சிநாதாகம். பிகம்ஸ மாணிக்கம். விடபப் பிரமணம், பாகியாகி பாசிலம், கிட்டி, வர்ச்ச கீடம், அரும தேகம், கிணம்பம், பதும கீடம், மகரம், சுதாபதி, பஞ்சாலம்.

பாந்த மச்சம், ஆஸ்ய மதுண்டம், அதிகர்த்தபி, கிடக்கிரமம், சராஷ்டு, சித்தபி, சிலேஷ்மகம் என்பனவாம். இவைகள் பித்தப் பிரகோபமாயிருக்கும். இவ்விடத்தில், கடிவாயில் ரத்தங் கம்மி, ஆபப்பைப்பூ, பெரிசங்காய், இவைகளைப் போல் கொப்பிளம் எழும்புதல் எரிச்சலும், பேதியும் உண்டாகும்.

3. வது. சோமகீடம்.

இது: 13. பேதப்படும். அவையாவன. விஸ்வம்பரம், பஞ்சசுக்கிலம், பஞ்சமக்கிரோதம், சௌண்டகம், சையகம், துலாகம், படம், சிறுதை, சிபு, ஆசிமுகம், கிருஷ்ண கோதம், அதப்பரம், காஷாயவாசி என்பனவாம். இவைகள் சிலேஷ்மப் பிரகோபமாயிருக்கும். இவ்விடத்தில் கடிவாயில் அத்திப் பழம் போற் கொப்பிளமும், அதில் அற்ப நோவும் உண்டாகும்.

4. வது. அங்கிரணகீடம்.

இது 1௮. பேதப்படும். அவையாவன:- துங்கிநசம், காலகஸ்தம், பகம், பாஷாடகம், கோஷ்டாகி, கிருமிகரம், மண்டல புஷ்பகம், கானநாபம், சரஷபகம், மத்கிலி, சம்பனி, அக்கினிகீடம் என்பனவாம். இவைகள் திரிதோஷ பிரகோபமாயிருப்பதாற் தீவிரப் பிராண நாசத்தையும் செய்யும். இவ்விடத்தில், வாதகீடம் ஆகியாகச் சோமகீடம் ஈறாகச் சொல்லிய மூன்றுவித கீடங்களுக்குள்ள விடங்களைங்களும் கொப்பிளங்களும், வேதனைகளும், மிகக்கிரமமாக ஒரே காலத்தில் பிறந்து, அவ்விடத்தில் வீங்குவதும், நமைச்சலோடு தீக்காந்தரத்தம் ஆகுவதுமாயிருக்கும்.

பாண்டியும், சிரசும் கண்களும் சுழற்றல், மூர்ச்சை, பிரமை, இரைப்பு, இருமல், சுரம், அரோசகம், அதிக வேதனை, என்னும் இக்குணங்களும் உண்டாகும். இவைகளைச் சாமானிய கீடவிடங்களென்றறிக!

மஹாவிட கீடோற் பத்தி:

சர்ப்பங்களின் மல மூத்திரத்திலும், சுக்கிலத்திலும், முட்டைகள் உடைந்து கெட்ட இடத்திலும் அச்சர்ப்பங்கள் இறந்து அழிந்த உடலிலும் பிறக்கின்ற கீடம். 4. பேதமாம். இவைகள் வாதாதி மூன்று தோட குணங்களாகவும் திரிதோட குணங்களாகவும் இருக்கும்.

—.

கீட தந்த லக்ஷணம்:

இரண்டு விடப் பற்களுள்ள கீடங்கள் கடிக்கில், கடிவாயில் மஞ்சட் கொன்றைப் பூப் போல் மஞ்சள் நிறமாகவும், மூன்று விடப் பற்களுள்ள கீடங்கள் கடிக்கில் நானாவித நிறங்களாகவும் தோற்றும்.

அஷ்ட கீட பேதம்:

ஓந்தி முதல் சிலந்தி வரைக்கும் எண் வகைக் கீடங்களாம். இவைகளின் பேதம் 67 விதப்படும். அவையாவன:- ஓணான்: 4. தவளை 8. அட்டை. 6. வீட்டுப் பல்லி 5. காட்டு மசகம் 4. மக்ஷிகா மகிப்பீலிகா 6, சிலந்தி 28. என்பனவாம். இவற்றுள் சிலந்திப் பூச்சிகள் தெய்வொன்றிற்கும் உருவமும் விட குணமும் பெற்றிருப்பதால் இவைகளைத் தனித்தனியே பரக்கக் காட்டப்படும். மற்ற ஏழு வகைக் கீடங்களுக்குள்

ஒவ்வொரு வகைக்கும் உருவம் பலவாயிருந்தும்
விட குணம் ஒன்றாயிருப்பதால், அவ் எட்டு வகைக்
கடிகளுக்கும். ஒரு வகை விட குணமே கூறப்படும்.
இவ் எண் வகைக் கடிகளும் முற் கூறிய கடி
வகை நான்கினுள் அடங்கும்.

1. வது. ஏணன்:

இது. கடிக்கில் அதிக சோம்பலான நித்திரையும்
நீர்ச்சையும், கருத்துப் பரவுகின்ற சொற்பமுண்டாகும்.
இவ்விடம், கட்டறை, வலணம், உத்தாமணிவேர்,
இம்மூன்றையும் சமமாக நிறுத்துச் சிறுநீரால்
அரைத்துக் குழம்பாக வைத்துக் கொண்டு, கடிவாயிலும்
தேக முற்றிலும் ௩. நாள் பண்ணும் பண்ணுகிறதும்
லேபனம் என்பது பூசித் தேய்த்தல்.

3-வது. அடவிர.

இது. கடிக்கில், அதிக நித்திரையும், மிக நீர்ச்சையும்
உண்டாகும்.

4. வது. வீட்டுப் பல்லி.

இது. கடிக்கில், நோவு, வியர்வை, வீக்கம்,
எரிச்சல், மார்பு வேதனை, பொருச் சிரங்கு எழும்புதல்
என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும். இவ்விடம்.
திகிரைச் செவி மருந்தின் வேர், பெருங் காரந்தைவேர்
இவ் விரண்டும் வகைக்குப் பலம் ௧. ஆகச் சேர்த்து
அதைப் பாகலிலைச் சாறும், பசும் பாலும் சமமாகக்
கலந்து விட்டு அரைத்து குழப்பாக வைத்துக் கொண்டு
கடிவாயில் லேபனம் பண்ணி உடம்பெங்கும்
சுவாசயிடத் தீரும். இவ்விடம் கொடு தென்றும்

அதிக விரைவில் மகா விடச் சிகிச்சைச் செய்ய வேண்டு மென்றும் இல்லாவிடில் ஒரு வருடத்திற்குள் மரணம் உண்டாகு மென்றும் சில மாதாந்தரம் சம்மதம்.

5-வது. காட்டு மசகம்.

இது கடிக்கில் அவ்விடத்தில் நமைச்சலும், அற்ப வீக்கமும், வேதனையும் உண்டாகும். இது அசாத்தியம். இஃதன்றியும், பொதுவாய் இவைகளுக்கு சமத்தன், சிட்டைப்பிருங்கன், அறை தாண்டுவோன், வாயில் திறாம் கூடுவோன், புரை தாண்டுவோன், படையோட்டை என்னும் காரணப் பெயர்களும் இன்னும் அநேக பெயர்களும் கூறி இவைகளும் நோயுண்டாகுமெனவும் சித்தர் மாதாந்தரம் சொல்லும். ஆயினும் நீலி இலக்கல் கற்றாலும் அவ்வேரின் கஷாயத்தாலும் போம்.

மசகம் என்பது — கொசு.

6-வது. மக்ஷிகா.

இது கடித்தாலும், கொட்டினாலும், அவ்விடத்தில் வீக்கம், நமைச்சல், எரிச்சல், முதலிய குணங்கள் உடனே உண்டாகி அடங்கி பின்பு தடித்து உபத்திரவம் உண்டாவதுந் தவிர. அத்தடிப்பில் மாறுதே சிலந் தண்ணீரும் வடியும். மக்ஷிகா என்பது குளவி முதலிய வண்டுகளாம்.

7. வது. மஹாப் பிபீலிகா.

இது, கடிக்கில், அவ்விடத்தில் நீர்த்துளியைப் போல் தடித்தல், அதிக நோவு, நெருப்பால் சுட்டது போல் எரிச்சல், நமைச்சல், தேகத்தில் அழல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

பபீலிகா என்பது எறும்பு

—

8-வது. சிலந்திப் பூச்சியின் பேதம்.

சிலந்திப் பூச்சி 28. பேதப்படும். அதன் விவரம்:- வாதத்தில்: 7. பித்தத்தில்: 7. சிலேஷ்மத்தில்: 7. சந்நிபாதத்தில்: 7. ஆக இருபத்தெட்டாம். அன்றியும் பிரத்தியேகச் சிலந்தி என்பது ஒன்றுண்டு.

வாதச் சிலந்திப் பூச்சிகளின் பொதுக் குணம்.

இவைகள் வெளுப்பு, சிவப்பு, நிறத்தையும், ஆசனத்தில் சித்திரங்களான மெல்லிய நூலையும் உள்ளதுகளாயிருக்கும். இவ் விடங்களால் இருமல், முதலிய வாதரோக குணங்களெல்லாம் உண்டாகும்.

1. வது. பிதச் சிலந்தி விடம்:

இது. தலைநோவும், அரோசகமும். அரமும் உண்டாகும்:

2. வது. குமுதச் சிலந்தி விடம்:

இது. பட்ட இடத்தில் கொப்புளங்கள் எழும்பி, அதில் நின்றும், மாமிசத் தீத் வடிவதும் எரிச்சல் பிறப்பதுமாக இருக்கும். இதனால் இரைப்பும், நெஞ்சடைப்பும் உண்டாகும்.

3. வது. மூல விடச் சிலந்தி.

இது. அதிக கொப்புளங்களையும், அக்கினிக் குணத்தையும் உண்டாக்கும்.

4. வது. ரத்தச் சிலந்தி விடம்.

இது. பட்ட இடத்தில் சிவந்து தடித்து அதைச் சுற்றிலும் சிறிய கொப்புளங்கள் எழும்பி, அதில் நின்றும், ஓயாது ரத்தமும், சீழும் வடிந்துக் கொண்டே இருக்கும். இதனால் இரைப்பும் பேதியும் உண்டாகும்.

5-வது. இந்திரச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில், சிவந்த கொப்புளங்கள் எழும்பி அவைகள் பழுத்து உடைந்த பின்பு அங்கு கறுத்த விரணமாகி, அதில் நின்றும் நுரைபோல் நீர் வடிவதாயிருக்கும். இதனால் தலையிலும், கீல்களிலும் நோவு, சுரம், இரைப்பு, வீக்கம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

6.வது. சந்தானிகச் சிலந்தி விடம்.

இது, பட்ட இடத்தில் சகிக்கக் கூடாத குத்தலும் விரணமும் உண்டாகும்.

7.வது. மேஜகச் சிலந்தி.

இது நீலநிறம் உள்ளது இவ்விடத்தினால் அந்நிறக் கொப்புளங்கள் எழும்பும்.

பித்தச் சிலந்திப் பூச்சிகளின் பொதுக் குணம்.

இவைகள், கருமை வெண்மை கலந்த நிறத்துடன், முகத்தில் அனலையும், ஆசனத்தில் தாமரை நூலைப்போல் நூலையும் உள்ளதுகளாயிருக்கும். இவ்விடங்களால் முக்கியமாகப் பித்த ரோக குணங்கள் உண்டாகும்.

1 வது. கபிலா சிலந்தி.

இது கண்களில் பார்க்கில், தேகமுற்றும் சிவந்த தடிப்பும் வாயில் நீர் ஊறலும் மயிர்க்கால்களில் எரிச்சலும், தலைப்பாரமும் உண்டாகும்.

௨-வது. அக்கினி முகச் சிலந்தி.

இது அதிக நோவையும் நெருப்பால் சுட்ட கொப்புளங்கள் போல் கொப்புளங்களையும் பிறப்பிக்கும். இதனால், தாகம், எரிச்சல், நடுக்கல், மூர்ச்சை, ரத்தம் வடிதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

௩. வது. பித்தச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில் கட்டை நெருப்பால் சுட்டது போலிருத்தல், மூர்ச்சை, வாந்தி, சிவேரா வேதனை, சுரம் அரோசகம், சூல், மலமும், மூத்திரமும் மயக்கமிருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4. வது. பத்மச் சிலந்தியின் விடம்.

இது, பட்ட இடத்தில் தாமரைப் பூவைப் போல வட்ட வடிவான கொப்புளம் உண்டாவது, மறைவதும், பின்பு எழும்புவதும் அதில் மாறிது சலம் வடிவதும் நோதலுமாயிருக்கும்.

5-வது. மூத்திரச் சிலந்தி விடம்:

இது. பட்ட இடத்தில் கறுப்பு சிவப்பு நிறமான கொப்புளம் எழும்பித் துர்க்கந்த விரணம் பிறக்கும். இதனால் இருமல் இரைப்பு, சுரம், வாந்தி, தாகம் மூர்ச்சை, என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

6-வது. சுவேதச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில் விசர்ப்ப ரோகக் கொப்புளம் போல் கொப்புளம் எழும்புவதன்றியும் அதில் மாறிது சலம் வடிதல், தாகம், மூர்ச்சை சுரம், நோவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

7-வது கருப்புச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில் கறுத்த வீக்கம் உண்டாகி விரணம் பிறக்கும். அதில் துர்க் கந்தத்துடன் நிறபேதமான ரத்தமும் நீரும் மாறாது வடிந்து கொண்டே இருக்கும்.

கிரி மண்டலச் சிலந்தி விடம்.

இது, பட்ட இடத்தில் கறுத்த விரணம் உண்டாகி, அதில் நின்றும் ரத்தம் வடியும், இதனில் அரோசகம், கண் எரிச்சல், உடம்பிலும் முகத்திலும் மச்சங்கள் எழும்புதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாகும்;

தூர்க்கந்தச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில், பேய்ச்சுரைப் பிஞ்சைப் போல் கட்டி எழும்பி, அதைச் சுற்றிலும் நெருங்கிய சிறு சிறு கொப்புளம் எழும்பும். இதனால் விசர்ப்பிகணம் வியர்வையும் தூர்க்கந்தமும் எரிச்சலும் பிறக்கும்.

சித்திர மண்டலச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில் விசர்ப்பி போல் விரணம் உண்டாகி அதைச் சுற்றிக் கொப்புளங்கள் எழும்பும்;

—.

சிலேஷ்மச் சிலந்திப் பூச்சிகளின் பொதுக் குணம்.

இவைகள் வெண்மை நிறத்தையும், உடலில் சில நிறத்தையும் ஆசனத்தில் இவர்த தாலியும் உள்ளதுகளாயிருக்கும். இவ்விடங்களால் சிலேஷ்ம ரோக குணங்களெல்லாம் உண்டாகும்.

1. வது. பாண்டுச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில் வீக்கத்துடன் கனத்த விரணம் பிறக்கும். இதனால் சுரம் ரோமச் சிலிர்ப்பும் தேகபாரமும் உண்டாகும்.

2. வது. ரத்த பாண்டுச் சிலந்தி விடம்.

இது பட்ட இடத்தில், வெளுத்துக் காந்து விரணமாகி ரத்தம் வடியும்,

3. வது வண்டுச் சிலந்தி விடம்.

இது, பட்ட இடத்தில் வண்டைப் போல் கறுத்த கொப்புளம் உண்டாகி, அதைச் சுற்றி எரிச்சலைத் தருகின்ற சிறு சிறு கொப்புளம் பிறக்கும். அன்றியும் தேகமெல்லாம் கறுத்த மச்சங்களும் எழும்பும்

4. வது. பிங்கச் சிலந்தி விடம்.

இது, பட்ட இடத்தில், கொப்புளம் எழும்பி, அதில் நின்றும் ரத்தம் ஒழுகும். இதனால் சுரம், நோவு, வீக்கம், அதிக எரிச்சல், தாகம், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

பிங்கம் என்பது மஞ்சள் நிறம்.

விஷ வியக்சன லக்ஷணம்.

விஷங் கலந்த அன்னத்தை உற்றுப் பார்க்கில் சோருதல், மூர்ச்சை, வாய் நீர் சுரக்குதல் முதலிய துர்க்குணம் உண்டாவதன்றியும் அந்த அன்னத்தின் வாசனையும் உருவமும் வேறு விகாரமாகிச் சுபாவ ருசியும் நீங்கி, ஒவ்வொரு அன்னம் பிளப்பு சுருண்டதாகவும், சில அன்னம் ஒன்றொடொன்று சேர்ந்து உண்டை உண்டையாகவும் பார்வைக்கு நிலவைப் போல் தகதகப்பானதாகவும், புசித்தால் பழையதின் வாசனையைத் தருவதாகவும், வெகு நேரம் சென்று ஜீரணத்தை அடைவதாகவும் இருக்கும்:

விஷ வியஞ்சன லக்ஷணம்:

விஷங் கலந்த கறி பதார்த்தங்களை உற்றுப் பார்த்தால், உலர்ந்தது போலவும், கறுத்த கஷாய வர்ணமாகவும், சுபாவ ருசி நீங்கி வேறு விகார ருசி உள்ளதாகவும் இருக்கும். அன்றியும் அக்கறிகளின் மீது, அற்ப நுரையும், இமந்த ரேகையும். நீர்க் குமிழிப் போல் சிறிய குமிழியும் எழும்பும்.

விஷம் வைப்பவனுக்கு உண்டாகின்ற லக்ஷணம்.

விஷம் வைக்கிற காதகனுக்கு, வாயுலரல் அற்றும் மிற்றும் பார்க்குதல், வியர்வையோடு நடுக்கல், கைக மரத்தல், பயம், நடக்கும் போது கால் தத்தளித்தல் கொட்டாவி என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாயிருக்கும்:

—..

விஷான்ன பரிக்ஷை.

விஷங்கலந்த அன்னத்தை அக்கினியிலிட்டால், சுவாலை எழும்புதலுடன் மயில் கண்டத்தின் நிறத்தை ஒத்த புகையும், அகில் தூர்க்கந்த வாசனையும் உண்டாகும், அதை ஈ மொய்த்தால் இறக்கும். காகம் கிட்டால் ஈனத் தொனியோடு கத்தும், கிளி, பூவை பார்த்தால் கூச்சலிக்கும்.

ஆசிய கதகரான்ன லக்ஷணம்.

விஷங்கலந்த அன்னத்தை வாயிற் போட்டு மிதிந்தவருக்கு, உடனே வாயிற் கொள்ளுவதல், உதடுகளும் நாவிலும் திமிர் விறுவிறுப்பு, தந்தங்களில் சிவு சிலென்கிற ஒரு விதநோவு, அறுசுவையும் ருசி மாறுதல், மூர்ச்சை, தாள் பிடிப்பு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

ஆமாசய கதகரான்ன லக்ஷணம்:

மேற்கூறிய அன்னத்தைப் புசித்து, அவ்விஷமானது ஆமாசயஸ்தானத்தில் உறைகில் தேகத்தில் புடைகள் எழும்புதல் வியர்வை, மூர்ச்சை, வயிறுப்பல், மதம், பிரமை, ரோமச்சிலிர்ப்பு, வாந்தி, தாகம், கண்ணெரிவு, மார்புநோவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

பக்குவாசயகதகரான்ன லக்ஷணம்:

விஷ அன்னம் வாதஸ்தானத்தில் உறைகில் பற்பல வாந்தி, அதி மூத்திரம். அதிசாரம், சோம்பல், சுரம், இளைத்தல். வயிறு வெளிறல், தூர்ப்பலம் என்னு மிக் குணங்கள் உண்டாகும்.

கிருத்தி விடம் முற்றியது.

—.

அகிருத்திரம விடம் என்பது தாபர விடம், சங்கம விடம் என இருவகைப்படும். இவற்றுள் தாபர விடத்தை முதலிற் கூறுவோம்:

தாபர விட பேதம்:

விருட்சம், பூண்டு, செடி, கொடி, புல், ஆகிய இவற்றின் கிழங்கு, வேர், பட்டை, பால், பிசின் இலை, புஷ்பம், காய், கனி முதலியவைகளிலும், பாடாணம் என்னும் தாதுக்களிலும் இருக்கின்ற விடம் தாபர விடமாம்.

விடக் கிழங்கின் பேதம்:

சங்கோசகம், கரவீரம், லாங்கலிகம், தைலகம், கர்க்கடகம், கேசபுஷ்பம், கேது புஸ்பம் ரோமஹரிஷம் ஸ்திரிங்கி முதலிய கிழங்குகளுக்குக் கந்த விடம் எனப் பேராம். இவைகளைத் தின்றால் உயிரானது நீங்கி விடும். (அல்லது) ஒரு வேளை நீங்காதால் தேகத்தில் சுரம், விக்கல், தாள் பிடிப்பு, பல் கூசுதல் இரைப்பு, இருமல், மூர்ச்சை, அரோசகம், தொண்டை அடைப்பு, என்னும் குணங்களுண்டாகும். ஆனால் இக் கிழங்குகளின் சம்மந்தப்பட்ட புஷ்ப பலாதிகளுக்கு மிவ் விடமுண்டாயிருந்தாலும், அவைகள் இக் கிழங்கு வேர்களைப் போல் சீக்கிரத்தில் கொல்லாமல் சிலநாள் நடந்துக் காலந்தரத்தில் வேர்களைப் போல் சீக்கிரத்தில் கொல்லாமல் சிலநாள் நடந்துக் காலந்தரத்தில் கொல்லுமென்றறிக:

விட வேரின் பேதம்:

சேனகம், சந்திரகம், கிஞ்சனம், ஹரிகம், கோரண்டகம், தர்க்கரகம், அகந்திரம், முதலிய வேர்களுக்கு மூல விடம் எனப் பேராம். இவ்விடத்தினால், சோருதல், பிதற்றல், புரளல், பிரமை என்னும் குணங்களுண்டாகும்.

கர வீரம் என்பது - அலரி
இராமீ கலிகம் என்பது — கலப்பைக் கிழங்கு.
தேனகம் என்பது - பராமரம்.
கோரண்டகம் என்பது — மருதோன்றி.
சுகந்திரம் என்பது — பெருங்காய மரமூலம்.

விடப்பாலின் பேதம்:

1. காலவம், 2. புஷ்கரகம், 3. ஹாலாஹலம், 4. கார்த்தமம், 5. காலகூடம், சரஷப முதலிய பால்களுக்கு ஷீர விடமெனப் பெயராம். இவ் விடத்தினால், நுரைத்த வாந்தியும், நாவு தடித்துக் கனத்தலும், மல பந்தமும் உண்டாகும்.

விடப் பிசின் பேதம்:

6. கரஹாடகம், நாராசகம், 7. கர்கந்து, 8. கரஞ்சத்துவயம். முதலிய பிசின்களுக்கு, தொக்கார நிரியாச விடமெனப் பேராம். இவ் விடத்தினால் அரோசகம், சோகை, வாந்தி நாவு தடித்தல், வாயில் துர்க்கந்தம் வயிறுப் பருடன் வேதனை என்னும் இக் குணங்களுண்டாகும்.

விட இலையின் பேதம்:

பதரம், கரம்பம் 9 விட பத்திரம் 10 கரஞ்சம், முதலிய இலைகளுக்குப் பத்திர விடமெனப் பெயராம். இவ் விடத்தினால் கொட்டாவியும், புரளலும், பிரமையும் உண்டாகும்.

விட புட்பத்தின் பேதம்.

ம~~ஹா~~ஹாகரம்பகம் 11. கரஞ்சம், 12. இல்லசம், 13 ரேணுகம் முதலிய புஷ்பங்களுக்குப் புஷ்ப விடமெனப் பேராம். இவ் விடத்தினால், வயிற்றுப்புசல், வாந்தி, சோகுதல், மூர்ச்சை ~~என்னும்~~ என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்: ___.

1. காலவம் என்பது — வெள்ளைலொத்தி
2. புட்கரகம் என்பது — வெண் டாமரை
3. ஹாலாஹலம் என்பது — நாபி.
4. கார்த்தமம் என்பது — சேராங் கொட்டை.
5. காலகூடம் என்பது — எட்டி.
6. கரஹாடகம் என்பது — மருவு.
7. கற்கந்து என்பது — தொடலிப் பட்டை.
8. கரஞ்சத்துவயம் என்பது - ஆயில் பட்டை பிசின்
9. விட பத்திரம் என்பது - எட்டியயில்.
10. கரஞ்சம் என்பது - பெருமரம்
11. கரஞ்சம் என்பது - புரசின் பூ.
12. கிலாசம் என்பது - தொட்டாற் சுருங்கி
13. ரேணுகம் என்பது - காட்டு மிளகு:

விடக் கனியின் பேதம்:

14. மூலகமூஸ்தகம், 15. முஷ்கம், வைராடகம், சவைபகம், 16. மர்க்கஷிகம், ஹாலகம் 17. சத்து வலாஹகம் முதலிய விடக் கனிகளுக்குப் பலவிடம் எனப் பேராம். இவ் விடத்தினால், அன்னத்திவேடமும், தாகமும் இரண்டு சிசங்களில் வீக்கமும் உண்டாகும்.

விடதாதுவின் பேதம்:

தேனாமம், பஸ்மம், திலகம், ரத்தம் முதலிய தாதுகளுக்குக் தாதுவிடம் எனப் பேராம். இவ் விடத்தினால், இரண்டு கணைகளின் உட்புறங்களில் அனல் வீசுதலும், மூர்ச்சையும் மார்வு நோவும் உண்டாகும்.

வாதகால விட நிதானம்:

முற்கூறிய கந்தமூலாதி விடங்கள் வாதகாலத்தில் தின்றால், அவர்களுக்கு மார்பு நோவு, நரம்பு விக்கித்தல், எலும்புகளிலும், கீல்களிலும், நோவு, நடுக்கல், புரளல், தேகங்கறுத்தல், ரோமச் சிலிர்ப்பு, வாயில் புளிப்பு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

20:- வது. உபப்லுத யோனி ரோகம்.

இது, அதிமோகம் கொண்டு கிளைத்த பொழுதெல்லாம் பாவனைப் பார்த்துடன் புருஷனைப் புணர்வதுமன்றி அப்புருஷனை இடைவிடாது தன் பார்வைக்குள் வைத்திருக்கும் காரணத்தால் பிறக்கும். இதனில் அல்குல், ஸ்தான முற்றுங் கலங்குவதும், அதில் மாறாது மதசலம் வடிவதும் நாளுக்கு நாள் துர்ப்பலப்படுவதுமாக இருக்கும்:

21:- வது. சந்நிபாத யோனி ரோகம்:

இது, அல்குல் ஸ்தானத்திலும், கருப்பஸ்தானத்திலும், திரி தோஷத்தை சஞ்சரிக்கச் செய்து, அவ்விடங்களில் அனந்த ரோகங்களையும் மகா விரணங்களையும் பிறப்பிக்கும். இந்த ரோகத்தை அனுபவிக்கின்ற மாதர்கட்கு ரத்த ஸ்ராவம். மூலம் ரத்த குன்மம், அதிசூலம் என்னும் இந் நான்கு ரோகங்களும் ஒருமித்தாவது. தனித்தாவது உண்டாகாதிருக்கில், அரோக திட காத்திரமும், நல்ல கருப்பமும் உண்டாகும். ஆக யோனிரோகம் 21.ம். சம்பூரணம். மேற்கூறிய யோனி ரோகங்கள் அரக்குக் கஷாயம், பாவ பஞ்சாங்குலத் தயிலம். நிரம்ப ஏரண்ட கல்கம் முதலிய அவுஷதங்களால் சாத்தியமாகும்:

14-வது. விஷாதி பேத படலம்.

விட பேதம்:

உலகத்தில் விஷமானது, கிருத்திரம விஷம், அகிருத்திரம விஷம் என இருவகைப் படும். இவற்றுள் கிருத்திரம விஷத்தை முதலிற் கூறுவாம் —.

கிருத்திரம விடம்:

நாபி, முதலிய விஷப் பூண்டுகளையாவது, பாம்பு முதலிய ஜெந்துக்களின் விஷங்களையாவது, மற்றொரு வஸ்துவிற் கலந்து கொடுக்கப் படுவது கிருத்திரம விடமாம். இதற்கு இடு மருந்தென்றும், கர மென்றும் பெயர்:

கரம் என்கிற இடு மருந்தின் வகை:

ஸ்திரிகளின் புருடர்களையும், புருடர்கள் ஸ்திரிகளையும் தொழிலாளிகள் தங்கள் யசமான்களையும் வசியப் படுத்தும் பொருட்டு அன்ன முதலிய உண்ணும் பண்டங்களிலாவது, நீர் முதலிய பானஞ்செய்யும் பொருள்களிலாவது, தாம் பூலாதிகளிலாவது சேர்த்துக் கொடுக்கப் படுகின்ற பற்பல ஜெந்துகளின் கபால பஸ்மம், அற்ப வீரிய விடம் மல மூத்திர அவுஷதம், பச்சிலை மூலி என்னும் இவைகளாம்:

௨௧. வது. விரணப் பிரமேகரோகம்:

இது, சர்வாங்கத்திலும் மிகுந்த நோவுடன் விரணம், ஆண் குறி கனத்தல், அதில் நின்றும் சீழும் ரத்தமும் அதிகரித்தல், அக்கண்ணில் கூறுகட்டி, நோதல், கடுத்தல், விருவிருத்தல், சுரம் வெதும்பல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்: இவைகள், விளாம் பிசின் சூரணம், பிரம தண்டினது பால், வெண் குங்கிலிய நவநீதம் (மேற்படி) தைலம் மேகாந்தப் பெருந்தயிலம், மேக நாதக் குளிகை, கந்தகச் செந்தூரம், வெள்ளி பஸ்பம் முதலிய அவுஷதங்களால் தீரும்

யோனி ரோக லக்ஷணம்:

சரீரத்திற்குப் பொருந்தாத வஸ்துக்களுடன் கலப்பான போஜனம் மேடு பள்ள ஸ்தானத்தில் படுக்குதல், வெகு புருஷ சஞ்சாரம், மாதாந்த ருது தோஷம், ஆண் இந்திரிய தோஷம், அனலாதி வெப்பம், தகாத நடத்தை, தேவதா பிரயோகம் ஆகிய இச் செய்கைகளை உடைய ஸ்திரீகளுக்கு வாதயோனி ரோகம் முதல் சன்னிபாத யோனி ரோகம் ஈறாக ௨௦. வித ரோகம் பிறக்கும்.

1. -வது வாத யோனி ரோகம்:

இது, வாயுவானது அல்குலில் நிறையுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் அவ்விடத்தில் கிருமி நெளிவது போல் இருத்தல், அச்சருமம் சொறசொறத்தல் அம்மார்க்கத்தில் கறுத்தும், சிவந்தும் நுரைத்தும் அருமையுடன் கொஞ்சம் ரத்தம் வடிதல் இரண்டு கவட்டியிலும் நோதல் அடிவயிறு கனத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

உ-வது. பித்தயோனி ரோகம்:

இது, பித்த தோஷமானது அல்குலில் பரவுங் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், அவ்வழியால் மஞ்சள் கருப்பு நிறத்துடன் அருகையாய்ப் பிண நாற்றமாய் கமழ்கின்ற உதிரம் வடிதல் தாகம், அரம், சரீரத்தில் அக்கினிச் சுவாலை வீசுதல், துர்க்கந்தம் பிறக்குதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3. வது. சிலேஷ்ம யோனி ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மமானது அல்குலில் தங்குங் காலத்தில் பிறந்து, அவ்விடத்தில், சீதளம், தினவு, வேதனையின்றி வெளுத்த ரத்தம் ஆகுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

4. வது. உதாவர்த்த யோனி ரோகம்:

இது அல்குல் ஸ்தானத்தில் மிகுந்த உபத்திர வத்தையும், அம்மாசிகத்தில் நுரைத்த ரத்த ஒழுக்கையும் உண்டாக்கும்.

5-வது. உப்புலுத யோனி ரோகம்:

இது அல்குல், ஸ்தானத்தை வெண்மையாக்கி, அச்சருமத்தோடு ஐயைப் பண்ணும், இதனால், அவ்விடம் அடித்துப் பஞ்சடித்த தாமம் போல் இறந்திருக்கும். உப்புதலும் என்பது உபத்திரவத்தை உண்டாக்குதலாம்.

6-வது. ரத்த யோனி ரோகம்:

இது, கெர்ப்ப ஸ்தானத்தில் சகிக்கக் கூடாத உபத்திரவத்தையும், மிகுந்த, ரத்த ஒழுக்கையும் உண்டாக்கும்:

7. வது. சாதக்கினி யோனி ரோகம்:

இது. அல்குல் வாயில் வெடி எழும்பி பீரங்கி வாயின் சுடுகையைப் போல் சுடுகையை உண்டாக்கி அதுமன்றி, அவ்விடத்து உதிரத்தையும் கொதிப்பிக்கும். இதனால் வயிற்றில் ஒரு மாதத்திற்கு உட்பட்ட சிசுவாயிருந்தாலும் அது மரித்து விழுந்து விடும். இதற்குத் தாமரைப்பூ ரசாயனமும், பூரணச் சந்திரோதய மாத்திரையும் நன்மையைச் செய்யும்

→

8-வது. அந்தர் முகி யோனி ரோகம்.

இது எந்த ஸ்திரீகளாவது, வயிறு நிரம்பப் புசித்து உடனே மேடு பள்ளஸ்தானத்தில் படுத்துக் கணவன் சையோகத் திற்கு இடங் கொடுக்குங் காலத்தில் பிறக்கும், அதன் விவரம். அம் மாதருக்கு வாயுவு அதிகரித்து அந்தர் முகமாக ஏகும்படி யோனி ஸ்தானத்தில் உபத்திரவத்தையும் அதை விவரிக்கக் கூடாமையையும், பூ ஒதுங்குவதால், அங்குள்ள எலும்பு மாமிசாதிகளின் வேதனையையும், அடி வயிற்றிற் ஆஸையையும் உண்டாக்கும்.

9-வது. சூட்ச யோனி ரோகம்!

இது, மாதாந்த ருது காலத்தில் புணர்ச்சியை விரும்பிய மாதர்கட்குப் பிறக்கும். அதன் விவரம்! அபாயமாக விருகின்ற ரத்தமானது சையோகத்தினால் உள்ளுக்குள்ளே மறிபட்டு, மலமூத்திரச் சிக்கல் நாள் தோறும் பிறப்பித்துக் கொண்டே இருந்து அதற்பின் கருதடத்தில் ஆம்பலும் உபத்திரவமும் உண்டாகும்படிச் செய்யும்.

---

10. வது. வாமினி யோனி ரோகம்.

இது வாயுவைக் கொண்டு பிரசவிக்க ஆறு நாளிலாவது ஏழு நாளிலாவது, கருப்பாசயத்தில் இருக்கின்ற கோழைக் கபத்தை ஒழுகச் செய்யும்.

2-வது. பித்த பிரமேக ரோகம்:

இது, சரீரத்தில் மிகவும் வாட்டம், தயக்கம், சகல கீல்களிலும், கால்களிலும் நோவு, தேகத்தின் கருமை நிறம், எரிச்சல், குதத்திலும், குய்யத்திலும் கடுப்பு மஞ்சள் நிறமான நீர் விழுதல் அருசி, கை கால், ஓய்ச்சல், கோசத்தில் விம்மலோடு நோவு என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்:

3. வது. சிலேஷ்மப் பிரமேக ரோகம்:

இது, கோசத்தில், நோவுடன் கடுப்பு, அடிக்கடி வெண்மையாக நீரிறங்கல், தேகத்தில் பசுத்த வண்ணம் உஷ்ணம், வாய் கண் நகம் இவைகளில் ரத்தம் இல்லாமை என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

4. வது வாத பித்தப் பிரமேக ரோகம்:

இது, சர்வாங்கத்திலும், நோவு, கோசத்தில் சலாகை சொருகியது போல் இருத்தல், அதில் நின்றும் மாவைக் கரைத்தது போல் அழுக்குடன் நீரிறங்கல், வயிற்றில், கட்டி எறும்புவது போல் இருத்தல், மல மிறுகல், என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்:

5-வது. பித்த சிலேஷ்மப் பிரமேக ரோகம்:

இது, வாய் கசத்தல், அடி வயிற்றில் பொருமலுடன் இசிவு, கோசம், சுருங்குதல், மஞ்சளாயும் வெண்மையாயும் நீரிறங்கல், கீல் நோவு பகல் நித்திரை, பசியின்மை, சரீரம் ஊதல் என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

—

6-வது. தொந்தப் பிரமேக ரோகம்.

இது, சரீரத்தில் தினவு, புருவங்கள் உதிருதல்
இருத்தல், அடிவயிறு சுரத்தல், கோசத்தில், கருமை
நிறம், அடிக்கடி கடுத்து நீரிறங்கல், அதைப்
பிடித்துப் பார்க்கில் அடியில் பல நிறமாகத்
தோயிந்திருத்தல், கவிசி, நோய் காணல் என்னும்
இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

7-வது. கட்டிப் பிரமேக ரோகம்.

இது, சரீர முழுவதும் சகிக்கக் கூடாத
நோவுடன் கட்டிகள் எழும்புதல் கோசத்தில்
சொறியுடன் தினவு, பருக்கையைப் போல் சீழ் வடிதல்.
பீசத்தில் நீர்க் கசிதல், தேகவாட்டம் என்னும்
இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

8-வது. சலப் பிரமேக ரோகம்.

இது, சர்வாங்க வேதனை, வாய்க் கசத்தல்,
வாந்தி, மயக்கம், மூத்திரக் கசிவும், வெளுத்த
நீரிறங்குதல், அடிவயிற்றில் பிடுங்கல், மலத்தில்
சீதம் விழுதல் அரையாப்புக் கட்டி என்னும்
இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

9-வது. தந்திப் பிரமேக ரோகம்.

இது, அடிவயிற்றில் புண் போல் நோதல்,
லிங்க தண்டத்து அடியில் விரு விருப்பு, விம்மல்,
நீர் இறங்கியவுடன் தந்தி போல் மேகம் தொங்குதல்
வெள்ளை காணல், இதனால் அடிக்கடி நீர் நனைதல்,
கை, கால், எரிவு, என்னும் இக் குணங்கள்
உண்டாகும்.

10-வது. ரத்தப் பிரமேக ரோகம்:

இது. மயக்கம் தாகிருப்பல், சரீரம் பஞ்சைப் போல் மெதுவுதல் முயல் ரத்தமென சிவந்து சுருக்குடன் அடிக்கடி வேதனையைத் தருவதாய் நீர் இறங்கல், பேய்போல் அலைதல் என்னுமிக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

11. வது. சீழ்ப் பிரமேக ரோகம்:

இது. கோசத்தினின்று நாளத்தில் கருப்புடன் சீழைப் போல் வெள்ளை காணல், அரையாப்பு, பகந்தரம், நாபியில் விரணம், காதுக்காலில் குடைச்சல், அடிக்கடி நீரிறங்குதல், அதிக குளிரோடு சுரம், மயக்கம், வேதனை, சர்வாங்க நோவு, என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

—

12-வது. குக்குடப் பிரமேக ரோகம்:

இது. கோசத்தினது துவார வழியில் நின்றும், சீழ் ரத்தம் சலம் ஆகிய இவைகளைப்போல் மேகம், ஒழுகுதல், சரீர முழுவதும் கருமையுள்ள முளைக்கட்டிகள் எழும்பல், கனத்த விரணம், குடைச்சல், எரிச்சல் வெகு நோவோடு புரளல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்.

13. வது. அரித்திராப் பிரமேக ரோகம்.

இது, மஞ்சள் நிறமான வெள்ளை காணல், சூடாக நீரிறங்கல், அந்த இடத்தில் நெருப்பைக் கொளுத்தினது போல் எரிச்சலுடன் கூடிய கடுப்பு, உருவிருப்பு அதிக உஷ்ணம், முகத்தில் மஞ்சள் நிறம், நாவில் கசப்பு, மனது திடுக்கிடல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

14-வது. மூத்திரக் கிரிச்சரப் பிரமேக ரோகம்.

இது இரத்தமுடன் மஞ்சள் நிறமான நீர் இறங்கல், தூர்ப்பலம், நீர்க்கட்டு, நீர்த்தாரைப் பாங்கம் அன்னத்தை வெறும், மனச்சஞ்சலம், சர்வாய் கத்திரியும் உளைச்சல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்

—

15-வது. கரப்பான் பிரமேக ரோகம்.

இது. வயிற்றில் உளைச்சல், தேகம் விழல், நீரானது உவர்மையாகவும், கருப்பாகவும் இறங்குதல், ஒருவேளை அந்த வாராத்தைப் புண்ணாக்கின் அண்ணம்புக் கலக்கக் கரைத்த சலம் போல் ரத்தமுடன் இறங்கல், அழுகியாய் வாட்டத்துடன் கை, கால், தேய்தல், உடம்பெல்லாம் நெருங்கிய பெருஞ் சொறி என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்:

16-வது. கல்லுப் பிரமேக ரோகம்.

இது, கோசத்தில் கல்லைப் போல் மேட்டீர் கசிதல், தேகத்தில் கற்றாழை நாற்றம், வீசல், வயிற்றில் கல்லைப் போல் மூத்திரம் திக்கிக் கொண்டு விம்மி விருப்புடன் நாபியைப் பற்றி ஒப்பிசமாகி உப்பிப் பசியை அடக்கிக் கனத்தல் என்னும் இக்குணங்களை உண்டாக்கும்:

—

17- வது. நந்துப் பிரமேக ரோகம்.

இது, கோசத்தின் நோவுடன் சிலந்தி நூலைப் போல் மேகம் தொங்குதல், வெளுத்த உதிரங் காணல் அக் கோசம் விம்மும் போது வலித்தல், மடிப்பில் கிருமி சேருதல், விலாவில் குத்தல், மூத்திரம், துளித்துளியாக விழுதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

18. வது சீச்சுப் பிரமேக ரோகம்:

இது கள்ள ஒத்த நீர் இறங்குதல், வெளுத்தசீழ் வடிதல். கோசம் விம்மும் போது நோவு, குத்தல், விருவிருப்பு, நரம்பு சுருங்குதல், அடி வயிற்றில் ஆசி, குளிர் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

---

19 - வது. மலினப் பிரமேக ரோகம்:

இது, குய்யஸ்தானம், குதஸ்தானம் ஆகிய இவ்விடத்து அடி நரம்புகளில் குத்தலுடன் அறக்கற நோவு. காந்தியீனம், மயக்கம், நாவு கைத்தல், புறங்காலிற் றிமிர், வெள்ளை காணுதல், அவ்வீண் தண்டின் முனையில் தூர் மாமிசம் குண்டிருத்தல். என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

20. வது மதுப் பிரமேக ரோகம்:

இது, ஆண் குறியில் நோவுடன் தேன்போல் நீர் இறங்குதல், அந்த நீரில் எறும்பு மொய்க்குதல், நாக்கிற்கின் விரணம், உடம்பில் ஒருவித நாற்றம். அருசி, நாக்கு வறளல், மயக்கம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

2. வது. பித்த உபதம்ச ரோகம்.

இது, முன்கூறிய உபதம்ச ரோக குணத்துடன் ஆண் குறியில் சிவந்த வீக்கத்தை உண்டாக்கும். இதனால், சுரமும் பிறக்கும்.

3. வது. சிலேத்தும உபதம்ச ரோகம்.

இது, ஆண் குறியைத் தடித்துக் கனத்து மினு மினுத்து வீங்கச் செய்யும். இதனால், சீதாம் அவ்விடத்தில் தினவும் உண்டாகும்.

4. வது. திரிதோஷ உபதம்ச ரோகம்.

இது, ஆண் குறியில் வாத முதலிய மூன்று உபதம்ச ரோக குணங்களை உண்டாக்கும். இதனால் இரண்டு அண்டங்களும் வீங்கும்.

5. வது. ரத்த உபதம்ச ரோகம்.

இது, ஆண் குறியை கறுப்பாக்கி எந்நேரமும் சுரத்தை உண்டாக்கும்:

சாத்தியா சாத்திய உபதம்ச ரோக நிதானம்.

உபதம்சம்: 5.ல் வாத முதலிய மூன்று உபதம்ச ரோகமும் சாத்தியம். ரத்த உபதம்ச ரோகம் கஷ்ட சாத்தியம். திரிதோஷ உபதம்ச ரோகம் அசாத்தியம். ஆயினும் குபேராக்ஷி எண்ணெயால் சாத்தியமானாலும் ஆகும்:

-f-

உ. வது. அர்சோ ரோகம்:

இது, வாத பித்தகபங்கள் ரத்த மாமிசங்களை அனுசரிக்கும் போது பிறக்கும். அப்போது ஆண் குறியின் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது நமைச்சல், அவ்விடங்களில் மூலரோக முளைகளைப் போலும் இரு திரு காளான் முளைகளைப் போலும் மாமிசம் எழும்புதல் அவைகளில் மிகவும் வியர்வை கசிதல் ரத்தம் வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும் இதற்கு உடனே வைத்தியஞ் செய்யாவிடில், இது, சுக்கிலத்தைக் கெடுக்கும். ஸ்திரிகளுக்கோ யோனி சோணிதத்தைக் கெடுக்கும்.

3. வது. சரஷபிகா ரோகம்:

இது, சிலேஷ்மத்தில் ஆண்குறியின் உள்ளிலாவது, வெளியிலாவது கடுகைப்போல் அநேக கொப்புளங்களை உண்டாக்கும்.

4. வது. அவமந்த ரோகம்:

இது. ஆண்குறியில் நீள வாளவாய் அநேக கொப்புளங்களை உண்டாக்கும். அப்போது அவைகளின் நடுவில் விரல் உண்டாகி சீழ் ரத்தம் ஒழுகுவதும், அன்றி, வேதனையும், ரோமச் சிலிர்ப்பும் உண்டாக்கும். இது. சகல உபத்திரவங்களுடன் கலந்து வெளிப்படுதல், அவமந்த ரோகம் எனப்பேர் பெற்றது:

அவமந்தம் என்பது :- கலத்தல்:

5. வது. கும்பிகா ரோகம்:

இது, பித்தத்திலாவது, ரத்தத்திலாவது, ஆண்குறியில் இலந்தைக் கொட்டையைப் போல் மாமிசக் கட்டியை உண்டாக்கும்.

—1.

6. வது. அலசி ரோகம்:

இது, ஆண் குறியில் நின்றும் மேகத்தை விழச் செய்து, விரணத்தை உண்டாக்கும்.

அலசி என்பது — மேக விரணமாம்.

7. வது. உத்தப ரோகம்:

இது ஆண் குறியில் ரத்த பித்தத்தினால் சிறிதும் பெரிதுமான விரணங்கள் எரிச்சலுடன் பிறப்பிக்கும்.

உத்தபா என்பது - மிகுந்த எரிச்சல்.

8. வது. பிடக ரோகம்:

இது, ஆண் குறியில் உளுந்து பயிறு பிரமாணங்களான கொப்புளங்களைப் பிறப்பித்து அவைகளைச் சுற்றிலும் விஸ்தாரமாகச் சிறு சிறு கொப்புளங்கள் உண்டாகும் படிக்குச் செய்யும்.

9-வது. புஷ்கரிகா ரோகம்:

இது, ஆண் குறியில் தாமரைக் காயைப் போல் தடிம்பை எழுப்பி அதில் கொப்புளங்களை உண்டாக்கும்:

புஷ்கரிகா என்பது — தாமரைக்காய்

10. வது. சம்வியூட ரோகம்:

இது, ஆண் குறியின் மீது புள்ளாய் கிளைப் பிறக்கும்: விரல்களைப் போல் குறுக்காகத் தடித்த விரணத்தை உண்டாக்கும். இது, கைவிரலைப் போல் சேர்ந்திருக்கிறு காரணத்தால், சம்வியூட ரோகம். எனப் பேர் பெற்றது.

சம்வியூடம் என்பது — சேர்ந்திருக்குதலாம்.

—.

11 - வது. மிருதித விரணம்:

இது ஆண்குறியில், கையால் பிசைந்த வாழைப் பழத்தைப் போல் இழைந்த விரணத்தைப் பிறப் பிக்கும்:

மிருதிதம் என்பது - அழிதல்:

---

12 - வது. அஷ்டீலிகா ரோகம்:

இது ஆண் குறியில் விரணத்தைப் பிறப்பிக்கும். அது குழி விழுந்து கல்லைப் போல் கெட்டியாயிருக்கும்.

அஷ்டீலிகம் என்பது — கல்லு.

13 - வது. அவிபாடித ரோகம்:

இது, வாத, பித்த சிலேஷ்மங்களினால் ஆண் குறியினது சருமத்தையெல்லாம் மிகவும் தடிக்கச் செய்து, அத் தடிப்பைப் பிளம்பிக்கும்:

அவி என்பது அதிகம் பாடிதம் என்பது - பிளத்தல்.

14 - வது நிருத்த மணி ரோகம்:

இது, வாயுவினால் ஆண்குறியின் முனைச் சருமத்தை நையப் பண்ணி, அதை அம்மலரில் ஒட்டக் கொள்ளச் செய்யும். இதனால், அத்துவாரம் அடைபட்டாலும் வேதனை இல்லாமல் சன்னமாக மூத்திரம் இறங்கும். ஆனால் மலரை விட்டு அச் சருமத்தை மலர்த்தக் கூடாமையாயிருக்கும். இது அம்மலர் மேல் மூடிய சருமத்தை மலர்த்த ஒட்டாமல் தடுப்பதனால், நிருத்த மணி ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது. நிருத்தம் என்பது தடுத்தல் மணி என்பது ஆண் குறியின் மலர். இது சஸ்த்திர சிகிச்சையினாலும் ரணத்தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களினாலும் நிவர்த்தியாகும்: -

15. அது கிரதித ரோகம்:

இது, கபத்தினல் கோசச் சுற்றில் முன்னை இறைத்தது போல் சிறு சிறு கொப்புளங்களை நெருங்க உண்டாகும்.

கிரதம் என்பது — நெருக்கம்.

16 - அது. பரிச ஆணி ரோகம்:

இது, ஆண் குறியின் மலரில் உயர்ந்த இறக்கை உண்டாக்கி, தொடக் கூடாத உபத்திரவத்தைப் பிறப்பிக்கும். இதனால், சுக்கிலம் வெளிப்பட மாட்டாது.

பரிசம் என்பது — தீண்டல், ஆணி என்பது. காசம்.

—.

17 - அது. சக்ன போண ரோகம்:

இது, ஆண்குறி முற்றிலும் சிறு சிறு துவாரங்களை உண்டாக்கும். இதனால், மூத்திரம் வரும் போதெல்லாம் எரிச்சல் அதிகரிக்கும்.

18. அது. தொக்குப் பாக ரோகம்:

இது. பித்த ரத்தத்தினல், ஆண் குறியின் சருமத்தைப் பழுத்து வையும் படிக்கச் செய்யும். இதனால், அரமும் வேதனையும் உண்டாகும்.

19. அது. மாமிச பாக ரோகம்:

இது. ஆண் குறியின் முனை மலரை நையப் பண்ணி, பற்பல வேதனையை மேன் மேலும் பெருக உண்டாகும்.

—.

௨௦. வது. ரக்தார்புத ரோகம்:

இது ஆண் குறி முற்றிலும் ரத்தத்தினால் கருமை செம்மை நிறம் உள்ள கொப்புளங்களைப் பிறப்பிக்கும். இதனால் அனேகம் வேதனை உண்டாக்கும்:

௨௧. வது. மாமிசார்புத ரோகம்:

இது ஆண் மலரில் மாமிச நிறமுள்ள கட்டிகளை உண்டாக்கும்.

௨௨. வது. வித்ரதி ரோகம்:

இது திரிதோஷத்தினால், ஆண் குறியின் நரம்புகளில் வீக்கத்தை எழுப்பும். அது கட்டியாகிய நாலு பக்கங்களிலும் பரவி, விரணமாகும். இதனால் சகிக்கக் கூடாத குத்தல் உண்டாகும்.

௨௩. வது. திலகால ரோகம்.

இது, திரிதோஷத்தினால், ஆண்குறி முற்றிலும், எள்ளு மிளகுப் பிரமாணங்களாய் கறுத்த நிறத்துடன் மாமிசத்தை மருப்போலத் திரட்டித் தொங்கும் படிச் செய்யும். இது உடைந்து விரணமாகும். இது ஆரம்பத்தில் எள்ளைப் போல் உண்டாகிப் பின்பு பழுத்து உடைவதால் திலகரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

சாத்தியா சாத்திய குய்ய ரோக நிதானம்.

குய்ய ரோகம் ௨௩ல். உபதம்சம்-1 தவிர மற்றை ௨௨ல் மாமிசார்புதம், மாமிச பாகம், வித்ரதி, திலகாலகம், இந்நான்கும் அசாத்தியமாம், மேற் கூறிய குய்ய ரோகங்களை, அக்னி புஷ்டி அவஸ்தைகளாலும் மேகாரி, எண்ணெய்களாலும், விரணச் சிகிச்சைகளாலும் வசப் படுத்த வேண்டும்.

பிரமேகோற்பத்தி லக்ஷணம்.

சித்தர்கள் இதனையே பிரமிய ரோகம் எனக் கூறுவர்.
சதா ஸ்திரிபோகம், மோகத்துடன், பட்டினியாய்
அலைதல், தம்பனச் சூடு, காரம், உப்பு, துவர்ப்பு.
இவைகள் அதிகமாகப் புசித்தல், மனக்கிலேசம்.
என்னும் இச் செய்கைகளில் பிரமேகம் பிறந்து
முதல் முதல் முதுகுத் தண்டெலும்புகள் வரிசையாகப்
பற்றி, அதன் பின் நாபியைச் சுற்றிக் கொண்டு,
குய்யஸ்தானமாகிய மூலாதாரத்தை மிகுந்த நோவோடு
நரம்பையும் எலும்பையும் சூழ்ந்து சோணிதத்தில்
கலந்து, அடிவயிற்றில் இசிவை உண்டாக்கி
வேதனையைக் கொடுக்கும்.

பிரமேக ரோக பேதம்.

பிரமேக ரோகமானது வாதப்பிரமேக ரோகம்
ஆதியாக இரணைப் பிரமேக ரோகம் எ.டு 21
வகைப்படும்.

1. வது. வாதப் பிரமேக ரோகம்.

இது. கோமூத்திரம் போல் நீரிறங்கல்,
வெருத்துக்
கோசத்தின் அடியில் வலித்தல், பீசத்தில் கனத்தலுடன்
கட்டியாகச் சிம் வடிதல். அடிவயிற்றின் பக்கத்தில் பரபரத்த
நோவு, வயிற்றில் இசிவு சுர
வேதனை, கனகனப்பு,
வாட்டம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

பாத பேத ரோகம்

இது வெகுதூர சஞ்சாரத்தினாலும் அதிக உஷ்ணத்
தினாலும் பாதத்தில் இருக்கின்ற இலேஷ்மமானது
நாசமடையும் போது பிறந்து வாத பித்தத்தை
அதிகரிக்கச் செய்து, குதிகால், உள்ளங்கால்,
முதலிய இடங்களிலும், அவ்வோரங்களிலும்,
சிற்றுச் சிற்றுன வெடிப்புக்களைப் பிறப்பித்து
அவ் வெடிப்பின் வழியால் ரத்தம் முதலியவைகளைக்

கசியப் பண்ணும், அப்பொழுது நடந்தால் காலில் வருத்தம் உண்டாகும். பேதம் என்பது பிறக்குதல், இது, செந்தாமரைப் பூரசத்தையும் பசுவின் பாலையும் அரை அரைப் படி அளவாகச் சேர்த்துக் கொதிப்பித்து அந்த ஆவியைத் தினந்தோறும் நாற்பது நாள் வரைக்கும் பாதத்தில் பிடிக்கில் விலகும்.

க்ஷய ரோக நிதானம்.

வாத பித்த சிலேஷ்ம தோஷங்களினாலும், வெகு புருஷ சஞ்சாரத்தினாலும் விரைந்த மேகங்களினாலும், கெடுதியை அடைந்து அடக்கிய அல்குல், வெகு புருஷ சையோக அல்குல், புருஷ விருப்பம் இல்லாத அல்குல், பிசவித்துப் புண்ணாயிருக்கின்ற அல்குல், மாதாந்த ரத்த அல்குல் ஆகிய இவ்வல்குலை உடைய ஸ்திரிகளையும், நீச ஸ்திரிகளையும், குதிரை முதலியவைகளையும், மிகுந்த அவாசம் எழும்புப் படுக்கு நித்தியமும் சையோகஞ் செய்வதினாலும். பின்பு சுத்தி செய்யாமையினாலும் போகித்த பின்பும் உடனே போகிப்பதற்காக வித்தண்டல் திராவணலே பானம் பண்ணிக் கொள்ளல், அம்மாதரைக் கொண்டு ஆண்குறியைப் பிசைந்து நகங்களினால் கிள்ளவும் வாயினால் அம்பித்துப் பற்களால் மெதுவாகக் கடித்து நாவினால் நெருடவும் சொல்லல், மயிர்க்கிளில், அக்குள் பாய்ச்சச் செய்தல், முன்பு தான் அநுபோகித்த ஸ்திரி அகத்தை நினைத்துக் கொள்ளல், படுத்தைக் கிளியானது மூக்கினால் கொத்துவது போல் அல்குலில் ஆண்குறியால் குத்துதல் அவ்வேளையில் மூத்திரத்தை அடக்குதல் என்னும் செய்கைகளைக் கொண்டு வலுவந்தமாகச் செய்கின்ற புணர்ச்சியினாலும் வாத பித்த சிலேஷ்மங்கள் அதிகரித்து, ஆண்குறியில் நின்று

அவ்விடத்தில் உபதம்சரோகம் ஆதியாக லிங்க ரோகம் [illegible] ௨௩ ரோகங்களைப் பிறப்பிக்கும். இவற்றுள் உபதம்ச ரோகமானது வாதாதிகளினாலும் ரத்தாதியாலும் ஐந்து விதப்படும். இது அல்குல் மார்க்கமாக ஆண் குறியைத் தொட்டுவதால் குய்ய ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது. குய்யம் என்பது அல்குல்.

—.

1. வது. வாத உபதம்ச ரோகம்.

இது ஆண் குறியின் துவாரத்தை அடைத்து உலர்தல், அவ்விடத்தில் மரத்தல், பல விதநோவு சருமத்தின் மீது குருகுருவாக எழும்புதல் என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும். இது விஷக்கடியால் உண்டாகின்ற தூர்க் குணங்களைப் போல் சகல தூர்க் குணங்களையும் உண்டாக்கலால் தம்சரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

சர்ப்ப சாதி பேதம்.

சர்ப்பம் என்பது திவ்விய சாதி சர்ப்பம், பௌமிசாதி சர்ப்பம் என இருவகைப் படும். இவற்றுள் திவ்விய சாதியை முதலிற் சொல்லுவோம்.

திவ்விய சர்ப்பபேதம்.

அஷ்ட கோடிகளுக்குள் இராநின்ற சர்ப்பங்களில் தலைமையும், உத்தம சாதியும், கடவுட் பாம்புமாகிச் சிறப்புற்று அஷ்ட திக்குகளில் வாசஞ் செய்வதே திவ்விய சாதி சர்ப்பமாம். அது. வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடன், என எண் வகைப்படும்

1. வது. வாசுகி.

இது, படத்திலும் முதுகிலும் கருங்குவளைப் பூவைப் போல் புள்ளிகளைத் தாங்கி வர்தகனுக்கு வசப்பட்டு, மணி மந்திர ஔஷதங்களைக் கடந்து, சின்னப் பார்வையாலுலகத்தையெல்லாம் எரிக்கும் பராக்கிரமத்தைப் பெற்று; கிழக்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

௨-வது அனந்தன்.

இது, படத்தில் வெண்டாமரைப் பூவைப் போல் புள்ளிகளைத் தாங்கி மூச்சினில் உலகைப் பஸ்மம் பண்ணும் திறத்தைப் பெற்று தியானங்களுக்கு யோக்கியமானதாய் தென் கிழக்குத் திக்கில் வாசமாய் இருக்கும்!

3. வது. தக்கன்.

இது, படத்தில் துவசத்தின் வடிவான புள்ளிகளைத் தாங்கி. கோபம் வரில் திரிலோகத்தையும் எரிக்கின்ற வல்ல பலத்தைப் பெற்று கோத்திரத்திற்கு உட்பட்டு, தெற்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

4. வது. சங்கபாலன்!

இது, படத்தில் திரிசூலத்தைப் போலும் பிறையைப் போலும் புள்ளிகளைப் பெற்று, சுவாசத்தைக் கொண்டு உலகத்தைத் தகிப்பதாய்த் தென் மேற்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

—

5. வது குளிகன்:

இது, படத்தில் சங்கத்தை ஒத்த புள்ளிகளைப் பெற்று, சிற்றம் வரிற் கடைக்கண் பார்வையால் பெரும் புவனங்களையெல்லாம் எரிப்பதாய்த் திதியான வர்த்தனுக்கு வசப்பட்டு, மேற்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்:

6. வது. பதுமன்:

இது, படத்திலும் முதுகிலும் பஞ்ச கோணப் புள்ளிகளைப் பெற்றுக் குரோதம் வரில் உபவாச நிகவாசங்களாலிலாண்ட லிங்களைப் புசைப்பதாய், உபசாரத்திற்கு உட்பட்டு, வட மேற்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

7. வது. மகா பதுமன்.

இது படத்திலும் முதுகிலும் ராஜவர்த்தனக் கல்லையொத்த புள்ளிகளைப் பெற்று கருவத்தால் கண் சிவக்கில் அகில கோடிகளை அழிப்பதாய் நமஸ்காரத்திற் குட்பட்டு வடக்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும்.

8-வது. கார்க்கோடன்:

இது, படத்திலும் முதுகிலும் மூன்று கண்களைப் போல் புள்ளிகளைப் பெற்று வெறுத்தல் வரில் சர்வ சங்கார காலம் போல் ஏ. ரகுலோகமும் நாசஞ் செய்வதால் வடகிழக்குத் திக்கில் வாசமாயிருக்கும். இக்கடவுட் பாம்பாகிய அஷ்டமா நாகங்களும், மேற் சொன்ன திசிகளுடன் அக்கினி உருவத்தை அடைந்து மரண பயங்களை நீக்கி, தாமே பிரகாசிப்பதுகளும் மற்றொன்றைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதுகளுமாகி,

பூபாரத்தைத் தாங்கிக் சக்தியைப் பெற்றிருக்கும். இவைகளை ஒருவேளை ஏ.ஸ்வரக்கிளையால் யாரையாவது தீண்டினால், அவ்விடத்திற்கு ஆயுர்வேதத்தில் எவ்வளவும் அவுடதம் இல்லை என்றறிக.

11-வது லோகித அட்க யோனி ரோகம்:

இது, வாத பித்த கபங்களினால் யோனிக்குள் இருக்கும் உதிரமானது உலரப்படுங் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் அந்த இடத்தில் சிவந்த நிறமும் அட்கமும் எரிச்சலும் உண்டாகும்.

லோகிதம் என்பது — சிவப்பு.

12-வது பரிப்புலுத யோனி ரோகம்.

இது, சையோக காலத்தில் தும்மலையும் ஏப்பத்தையும், அடக்குவதால் பிறக்கும். இதனால் யோனிஸ்தானம் உப்பல், அதைத் தொடக்கூடாத வேதனை, கறுப்பும் மஞ்சளுஞ் சார்ந்த நிறமான ரத்தம் ஒழுகுதல், நோவோடு கனப்பு, ஒருவேளை பேதி, அரோசகம், கவுட்டியிலும் பிட்டத்திலும் குத்துதல், சுரம் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

புலுதம் என்பது — வழிதல்.

13. வது மா யோனி ரோகம்

இது, வாயுவானது யோனிஸ்தானத்திலும் வயிற்றிலும் கருப்ப ஸ்தானத்திலும் சஞ்சரித்துப் பூரிக்கும்போது பிறக்கும். இதனால் அல்குலானது நாளுக்கு நாள் தர்மாமிசத்தினால் மேன் மேலும்

உலர்ந்து விசாலமாகப் பருப்பதுமன்றி சில வேளை மிகுந்த நோவையும் தரும்.

14. வது ஷண்ட யோனி ரோகம்.

இது கருப்பகாலப் புணர்ச்சியால் பிறக்கும். அதன் விவரம்: புருஷனுடைய விந்துவின் சுடுகையினால், அல்குல் ஸ்தானம் வெந்த மாமிசம் போலாகுவதுமன்றிச் சில நாட் சென்று இரண்டு ஸ்தானமும் கட்டி உலர்ந்து விடும். பின்பு இந்த ஸ்திரியானவள் புருஷனைச் சொப்பனத்திலும் விரும்பாள். இது, ஸ்திரி உருவத்தை மாற்றி நபோஜகத் தன்மையைத் தருதலால் ஷண்டயோனி ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

ஷண்டம் என்பது — நபோஜகம்.

15 - வது. அதிசரண யோனி ரோகம்.

இது, பருத்த ஆண் குறியை யுடைய புருஷ சையோக மிகுதியினால் பிறக்கும். இதனால் அல்குலின் வீக்கமும். கண உபத்திரவமும் உண்டாகும். அதி என்பது அதிகம். சரணம் என்பது — சஞ்சரித்தல்:

16 - வது. சூசிமுக யோனி ரோகம்.

இது, வாதாதிக்க வஸ்துக்களை மிதமின்றி நித்தியமும் புசித்து உடனுடனே புணருவதால் வாயுவு கருப்பாசய ஸ்தானத்தில் நிலக்கப் படும் காலத்தில் பிறக்கும். அதன் விவரம் அவ்வாயுவினால் மாமிசங்குவித்து அல்குலின் துவாரத்தை ஊசி நுழைந்து வாரம் போலாக்கி, சையோகத் திற்கு

இடம் இல்லாமல் செய்து விடும். ஒருவேளை வலுவில் யத்தனித்தால், அதிக உபாதியும் ரத்தப் பிரவாகமும் உண்டாகும். சூசி — என்பது — ஊசி. இதற்குத் தக்கையமைடுத் துவாரத்தைப் பருக்கப் பண்ணுவதும். வாதாரிக் கிருதங்களை உள்ளுக்குச் செலுத்துவதுந்தான் சிகிச்சை.

17. வது. பராக்சரண யோனி ரோகம்.

இது, ருதுவாகக் கன்னியர்கள் புருஷனைப் புணருவதால், கருப்பாசய ஸ்தானத்தில் சேருகின்ற இளம் உதிரமானது கெடுதியை யடையுங் காலத்தில் பிறக்கும். அப்போது அல்குல் ஸ்தானம் அவ்வுதிரத்தால் கலங்கி நிறமாறுவதுமன்றி, நடு முதுகில் குத்தலும், கவுட்டி தொடை என்னும் இடங்களில் நோவும் உண்டாகும். இதனால், பல ரோக சம்பவம் நேரிட்டு வருந்தும்.

பாராக்கு என்பது — ருது காலத்திற்கு முன்பாம்.

18. வது. கண்டூல யோனி ரோகம்.

இது, மிகுந்த சையோகத்தினால் அல்குல் ஸ்தானத்தில் இருக்கின்ற உதிரம் கெடுதியை அடைந்து, அதில் கிருமிகள் சனிக்கும் போது பிறக்கும். இதனால் அங்கு அதிக நமைச்சலும், அந்த நமைச்சலினால் எப்போதும் சையோகத்தில் மிகுந்த விருப்பம் இதமும் உண்டாகும். இது வெள்ளைப் பூண்டு ஓட்டணை, துமட்டிக்காய், வாய்விடங்கம், கண்டங் கத்திரிப் பழம் என்னும் ஐந்து சரக்கையும் சமமாக மெழுகுற அரைத்து ஏழுநாள் லேபனம் பண்ணிக் குளிக்க சந்தேகமற விலகும்.

—.

19-வது. கர்ண்ணிகா யோனி ரோகம்.

இது, அகால சையோகத்தால் வாயு அதிகரித்து ரத்தத்தைக் கெடுக்கும் போது பிறக்கும். இதனால் அல்குலின் துவாரத்தின் வாயுவினால் திரண்டு உதிரமானது துர்மாமிசச் சிறத்தை பொறுத்துத் தாமரைக் காயைப் போலும் ஒடிந்து விட்டது போலும் தோன்றும். இதனைச் சிலர் தசை அண்டம் என்பர்.

கர்ண்ணிகா என்பது — தாமரைக்காய்.

—

சித்தர் மதாந்தர தாவர விடபேதம்.

பலாபம், வத்சநாபம், முஸ்தகம், புட்கரம், இரவுக்சம். சடம், மர்க்கடம், ஆரித்திரம், காலகூடம், இந்திரவச்சிரம், ஏகவீரம், ஹாரிகம், காலபம், ஸ்திரிங்கி கற்கடக ஸ்திரிங்கி, மேஷஸ்திரிங்கி, ஆலாஹலம் வியக்சனம், புண்டரீகம், சங்கோசம், மதுபாகம், ரோகிணம், அரணம் என்னும் இப்பெயர்களை உடைய தாவர விடங்கள் மனிதர் மீது படுமாயின் மரணத்தைக் கொடுக்கும். ஒரு வேளை தெய்வ முயற்சியிலும் மணிமந்திர அவுஷாதி தாதிகளிலும் தப்பிப் பிழைத்தவர்கட்கு, இருமல், இரைப்பு, ஆசல், நடுக்கல் வாந்தி, தாகம் மூர்ச்சை என்னும் இக் குணங் களுண் டாகும். இது சுவாசம், ஸ்பரிசம், வாய், நா, பல், எலும்பு, நரம்பு, நகம், மலம் மூத்திரம், சுக்கிலம், ரத்தம், ரசம், மாமிசம், மேதை, மச்சை ஆகிய 16. ஸ்தானங்களைப் பற்றி வியாபிக்கும்.

—

சங்கம விட பேதம்.

சர்ப்பசாதிவிடங்களுக்கும், கீடம், தேள், சிலந்தி, நாய், நரி, முதலிய வற்றால் வருகின்ற விடங்களுக்கும். சங்கம விடங்களெனப் பெயராம். இவற்றுள் சர்ப்ப சாதி விடங்களை மாத்திரம் இப் படலத்தில் கூறப்படும்.

தாவர விட அசாத்திய நிதானம்.

தாவர விடங்களைத் தின்றவர்களாவது, சர்ப்பக்கடி உண்டவர்களாவது, விடத்தில் தோய்ந்திருக்கின்ற அம்பு முதலிய ஆயுதங்களின் காயம் பெற்றவர்களாவது, சகல சிகிச்சைகள் செய்தும் அவ்விடம் இறங்காதிருக்கையில் உதடு கறுத்தல், பற்கள் அசைதல், முகு சோருதல், கண் சிவக்குதல், உடம்பும் நாசியும் இல்லிடல், உச்சுவாச நிசுவாசம், குளிர்ந்து வருதல், கீல்கள் தளரல், தலை மயிரின் முனை பிளக்குதல், ரோமக் கிளிர்த்தல், நாவு மரத்தல், பேதி காணுதல், நவத்துவாரங்களிலும் ரத்தங் கம்முதல், அறிவு கெடுதல், என்னும் இக் குணங்கள் மேலிட்டால் அசாத்தியம். ஆயினும் முற்கூறிய உக்கிரம் விடயங்களை, நச்சறுக்கான் பூண்டுச் சாறும், அத்தியிலையும் மாட்டுப் பூசணிப்பழமும் முறிக்கும். அன்றியும் நாபியைத் தின்றவர்க்கு வெண்காரம் பன்றிவிட்டை புத்திர ஜீவி விதை, சிறுகீரை வேர், இவைகளை நெய்யிலரைத்துக் கொடுக்கில், விடம் முறியும். ஊமத்தங் காயைத் தின்றவர்க்கு, வாந்திக் கொடுத்துப் பின்பு அபிங்கில் வேர்ப் பட்டையை எலுமிச்சம் பழச் சாற்றில் அரைத்துக் கொடுக்கவும். இவ்வண்ணமாகவே சிகிச்சாதீபிகை என்னும் சாஸ்திரங் கூறிய சிகிச்சைகளை வழுவாமல் செய்யில் சகல தாவரஜ விடங்களும் முறியும்.

தாவர விடத்தின் சப்தவேக லக்ஷணம்.

இந்தத் தாவர விடத்திற்கு ஏழுவேகம் உண்டு. அவையாவன. 1. வது. நாவில் கறுப்புடன் மரத்தலும் ஜாங்கியும், பிரமையும், ஆயாசமும், பிறக்குதல், 2.வது நடுக்கலும் வியர்வையும், தாகமும் தொண்டைக்குள் வேதனையும், மார்பு நோவும், தாடை உரலும் உண்டாகுதல், இக் குணங்கள் ஆமாஸ்தானத்தில் விடம் வியாபிக்கில் பிறக்கும். 3. வது கண்களில் கருமை நிறம். மஞ்சள் நிறம் தோற்றி வயிற்றில் குத்தலும் நோவும். இரைச்சலும் பொருமலும் அதிகரித்து விக்கல் காணுதல் 4. வது தலை நோவும் நுரைத்த மலமும், மாறுமுகமும் தோற்றுதல் 5. வது. கிரிகோடம் அதிகரித்து வாதஸ்தானத்தில் வேதனையைப் பிறப்பிப்பதால் சகல கீல்களிலும் உபத்திரவம் பெருகுதல், 6.வது தோள் இடுப்பு, முதுகு ஆகிய இடங்களில் நோவுண்டாகி ஞாபகம் கெடுதல், 7. வது. அவ்விடம் சுக்கில தாதுவைப்பற்றி ஏறுதல் என்பனவாம். இந்த ஏழில், ஐந்து வேகம் வரைக்கும் சாத்தியம் மற்ற 2.ம். அசாத்தியம்.

பித்த கால விட லக்ஷணம்.

மேற்கூறிய விட வஸ்துக்களைப் பித்த காலத்தில் தின்றவருக்கு சரீர வீக்கம், மாமிசம் வறளல், மார்பு எரிதல், வாயில் காரம், அக்கினி போல் அவாசம் வருதல், அறிவு நீங்குதல், என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

சிலேஷ்ம கால விட நிதானம்.

அவ்விடங்களைச் சிலேஷ்ம காலத்தில் தின்றால், அவர்களுக்குச் சரீரம் பாரித்துச் சில்லிடல் மார்பு அதிரல் வாயில் இனிப்புடன் நொப்பும் நுரையும் விழுதல் அரோசகம், வாந்தி என்னும் இக் குணங்களை உண்டாக்கும்.

14. மூலக புஸ்தகம் என்பது – கோரை,
15. மூலகம் என்பது – கருப்பூர வத்தலப் பழம்.
16. முகிகம் என்பது – விட செருந்தி
    மார்க்கஷிகம் என்பது – கையுருவி
17. சத்துவலாவகம் என்பது – மலை வன்னி மரம்.

ஸ்தான பேத விட நிதானம்.

முற்கூறிய விடங்கள் தேகத்தில் சிலேஷ்மஸ்தானத்தைப் பற்றினால், யாதொரு பிரயத்தனங்களும் இல்லாமலே உபாயச் சிகிச்சையால் சாத்தியமாம். அவை பித்தஸ்தானத்தைப் பற்றினால் உண்ணாக் கரு விச்சாதன முதலிய சகல பிரயத்தனத்தைக் கொண்டும் சாத்தியமாம். வாதஸ்தானத்தைப் பற்றினால் எவ்வளவு பிரயத்தனஞ் செய்யினும் கஷ்டத்திலும் கஷ்டசாத்தியமாகவே முடியும் (அல்லது) அசாத்தியமேம்:

சர்ப்ப சூதி கால நிதானம்:

முற்கூறிய சர்ப்பங்கள், சித்திரை மாதம் புணர்ச்சியில் இச்சை உண்டாகி, ஆனி மாதத்தில் ஆணும் பெண்ணும் இடைவிடாது இருந்து, ஆடி மாதத்தில் ~~கரு~~ நிறைந்து சூலுண்டாகி, கார்த்திகை மாதத்தில் 100, 200, 400. முட்டைகளிடும். அவற்றுள், சிற் சில முட்டைகள் பனிக் காற்றினாலும், அதிக வெப்பத்தினாலும், கெடுதியை அடையும். மற்ற முட்டைகள் தனக்குத் தானே விரிந்துடைய,

அவைகளின் நின்றும் சிறு சிறு குட்டிகள் வெளிப்படுவதும். இக் குட்டிகளுக்குக் கீழ்வாய் வரிசையில் காட்டுவாகைப் பூ கேசரப் பிரமாணங்களை யொத்து மஞ்சள் நிறமான ஏழு கோரைப் பல்லும், மேல் வாய் வரிசையில் ரத்த நிறம் கரிநிறமான ஏழு கோரைப் பல்லும் முளைக்கும். இவற்றுள் பகலில் விடம் இருப்பது. இரவில் விடம் இருப்பது. இவ்விடம் 4. 3. என்னும் நாழிக் கணக்காகவும். இக் கோரைப் பல்லுகள் வருடத்துக் கொருதரம் விழுந்து முளைக்கும். இவ்விதம் விட சர்ப்பசாதி 40 விதமும், விடம் இல்லாத சர்ப்ப சாதி 44 விதமுமாம். இவற்றுள் பிரம, க்ஷத்திரிய வைசிய, சூத்திர என்னும் 4 சாதி சர்பங்களும், ஆண் பெண், அலி என்னும் 3 குறிகளையுள்ள சர்ப்பங்களும் மலடு என்னும் நோய் குறி பெற்ற சர்ப்பமும், பாலிய யௌவன விருத்தாப் பியம் என்னும் மூப் பருவங்களை உடைய சர்ப்பங்களும் உண்டு. இவைகளுக்கு ஆயுள் 1800, 500, 300, 200, 100, 25 என்னும் வருடங்களாம்.

கௌதேர சர்ப்ப பேதம்.

கௌதேர சர்ப்பமானது. 64. விதப்படும். இவைகளின் விடங்கள் துருவீகர சர்ப்ப விடங்களைப் போலவே இருக்கும். ஆனால், இவைகளில் நின்றும் பிறக்கின்ற சங்கர சாதிகள் அனந்த மென்றறிக! கௌதேரம் என்பது உடம்பின் நிறமான சர்ப்பங்களாம். இதனைச் சாரைப் பாம்பு என்பர்.

நிர் விட சர்ப்ப பேதம்.

நிர் விட சர்ப்பமானது, திவ்யகம், சாலகம், பாதகம், விருஷசாயி, கலசி, புட்கரம், ஜோதி வாகினி, சாரவாகி, வருடாப்புகைம், சோதிரகம்,

அட்கம், கோத்திரம், ~~பாகக~~ பலாசகம், சசபக்ஷம் பில வேற்பேதம் என 16 விதப் படும்.

நீர் விடம் என்பது — விடம் இல்லாத சர்ப்பமாம்.

நீர் விட சர்ப்ப பேதம்.

நீர் விட சர்ப்பமானது, திவ்யகம், சாலகம், பாதகம், விருக்ஷசாயி, காசி, புட்கரம், கிரிரி, வாகினி, சாரவாகி, வருடாப்புகைம், ~~ஜ~~ சோதிரகம், அட்கம், கோத்திரம். பலாசகம், சசபக்ஷம் பில வேற் பேதம் என 16. விதப் படும்.

நீர் விடம் என்பது — விடம் இல்லாத சர்ப்பமாம்.

நீர் விட லக்ஷணம்.

விடம் இல்லாச் சர்ப்பங்கள் கடித்தால், அடித்த வாயில் ஆணை முதுகைப் போல் தடித்து அச் சுருமாய் கருத்து அற்ப சோம்பலுண் டாகும்.

வைகராக்ஷ சர்ப்பம்.

இது, மூ விதப் பேதங்களை உடையதாயிருந்தாலும், இவற்றின் விடம் அதிக வேகத்தைப் பெற்றிருக்கும். இதற்கும். தருவிகாரச் சிகிச்சை உதவும்.

—.

அவையாவன: 1. வது ரக்தமானது, வெண்மையாய் முறிந்து தேகமும் கண்ணும் வெளுத்தல், 2. வது. சர்வாங்கமும் வீங்குதல், 3. வது. கண்ணிலும், மூக்கிலும் வாயிலும் ஜலம் வடிதல், 4 வது. சிரோபாரமும் காரி பிடிப்பும் உண்டாகுதல். 5. வது. பேசக் கூடாத வருத்தமும் குளிர் சுரமும் காணுதல், 6. வது. தேகங் காந்துச் சில்லிடுதல். 7. வது. அவயங்களெல்லாங் கொதித்து மூர்ச்சை உண்டாகித் தன்னை மறத்தல் என்பனவாம். மலைப்பாம்பு, நாகரிப் பாம்பு, கட்டுவிரியன் முதலியவைகளுக்கு ராஜமந்தம் எனப் பெயராம்.

இவைகட்கு காட்டுக் கருணை, பருபரகஉசிங்கில்
கோவை என்னும் கிழங்கு வகை 4, அண்டை,
கிளிமூக்கு, வெட்டிவேர், செங் கொட்டை, நீலி,
மரக்கரை, வெற்றில, பேய்ப் பீர்க்கு, பாசி,
உமைமத்தை, செருப்பு நெருஞ்சில், வெண் சாரணை
என்னும் வேர் வகை 12. ம். ஆகிய இப்பதினாறு
வகையையும் தனித் தனியே வஸ்திர காயப் பொடி
செய்து சமமாக நிறுத்துக் கலந்து வைத்துக் கொண்டு,
இதில். அரைப்படியும் அரிசி அரைப்படியும்
சேர்த்துப் பொங்கி உண்ணக் கொடுக்கில் விடம்
ஏறுது. ஏறிய விடமும் இறங்கும்

இவ்விடயங்கள் எல்லாம் புங்கம் வேர்,
விளாம் வேர் கொவ்வை சூரிலை வேர். இம் மூன்றையும்
சமமாக நிறுத்து, முருங்கைப்பட்டை ரசத்தில் அரைத்துக்
கடிவாயில் நன்றாய் லேபனம் பண்ணி, உள்ளுக்குப்
பாகல்இலை ரசம் கொடுக்க, இறங்கும். பாகைப்பண்ணி
உள்ளுக்கு பாகலிலைரசம் கொடுக்க இறங்கும்.
ஆனைப் பூனைப் பாலில் பிசைந்து வடிகட்டிக் குடிக்கில்
கிரண மண்டலி விடந் தீரும்.
கிரண மண்டலி என்பது — புல்விரியன்.

ராஜ மந்த சர்ப்பம்:

இது, அதிக மந்த நடையையுடைத்தாய்ச் சிரசிலும்
உடலின் மேலிலும் கீழும் பக்கங்களிலும்
மினு மினுத்துச் சித்திர வண்ணங்கள் ஒத்தப்
புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும். இதன் விடமானது
குளிர்ச்சியாய் இருக்கும். இது தலைக் கேறினால்
கடிவாயில் குளிர்ச்சியோடு வீங்குதல், சோம்பல்,
முகம் சிவம், நகமும் வெளுத்தல், அதிர நமைச்சல்
கேசாதி பாதம், ~~[illegible]~~
பாரிப்பு, மரத்தல்

வரைக்கும் மிகு மிகுந்துச் சில்லிடுதல், சிரசும், கண்ணும்
நாசியுமையும் குளிர்ச்சியாகுதல் சிரோபாரம், சுரம்,
வாய் கைப்பு, அரோசகம், வாந்தி, இருமல் மேற்சுவாசம்,
தாகம், பொருத்துப் பொருத்துப் பெருமூச்சு வருதல்,
நெஞ்சில் கள கள வென்னும் ஒரு சத்தத்துடன் கோழை
அடைக்கை அலறல், ரோமச் சிலிர்ப்பு, வாயில் நொப்பும்
நுரையும் தள்ளுதல், மார்பு அடைத்தல், மனச் சங்கடம்,
மயங்கிய நித்திரை என்னும் இக் குணங்களுடன்
சிலேஷ்ம அபாயக் குறி எல்லாம் உண்டாகும்.
இதற்கு ஏழு வேகம் உண்டு.

மண்டலி சர்ப்பம்.

இது, மந்த நடையை உடையதாய் சிரசில்
அநேக பெருவன்மையாய், மண்டலாகார உருவங்களை
யொத்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும். இதன் விடமானது
மஞ்சள் நிறத்துடன் காரமாக உறைக்கும். இது
தலைக்கு ஏறினால், கடிவாயில் அருணையாயிருத்தலோடு
வீங்குதல் கண்களில் மஞ்சள் நிறம் (அல்லது) சிவந்த
நிறம் தோற்றல், சரீர மெங்கும் வேதனையுடன் குத்துதல்,
எரிதல், சோர்தல், முகம் மிகு மிகுந்து மஞ்சளைப் போ
லிருத்தல், அவ்வாறே சகல வஸ்துக்களும் காணப்படுதல்.
தலை சோர்தல், வயிறு கறுத்தல், வாயுலரல், சுரம், தாகம்
நரம்புகளுப்புதல், நாசியிலும் வாயிலும் அக்கினிச்
சுவாலைப் போல் சுவாசம் வருதல், பாதாதி கேசம்.
வரைக்கும் 4 கை சூழ்ந்தது போல் இருத்தல்,
மூர்ச்சை, தேகத்தில் வெப்பம் என்னும் இக் குணங்களுடன்
பித்த அபாயக் குறியெல்லாம், ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ உண்டாகும். இதற்கு ஏழு
வேகம் உண்டு. அவையாவன:- 1. விஷ குளிர்ச்சியான
ரத்தம் வடிந்து வாயும் கண்ணும் கறுத்து தேகத்தில்

பூச்சி ஊறுதல் போல் இருக்குதல் 2. வது தாகமும் விக்கலும் காணுதல், 3. பல்லுகள் கறுக்குதல், 4. வது. சர்வாங்கத்திலும் எரிச்சல் எழும்புதல் 5. வது. சப்த தாதுக்களுக்கும் ஆர்மலம் உண்டாகுதல், 6. வது. வாழைத் தண்டைப் போல் தேகச் சில்லிடல், 7. வது. தன்னை மறக்குதல் என்பனவாம். சுருட்டை, பனையன், விரியன் முதலிய பாம்புகளுக்கும் மண்டலி சர்ப்பம் எனப் பெயராம்.

2. வது. சர்வாங்கமும் வீங்குதல், 3. வது இரசகணக்குக் கண் சிவந்து பல்லுகளில் நோவுண்டாகுதல் 4. வது நுரை நுரையான வாந்தியும் எலும்பின் சந்திகளில் நோவும் பிறக்குதல், 5. வது. சகல கீல்களிலும் உபத்திரவம் உண்டாகி விக்கலும் தாகமும், அதிகரிக்குதல். 6 வது. மார்பு அடைப்புடன் தேகம் பாரித்து, மூர்ச்சை கண்டு பேதியாகுதல் 7. வது முதுகு தோள் இடுப்பு ஆகிய இடங்களில் வேதனை உண்டாகி அவயவங்களில் கொதிப்பேறி சுக்கிலம் ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ நாசம் அடைதல். என்பனவாம். இந்த ஏழு வேகத்துள் ஐந்து வரைக்கும் சிகிச்சை செய்யலாம். அதற்கு மேல், அவஷதம் நாசமாம். இது கரண்டியைப் போல் படமுள்ளதாகையால் தருவீரகர சர்ப்பம் எனப் பேர் பெற்றது.

இது நொச்சில், கருந்துளசி, தும்பை, கஞ்சாங்கோரை பருத்தி இலை தேக்கு, கொட்டாங்கரந்தை என்னும் ஏழு சரக்கையும் இது நீரில் ஊறவைத்து நசியம் ~~[illegible]~~ இட்டத் தீரும். (அல்லது) குப்பைமேனி சுக்கு, மிளகு, வேளை, வெள்ளருகி என்னும் ஐந்து சரக்கையும் இது நீர் விட்டு நசுக்கிப் பிழிந்து நசியஞ் செய்ய, விடம் இறங்கும். ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ நீங்கும்.

நீங்கள் கிழங்கையாவது, கோவைக் கிழங்கையாவது தின்றீசலில் ஒரு ஆமாக்கிரசம் உள்ளிற் தங்கும் பழக்கத் தின்னச் சொல்ல விடம் நீரும். பேதங்களுக்குக் கணக்கில்லை என்றறிக! இங்ஙனம் கூறிய ஐவகை சர்ப்பசாதிகளுக்கும். பௌம சர்ப்பங்களெனப் பெயராம்.

பூமிசம்பந்தம் — பௌமம்.

கருவிகர சர்ப்பம்.

இது மிகுந்த வேக நடையைப் பொருந்தி, படத்திலும் சரீராங்கத்திலும் வண்டிக் கண், கலப்பை, குடை, துவசம், அங்குசம் என்னும் உருவங்களை ஒத்த புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும். இதன் விடமானது கொஞ்சம் உஷ்ணத்துடன் புளிக்கும். இது தேகத்தில், முகம், கண், நகம், சருமம், மூத்திரம் ஆகிய இவைகள் கறுக்கிதல், இரத்தில் பாரிப்புடன் நோவு தலை சுழலல் தேககனதி, வயிற்றிற் சூலை, எரிச்சல், பொருமல், முதுகில் குத்தல், எலும்பு, நரம்பு, இடுப்பு, இவ்விடங்களில் வேதனை காணுதல், இருமல், இரைப்பு கொட்டாவி, நித்திரைப் பங்கம், அரோசகம், மல மூத்திரக் கட்டு, நெஞ்சிற் களகள வென்னும் ஒரு சத்தம். விக்கல், பேசக் கூடாமையான பி. னக்தொனி ஏப்பம், வாயில் நொப்பும் நுரையும் விழுதல் அறிவு கெடுதல் என்னும் இக் குணங்களுடன் பாத அபாவக் கிரியெல்லாம் உண்டாகும். இதற்கு ஏழு வேகம் உண்டு. அவையாவன:-

1. வது வாயில் ரத்தங் கம்மி முகமும் நேத்திராதி இந்திரியங்களுங் கறுத்து, சரீரத்தில் பூச்சியூருதல் போல் இருக்குதல் —.

பௌம சர்ப்ப சாதி பேதம்.

பௌமம சர்ப்பம் என்பது தருவீகரம் மண்டலி, ராஜமந்தம், நிர்விடம், வைகரஞ்சம் என ஐவகை சாதியை உடையதாய் முறையே, 26, 36, 13, 4, 3. என்னும் 82. பேதங்களைப் பெற்றிருக்கின்றது. ஆயினும், தருவீசரம், மண்டலி ராஜமந்தம் எனக் கூறி மூவகைச் சர்பங்களுக்குள் பிறக்கின்ற சங்கர சர்ப்ப சாதியாகும்.

அலிச் சர்ப்பம்:

இது, மிருதுவுடன் நீண்ட உருவத்தையும், குறைந்த வெருத்த படத்தையும், மந்த நடையையும், குறைந்த தொனியையும், அற்ப கோபத்தையும் உடையதாய் இருக்கும். இவ் விடத்தில், ஏ. வத்தொனி பேதி, நடுக்கல், பயம், அரம், புணர்ச்சியில் இச்சை, சரீரம் காற்றில் பறப்பது போல் இருத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இச் சர்ப்பம் பிறந்த இனத்தில் விருத்தி அடைவதும் திவ்விய சர்ப்பத்தால் அடிபடுவதுமாயிருக்கும்.

மாட்டுச் சர்ப்ப விடம்.

இது, சீக்கிரத்தில் அனந்தம் வேதனையைப் பிறப்பித்தாலும், முக்கியமாக வியர்வையை விஸ்தாரம் ஒழுகச் செய்யும்.

பாலிய சர்ப்ப ஆண் விடம்.

இது இடதுக் கண்ணைக் கோவைப் பழம் போல் சிவக்கச் செய்யும். பெண் சர்பக் கட்டு விடத்திற்கு இக் குணம் கொஞ்சம் பேதித்திருக்கும்.

-ச.

இது படம் விரித்து ஆடும்போது பூமியைப் பார்த்துக் களித்து நின்று ஆடும். தவளை மீன் இவைகளை உணவாகக் கொள்ளும் இதற்கு, வயது 200 என்றறிக! அன்றியும். இது மந்த வாரத்திலும் குரு வாரத்திலும் எலி முதலிய சகலத்தையும் இரையாகக் கொள்ளுமென்றும், வைசிய சர்ப்பத்தைப் போலவே கடிக்குமென்றும், அந்த கடியில் தொந்தகபம் அதிகரிக்குமென்றும் சில நூலில் சொல்லப்படுகின்றன. இந் நான்கு ஜாதி சர்ப்பங்கள் தவிர மற்றைச் சங்கரசாதி சர்ப்பங்கள் கடிப்பதற்குப் பக்ஷ பேதமும் ஸ்தான பேதமும் இல்லையென்றறிக:

ஆண் சர்ப்பம்.

இது, அகலமுள்ள படத்தையும், அதிக இடத்தையும் மிகுந்த சீறலையும் பெற்றிருக்கும். இவ்விடம் தலைக் கேறில், மேல் நோக்கிய பார்வை, வலது கால் பூமியில் பாவாதிருத்தல், ஊர்த்துவ காயத்தில் மிகுந்த ரணம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

பெண் சர்ப்பம்.

இது, குறுகிய படத்தையும் அற்பச் சீறலையும் பெற்றிருக்கும். இவ் விடத்தினால், கீழ்ப் பார்வையும், இடது கால் பூமியிற் பாவாதிருத்தலும், அதோ காயத்தில் பல ரணமும் உண்டாகும்.

3-வது. வைசிய சர்ப்பம்:

இது, மேற்புறத்தில் வச்சிரம் கோமேதகம் புரு இவைகளின் சாயலையும் உடல் முற்றிலும் சிவப்பு, வெளுப்பு, மஞ்சள் புகை இவைகளின் நிறஞ் சேர்ந்த விசித்திராகாரமும் வில்லுருவமும் ஒத்த புள்ளிகளையும், பாதிரிப்பூ, பால், நெய் வெள்ளாடு

செம்மறியாடு இவைகளின் மணத்தையும் பெற்று மனைகளில் வாசஞ் செய்யும். இது, படம் விரித்து ஆடும் போது, 4. திசையையும் பார்த்து நின்றிடும். ராத்திரியையும் வலியையும் உணவாகக் கொள்ளும். இதற்கு வயது 500 - என்றறிக: அன்றியும் இது அக்கிர வாரத்திலும் மங்கள வாரத்திலும் தவளையை இரையாகக் கொள்ளுமென்றும், உதயாதி இருபது நாழிகை முதல் 30 நாழிகை வரைக்கும் வெளியில் திரியுமென்றும், இடப்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் கடிக்குமென்றும் அக்கடியினால் கபமே அதிகரிக்கும் என்றும், விடநூல் சொல்லுகின்றது.

4.வது. ஆத்திர சர்ப்பம்.

இது, கலி, கோதுமை நெல்களையும் உடம்பெல்லாம் புள்ளை போன்று இருந்து நீண்ட புள்ளிகளையும், யானை, காட்டெருமை அருகிய சேறு ரத்தம் இலுப்பைப்பூ இவைகளின் மணத்தையும் பெற்றுப் புற்றுக்களில் வாசஞ் செய்யும். கடிக்கும் போது முன்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் கடிக்குமென்றும், அக்கடியினால் வாதமே அதிகரிக்குமென்றும் இதற்கு ஆருடம் என்னும் சாஸ்திரம் சொல்லுகின்றது.

5.வது. க்ஷத்திரிய சர்ப்பம்.

இது, மேற்புறத்தில், பொன், பளிச்சம் பழம், நாரத்தைப் பழம், நாவல் பழம், என்னும் நிறங்களையும், படத்தில், சந்திரன், சங்கு, சக்கரம், கலப்பை, ஆகிய இவைகளையொத்த புள்ளிகளையும், மிகுந்த பணையுடன் கோபத்தையும் சிவந்த நேத்திரத்தையும் சாதிப்பூ, தாழம்பூ, புன்னைப்பூ, அத்தருக்கட்டை என்னும் இவைகளின் மணத்தையும் பெற்று வருசணைப் பொந்துகளில் வாசஞ் செய்யும். இது படம் விரித்து ஆடும் போது, சமபார்வையுடன் ஆடும்.

அருகின் கிழங்கையும், வண்டையும், உணவாகக் கொள்ளும். இதற்கு வயசு 100 என்றறிக: அன்றியும் இது சனிவாரப் பகலிலும் சோமவாரத்திலும் எலியை இரையாகக் கொள்ளுமென்றும், பகல் உதயம் பத்து நாழிகை முதல் இருபது நாழிகை வரைக்கும் வெளியில் திரியுமென்றும் இடப் பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் கடிக்குமென்றும் அக்கடியினால் பித்தமே அதிகரிக்கும் என்றும் சில நூல் கூறுகின்றன.

இதுகள் ஒரு வேளைக் கடிக்கும் போது கடியுண்டவருக்கு இறப்பு உண்டோ இல்லையோ வென்று சந்தேகிக்குமென்றும், இவைகளுக்கு கண்களே காதாக இருக்குமென்றும், இதுகள் ஒருவேளைக் கடிக்கும் போது கடியுண்டவருக்கு இறப்பு உண்டோ இல்லையோ வென்று வாய்க் கீழ் வரிசையில், காளி காளராத்திரி என இரண்டு பல்லும் மேல் வரிசையில் எமன் எமதூதன் என இரண்டு பல்லும், உண்டென்றும், இவ்விடங்கள் மணிமந்திர அவுடதிகளுக்கு அடங்கும் என்றும் சித்தர் ஆரூட விருத்தப்பா என்னும் சாஸ்திரம் கூறுகின்றது.

1. வது. பிரம்ம சர்ப்பம்.

இது, மேற்புறத்தில் வெளுப்பு கறுப்பு சிவப்பு கபிலம் என்னும் நிறங்களையும், படத்தில் சங்கத்தின் வடிவான புள்ளிகளையும் அதிகச் சீறுடன் கோபத்தையும், தாமரைப்பூ, குருவேர், வெட்டிவேர் காட்டுமாகைப்பூ குங்கிலியம் நாபி ஆகிய இவைகளின் மணங்களின் பெற்று ஆரண்யங்களில் சஞ்சரிக்கும். இது படம் விரித்து ஆடும் போது ஆகாயத்தைப் பார்த்து நின்றிடும்.

காற்றையும் பூ மணத்தையும் புசிப்பாகக் கொள்ளும்
இதன் வயது 1008 என்றறிக. அன்றியும். இது ரத்த
நிறத்தைப் பெற்று சனிவார வாரத்தினிரவிலும்
ஆதி வாரத்திலும் இரை எடுக்குமென்றும், உதயமுதல்
பத்து நாழிகை வரைக்கும் வெளியில் திரியுமென்றும்,
இவ் சாதிகளுக்கு ஆயுசு 50, 20, 50, 55 என்னும்
வருடங்களாம். இச் சர்ப்ப சாதிக்குள் பிறக்காமல்
பசுவின் நாசியில் ஜனித்து வருகின்ற சர்ப்பம்
ஒருவிதம் உண்டென்றறிக. இவ் சாதிகளுக்கு
ஆயுசு 5, 20, 50, 55 என்னும் வருடங்களாம்.
இச்சர்ப்பசாதிக்குள் பிறக்காமல் பசுவின் நாசியில்
ஜனித்து வருகின்ற சர்ப்பம் ஒருவிதம் உண்டென்
றறிக. ஆனால் சூரிய வெப்பம் மிகுந்த தேசத்
திலிருக்கின்ற சர்ப்பங்களுக் கெல்லாம் விடம் அதிகமாம்.

<u>சர்ப்ப ஆதி காலக்ஷணம்:</u>

முற்கூறிய சர்ப்பங்கள் ஆனி மாதத்தில்
புணர்ந்து, ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் வயிறு
ளர்ந்து, கார்த்திகை மாதத்தில், பூ, பொன் எருக்கம்பூ
வெண்மை ஆகிய நிறங்களாக 248 முட்டையிட்டு
ஏழுநாள் அடயங்காக்குமென்றும். அம் முட்டைகளில்.
ஆண் முட்டைகள் முதிர் விரியாத எருக்கம் பூ
மொக்கைப் போலும் பெண் முட்டைகள், வளைகப்பூ
அரும்பைப் போலும் இரண்டு பேதமாயிருக்கு
மென்றும், அதையீன்ற தாயானது ஏழு நாட்குள்
228 முட்டைகளைப் புசிக்குமென்றும், 4 முட்டைகள்
அழியுமென்றும், மற்ற 16 முட்டைகள் பொரிந்து
குட்டிகளாகத் திரியுமென்றும் அக் குட்டிகளுக்கு
மயிர் போல் உரு கால்களிருக்குமென்றும்,
இவைகள் பிறந்த 28வது நாளில் சூரியனை

நோக்கிப் படம் விரித்து ஆடி விடம் பெற்றுக் கொண்டு தனித்தனியே பிரியுமென்றும், ௰. வது. நாளில் தோலுரிக்குமென்றும், ௬-வது மாதத்தில் பல்லும், நகமும், வாலும், பிரகாசமாய்த் தோன்றுமென்றும் கூறுவர்.

அற்புத கிரந்தி பேதம்.

அற்புத கிரந்தி என்பது, முதற் கூறிய வாதகிரந்தி முதல் மேதோ கிரந்தி ஈறாக ஆறு விதக் கிரந்திகளின் குணங்களைப் பெற்றிருக்கும். அதில் கனத்தலும் பருத்தலும் உயர்தலும் விசேஷமாக உண்டு. வாதாற்புத கிரந்தி, பித்தாற்புத கிரந்தி, சிலேஷ்மாற்புத கிரந்தி, மாமிசாற்புத கிரந்தி, மேதோற்புத கிரந்தி, ரத்தாற்புத கிரந்தி என ஆறு விதப் பேர் பெற்றிருக்குமென்றறிக: இவைகளும் முற்சிகிச்சையால் போம்.

சோணிதாற்புத கிரந்தி.

இது, வாயுவானது, நரம்புகளில் ஓடுகின்ற ரத்தத்தை ஓடவொட்டாமல் மறித்து, அந்நரம்புகளின் கீழ் அந்நரத்தை மாமிசமெத்தையைப் போல் கெட்டியாய் கசிய வொட்டாமல் இரட்டித் தடிக்கப் பண்ணுவதால் பிறக்கும். அப்போது அந்தத் தடிப்பின் மீது பல்லி முட்டைகளைப் போல் சிறு சிறு மாமிசக் கொப்புளங்கள் உண்டாகி விருத்தி அடையும். அவைகள் பழுத்து உடைந்தால் அங்கு கெடுதியை அடைந்த ரத்தமே ஒழுகும். என்றறிக. இவைகளுக்கும் முற்கூறிய சிகிச்சைகள் உதவும்.

ர.

சாத்தியா சாத்திய அற்புத கிரந்தி நிதானம்.

அற்புத கிரந்தி ஆறுக்குள், மாமிச அற்புதமும், ரத்த அற்புதமும் அசாத்தியமாம். மற்றை 4 ம் சாத்தியமாம். ஒரு வேளை, மேனையிலேயும் கபத்திலும் உண்டாகிப் பருக்கின்ற அற்புத கிரந்திகளும் அசாத்தியம்.

பாதவன் மீக ரோக பேதம்.

நெய்தல் ஜலாசம், மாசலம் ஊறிய பதார்த்தம், சிலேஷ்ம பிரதான வஸ்து இவைகளைப் புசித்தலினாலும் அதிக வைசயோகத்தினாலும், அதோ காய மான இரண்டு தொடைகளிலிருக்கின்ற நரம்புகளில் சிலேஷ்ம ரோகமானது நிறையப்படும். அக் காலத்தில் வாதமும் பித்தமும் பாதங்களில் வியாபித்து. அவ் விடத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தூர்மாமிசத்தைச் சேர்பித்து அதைப் புற்றுப் போல் பருக்கப் பண்ணும். அம்மாமிசம் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க அரோசக முதலிய துர்குணங்களை அழைக்க பிறக்கும். இதுவே பாதவன் மீகமாம். இது வாதன் மீகம், பித்த பாதவன் மீகம், சிலேஷ்ம பாதவன் மீகம், என மூன்று விதப்படும். வன்மீகம் என்பது புற்று. இதனைச் சிலீபத ரோகம் என அசுவனியம் என்னும் சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. உலகத்தார் யானைக்கால் எனச் சாதாரணமாகச் சொல்லு கிறார்கள்.

1. வது. வாத பாதவன் மீக ரோகம்.

இது, ஒரு பாதத்திலாவது இரண்டிலுமாவது நாளுக்கு நாள் விருத்தியடைகின்ற வீக்கத்தை உண்டாக்கும். அப்போது அதில் உள்ள தூர்மாமிசமானது கறுத்து உருண்டையும் உருளையுமாய்க் கருணைக் கிழங்கு முளைகளைப் போல் எழும்பி, வெட்டிப் பட்டுச் சொறு சொறுத்து, மிகு மிகுப் பில்லாமல் சில வேளை நோவைத் தருவதாயிருக்கும்

2-வது. பித்த பாதவன்மீக ரோகம்.

இது, தொடை நரம்புகளில் பித்த நீருங் கலந்து இறங்குவதால் உண்டாகும். அப்போது அரையில் நெறிக்கட்டுதல், பாதத்தில் மஞ்சள் நிறமான வீக்கம், மேலில் எரிச்சல், சுரம், பிதற்றல், கண்ணில் பீதவர்ணம், வாந்தி, சில வேளை பேதி, (அல்லது) மலக்கட்டு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

3. வது. சிலேஷ்ம பாதவன்மீக ரோகம்.

இது, பாதத்தில் மிருது மினுப்புடன் குளிர்ச்சியும் வெளுப்பும் உள்ள வீக்கத்தை உண்டாக்கும். ஆனால் வீக்கத்தின் மீது புற்றெழும்புவது போல் இதுவும் பெரிதுமாகத் தூர்மாமிசம் வளர்ந்து முழங்காலுக்கு மேலும் உயர்ந்து நோவில்லாமல் தாதாப்பாக இருக்கும்.

சாத்தியா சாத்திய பாதவன்மீக ரோக லக்ஷணம்.

எந்த வன்மீகமாவது, நூதனமாகப் பிறந்து ஒரு வருஷத்திற்கு மேற்பட்டு முதிராமல் அற்பமாயிருக்கும். இதற் தயிலம் முதலிய சிகிச்சைகளினால் சாத்தியமாம். பாதப் பிரமாணத்திற்கு மிஞ்சி இரண்டு பக்கங்களுக்கும் அதிகமாகப் பிதுங்கி, ஆள் வள்ளிக் கிழங்கு, புற்று, தூண், யானைக்கால் முதலிய பிரமாணங்களைப் பெற்று விருத்தி அடைந்த வீக்கம் அசாத்தியமாம்.

சித்தர் மதாந்தரம்.

தேச பேதங்களில், கை, உதடு, செவி, மூக்கு, முதலிய அவயங்களில் பாதவன்மீகம் போல் வீங்குமென்றும், அவைகளும் பாதவன்மீகந்தான் என்றும் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இருமேலத் தரும சவுமியர் முதலிய பெரியோர்கள் செய்த சாஸ்திரம் அவைகளை அவ் வவ் விடப் பெயர் பெற்ற புற்றுக்களெனக் கூறுகின்றது. இதற்கு ஹஸ்த்திர ஹராக் கினிச் சிகிச்சையும் அவ் அவயங்களில் பயன் படும்.

1. வது ஆசன பவுத்திர ரோகம்.

இது, சுரம், சரீரமெலிவு, சர்வாங்கத்திணவு, நோவு, ஆசனங்குத்துதல் கடுக்குதல் கட்டிகாணல் மயக்கம் நீரும் ரத்தமும் ஒழுகுதல் மலத்தில் ரத்தங் கலந்திருத்தல் என்னுமிக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

2. வது. கொடி பவுத்திர ரோகம்.

இது. ஆசனநரம்புகள் புடைத்து, அடிகனைத்து நெட்டியைப் போல் கட்டிகாணல், பருத்திக் கொட்டையைப் போல் பல துவாரமுண்டாதல், துர்க்கந்தநீர் வடிதல், நரம்புகள் அழுகுதல், அதன் வழியில் மலசலம் நழுகல், தேகம் வெளுத்தல், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

3. வது. பக்க பவுத்திர ரோகம்.

இது, பிருஷ்டங்களின் நடு நரம்பின் கீழ் நரம்பைப் பற்றி, ஆசனத் தருகில் ஒரு பக்கத்திலேனும் இரண்டு பக்கங்களிலேனும் கட்டி எழும்புதல், ரத்தம் ஒடுதல், நீர் அருங்குதல் நீர் கசிதல், என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

4. வது. மூல பவுத்திர ரோகம்.

இது, ஆசனங் கடுத்தல், குத்தல், நோவு, பிரிந்து போவது போலிருத்தல், கீழ்ஸ்தான நரம்புகளில் வீக்கம், அடிகனத்து, அகன்று முளை இறுத்து, கருணை முளைபோல் கட்டி எழும்புதல், ரத்தம் ஒழுகுதல், சலம் வடிதல். ஆசனம் வெளிப்பட்டு முளை தோன்றுதல் என்னும் இக்குணங்கள் உண்டாக்கும்.

—.

5-வது. கிரந்தி பவுத்திர ரோகம்:

இது, ஆசனத்தின் மிக்க உபத்திரவத்துடன் கட்டி எழும்புதல், ஆசன நரம்புகளில் நீர் சுரத்தல், கோசத்தின் கீழ்ப் பக்கம் வீங்குதல், அவ்விரண்டு ஸ்தானங்களில் விரண முண்டாகுதல் நீர்க்கசிவு, என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

6. வது. மேக பவுத்திர ரோகம்.

இது, அதி நீரிறங்குதல், விதையின் கீழ்க் கட்டியுண்டாகுதல், சீழும் பனிச் சலமும் போல் ஒழுகுதல், சகிரதனதி, நோவு, குளிர், சுரம், மயக்கம், உணவு கொள்ளாமை, கை, கால், கண், எரிவு, நாளுக்கு நாள் தேகம் மெலிவு என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

7. வது. ஆசனக் கண்ட மால ரோகம்:

இது. ஆசன வளையத்தைச் சுற்றிலும் மிகுந்த குத்தலையும், பொறுக்க முடியாத நோவையுங் கொண்டு வரிசையாகப் பல கட்டிகள் தடித்து எழும்புதல் அக் கட்டிகளில் பெரிதும், சிறிதுமாக அனேக துவாரங்கள் இருந்து மலம் சீழ் கசிதல், நமைச்சல், எரிவு, ரத்தம்வடிதல், சுரம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

8. வது. சரக்கண்ட மால ரோகம்.

இது, ஆசனம் வீங்குதல், துவாரம், நெருங்குதல், கருவேல முள் போன்ற கட்டியுண்டாகுதல், ரத்தமும் சீழும் பொசிதல், அந்நீர் பட்ட இடங்களில் மரணம், புற்றின் துவாரம், இவைகளைப் போல், வரிசை வரிசையாய்க் கட்டிகள் காணுதல் அழுகிய நாற்றம் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாக்கும்.

அசாத்தியா சாத்திய லக்ஷணம்.

கொடி பவுத்திரம், ஆசனக் கண்ட மாலை, சரக் கண்ட மாலை, ஆக 3 பவுத்திர ரோகங்களும் அசாத்தியமாம். மற்ற 5-ம். சாத்தியமாம். சிகிச்சா சாரத்திற் கூறிய முறைப் படிச் சிகிச்சை செய்யில் அசாத்திய ரோகங்களும் சாத்தியம் ஆவதுண்டு.

கிரந்தி பேதம்.

சிலேஷ்ம பிரதானங்களால் முற் கூறிய விரணஸ்தானங்களிலாவது, மற்றைய ஸ்தானங்களிலாவது வாத கிரந்தி ஆதியாக ரணக் கிரந்தி ஈறு 9. விதக் கிரந்தி பிறக்கும். கிரந்தி என்பது நரம்புகளின் முடிச்சு.

1.- வது. வாத கிரந்தி.

இது, கறுத்தும், காரணமில்லாமலே பெருத்தியடைந்தும், அப்படியே குறைந்தும், குத்தலையும் அதிரலையும் உடையதாகப் பிறக்கும். இது பழுத்து உடைந்தால், மிகு தெளிவுள்ள அச்சரத்தம் ஒழுகுவதும், அவ் விரணம் மிருதுவை அடைவதுமாக இருக்கும்.

—.

2. வது. பித்த கிரந்தி.

இது, மஞ்சள் நிறத்தையும் சிவப்பு நிறத்தையும் பெற்றுச் சதா எரிச்சலுடன் பிறக்கும். பழுத்து உடைந்தால் அதிகமான ரத்தமும் சீழும் ஒழுகும்.

3 வது. சிலேஷ்ம கிரந்தி.

இது, வெளுத்தும் கனத்தும் நமைச்சலுடன் அதிக நோவில்லாமல் சிக்கத்தைத் தருவதாய்ப் பிறக்கும். பழுத்து உடைந்தால் இதில் நின்றும் குழம்பான சீழ் ஒழுகிக் கொண்டே இருக்கும்.

4-வது. ரத்த கிரந்தி.

இது சில தோஷங்களினால் ரத்த தாதுவானது கெடுதியை அடைந்து மிகவும் பொங்கிக் கொதிக்கும் போது, அதில் உண்டாகின்ற நுரைகளினால் சனித்த கிருமிகள் தமது மூக்கினால் தின்றும் காலத்தில் பிறக்கும். இக் கிரந்தி மாமிசத்தையும் நரம்பையும் அனுசரித்துப் பித்த கிரந்திக் குள்ள குறிகளுடன் உதிரத்தை வடியப் பண்ணும்.

5-வது. மாமிச கிரந்தி.

இது, மாமிசத்தை விருத்தி பண்ணு கின்ற இறைச்சி முதலிய தின் பதகளால் பிறந்து, மிக மிருதுவும் பருத்தும் கெட்டியாய் நரம்புகளால் அற்பப்படும் இருக்கும். இது பழுத்துடைந்தால் கபக்கிரந்திக் குணங்களைத் தரும்.

பகந்தர விரண லக்ஷணம்.

யானையேற்றம், குதிரையேற்றம், எந் நேரமும் உட்கார்ந்திருத்தல், சதா காலக ஆசனத் திலுட்கார்தல், மூல வியாதிக்குக் காரணமான வஸ்துவையும், இந்த வியாதி பிறப்பதற் கேதுவான வஸ்துவையும், பத்தி இல்லாத வஸ்துவையும், புசித்தல் அனுகூடிய வஸ்துவை நிறுத்தல் ஆகிய இச் செய்கைகளினால் வாதாதிகள் அதிகரித்து, அடிவயிற்றுக்கும் மூத்திரப்பைக்கும் சமீபத்தில் இருக்கின்ற கெட்ட உதிர மாமிசங்களை ஒட்டி, உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒரு அங்குலம் இரண்டு அங்குலம் அளவையுள்ள கட்டிகளைச் சேரச் சேர உண்டாக்கும். அப்போது விடத்தில் வியர்வையும் விரணமும் பிறக்கும்.

இந்த தோணத்தை அறிந்து உடனேயே வைத்தியம் பண்ணிவிடில், இது அல்குல் கீழ் வயிறு குதம் ஆகிய இடங்களில் விரைவில் துவாரங்களை உண்டாக்கி. அத் துவாரங்களின் வழியால், காற்றும், மலமும், மூத்திரமும் சுக்கிலமும் வெளிப்படும். பழக்கச் செய்யும். பகந்தரம் என்பது பிளத்தல், இதைப் பவுத்திர ரோகம் என வழங்குகிறார்கள்.

பகந்தர விரண பேதம்.

பகந்தர விரணமானது, வாத பகந்தரம், ஆகியாக ஆகந்து பகந்தரம் ஈறாக 8 விதப்படும் இவற்றுள் ஆகந்து பகந்தரத்தில் 6 பிரிவுண்டு. மேலும் இப் பகந்தரங்களில் உண்டாகின்ற கட்டியானது உடையாமல் சொஸ்தமானல், கட்டி என்று பெயர் பெறும். கட்டி உடைந்து வேரானது தூரத்தில் ஓடி உட்புறத்திலேயே விஸ்தரித்து வெளிப்புறத்திலும் தோன்றி நோவும் அதிகரிக்குமாகில் பகந்தர விரணம் எனப் பெயர் பெறும்.

1. வது. வாத பகந்தர விரணம்.

இது, முற்கூறிய தோஸ்தானங்களில் சிவந்தும் பிறக்கும். இதனில் அந்த இடத்தில் வலிந்து போவது போல் குத்தல், கீத்தல், அதிர்தல், நோதல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும்.

௨. வது. பித்த பகந்தர விரணம்.

இது, புகை நிறத்துடன் சிவந்தும். நீண்ட உருத்வத்தில் மெலிந்தும் ஒட்டைக் கழுத்தைப் போல உயர்ந்தும். தொட்டால் சூடுகையாயும் பிறக்கும். இதனில் தாபச் சுரமும் உண்டாகும்.

3-வது. சிலேஷ்ம பகந்தர விரணம்.

இது, கல்ப் பெற்ற வேருடன் வெளுத்தும் கனத்தும் வடு வடுத்தும் பிறக்கும். இதனால், அதிக நமைச்சல் உண்டாகும்.

4-வது. வாத பித்த பகந்தர விரணம்.

இது. கருமை, செம்மை கலந்த முகத்துடன் பிறக்கும். இதனால், அந்த இடத்தில் சீழ் வடியும் போது ஒரு சத்தம் உண்டாகும்.

சத்தியோ விரண பேதம்.

கல்லு, தடி, முதலியவைகளினால் அடிபடுதல், வெட்டுதல் என்னும் இவைகளினால் சத்தியோ விரணம் பிறக்கும். அது கிருஷ்ட விரணம் ஆதியாக விதளித விரணம். ஈறாக 8. விதப்படும். சத்தியோ என்பது பொருள் உடனே என்பதாம்.

1. வது. கிருஷ்ட விரணம்.

இது, முள்ளு, கட்டைக்குச்சி, கொம்பு, தடி முதலியவைகளினால் காயம் படுகிறதும் உராயப் படுகிறதும், உண்டாகி கொஞ்ச ரத்தக் கசிவுடன் கூடினதாய் இருக்கும்.

கிருஷ்டம் என்பது உராய்தல்.

உ. வது. அவகர்த்த விரணம்.

இது, கிருஷ்ட விரண விருத்தியினால் பிறக்கும். இதனால், விரணத்தில் குழி விழும். அவகர்த்தம் என்பது குழி. இதுவே குழிப் புண்ணாகும்.

3-வது விச்சின்ன விரணம்:

இது. அவகார்த்த விரண விளைவில் பிறக்கும். அவ்விரணம், துண்டு துண்டாய் அறுப்பட்டது போல் இருக்கும்.

4-வது. பிரவிளம்பி விரணம்.

இது, விச்சின்ன விரண அதிகரிப்பில் நின்று பிறக்கும். இதனால் எலும்புகள் வெளியில் தோன்றப்படும். இது எலும்பை நன்கு தெரியப் படுத்தலால் பிரவிளம்பி விரணம் எனப் பேர் பெற்றது.

5-வது. நிபாதித விரணம்:

இது, பிரவிளம்பி, விரண விபரீதத்தால் பிறக்கும். அப்போது நடுவில் கொஞ்சம் எலும்பைத் தெரியும்படிக்கு வைத்து மற்றைய இடத்தை எல்லாம் தூர் மாமிசம் விருந்து மறைக்கும்.

நிபாதிகம் என்பது விழுதல்.

6-வது. வித்த விரணம்:

இது, முற் கூறிய முள் முதலியனவைகள் தவிர, கல் முதலியவைகளால் அடியுண்டகாலத்தும் பிறந்து விஷமிக்கும்.

வித்தம் என்பது அடியுண்டல்.

7-வது. பின்ன விரணம்:

இது, யுத்தக் காலத்தில் (அல்லது) அபாய காலத்தில் ஆயுதங்களினால் பிறந்து உபத்திரவத்தை உண்டாக்கும்.

பின்னம் என்பது துண்டித்தல்.

8. வது. விதலித விரணம்:

இது இரத்தம் ஒழுகிக் கொண்டிருக்கின்ற விரணத்தைப் பிடித்து அழுத்தப் படுதலினாலும், கல்லு முதலியவைகளால் அடிபடுதலினாலும் பிறந்து உபத்திரவத்தைச் செய்யும். இதனில் எலும்புகள் நோதலும், விரணம் பருத்ததுமாக இருக்கும். விதலிதம் என்பது பிளக்கப்பட்டதாம். இவைகளுக்கும், முற்கூறிய அதிர்ஷ்ட விரணச் சிகிச்சைகளையும், ஆயுதச் சிகிச்சைகளையும் செய்ய வேண்டும்.

1-வது. உபசீரிஷ ரோகம்.

இது, கபாலவாயுவைக் கொண்டு, கருப்ப ஸ்திரிகளின் சிரசில் வீக்கத்தை உண்டாக்கும். அவ்வாறே வயிற்றிலிருக்கும் சிசுவுக்கும் உண்டாகும். அப்போது சீதோஷ்ண சிகிச்சையால் தாய்க்கு உபசரிக்கில், சிசுவுக்கும் சௌவுக்கியமாகும்.

உபம் என்பது — இரண்டு:

சீரஷம் என்பது - தலை:

2-வது. மூர்த்த பிடக ரோகம்.

இது, வாதத்தினால் உச்சந்தலையில் கட்டி போல் வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

—

3 -வது. சிரோற் புத ரோகம்.

இது பித்தத்தால் கபாலத்தில் ஆச்சிரியமான வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

4. வது. சிரோ வித்திரதி ரோகம்.

இது கபத்தால் கபாலத்தில் வித்திரதியைப் போல் வீக்கத்தை உண்டாக்கும்.

5. வது. அரும் ஷிகை ரோகம்.

இது, பித்தத்தினால் கபாலமென் கரையும்போது பிறக்கும். இதனால் கபாலத்தின் மீது ரத்தத்தினாலாவது, கபத்தினாலாவது, கிருமிகளினால் ஆவது சினையைப் போலும் கடுகைப் போலும் அநேக கொப்புளங்கள் உண்டாகும்.

அரும் ஷிகை என்பது பரவுதல் உடைய விரணம்.

6-வது. தாருண ரோகம்.

இது, சிலேஷ்ம வாதங்களினால் பிறந்து, கபாலத்தில் தினவு மயிர் உதிரல், சொற சொறத்தல், சருமப் பொருக்குகள் உதிரல் மிகு நித்திரை முதலிய குணங்களை உண்டாகும்.

தாருணம் என்பது பயத்தைத் தருதல்.

7. வது இந்திரலுப்த ரோகம்.

இது, பித்தமானது ரோமத்துவாரங்களில் வியாபித்து வாதத்துடன் கூடுங்காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் கபாலத்திலிருக்கும் ரோமமெல்லாம் உதிரும். அத் தருணத்தில் சிலேஷ்மமானது ரத்தத்துடன் கூடும். இவ்வண்ணமாகப் பித்தம் முதலியவைகள் ரோமத்துவாரங்களை அடைவதால்,

உதிர்ந்த ரோமம் முளைக்கமாட்டாதென்றறிக.

இந்திரலுப்தம் என்னும் ஒரு எரிபூச்சியானது பயிர் முதலிய பச்சிலைகளை எப்படி எரித்து ஒன்றுமில்லாமல் செய்து விடுமோ. அவ்வண்ணமே இது ரோமக் கால்களைக் கெடுப்பதால், இந்திர லுப்த ரோகம் எனப் பேர் பெற்றது.

8-வது. கலதி ரோகம்.

இது. முற்கூறிய இந்திரலுப்த ரோக குணத்துடன் ரோமங்களை உதிரப் பண்ணுவதும் அன்றி, கபாலத்தை மூடிய சருமத்தின் மேல் வடு வடுப்பான ஒரு மருக்கள் உண்டாக்கும். இது, வாதத்தால் பிறந்தால் அச்சருமம் அக்கினியால் சுட்டாறிய வடுப் போல் மச்சத்தைப் பெற்றிருக்கும். பித்தத்தால் பிறந்தால், முற் கூறிய குணங்களுடன் அவ்விடத்து நரம்புகளில் தோன்றும்!

கபால ரோக பேதம்.

கபாலத்தில், உபசீரிஷம். முர்த்த பிடகம் சிரோற்புதம், சிரோ வித்திரதி. அரும் ஷிகை. தாருணம், இந்திரலுப்தம், கலதி, பலிதம் என 9 வித ரோகம் பிறக்கும். இவற்றுள், கலதி ரோகத்தில் வாத பித்த கப திரிதோஷங்களால் 4 பிரிவும். பலித ரோ ரோகத்தில், இவ்விதம் 4 பிரிவும் உண்டு.

8-வது. சிரகம்ப ரோகம்.

இது, புசிக்கின்ற ரசாதி வஸ்துக்களால், திரிதோஷங்களானவை சிரசிலிருக்கும் நரம்பு முதலியவைகளை அநுசரிக்கும் போது பிறக்கும். அதனால், தலை நடுக்கம் உண்டாகும்.

கம்பம் என்பது நடுக்கல்!

இதனை மாஷமாகிய உளுந்துத் தயிலத்திலும் ஔஷதித்த ஸிறிஞும் விலக்கலாம்

9- வது. சங்க ரோகம்.

இது, பித்தத்தில் கூடிய வாத சிலேஷ்மங்களினால், இரண்டு நெற்றிகளிலும் சிவந்த வீக்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். அப்போது அதில் எரிச்சல், நோவு, சுரம், தாகம், சோருதல், பிரமை, பிரலாபம், முகத்தில் மஞ்சள் நிறம், வாயி கசத்தல் என்னும் இக் குணங்கள் உண்டாகும். இது பகுத்து உடைந்தால் மூன்று தினத்துக்குள் மரணத்தைக் கொடுக்கும். ஆனால் தீவிரச் சிகிச்சையால் சாத்தியப் பட்டாலும் படும்.

சங்கம் என்பது நெற்றி.

10-வது. சூரியா வர்த்த ரோகம்.

இது, வாயுவானது பித்தத்தில் கூடிய இரண்டு நெற்றி, கண், புருவம், நெற்றி, ஆகிய இடங்களில் வியாபிக்கும். பொழுது பிறக்கும். இதனால் சூரிய உதய காலத்தில் சிரசில் மிகுந்த உபத்திரவம் உண்டாகும். வெய்யிலேற ஏறப் பிரபலப் படுவதால் சூரியன் சாய்ந்தால் சாந்தம் அடைவதுமாக இருக்கும். இவ்வாறே தினந் தினமும் போராடும். இவ்வண்ணம் உண்டாவது ஒரு காயிறு என்றும், இதில் அதிகரிக்கின்ற வாயு கபத்துடன் சேர்ந்தால் மாலைக் காலத்தில் உபத்திரவமுண்டாகி விடும்.

வாத சிலேஷ்ம பகந்தர விரணம்.

இது, வெளுத்த நிறமும் கொஞ்சம் கறுத்த நிறமும் உடையதாகப் பிறந்து, கஷ்டத்தின் மேல் பகுத்து உடைவதாயிருக்கும்.

6-வது. சிலேஷ்ம பித்த பகந்தர விரணம்.

இது சிலேஷ்ம பித்த பகந்தரக் குறிகளை உடையதாயிருக்கும்.

7-வது. திரிதோஷ பகந்தர விரணம்.

இது, காலின் பெருவிரற் பிரமாணத்தையும் பற்பல நிறத்தையும் உடையதாகப் பிறந்து, அவ்விரணத்தில் எரிச்சலுடன் குத்தலும் உண்டாக்கும். அப்போது அரசும், அரோசகமும், தாகமும், வாந்தியும் காணும், இனி எண்வகை ஆகந்துக பகந்தர விரணங்களைச் சொல்லுவாம்.

1.வது. சதபோனக பகந்தர விரணம்.

இது முன்பு சொன்ன பகந்தரக் கட்டிகள் பழுத்து உடைந்து ஒன்றோடொன்றாய் கலங்குங் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால் புற்றைப் போல் சிறு சிறு துவாரங்களை உள்ள விரணங்கள் விருத்தியாகும். இதில் நின்றும் துர்க்கந்தச் சீழ் ரத்தம் வழிவதுமன்றி, சிலவேளை நுரையுடன் சுத்த சலம் வழிவதாயிருக்கும்.

சதம் என்பது = நூறு போனகம் என்று புற்று.

உஷ்ட ரகிரீவ பகந்தர விரணம்.

இது, பித்தத்தால் பிறந்து, மிகு கண்களுடன் ஒட்டைக் கழுத்தைப் போல் நீண்டிருக்கும்.

உஷ்டரம் என்பது ஒட்டை,
கிரீவம் என்பது கழுத்து.

3-வது. பரிசிராவி பகந்தர விரணம்.

இது, சிலேஷ்மாதிக்கத்தால் பிறந்து அத்துவாரங்களில் நின்றும் வெந்து நைந்து கரைந்த நொய்ய வஸ்துக்களைப் போல் சீழை ஒழுகச் செய்யும்.

4.வது. பரிக்ஷேபி பகந்தர விரணம்.

இது, வாத பித்தத்தினால் பிறந்து அகழிபோல் ஆசனத்தைச் சுற்றிலும் துவாரங்களை உண்டாக்கி ரத்த முதலியவைகளை ஒழுகச் செய்யும்.
பரிக்ஷேபி என்பது நாலு புறத்திலும் துவாரங்களை உண்டாக்குவதாம்.

5-வது ருசு பகந்தர விரணம்.

இது, வாத பித்தத்தினால் பிறந்து இதவளையங்களை ஒட்டி ஒழுங்கான துவாரங்களை உண்டாக்கி சீழை ஒழுகுவிக்கும்.

ருசு என்பது — ஒழுங்கு.

6-வது மேதோ கிரந்தி.

இது, மேதோ தாதுவை யதிகரிக்கச் செய்கின்ற ரசாதி வஸ்துக்களை விசேஷம் புசித்தலால் அது விருத்தியடையும் போது வாயுவின் கோபத்தினால் மாமிசத்திலாவது சருமத்திலாவது பிறந்து, பெருப்பதும், வழுவழுப்பதும் மிறுமிறுப்பதும் இழுங்கு அதுமாயிருக்கும். இது பழுத்து உடைந்தால், சீழானது பிசினிப் போல் குழம்பாகக் கறுத்தும் சிவந்தும் வெளுத்தும் ஒழுகும். இக் கிரந்தி விருத்தி க்ஷீணமாயிருப்பதால் தேகம் இளைக்கும்.

7-வது அஸ்தி கிரந்தி.

இது, எலும்புகள் நொருங்கலாலும், அபிகாதத்தினாலும் உண்டாகிப் பருத்து உயருவதும், கொஞ்சம் அருங்குவதுமாக இருக்கும்.

8-வது நரம்புக் கிரந்தி.

இது, வெகுதூரமுள்ள வழியை ஒரே நடையாக நடந்து வந்து, அந்த வேகம் தணிவதற்குமுன் மிக சீதள ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்தலாலும், வெகு சஞ்சாரத்தினாலும், வெயயுப்பிற் சனித்த அட்டுப்பிற் சேர்ந்த உணவுகளினாலும் நரம்புகள் உப்பி உட்புறத்தில் தடிக்க இதனால் ரத்த தாதுவானது ஓட்டம் இல்லாமல் தேங்கும் போது பிறக்கும். அதன் விவரம் அப்படித் தேங்கிய ரத்தத்தோடு கூடிய நரம்புகளை வாயு அட்கப் பண்ணி

உலர்த்தி வக்கிரமாக முடங்கச் செய்து, அம் முடக்குகளில் கெட்டிப் பட்டதுகளால் நோவில்லாத நரம்புகளை வெளியில் வரப் பண்ணும். இதனை நரம்புச் கிரந்தி எனவும் வழங்குவர்:

9-வது விரண கிரந்தி:

இது, ஆறு ரச வர்க்கங்களையும் மட்டு மிதம் இன்றி நித்யமும் புசித்தலினால் பிறக்கும். அதன் விவரம்:- அந்த ரசமானது தேகத்தில் அற்ப விரணம் உண்டாயிருந்தாலும், அதைப் பிரபலப் படுத்தும், (அல்லது) இல்லாதிருந்தாலும் அதைப் பிரபலப் படுத்தும் (அல்லது) இல்லாதிருந்தாலும் சிலநாளைக்குள் மாமிச ஸ்தானங்களில் அம்மாமிசத்தைக் கண்டு கண்டாக எழுப்பும்; அப்போது வாயுவானது ரெதுவாகக் கறுத்த ரத்தத்தை வெளிப் படுத்தாமல் அவ்விடத்திற் சேர்ந்து உலர்த்துதலால் விரணங்கள் உண்டாகும். இதனால் எரிச்சலும் தினவும் அதிகரிக்கும். இது மிகவும், பருத்து உயர்ந்தால், அற்புத கிரந்தி எனச் சொல்லப்படும். இவைகளை மேகாந்தத் தயிலம் முதலிய அவுஷதங்களினாலும் விரணச் சிகிச்சைகளினாலும் வசப்படுத்த வேண்டும்

சாத்தியா சாத்திய கிரந்தி நிதானம்.

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், ரத்தம் மேதோதாது ஆகிய இந்த ஐந்தினால் உண்டாகின்ற கிரந்திகள் சாத்தியமாம். பருத்துக் கெட்டிப்பட்டு அதிர்ந்து குலுங்குகின்ற கிரந்திகளும், மர்மஸ்தானம், கண்டம், வயிறு இவ்விடங்களிற் பிறக்கின்ற கிரந்திகளும் அசாத்தியமாம்.

6-வது அர்சோபகந்தர விரணம்.

இது, முன்கூறிய ருசுபகந்தரத்தில் வியாபித்த வாத பித்தங்கள் மிகவும் அதிகரிக்கும் காலத்தில் பிறக்கும். இதனால், ஆசன வளையத்தினது அடியில் வீக்கமும் நமைச்சலும் எரிச்சலும் உண்டாகும். அவ் வீக்கம் பழுத்து உடைந்தால் அதில் நின்று வருகின்ற புளித்த சலமானது நடக்கும் போது இருக்கும் போதும் ஒழுகிக் கொண்டேயிருக்கும்.

அர்சோ என்பது மூலம். இதனை மூல பகந்தரம் எனவும் சொல்வர்.

7-வது. சம்புகா வர்த்த பகந்தர விரணம்.

இது, சிலேதோஷத்தால் பிறந்து, ஆசனஸ்தானத்தில் நத்தை போட்டுச் சுழியை போல் துவாரங்களை உண்டாக்கும். அப்போது நடந்தால் அந்த விரணமானது துவாரங்களை உண்டாக்கும். அப்போது நடந்தால் அந்த விரணமானது அறுபடுவது போல் இருக்கும்.

சம்புகா என்பது நத்தையோடு.
ஆவர்த்தம் என்பது சுழல்.

8-வது க்ஷதச பகந்தர விரணம்.

இது, மேற்கூறிய பகந்தர விரணங்களை ஆயுதத்தாலாவது கயிற்றிலாவது அறுக்கையில் சின்ன நரம்புகள் அறுபட்டு வெளிப் படும் போது துர்மாமிசம் வளர்ந்து முன்பு இருந்த தெஸ்தானம் போலவே விருத்தியாகும் காலத்தில் பிறக்கும்.

அதன் விவரம்:- முன்பு அறுபட்டுக் காயமான மார்க்கத்தில் துர்மாமிசம் குருக்காக வளர்ந்து வெளிப்பட்டு சீழினால் மிகவும் கொழுத்துக் கிறப்படும். அப்படி வளர்ந்த மாமிசத்தில் நின்றும் கிருமிகள் உண்டாகிக் கத்தியினால் கொய்தது போலவே ஆசன ஓரம் முற்றிலும் தின்று விடும்.

இதனால் தினவும் எரிச்சலும் நோவுமுண்டாகும். இக்குணங்கள் சகல பகந்தர ரோகங்களுக்கும் பொதுவாக விருக்கும். ஆதலால் இவ் விரணங்களை சத்திரம் செய்யும் போது உபாயத்துடன் செய்து சவுக்கியம் பண்ணவேண்டும்.

சாத்தியா சாத்திய பகந்தர விரணம்.

ஒவ்வொரு தோஷத்தால் பிறந்த பகந்தர விரணம் 3.ம். இரண்டு இரண்டு தோஷத்தால் பிறந்த பகந்தர விரணம் 3.ம். க்ரமதத்தின் மேல் சாத்தியமாம். திரிதோஷ பகந்தர விரணமும், ஸ்வதச பகந்தர விரணமும் அசாத்தியமாம். ஆகந்துக பகந்தரங்களுக்குள். எந்நேரமும், சீழ், ரத்தத்தை வடிப்பதும் குதவளையங்களில் முளைப்பதும் நரம்பைப் பற்றியிருப்பதுமாகிய பகந்தர விரணங்கள் அசாத்தியமாம். இவைகளுக்குச் சப்தாசன ரசப்படங்கு முதலிய மருந்து ஆயுதச் சிகிச்சையும் நலஞ் செய்யும்.

பகந்தர ரோக பேதம்.

சித்தர்கள், இதனைப் பவுத்திர ரோகம் எனக் கூறுவர். இது. ஆசன பவுத்திரம், கொடிய பவுத்திரம் பக்க பவுத்திரம், மூல பவுத்திரம், இரத்த பவுத்திரம் மேக பவுத்திரம் ஆசனக் கண்டமாலை சரக்கண்டமாலை, என எண்வகைப்படும்.

—

அதுஷ்ட விரண பேதம்.

அதுஷ்ட விரணமானது, ரசதாது, ரத்ததாது, மாமிசதாது, மேதோதாது, அஸ்திதாது, மஜ்ஜதாது, சுக்கில தாதென்னும் சப்த தாதுக்களையும் பற்றி ஒவ்வொரு தாதுவுக்கு ஏழேழு விதமாகப் பிறந்து 49 விதப்படும்.

அவையாவன:- ரசவாதாதுஷ்ட விரணம், ரசபித்தாதுஷ்ட விரணம். ரசச்லேஷ்மாதுஷ்ட விரணம். ரசவாதா

பித்ததுஷ்ட விரணம். ரசகிரி தோஷா துஷ்ட விரணம் என்பனவாம். இவ்வண்ணமாகவே வாதாதி தோஷங்களில் மற்றைய ஆறு தாதுக்களினின்றும் பிறக்கின்ற 42. விதமான அதுஷ்ட விரணங்களையும் பண்டிதர்கள் கூர்ந்தறிய வேண்டும். இவ்வகை விரணங்களெல்லாம், பதவாடைக்கட், அரசம் பட்டை முதலிய துவர்ப் பட்டைக் கஷாய நீர் நாசம், வங்கம், மருதார சிங்கு, இவைகளின் பஸ் மோதகம், துத்தியில் வெந்நீர் ஒத்திடம், கடுகு பெருங்காயம் முதலிய பூச்சு, விரண நாசப் பசை இளங்சாரத்திரி, பாதரசக் களிம்பு, தேவதாபக் களிம்பு, சூரம், படங்கு, சாதிலிங்கக் குழம்பு, சுவர் மெழுகு, சிலத் தயிலம், விரண சஞ்சீவித் தயிலம், உளுவாற்றி எண்ணெய் முதலிய அவுஷதங் களினாலும் சஸ்திர க்ஷாரதாக்கினிச் சிகிச்சை களினாலும் நிசேஷமாக நிவர்த்தியாகும்.

ஆக்கரத்த விரணம்.

இது கொப்பிளாகாரமாய் நடுவில் உயர்ந்தும், உபத்திரவம் இல்லாமல் மிருதுவுடன் வழவழத்து தொட்டால் அடுகை உள்ளதாய், நாவினது நிறத்தையும் கலை நிறத்தையும் பெற்றிருக்கும். இதற்கு ஆயுதச் சிகிச்சை சாத்தியாச் சாத்தியத்தை தரும். ஆக 65 விரணங்களும் முற்றியது.

விரண ஸ்தான பேதம்.

சருமம், மாமிசம், பெருநரம்பு, சிறு நரம்பு, கீல், எலும்பு, வயிறு, மர்மஸ்தானம், என்னும் இவ் வெட்டும். விரணஸ்தானங்களாம். இந்தஸ்தானங்களைப் பற்றி விரணம் பிறக்கில், முறையே ஒன்றுக் கொன்று கஷ்ட சாத்தியங்களாக முடியும். இவை நிற்க. வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், ரத்தம் என்னும் இவைகளால் பிறக்கின்ற விரணங்களுக்கு முறையே

பித்தமும், எரிச்சலும், வீக்கமும், வாந்தியும், தொந்தகிலி தோஷங்களுக்கு முற்கூறிய நான்கு தோஷ குணங்களின் மிச்ரமும் உண்டாகும்.

சாத்திய விரண நிதானம்.

அசிர பலமும், மாமிச புஷ்டியும், ரத்த புஷ்டியும் அக்கினி புஷ்டியும், வாலிபமும், உள்ளவர்கட்கு விரணம் பிறந்தால் அக சாத்தியம்.

கஷ்ட சாத்திய விரண நிதானம்:

தொடை, யோனி, குதம், ஆண்குறி, உதடு, முதுகு, உள்வாய் தாடை, கண், கடைக்கண், பல்லு, நாசி, பெருநரம்பு, சிறுநரம்பு, வயிறு, காது, விலா, அக்குள், தனம் என்னுமிந்த இடங்களில் வட்டமாக உயர்ந்து மூன்றுமுலை, நான்குமுலை, உள்ளதுகளும். நுரையுடன் கலங்கினதுகளும், கொழுப்பும் எலும்பும், தெரிவதுகளும், பகந்தர விரணத்தைப் போல் உள்முகத்தை உடையதுகளுமாகப் பிறந்த விரணங்களும், துஷ்ட விரணங்களும், மதுமேக விரணங்களும், பிரயாசத்தின் மேல் கஷ்ட சாத்தியமாம்.

அசாத்திய விரண நிதானம்.

விசர்ப்பி, அரம், அதிசாரம், காசம், சுவாசம், க்ஷீண மதுமேகம், அஸ்தி ஸ்ராவரோகம், என்னும் ரோகங்கள் கண்டு, அவைகளை ஔஷதங்களால், சாத்தியமாகாமல் நீடித்து சரீரத்தை மிகவும் க்ஷீணிக்கச் செய்திருக்கையில் விரணம் பிறந்தாலும், விரணத்தின் மேல் விரணம் பிறந்தாலும், விரணத்தின் மேல் கனமாக அழுபட்டு மேற்றோல் உரிந்தாலும், தயிர்த் தண்ணீர் போல் சலம் வடிந்து சிறு நரம்புகள் அல்லது பெருநரம்புகளில் சிலயோடியிலும், விரணத்தில் குழிகள் விழுந்து அவைகளில் கிருமிகள் சனித்துக் கொண்டே இருந்தாலும், எலும்புகள் நொறுங்கி அவைகள் கண்ணுக்குத் தோற்றித் துர்கந்தம் பிறந்து இன்னவித

விரணமென அறியக் கூடாமையாய் இருந்தாலும் கட்டுக் கட்டக் கூடாமலும் இலையெண்ணெய்க்கு விருத்தியடைதலும் சொற சொறத்தலும் அதில் ரோமங்கள் முளைத்தலும் வீக்கம் அதிகரித்தலும் உள்ளதாயிருந்தாலும், முன்னைப்போல் நிணம் நிணமாக வெடித்துப் புருநிறத்தையும் கடினத் தையும் சலவறளையும் பெற்றிருந்தாலும் கொஞ்சம் படுக்கில் மிகுந்த வேதனை, வெகு ஆயாசம், அந்த விரணத்தின் மேல் சிறு சிறு முட்டைகள் போல் தூர்மாமிசம் எழும்புதல், நடுவில் நமைச்சல், சதா சீழ் வடிதல் என்னும் இக்குணங்கள் இருந்தாலும் அவ்விரணங்கள் அசாத்தியமே.

விரண பக்குவ நிதானம்.

வாதம், பித்தம், சிலேஷ்மம், தாந்தம், திரிதோஷம் என்னும் இவைகள் ரத்தத் தோடு கூடிய காலத்தில் பிறந்த விரணங்கள் ஆனவை, சஸ்த்திர க்ஷாராக்கினி யாதி அவுஷதங்களால் சாத்திய முகம் ஆகும்.

தருணத்தில் இருக்கும் குறிகளாவன!- விரணங்கள் சிவத்தல், அவ்விடத்து ரோமம் வேர் நைதல், ஓரத்தில் வரம்பு கட்டி அப்பக் குழி போல் தோற்றல், பின்பு கறுத்த நிறம் வருதல், நல்ல ரத்தம் வடிதல், வீக்கமும், நோவும், மட்டிடல், சருமத்தின் மீது முன்பு உள்ள அபாவ நிறம் பிறக்குதல், விரணத்தைக் கையால் பிடித்துப் பார்த்தால் கெட்டியாகத் தோற்றல் என்னும் இவைகளாம்.

இக்குணங்கள் உண்டாகில் சீக்கிரத்தில் ஆறும் என்றறிக!

முற்றிற்று.